

ONSDAG 21. APRIL 2010

FORSÆDE: Jerzy BUZEK

Formand

1. Åbning af mødet

(Mødet åbnet kl. 09.05)

2. Anmodning om fritagelse for parlamentarisk immunitet: Se protokollen

3. Decharge 2008 (forhandling)

Formanden. – Næste punkt på dagsordenen er forhandling under ét om følgende betænkninger:

– A7-0099/2010 af Liberadzki for Budgetkontroludvalget om decharge for gennemførelsen af Den Europæiske Unions almindelige budget for regnskabsåret 2008, sektion III: Kommissionen og forvaltningsorganerne (SEC(2009)1089 – C7-0172/2009 – 2009/2068(DEC)); – A7-0063/2010 af Sender for Budgetkontroludvalget om decharge for gennemførelsen af budgettet for 7., 8., 9. og 10. Europæiske Udviklingsfond for regnskabsåret 2008 (KOM(2009)0397 – C7-0171/2009 – 2009/2077(DEC)) A7-0095/2010 af Staes for Budgetkontroludvalget om decharge for gennemførelsen af Den Europæiske Unions almindelige budget for regnskabsåret 2008, Sektion I – Europa-Parlamentet (SEC(2009)1089 – C7-0173/2009 – 2009/2069(DEC));

A7-0096/2010 af Czarnecki for Budgetkontroludvalget om decharge for gennemførelsen af Den Europæiske Unions almindelige budget for regnskabsåret 2008, Sektion II – Rådet (SEC(2009)1089 – C7-0174/2009 – 2009/2070(DEC));

A7-0079/2010 af Czarnecki for Budgetkontroludvalget om decharge for gennemførelsen af Den Europæiske Unions almindelige budget for regnskabsåret 2008, Sektion IV – Domstolen (SEC(2009)1089 – C7-0175/2009 – 2009/2071(DEC));

A7-0097/2010 af Czarnecki for Budgetkontroludvalget om decharge for gennemførelsen af Den Europæiske Unions almindelige budget for regnskabsåret 2008, Sektion V – Revisionsretten (SEC(2009)1089 – C7-0176/2009 – 2009/2072(DEC));

A7-0080/2010 af Czarnecki for Budgetkontroludvalget om decharge for gennemførelsen af Den Europæiske Unions almindelige budget for regnskabsåret 2008, Sektion VI – Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg (SEC(2009)1089 – C7-0177/2009 – 2009/2073(DEC));

A7-0082/2010 af Czarnecki for Budgetkontroludvalget om decharge for gennemførelsen af Den Europæiske Unions almindelige budget for regnskabsåret 2008, Sektion VII – Regionsudvalget (SEC(2009)1089 – C7-0178/2009 – 2009/2074(DEC));

A7-0070/2010 af Czarnecki for Budgetkontroludvalget om decharge for gennemførelsen af Den Europæiske Unions almindelige budget for regnskabsåret 2008, Sektion VIII – Den Europæiske Ombudsmand (SEC(2009)1089 – C7-0179/2009 – 2009/2075(DEC));

A7-0098/2010 af Czarnecki for Budgetkontroludvalget om decharge for gennemførelsen af Den Europæiske Unions almindelige budget for regnskabsåret 2008, Sektion IX – Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse (SEC(2009)1089 – C7-0180/2009 – 2009/2076(DEC));

A/-0074/2010 af Mathieu for Budgetkontroludvalget om decharge for regnskabsåret 2008: præstation, økonomisk forvaltning og kontrol med agenturer (2010/2007(INI));

A7-0071/2010 af Mathieu for Budgetkontroludvalget om decharge for gennemførelsen af budgettet for Oversættelsescentret for Den Europæiske Unions Organer for regnskabsåret 2008 (SEC(2009)1089 – C7-0188/2009 – 2009/2117(DEC));

A7-0091/2010 af Mathieu for Budgetkontroludvalget om decharge for gennemførelsen af budgettet for Det Europæiske Center for Udvikling af Erhvervsuddannelse for regnskabsåret 2008 (SEC(2009)1089 – C7-0181/2009 – 2009/2110(DEC));

A7-0075/2010 af Mathieu for Budgetkontroludvalget om decharge for gennemførelsen af budgettet for Det Europæiske Politiakademi for regnskabsåret 2008 (SEC(2009)1089 – C7-0198/2009 – 2009/2127(DEC));

A7-0105/2010 af Mathieu for Budgetkontroludvalget om decharge for gennemførelsen af budgettet for EF-Fiskerikontrolagenturet for regnskabsåret 2008 (SEC(2009)1089 – C7-0201/2009 – 2009/2130(DEC));

A7-0072/2010 af Mathieu for Budgetkontroludvalget om decharge for gennemførelsen af budgettet for Det Europæiske Genopbygningsagentur for regnskabsåret 2008 (SEC(2009)1089 – C7-0183/2009 – 2009/2112(DEC));

A7-0068/2010 af Mathieu for Budgetkontroludvalget om decharge for gennemførelsen af budgettet for Det Europæiske Luftfartssikkerhedsagentur for regnskabsåret 2008 (SEC(2009)1089 – C7-0193/2009 – 2009/2122(DEC));

A7-0104/2010 af Mathieu for Budgetkontroludvalget om decharge for gennemførelsen af budgettet for Det Europæiske Center for Forebyggelse af og Kontrol med Sygdomme for regnskabsåret 2008 (SEC(2009)1089 – C7-0195/2009 – 2009/2124(DEC));

A7-0089/2010 af Mathieu for Budgetkontroludvalget om decharge for gennemførelsen af budgettet for Det Europæiske Kemikalieagentur for regnskabsåret 2008 (SEC(2009)1089 – C7-0202/2009 – 2009/2131(DEC));

A7-0092/2010 af Mathieu for Budgetkontroludvalget om decharge for gennemførelsen af budgettet for Det Europæiske Miljøagentur for regnskabsåret 2008 (SEC(2009)1089 – C7-0186/2009 – 2009/2115(DEC));

A7-0086/2010 af Mathieu for Budgetkontroludvalget om decharge for gennemførelsen af budgettet for Den Europæiske Fødevarerikkerhedsautoritet for regnskabsåret 2008 (SEC(2009)1089 – C7-0194/2009 – 2009/2123(DEC));

A7-0067/2010 af Mathieu for Budgetkontroludvalget om decharge for gennemførelsen af budgettet for Det Europæiske Overvågningscenter for Narkotika og Narkotikamisbrug for regnskabsåret 2008 (SEC(2009)1089 – C7-0185/2009 – 2009/2114(DEC));

A7-0078/2010 af Mathieu for Budgetkontroludvalget om decharge for gennemførelsen af budgettet for Det Europæiske Lægemiddelagentur for regnskabsåret 2008 (SEC(2009)1089 – C7-0189/2009 – 2009/2118(DEC));

A7-0081/2010 af Mathieu for Budgetkontroludvalget om decharge for gennemførelsen af budgettet for Det Europæiske Agentur for Søfartssikkerhed for regnskabsåret 2008 (SEC(2009)1089 – C7-0192/2009 – 2009/2121(DEC));

A7-0087/2010 af Mathieu for Budgetkontroludvalget om decharge for gennemførelsen af budgettet for Det Europæiske Agentur for Net- og Informationssikkerhed for regnskabsåret 2008 (SEC(2009)1089 – C7-0196/2009 – 2009/2125(DEC));

A7-0084/2010 af Mathieu for Budgetkontroludvalget om decharge for gennemførelsen af budgettet for Det Europæiske Jernbaneagentur for regnskabsåret 2008 (SEC(2009)1089 – C7-0197/2009 – 2009/2126(DEC));

A7-0083/2010 af Mathieu for Budgetkontroludvalget om decharge for gennemførelsen af budgettet for Det Europæiske Erhvervsuddannelsesinstitut for regnskabsåret 2008 (SEC(2009)1089 – C7-0191/2009 – 2009/2120(DEC));

A7-0069/2010 af Mathieu for Budgetkontroludvalget om decharge for gennemførelsen af budgettet for Det Europæiske Arbejdsmiljøagentur for regnskabsåret 2008 (SEC(2009)1089 – C7-0187/2009 – 2009/2116(DEC));

A7-0076/2010 af Mathieu for Budgetkontroludvalget om decharge for gennemførelsen af budgettet for Det Europæiske Atomenergifællesskabs Forsyningsagentur for regnskabsåret 2008 (SEC(2009)1089 – C7-0203/2009 – 2009/2132(DEC));

A7-0088/2010 af Mathieu for Budgetkontroludvalget om decharge for gennemførelsen af budgettet for Det Europæiske Institut til forbedring af Leve- og Arbejdsvilkårene for regnskabsåret 2008 (SEC(2009)1089 – C7-0182/2009 – 2009/2111(DEC));

A7-0093/2010 af Mathieu for Budgetkontroludvalget om decharge for gennemførelsen af budgettet for Eurojust for regnskabsåret 2008 (SEC(2009)1089 – C7-0190/2009 – 2009/2119(DEC));

A7-0090/2010 af Mathieu for Budgetkontroludvalget om decharge for gennemførelsen af budgettet for Det Europæiske Agentur for Grundlæggende Rettigheder for regnskabsåret 2008 (SEC(2009)1089 – C7-0184/2009 – 2009/2113(DEC));

A7-0085/2010 af Mathieu for Budgetkontroludvalget om decharge for gennemførelsen af budgettet for Det Europæiske Agentur for Forvaltning af det Operative Samarbejde ved EU-medlemsstaternes Ydre Grænser (Frontex) for regnskabsåret 2008 (SEC(2009)1089 – C7-0199/2009 – 2009/2128(DEC));

A7-0073/2010 af Mathieu for Budgetkontroludvalget om decharge for gennemførelsen af budgettet for Den Europæiske GNSS-Tilsynsmyndighed for regnskabsåret 2008 (SEC(2009)1089 – C7-0200/2009 – 2009/2129(DEC));

A7-0094/2010 af Mathieu for Budgetkontroludvalget om decharge for gennemførelsen af budgettet for Det Europæiske Fællesforetagende for ITER og Fusionsenergiudvikling (Fusion for Energy) for regnskabsåret 2008 (SEC(2009)1089 – C7-0261/2009 – 2009/2187(DEC));

A7-0077/2010 af Mathieu for Budgetkontroludvalget om decharge for gennemførelsen af budgettet for SESAR-fællesforetagendet for regnskabsåret 2008 (SEC(2009)1089 – C7-0262/2009 – 2009/2188(DEC)).

Jean-Pierre Audy (PPE). – (FR) Hr. formand! Jeg har bemærket, at Revisionsretten ikke er til stede i dag. Vi er nødt til at høre Revisionsrettens holdning, så vi bedre kan forstå, hvad det drejer sig om. Er der en forklaring på fraværet? Jeg bemærker også, at Rådets pladser er tomme, selv om vi skal behandle decharge for Rådet, som vi har nogle betænkeligheder over for. Er der også en forklaring på Rådets fravær?

(Mødet udsat kl. 09.10 og genoptaget kl. 09.20)

Formanden. – Mine damer og herrer! Rådet behøver ikke være til stede. De har ikke pligt til at være her, men vi forventede selvfølgelig, at højtstående repræsentanter for Revisionsretten kom til stede. De er her ikke, hvilket overrasker os meget, da det ikke kan skyldes transportproblemer. Det er ikke ret langt fra Luxembourg, og de kan uden problemer køre i bil herhen. Vi bør dog indlede vores forhandling, da vi endnu ikke ved, hvorfor de ikke er kommet.

Vi vil indlede forhandlingen uden dem. Vi ved, at afstemningerne er udsat og vil finde sted om et par uger i Bruxelles. Det har vi allerede besluttet. Derfor har vi kun én mulighed. Vi er nødt til at indlede forhandlingen uden at vide, om de vil kunne være her inden for den næste halve eller hele time.

Jean-Pierre Audy (PPE). – (FR) Hr. formand! Jeg vil gerne sige, at vi, uden at kende årsagen, forstår, at Revisionsretten ikke er til stede, og at den gør et fremragende arbejde med revisionen af EU-institutionerne. Jeg vil imidlertid protestere mod Rådets fravær, da vi er nødt til at drøfte tingene med det, især når det drejer sig om decharge vedrørende dets virksomhed. Derfor protesterer jeg mod Rådets fravær i dag.

Formanden. – Mine damer og herrer! Under alle omstændigheder kan vi indlede forhandlingen. Det vigtigste er, at vi kan påbegynde arbejdet.

Edit Herczog (S&D). (EN) – Hr. formand! Jeg vil gerne påpege, at vi ikke kun bør bebrejde Rådet. Parlamentets generalsekretær er her heller ikke. Dechargen har et budskab til generalsekretæren vedrørende Parlamentet, så vi ville være meget glade, hvis han også var til stede i dag.

Formanden. – Jeg er sikker på, at generalsekretæren kommer – det er der slet ingen tvivl om.

Jens Geier, stedfortræder for ordføreren. – (DE) Hr. formand, mine damer og herrer! Jeg vil gerne gentage, at jeg finder det temmelig vanskeligt at drøfte noget, når dem, vi skal give decharge, og som vi gerne vil drøfte årsagerne til, at vi giver decharge eller udsætter decharge, med, eller hvad vi nu har at tale med dem om, er fraværende.

Jeg kender mange af Parlamentets medlemmer fra udvalget. Vi kender også vores respektive holdninger. Det er i orden, at vi udveksler dem igen her til morgen, men det hjælper ikke rigtig noget. I denne forbindelse vil jeg gerne foreslå, at vi i udvalget overvejer formelt at invitere de institutioner, vi drøfter, til den næste forhandling om decharge og udsætter forhandlingerne, hvis de ikke er til stede.

Decharge til EU-institutionerne kommer på et vanskeligt, men vigtigt tidspunkt. En af finanskrisens følger er, at alle regeringer skal gennemgå deres respektive budgetter og sørge for, at de opfylder kravene. Vi befinder os i det første år af en ny lovgivningsperiode for Europa-Parlamentet og har med en nydannet Kommission

at gøre. I forbindelse med decharge handler det imidlertid om 2008-budgettet, som var den tidligere Kommissions ansvar. Dette åbner for et væld af nye perspektiver.

Blandt disse nye perspektiver bør vi forvente en ny måde at tænke på og en ny tilgang fra medlemsstaternes side, da de i Lissabontraktaten, for første gang, er angivet som medansvarlige for gennemførelsen af EU-budgettet.

Hvad angår budgetrevisionen 2008, var det ordførerens hensigt at sikre, at Kommissionen koncentrerer sig fuldt og helt om mulighederne for at forbedre budgetkontrollen, og at medlemsstaterne også inddrages i dette. I Budgetkontroludvalget har vi i Gruppen for Det Progressive Forbund af Socialdemokrater i Europa-Parlamentet sat som vores mål, at alle fremtidige dechargebetænkninger – på grundlag af Revisionsrettens bedømmelse – skal være bedre end de foregående. Det afhænger fuldstændig af, om Rådet påtager sig sin nye centrale rolle på baggrund af medlemsstaternes betydning.

Det ville være lige så nyttigt, hvis Revisionsretten undersøgte, hvordan man kan rette op på den ubalance, der er resultatet af den årlige regnskabsaflæggelse og mange EU-programmers flerårige varighed og den måde, de gennemføres på af Kommissionen og medlemsstaterne.

Som budgetmyndighed er vi stadig meget bekymrede med hensyn til nogle helt konkrete ansvarsområder, navnlig dem, hvor EU vil gennemføre sine politiske prioriteter. Eksempelvis er samhørighed i EU af afgørende betydning, og derfor er de midler, der tilføres strukturpolitikken, særlig vigtige. Her er vi nødt til resolut at fortsætte kampen for at fjerne fejlkilder ved hjælp af enklere regler og ved at kræve uretmæssigt udbetalte midler tilbagebetalt. Vi skal have finere instrumenter til at måle resultater med, og vi opfordrer Revisionsretten til at udvikle disse instrumenter, så man helt præcist kan identificere fejlkilderne.

Vi ved, at den handlingsplan for strukturfondene, der sikrer tilbagebetaling, omsider er ved at blive gennemført, og nu skal vi så vente på, at den giver resultater. Førtiltrædelsesstøtte har til formål at give mulighed for grundlæggende forandringsprocesser i de pågældende stater, og problemer med målsætning og gennemførelse skal løses. Det er imidlertid ikke godt, når målet for tiltrædelsesprocessen effektivt saboteres ad bagvejen.

Derfor vil jeg opfordre Parlamentet til at afvise forsøget fra Det Europæiske Folkepartis Gruppe (Kristelige Demokrater) på at bruge ændringsforslag til at vende op og ned på Europa-Parlamentets holdning til Tyrkiets tiltrædelsesproces, som det fremgår af beslutningen om situationsrapporten. Vi glæder os til udnævnelsen af en ny generaldirektør for Det Europæiske Kontor for Bekæmpelse af Svig (OLAF), så den løbende debat, der har været, kan blive bragt til ophør, og til Kommissionens forslag om reformen af OLAF, så der kan ske forbedringer af dette kontors vigtige arbejde.

Endelig er der de udenrigspolitiske aktiviteter. Vi er nødt til at se beviser på, at EU er indstillet på at bidrage til at løse globale problemer. Disse aktiviteter skal være yderst effektive, selv under de vanskeligste omstændigheder. I de kommende måneder skal vi drøfte den nuværende forvaltning af EU-midler på dette område med Kommissionen, og hvordan midlerne vil blive forvaltet i fremtiden af Tjenesten for EU's Optræden Udadtil.

Vi gør dog fremskridt. Vores gruppe glæder sig især over de skridt, Kommissionen tager, f.eks. vedrørende medlemsstaternes årlige forvaltningsrapporter, da vi hermed kommer tættere på virkeliggørelsen af et gammelt krav fra Gruppen for Det Progressive Forbund af Socialdemokrater i Europa-Parlamentet. Det samme er tilfældet med de finansielle korrektioner og tilbagebetalingerne, da dette også er en mulighed for at reducere en uacceptabelt høj fejlprocent.

Disse ting giver os bl.a. lejlighed til, på trods af visse betænkeligheder, at opfordre til at give Kommissionen decharge. Jeg ser frem til Deres kommentarer.

Inés Ayala Sender, ordfører. – (ES) Hr. formand! Vi står foran en vigtig opgave i dag, nemlig at give decharge til 7., 8. og 9. Europæiske Udviklingsfond og den del af 10. Europæiske Udviklingsfond, der svarer til 2008. Dette er desuden et vigtigt tidspunkt, hvor der finder store institutionelle ændringer sted, og hvor diverse globale katastrofer har vist, at der er mere og mere brug for europæisk bistand. De har også vist, at bistanden skal koordineres, den skal være effektiv, og først og fremmest skal den være gennemsigtig, så alle europæere fortsat kan støtte og opretholde et positivt syn på bistanden.

Endvidere er dette også et afgørende tidspunkt institutionelt set. Gennemførelsen af Lissabontraktaten og oprettelsen af posten som Unionens højtstående repræsentant for udenrigsanliggender og sikkerhedspolitik samt Tjenesten for EU's Optræden Udadtil giver os to muligheder. På den ene side har vi en chance for at foretage væsentlige forbedringer af den eksterne bistands anvendelse og effektivitet, men på den anden side

er der også store spørgsmålstejn på grund af vores bekymring over den høje risiko for, at den øgede effektivitet, som vi med så stort besvær har opnået for den europæiske udviklingsbistand, sammen med Revisionsretten og Kommissionen, vil blive undergravet af en yderligere omorganisering, af uklarheder i beslutningstagningen og ansvarskæden og især af en opsplittet forvaltning. Kommissionen er nødt til at give os større sikkerhed, så vi undgår disse hindringer, og derfor må vi have klare, konkrete informationer så snart som muligt om, hvordan det nye system bliver, og hvordan det kommer til at påvirke udviklingsstøtten.

For det første, hvad angår indeværende regnskabsår, vil jeg gøre opmærksom på behovet for fuld integration af EUF i budgettet – og dette er som sagt vores krav – for at forbedre dens sammenhæng, gennemskuelighed og effektivitet og styrke dens kontrolsystem. Derfor fastholder vi, at det er afgørende, at Kommissionen, sammen med Parlamentet, husker på dette krav i forbindelse med den kommende finansielle ramme.

Det er også vigtigt at styrke den fælles programmering med henblik på at opnå større koncentration og bedre koordinering og visioner i arbejdet. Derfor er vi i den 10. EUF nødt til at fokusere på et begrænset antal områder.

Det er vigtigt at undgå de skadelige virkninger, der følger af en for stor spredning, uden dog at undervurdere de lokale ikkestatslige organisationers kapacitet og effektivitet, da de er effektive. Det er en kompleks og næsten umulig opgave, men vi håber, vi kan gøre fremskridt sammen med Kommissionen.

Det glæder os også, at revisionserklæringen i dette regnskabsår har været positiv, bortset fra metoden til at skønne hensættelser til imødegåelse af Kommissionens omkostninger. Der er ingen væsentlige fejl i de underliggende transaktioner, selv om vi stadig finder mange tilfælde af ikke kvantificerbare fejl i forbindelse med både forpligtelserne til budgetstøtte og betalingerne – som derfor skal forbedres.

Vi er også meget bekymrede over, at det endnu en gang ikke er lykkedes Revisionsretten at få adgang til vigtige bilag vedrørende betalinger, som udgør 6,7 % af årets udgifter i forbindelse med samarbejdet med internationale organisationer. Vi må have en endelig metode og en ad hoc-tidsplan, der kan hindre, at oplysninger og bilag vedrørende denne fælles finansiering undergraves af manglende gennemskuelighed.

Endvidere mener vi, at den finansielle gennemførelse har været tilfredsstillende, idet den 7. EUF er blevet lukket, og restbeløbet er overført til den 9. EUF. Vi glæder os desuden over den hurtige gennemførelse af den 10. EUF, der trådte i kraft den 1. juli 2008, og vi håber, at Kommissionens indsats vil kulminere i afvikling af de resterende gamle og hvilende betalinger.

Midler er endnu et vigtigt spørgsmål. Selv om der har været nogle drøftelser, bekymrer det os også, at de midler, som forvaltes af Den Europæiske Investeringsbank (EIB), ikke er omfattet af revisionserklæringen og derfor bør gøres til genstand for regelmæssige rapporter fra EIB.

Bart Staes, ordfører. – (NL) Hr. formand, mine damer og herrer! Jeg har tænkt over, hvad decharge egentlig er. Decharge er en parlamentarisk procedure, en offentlig procedure. Det er en – offentlig – kritisk undersøgelse af den økonomiske forvaltning. Jeg havde ansvaret for denne procedure vedrørende Europa-Parlamentet i regnskabsåret 2008. Denne undersøgelse fremmer parlamentsmedlemmernes samt borgernes forståelse af Parlamentets særlige indretning, ledelsesstruktur og arbejdsmetoder. Borgerne har jo ret til at vide, hvad deres skattepenge går til. Det drejer sig om store pengebeløb. Vi taler om et budget for Parlamentet på 1,4 mia. EUR for 2008. Budgettet for 2011 bliver sandsynligvis på 1,7 mia. EUR. Det er et ekstremt højt beløb.

Proceduren er vigtig, og det samme er Budgetkontroludvalgets arbejde. Udvalgets kritiske tilgang sikrer fremskridt, som det jo er set ved tidligere lejligheder. Eksempelvis bevirkede Budgetkontroludvalgets kritiske holdning, at der blev indført en statut for Europa-Parlamentets medlemmer og en vedtægt for parlamentariske assistenter, den var årsag til, at vi foretog en kritisk undersøgelse af købet af bygninger her i Strasbourg, og den sikrede, at der blev gennemført en EMAS-procedure, som har nedbragt vores arbejdes miljøpåvirkning.

Alt dette er gode nyheder. Takket være vores kritiske holdning er det lykkedes os at reducere elforbruget med 25 % over tre år. Det er lykkedes os at bruge 100 % grøn elektricitet. Det er lykkedes os at nedbringe CO₂-udledningerne med 17 %. Det er lykkedes os at reducere, kompostere eller genbruge 50 % af vores affaldsstrømme.

Min betænkning introducerer også et nyt begreb, nemlig "imagetab" for Parlamentet. Det betyder, at selv den mindste effekt af finansielle midler kan forårsage store imagetab for Parlamentet. Det bør vi være opmærksomme på. Vi glæder os meget over udnævnelsen af en risikoforvalter inden for administrationen den 24. februar. Jeg vil gerne opfordre den pågældende til at henvende sig til de ansvarlige udvalg for at

drøfte, hvordan man kan mindske risikoen for svig her i Parlamentet. Som sagt er en kritisk tilgang af største betydning. Derfor opfordrer jeg til gennemsigtighed og åbenhed, til oprettelse af et kontrolsystem og til ansvarlighed og ansvarliggørelse.

Jeg foreslår, at der gives decharge, da jeg ikke har fundet alvorlige tilfælde af svig eller misbrug eller større skandaler. Det skal der ikke være tvivl om. Min betænkning er dog kritisk. Jeg har villet vise, at vi kan gøre det endnu bedre. Formålet med betænkningen er at sikre, at vi, når vi nærmer os det næste valg i 2014, ikke har nogen skandaler, store eller små, med os, og at vi ikke plages af den slags ubehagelige historier i pressen.

I min betænkning har jeg forsøgt at give generalsekretæren og Parlamentets øverste ansvarlige for administrationen en række midler til at beskytte mod kritik. Jeg har gennemgået en række betænkeligheder. En af disse bunder i, at generalsekretæren udarbejder sin årsrapport på grundlag af generaldirektørernes erklæringer, hvor jeg langt ville foretrække, at der også var en anden vurdering. Jeg foreslår, at vi ser endnu nærmere på hele det komplicerede udbudssystem, da dette udgør en større risikofaktor. Jeg foreslår, at det sikres, at der ikke anvendes offentlige skatter til den frivillige pensionskasse, der har et aktuarmæssigt underskud på 121 mio. EUR.

Til sidst vil jeg gerne sige et par ord om, hvordan min betænkning er blevet til. Jeg stræbte efter et positivt samarbejde med mine skyggeordførere, og der er stillet nogle meget konstruktive ændringsforslag. Jeg er dog ked af, at Det Europæiske Folkepartis Gruppe (Kristelige Demokrater) på et tidspunkt stillede omkring 50 ændringsforslag i et forsøg på at fjerne vigtige dele af min betænkning. Jeg kan forestille mig, at der må have været nogle forstyrrelser mellem nogle af Parlamentets strukturer og de medlemmer, som ville gøre dette. Dette er beklageligt, synes jeg, idet mit primære mål som proeuropæisk, men kritisk medlem af Parlamentet var at anvende en meget konstruktiv og meget positiv synsvinkel i denne dechargebetænkning.

Ryszard Czarnecki, ordfører. – (PL) Hr. formand, hr. Šemeta! Jeg må sige, at der er sket betydelige forbedringer i alle de institutioner, som jeg har beskæftiget mig med – Domstolen, Revisionsretten, som ikke er til stede i dag, Det Økonomiske og Sociale Udvalg, Regionsudvalget, Den Europæiske Ombudsmand og Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse – men det betyder ikke, at alt er perfekt.

Lad os bare sige ligeud, at Rådets finanser er de mindst gennemsigtige. Også samarbejdet med Rådet om decharge for budgettet lader meget tilbage at ønske. Budgetkontroludvalget har godkendt mit forslag om at udsætte en beslutning om decharge til Rådets generalsekretær vedrørende gennemførelsen af budgettet for regnskabsåret 2008. Situationen er den samme som sidste år. Budgetkontroludvalgets koordinatore mødtes med repræsentanter for Rådet med det spanske formandskab ud fra den formodning, at der ville være en positiv indstilling til de fremskridt med samarbejdet, som blev gjort sidste år, og som var resultat af den forlængede dechargeprocedure. I år var de svar, der kom på de spørgsmål, som jeg og koordinatorene havde stillet, desværre helt utilfredsstillende, og de rejste temmelig stor tvivl. Derfor har jeg, med opbakning fra koordinatorene i alle de politiske grupper, besluttet at udsætte dechargebeslutningen. Der er spørgsmål vedrørende finansiering af diverse aspekter af den fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik, årsregnskaber og afslutningen af regnskaber uden for budgettet, som stadig er uklare. Der skal ske endelige forbedringer med hensyn til kontrol af fakturaer og offentliggørelse af administrative beslutninger som retsgrundlag for budgetposter. Desuden er det paradoksalt, at mange af de tal, som Rådet fremlagde, vedrørte den forrige budgetperiode.

Hvad Domstolen angår, kan vi få øje på visse svagheder i interne procedurer for afholdelse af offentligt udbud, og det samme kan Revisionsretten. I denne forbindelse kan vi tilslutte os Revisionsrettens bemærkning om, at det er nødvendigt med en forbedring af udbudsprocedurerne i denne institution. Det glæder os, at sagsbehandlingstiden er blevet nedbragt, men vi har dog samtidig bemærket, at der stadig er mange verserende sager. Vi glæder os over oprettelsen af den interne revisionsenhed. Vi glæder os ligeledes over den anvendte praksis med at medtage informationer om fremskridt i forbindelse med forrige års decharge i aktivitetsberetningen. Jeg vil kraftigt understrege, at vi beklager Domstolens vedvarende modvilje mod at offentliggøre medlemmernes erklæringer om økonomiske interesser.

For Revisionsrettens vedkommende gav den eksterne revision ikke anledning til at fastslå, at de midler, Retten har fået tildelt, anvendes uretmæssigt. Jeg vil gentage forslaget om at overveje muligheden for at rationalisere strukturen for Revisionsretten, f.eks. ved at skære ned på antallet af medlemmer og ikke behandle Revisionsretten som en særlig form for politisk gruppe.

Med hensyn til Det Økonomiske og Sociale Udvalg afdækkede Revisionsrettens revision ingen alvorlige uregelmæssigheder. Det bør henstilles, at bestemmelser om økonomiske aspekter vedrørende personale fortolkes og anvendes på samme måde af alle EU-institutionerne, så ingen af institutionernes personale får

privilegeret behandling. Det er udmærket, at man har vedtaget den administrative samarbejdsaftale mellem Det Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget. Vi opfordrer begge institutioner til at orientere om de fremskridt, der er gjort med at harmonisere deres interne kontrolstandarder.

Vi har ingen alvorlige forbehold vedrørende Regionsudvalget og Den Europæiske Ombudsmand. Vi bemærker, at Den Europæiske Ombudsmand har øget antallet af stillinger i betydelig grad. Det er spørgsmålet, om institutionen bør øge antallet af stillinger så hurtigt, selv om den har mere arbejde.

For at opsummere er der kun et problem med Rådet. Der er ingen problemer med de øvrige seks institutioner.

Formanden. – Vi er nødt til at overholde den tildelte tid.

Jeg har nogle informationer. Vi har været i kontakt med formanden for Revisionsrettens kabinetschef, og vi har set på Europa-Parlamentets seneste forhandlinger i 2008 og 2009. Hverken Revisionsretten eller Rådet var til stede under forhandlingerne. Revisionsretten og Rådet var altså ikke til stede under vores forhandlinger.

Hr. Caldeira, formanden for Revisionsretten, bemærkede desuden, at det er Revisionsrettens holdning med hensyn til dens tekniske funktioner, at den deltager i Budgetkontroludvalgets møder, men holder sig i baggrunden under politiske drøftelser i plenum. Hr. Caldeira vil kontakte mig i løbet af dagen og gøre rede for Revisionsrettens holdning vedrørende vores forhandlinger.

Vi så på de seneste to år, og Revisionsretten var ikke til stede. Hvis vi vil arrangere det næste gang, kan de måske være til stede næste år. De er naturligvis blevet underrettet om vores møde, men de har ikke været til stede de seneste to år. De vil naturligvis være til stede i oktober og november, hvor de skal forelægge deres rapport.

Gerben-Jan Gerbrandy (ALDE). – (NL) Hr. formand! Jeg kan fuldt ud acceptere, at Revisionsretten ikke er her i dag, men Deres oplysning om Rådets fravær, også i de seneste år, viser blot, at dette er et strukturelt snarere end et enkeltstående problem. Det er typisk for Rådets adfærd, når det drejer sig om ansvarlig udnyttelse af EU-midler, og Deres oplysninger er rent faktisk kun med til at stille Rådet i et endnu dårligere lys på grund af dets fravær. Derfor vil jeg foreslå, at vi sender et klokkeklart signal fra Parlamentet til Rådet og udsætter dagens forhandling om decharge til Rådet, så vi undlader at behandle det emne i dag.

Ryszard Czarnecki, ordfører. – (PL) Hr. formand! Mange tak for Deres omhyggelige fremlæggelse af kendsgerningerne omkring de foregående år. Jeg vil dog gerne understrege meget kraftigt, at Lissabontraktaten er trådt i kraft, og med den styrkes Europa-Parlamentets rolle. I denne forbindelse har vi ret til at forvente – af årsager, som er mere praktiske og politiske end formelle – at repræsentanter for Rådet, som den tidligere taler nævnte, er til stede under denne yderst vigtige forhandling, måske den vigtigste set ud fra de europæiske skatteborgeres og vælgers synsvinkel. Rådets fravær er en komplet misforståelse, og jeg er tilbøjelig til at erklære mig enig i den forrige talers forslag om, at vi i denne situation bør udsætte den del af forhandlingen, der vedrører Rådet, og vente, indtil repræsentanterne for Rådet møder op. Jeg vil gerne understrege endnu en gang, hvad jeg sagde før, nemlig at Rådet ikke har vist sin vilje til at samarbejde konstruktivt med os som repræsentanter eller koordinatore for Budgetkontroludvalget, og dets fravær i dag forekommer at være endnu et udslag af denne manglende samarbejdsvilje.

Edit Herczog (S&D). – (EN) Hr. formand! Når vi gennemgår dechargeproceduren og stemmer om den, vil Europa-Parlamentet tage fuldt ansvar for 2008. Det er nu, vi tager ansvaret fra Kommissionen, Rådet og andre institutioner og lægger det på vores skuldre. Det er ikke kun en formalitet, men et meget vigtigt tidspunkt.

Jeg mener dog, vi er blevet enige om at fortsætte forhandlingen, så det vil vi gøre. Vi må ikke glemme, at der er en objektiv forklaring, nemlig at det ikke er så nemt at komme hertil fra Spanien. Det ved jeg, fordi jeg kom fra Aserbajdsjan via Baku og Madrid og derefter ad landevejen. Jeg er klar over, at dette ikke er den rette dag at gå videre med dette. Jeg synes, det er tilstrækkeligt, hvis vi beder disse institutioner og de andre, der er involveret i dechargeproceduren, om at vise interesse og være til stede ved afstemningen i maj. Det er mit forslag.

Jean-Pierre Audy (PPE). – (FR) Hr. formand! Vi er vant til, at Rådets pladser er tomme. Det er ikke første gang, så der er ingen grund til hykleri. Jeg finder det endnu en gang beklageligt. Hvad forhandlingen angår, går jeg ind for, at den skal fortsættes.

Afhængigt af administrationens vurdering mener jeg heller ikke, vi har beføjelse til at ændre dagsordenen, da den blev fastlagt med Deres bemyndigelse, da De erklærede sessionen for genoptaget. Jeg går derfor ind for at fortsætte forhandlingen, selv om jeg endnu en gang beklager Rådets fravær.

Formanden. – Mine damer og herrer! Jeg vil kontakte både Revisionsretten og Rådet i dag. Jeg vil gøre klart rede for vores forventninger til fremtiden med hensyn til Rådet og Revisionsretten og gøre dem opmærksom på, at de bør være til stede ved disse møder. Jeg vil også tale med hr. Zapatero personligt om dette, da han leder det roterende formandskab. Jeg vil finde en løsning på dette i dag, som kan gælde fremover.

– Dette er et mirakel! Mine damer og herrer! De talte om den indflydelse, vi har fået med Lissabontraktaten. Det er en fantastisk indflydelse. Rådet vil være til stede om et par minutter! Tak fordi De kom, hr. formand! Jeg vil kontakte formanden for Revisionsretten. Han skal være til stede under vores forhandling ligesom de andre institutioner. Jeg vil kontakte dem alle i dag.

Vi vil nu fortsætte forhandlingen, og jeg vil desuden bede Dem overholde den tildelte taletid.

Véronique Mathieu, ordfører. – (FR) Hr. formand, hr. Šemeta, hr. López Garrido! Velkommen! Jeg er meget glad for at se Dem og tale til Dem. I perioden 2000-2010 har der været en stigning på 610 % i EU's bidrag til de decentraliserede organer. Bidragene er steget fra 95 mio. til 579 mio. EUR, selv om personalet i disse organer er øget med ca. 271 %.

I 2000 beskæftigede agenturerne 1 219 personer, mens tallet i dag er 4 794. Disse tal omfatter dog ikke Det Europæiske Genopbygningsagentur, som blev lukket i 2008, og hvor vi i dag stemmer om decharge for sidste gang – eller snarere senere i Bruxelles.

Der er tale om en betydelig generel stigning. Ikke desto mindre har EU mødt mange udfordringer i perioden 2000-2010. For det første to udvidelser i 2004 og 2007 med 12 nye medlemsstater, og der har været andre udfordringer såsom beskæftigelse og erhvervsuddannelse, immigration, miljø, luftfartssikkerhed og mange flere.

I denne forbindelse yder de decentraliserede organer, som blev oprettet for at imødekomme et specifikt behov, et direkte bidrag på grund af de færdigheder, de udvikler, til EU's fremskridt i forhold til disse kolossale udfordringer. Samtidig er medlemsstaterne nødt til at have et tæt samarbejde om disse spørgsmål, og agenturerne er et vigtigt forum for denne udveksling. Endelig bringer placeringen af agenturerne forskellige steder i EU Europa tættere på borgerne og giver mulighed for en vis decentralisering af EU-aktiviteterne.

Rækkevidden af de opgaver, som disse organer har fået overdraget, og stigningen i deres antal, størrelse og budgetter kræver imidlertid, at institutionerne opfylder deres egne forpligtelser som budgetmyndighed. Parlamentets budgetkontrollfunktion skal også, i lighed med Kommissionens og Revisionsrettens interne revisionstjeneste, styrkes for at sikre en korrekt overvågning af disse organer. Det fritager dem imidlertid ikke for kravet om at overholde de gældende regler.

Hvad angår decharge for 2008, vil jeg gerne gøre opmærksom på nogle problemer, som desværre går igen hos mange organer. Der er tale om svagheder i offentlige udbudsprocedurer, urealistisk rekrutteringsplanlægning og mangel på gennemsigtighed i procedurerne for personaleudvælgelse, en stor mængde fremførsler og bortfald af driftsbevillinger samt svagheder i planlægningen af aktiviteter, hvor der mangler konkrete målsætninger.

Vi bemærker, at nogle af agenturerne, selv om de gør en indsats, stadig har svært ved at anvende EU's finans- og budgetforordninger, ikke mindst på grund af deres størrelse. De mindste agenturer har sværere ved at overholde de belastende procedurer, som er pålagt ved EU-reglerne. Hvad dette angår, forventer jeg, at den interinstitutionelle arbejdsgruppes hurtige konklusioner sikrer, at de samme problemer ikke gentages år efter år. Disse vanskeligheder er imidlertid ikke til hinder for, at der kan gives decharge for regnskabsåret 2008.

Anderledes forholder det sig med Det Europæiske Politiakademi (CEPOL). Selv om der kan konstateres nogle forbedringer i ledelsen af CEPOL i forhold til situationen i 2007, har revisionen afsløret nogle umiskendelige uregelmæssigheder i anvendelsen af de administrative og finansielle bestemmelser. Derfor foreslår vi udsættelse af decharge.

Til sidst vil jeg gerne fremhæve den indsats, som nogle af agenturerne har gjort for at forbedre deres ledelse. Nogle har påtaget sig at gå videre og indført regler, som er prisværdige, og jeg vil nævne et par stykker. Den Europæiske Fødevarer sikkerhedsautoritet, hvor jeg gerne vil tilføje, at den har været særdeles effektiv i sin

rolle som koordinator for agenturerne, har indført en risikovurderingsproces. Det Europæiske Miljøagentur har indført et forvaltningskontrolsystem til overvågning af fremgangen med dets projekter og anvendelsen af dets midler i realtid. Endelig har Det Europæiske Institut til Forbedring af Leve- og Arbejdsvilkårene oprettet et system til overvågning af de informationer, det stiller til rådighed. Til sidst vil jeg naturligvis opfordre agenturerne til at følge dette eksempel.

Algirdas Šemeta, medlem af Kommissionen. – (EN) Hr. formand! Jeg vil gerne takke Budgetkontroludvalget og især ordføreren, hr. Liberadzki, og hans medordførere for de betænkninger, de har udarbejdet, og for henstillingerne om decharge til Kommissionen for regnskabsåret 2008. Jeg vil også gerne takke fru Ayala Sender for hendes betænkning om gennemførelsen af Den Europæiske Udviklingsfond og fru Mathieu for hendes grundige analyse af gennemgående problemer for agenturerne.

Decharge-proceduren for 2008 er nu ved at være til ende. Det har været en intens tid, men hvad der er vigtigere, har det været starten på en ny konstruktiv dialog mellem vores institutioner. At opnå en ren revisionspåtegning fra Revisionsretten er fortsat kommissærkollegiets mål. Dette mener jeg, vi klart har bevist gennem vores seneste indsats.

Der sker allerede fremskridt, idet der er indført forenklinger og bedre forvaltnings- og kontrolsystemer i programperioden 2007-13, og de forskellige handlingsplaner viser efterhånden deres positive indflydelse på fejlprocenten. Det bliver muligt at tage et vigtigt spring fremad med en ny generation af programmer for den næste regnskabsperiode, som er under udarbejdelse. Formålet med disse er større balance mellem målrettede udvælgelseskriterier, udgiftskontrol og kvalitet i udnyttelsen af midlerne.

Jeg og de øvrige kommissærer deler imidlertid de ønsker, De har givet udtryk for i Deres beslutning om decharge. Vi ønsker en snarlig, målbar fremskyndelse af de seneste års fremskridt med forbedringen af den økonomiske forvaltning af EU-budgettet, herunder større ansvarlighed og ansvarliggørelse af de vigtigste interessenter. Et tæt og intenst samarbejde mellem Kommissionen og Europa-Parlamentet er afgørende i denne henseende. Vi er dog alle klar over, at en fremskyndelse her og nu af konkrete og vedvarende fremskridt ikke er tilstrækkeligt. Hvis vi vil have resultater, må vi have et nyt partnerskab med alle interessenter og ikke mindst en aktiv inddragelse af medlemsstaterne og Den Europæiske Revisionsret.

Kommissionen vil ikke vente, til ændringerne af finansforordningerne træder i kraft, med at opfordre medlemsstaternes myndigheder til at leve fuldt ud op til deres ansvar, der er øget i henhold til Lissabontraktaten, og planlægge de foranstaltninger, som er nødvendige for at forbedre den økonomiske forvaltning.

Jeg mener også, at Revisionsretten har en afgørende rolle at spille med dens uafhængige revisionserklæring vedrørende Kommissionens økonomiske forvaltning. Enhver ændring i opdelingen af revisionserklæringen efter område ville ændre på den andel af budgettet, som er tilknyttet de forskellige farveområder.

Det ville glæde Kommissionen særdeles meget, hvis Revisionsretten i den nærmeste fremtid ville overveje at skelne mellem områder, hvor der er forskellig fejlrisiko, og informere os om den faktiske merværdi af de forvaltnings- og kontrolsystemer, der er indført i lovgivningen for 2007-13. Jeg håber også, at Revisionsretten, når medlovgiveren har vedtaget en acceptabel fejlrisiko, vil tage højde for dette nye begreb på den måde, den finder passende.

Kommissionen vil imødekomme anmodningen og udarbejde og tilsende Parlamentet en ny dagsorden for 2010 og frem. Kommissionen vil gøre sit yderste, sammen med de øvrige aktører, for at fremskynde nedbringelsen af fejlprocenten, så yderligere 20 % af budgettet kan få en grøn klassificering af Revisionsretten i 2014.

Inddragelse af alle interessenter i den fælles målsætning, nemlig at forbedre den økonomiske forvaltning og beskytte Unionens økonomiske interesser, vil være en central del af denne nye dagsorden, som jeg vil orientere Dem om allerede i næste måned. De bekymringer, De har givet udtryk for i beslutningen om decharge for 2008, vil blive taget behørigt i betragtning. Jeg ser frem til en konstruktiv debat.

Michael Gahler, ordfører for udtalelsen fra Udenrigsudvalget. – (DE) Hr. formand! I regnskabsåret 2008 udgjorde udbetalingerne inden for politikområder, som Udenrigsudvalget er ansvarligt for, omkring 5 mia. EUR. Set i bakspejlet står det klart, at der stadig er utilstrækkelige bevillinger til kategori IV. Revisionsretten har konstateret nogle unøjagtigheder og anser Kommissionens overvågnings- og kontrolsystem vedrørende bistand til tredjelande, udvikling og fortiltrædelse for kun at være delvis effektivt. Kommissionen henviser til Revisionsrettens specifikke synsvinkel, som udelukkende ser på det enkelte år og kun kan evaluere en del

af Kommissionens arbejde, og hævder, at årsagen ligger i de fleste programmers og deres relaterede kontrolsystemers flerårige karakter. Efter min mening er det vigtigste, at Revisionsretten hverken taler om svig eller underslæb.

Det drejer sig i langt højere grad om at håndtere EU's bistand til tredjelande omhyggeligt, præcist og så effektivt som muligt og om grundig dokumentation og ansvarlighed, da det er generende, når projekter ikke færdiggøres, eller der er usikkerhed om deres resultater. Det går ud over vores udenrigspolitikkes succes. Når Revisionsretten har konstateret, at fejlprocenten er nedadgående, er det således en ros til den tidligere Kommissions arbejde inden for bistand til tredjelande, udviklingssamarbejde og udvidelsespolitik.

Vi er tydeligvis også ved at se effekten af ændringer af lovrammen. Særberetningen om førtiltrædelsesstøtten til Tyrkiet omtaler for første gang en forbedret kontrol af anvendelsen af midlerne, som blev muliggjort i 2007 på grund af det nye førtiltrædelsesinstrument. Det skal af fremtidige rapporter og revisioner fremgå, hvor ansvarligt modtagerne forvalter EU-bistanden, og med hvor gode resultater. Vi skal kunne justere vores udenrigspolitik fleksibelt, så vi effektivt kan forsvare vores udenrigspolitiske interesser.

Derfor opfordrer vi Kommissionen til at gå videre med forbedringen af den finansielle lovgivning, den nye finansielle ramme, budgetreform og, først og fremmest, med udviklingen af Tjenesten for EU's Optræden Udadtil. Alt i alt kan jeg dog anbefale, at der gives decharge for regnskabsåret 2008 på Udenrigsudvalgets område.

FORSÆDE: Rainer WIELAND

Næstformand

Ingeborg Gräßle, *ordfører for udtalelsen fra Udvalget om Beskæftigelse og Sociale Anliggender*. – (DE) Hr. formand, hr. formand for Rådet, hr. kommissær, mine damer og herrer! Vi har allerede haft en interessant morgen sammen. Jeg havde egentlig planlagt en helt anden tale. Den vil jeg ikke holde nu, da jeg ikke mener, at vi bare kan ignorere, hvad der skete i dag.

Det, vi er oppe imod, er, at hverken Parlamentet eller de andre institutioner på nogen måde tager decharge alvorligt. Den eneste institution, der er nødt til at tage det alvorligt, er Kommissionen. Det er den, vi taler til, og den, som ifølge traktaten skal gives decharge. Hvad alle de andre, dvs. de øvrige institutioner, angår, indeholder traktaten ingen bestemmelser om decharge. Det er et problem for os. Nu kan vi forestille os, hvordan Tjenesten for EU's Optræden Udadtil, hvis den bliver en institution, måske ikke vil være til stede her om to år. Vi vil så opleve, hvad vi allerede ser nu, nemlig at alle andre institutioner ikke engang finder det nødvendigt at møde op her og høre, hvad Parlamentet som lovgiver vedrørende budgettet, har at sige til dem. Rådet er nu ved at gøre dette år til en prisværdig undtagelse, som det svenske formandskab også gjorde sidste år.

Hvis vi betragter det, der sker her, som en grundlæggende parlamentarisk rettighed som grundlag for decharge, kan jeg kun advare mod at føre det forslag, som er på bordet, ud i livet og gøre Tjenesten for EU's Optræden Udadtil til endnu en institution, idet dette ville bebude afslutningen på vores indflydelse, da det er så nemt at undslippe denne indflydelse. Den eneste anden institution, der er repræsenteret, er Parlamentet. Jeg vil gerne rette en særlig tak til formanden for Parlamentet for at have forsvaret vores rettigheder i morges og for at tilkendegive, at han vil tale med alle de andre.

Hvad er meningen med at give os rettigheder med hensyn til decharge, hvis vi ikke tager det alvorligt og heller ikke tvinger andre til at tage det alvorligt? Derfor er vi nødt til at se meget grundigt på selve dechargeproceduren. Vi kan ikke fortsætte på samme måde.

Jeg vil gerne benytte lejligheden til endnu en gang at henvende mig til Rådet. Efter Lissabontraktatens ikrafttræden er Rådet nu en institution og formanden for Rådet en anden institution. Vi forventer, at denne situation straks lovfæstes i budgetlovgivningen. De må sørge for, at Deres ansvar forankres behørigt i budgetlovgivningen, og dette gælder også for formanden for Rådet. De er nødt til at lovfæste Deres forpligtelser, og jeg vil gerne opfordre Dem til at betragte det som en hastesag.

Jutta Haug, *ordfører for udtalelsen fra Udvalget om Miljø, Folkesundhed og Fødevarer*. – (DE) Hr. formand, mine damer og herrer! Jeg vil bare gøre opmærksom på en enkelt ting, som er en veritabel skandale. Jeg taler her om Det Europæiske Center for Forebyggelse af og Kontrol med Sygdomme, ECDC, i Stockholm. Siden maj 2005 har højt kvalificerede folk i dette center måttet arbejde i absolut fjendtlige omgivelser. Hidtil har den svenske regering ikke været i stand til at indgå en hjemstedsaftale med ECDC, selv om de var desperate efter at få dette agentur, sådan som alle medlemsstater altid er meget ivrige efter at få et agentur.

Ingen af de ansatte har endnu fået et cpr-nummer, det såkaldte folkbokføring-nummer. Imidlertid bliver dette nummer brugt af offentlige myndigheder, institutioner og private virksomheder til at identificere deres kunder. Derfor kan børn født i Sverige f.eks. ikke blive registreret, leverandører af el, gas, telekommunikation og tv vil ikke levere deres ydelser, udlejere vil ikke give langsigtede lejekontrakter, og der er problemer med at få adgang til læge- og hospitalsydelser. For ægtefæller betyder det, at det er umuligt at blive selvstændige i Sverige. Der er også store vanskeligheder med at få arbejde. Og jeg kunne blive ved. En ting står klart, nemlig at visse grundlæggende rettigheder, som er nedfældet i EU-retten, simpelthen nægtes personalet i ECDC i Sverige. Som resultat heraf er alt dette blevet forelagt Parlamentets Udvalg for Andragender. Under alle omstændigheder er det en uholdbar situation ...

(Formanden afbrød taleren)

Wim van de Camp, ordfører for udtalelsen fra Udvalget om det Indre Marked og Forbrugerbeskyttelse. – (NL) Hr. formand! Der er ikke så meget mere at sige om budgettet for 2008 fra Udvalget om Det Indre Marked og Forbrugerbeskyttelses side. Drøftelserne i udvalget og betænkningerne har allerede kastet lys over de fleste spørgsmål. Vi oplevede en ret væsentlig underudnyttelse vedrørende Solvit i 2008, men dette vil løse sig selv i 2009 og 2010. Ikke desto mindre vil jeg opfordre kommissæren til at sørge for, at budgettet for Solvit anvendes fornuftigt. Jeg forstår, at budgetterne skal anvendes ansvarligt, men jeg kan se, at der stadig er utilstrækkelig information på dette område.

Dette fører mig videre til direktivet om tjenesteydelser, hvor jeg har en enkelt bemærkning. Direktivet blev indført i december 2009, og der er ganske enkelt et stort behov i EU for informationer om dette direktiv.

En anden ting drejer sig om medlemsstaternes faktiske toldkontrol. Det er ikke et emne, som nødvendigvis skal drøftes her, men vi har set, at medlemsstaterne ikke udfører tilstrækkelig kontrol af importerede varer, og jeg vil gerne endnu en gang appellere til Kommissionen om, at den gennemdrøfter dette sammen med medlemsstaterne for at sikre, at importerede varer uden undtagelse underkastes den korrekte kontrol

Endelig er budgetreglerne, som flere af mine kolleger og kommissæren allerede selv har bemærket, stadig meget komplicerede på en række områder, hvilket også betyder, at de relevante kontrolmekanismer er meget komplicerede. Derfor vil jeg gerne tilslutte mig alle opfordringerne til, at de forenkles og, under alle omstændigheder, forbedres.

Inés Ayala Sender, ordfører for udtalelsen fra Transport- og Turismeudvalget. – (ES) Hr. formand! Jeg vil gerne bede Dem betragte begyndelsen som et indlæg til forretningsordenen, da jeg gerne vil vide, inden denne forhandling slutter, om Parlamentet har inviteret både Revisionsretten og Rådet til at overvære denne forhandling, og jeg vil gerne vide, hvilken dokumentation der er, eller få den udleveret. Jeg vil også gerne vide, hvorvidt Rådet var til stede under dechargeforhandlingen sidste år – selv om fru Gräßle har sagt, at det svenske formandskab var her.

Kan jeg bede Dem sætte uret i gang nu til min tale om decharge, hvad angår transport?

Vi vil gerne indlede med at gøre opmærksom på vores tilfredshed med den høje udnyttelsesprocent, som Transport- og Turismeudvalget har konstateret med hensyn til forpligtelses- og betalingsbevillinger for transeuropæiske transportnet, som for begges vedkommende var på næsten 100 %.

Vi vil selvfølgelig bede medlemsstaterne om at sørge for, at der stilles tilstrækkelige midler til rådighed fra nationale budgetter, og jeg vil endnu en gang gøre opmærksom på, at Parlamentet altid har støttet et højere finansieringsniveau til disse net. Vi håber, at dette års gennemgang af transportnetprojekterne bliver en lejlighed til at vurdere, om disse udgifter har været tilstrækkelige og effektive. I hvert fald har overvågningen været effektiv.

Vi glæder os også over, at årsregnskabet for Forvaltningsorganet for Det Transeuropæiske Transportnet er lovligt og formelt rigtigt, selv om forsinkelserne med hensyn til ansættelse bekymrer os. Kommissionens Generaldirektorat for Mobilitet og Transport har imidlertid oplyst, at forsinkelserne vil blive indhentet.

Samtidig finder vi den lave udnyttelsesprocent for betalingsbevillingerne til transportsikkerhed, den endnu lavere udnyttelsesprocent for Marco Polo-programmet, som får støtte fra Parlamentet, og den usædvanlig lave udnyttelsesprocent for bevillinger til passagerrettigheder foruroligende.

På baggrund af projektets størrelse finder vi også den utilstrækkelige udnyttelse af betalingsbevillinger inden for Galileo-programmet foruroligende og beklager den totale mangel på oplysninger vedrørende turisme. Vi håber, der vil blive rettet op på denne mangel på oplysninger inden for den nye institutionelle ramme.

Jean-Pierre Audy (PPE). – (FR) Hr. formand! Jeg er i syv sind, om jeg skal tage ordet. Jeg er ked af disse bemærkninger til forretningsordenen. Jeg vil gerne indlede med at byde Rådet velkommen og takke ministeren for at komme. Jeg mener, det er kutyme at invitere Rådet til at tage ordet, efter at Kommissionen har talt. Rådet tog imidlertid ikke ordet før den politiske forhandling, selv om det talte i slutningen af forhandlingen. Det kunne måske være en god idé at tilbyde Rådet taletid med særligt henblik på at svare på synspunktet fra vores ordfører, som foreslår, at meddelelse af decharge til Rådet udskydes.

Formanden. – Vi vil aftale med Rådet, om det mener, det har behov for taletid.

László Surján, *ordfører for udtalelsen fra Regionaludviklingsudvalget.* – (HU) Hr. formand! Decharge er en juridisk handling, og jeg mener ikke, at Regionaludviklingsudvalget har nogen grund til at indvende noget imod en meddelelse af decharge. Samtidig er en decharge også en politisk vurdering, hvori det præciseres, om vi har nået de mål, vi satte os i 2008, og om vi har fået et tilstrækkeligt udbytte af udgifterne.

Der er en hel del fejlopfattelser i forbindelse med vurderingen af samhørighedspolitikken, også her i Parlamentet. Jeg vil gerne yderst kraftigt gøre opmærksom på, at ikke alle fejl skyldes svig. Vi overvurderer ofte den kritik, der – i øvrigt helt med rette – fremføres af Revisionsretten eller under andre revisioner. Jeg vil gerne påpege, at vi ikke har gennemsigtige sammenligningstal. Vi har brug for en ensartet metode til måling af effektivitet og produktivitet og endda absorptionskapacitet, som spiller en afgørende rolle for, hvordan vi skal gå videre med samhørighedspolitikken.

I 2008 var det kun 32 % af udgifterne, der vedrørte denne planlægningscyklus, mens resten blev taget fra udgifterne vedrørende cyklussen før 2006. Det er derfor svært at bedømme, hvor godt det lykkedes os i 2008 at nå målene i den nye cyklus. Visse medlemsstater nåede ikke engang 32 %. Alle bærer en del af ansvaret for forsinkelserne med hensyn til at udnytte midlerne fuldt ud. De anbefalinger, Kommissionen og Parlamentet har fremført i henseende til forenklinger, og som vi er kommet med siden 2008 som reaktion på krisen, har alle tjent det formål at skabe forbedringer fra vores side. Bolden ligger på medlemsstaternes banehalvdel. Det er her, der skal skabes betydelige fremskridt.

Edit Bauer, *ordfører for udtalelsen fra Udvalget om Kvinders Rettigheder og Ligestilling.* – (HU) Hr. formand! Jeg vil gerne minde om, at i henhold til artikel 8 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde er fremme af ligestilling mellem mænd og kvinder en af de grundlæggende værdier i EU, som skal respekteres i alle EU's handlinger, og som derfor også skal kunne overvåges i dechargeproceduren for gennemførelsen af EU-budgettet. Til dette formål er det uomgængeligt nødvendigt, at statistikker over anvendelse af budgettet er tilgængelige i en passende opdeling.

Vi bemærker med beklagelse, at på trods af alle vores bestræbelser er de oplysninger, der ville gøre det muligt at tjekke budgetudgifter i forhold til køn, stadig ikke tilgængelige. Det gælder først og fremmest de områder, hvor der især opfordres til at bringe diskriminationen til ophør, f.eks. ved hjælp af Den Europæiske Socialfond.

Jeg vil gerne nævne særligt ét emne, nemlig den forsinkede etablering af Det Europæiske Institut for Ligestilling mellem Mænd og Kvinder. Det var meningen, at Instituttet skulle åbne i 2008, men dets officielle åbning sker faktisk først i juni i år. Det giver naturligvis også forskellige problemer i budgetproceduren. Eftersom midtvejsevalueringen af forskellige flerårige programmer skal ske i 2010, vil jeg endnu en gang bede Kommissionen om at udvikle et overvågnings- og vurderingssystem, som vil gøre det muligt at gennemføre ligestillingsprincippet i de forskellige budgetposter og tjekke virkningen af at anvende de forskellige budgetposter på afhjælpning af ubegrundede forskelle.

Gay Mitchell, *ordfører for udtalelsen fra Udvalget om Udviklingsudvalget.* – (EN) Hr. formand! Set fra et udviklingsmæssigt synspunkt ligger betydningen af en budgetdecharge i at forsikre skatteyderne i hele Europa om, at pengene bruges effektivt og produktivt i udviklingslandene, hvad angår bistandens effektive virkning, og at de svarer til vores mål om 0,7 % officiel udviklingsbistand. Vi skal bruge vores aktuelle bistandsbudget effektivt, dvs. ikke blot mere bistand, men bedre bistand.

Vi skal bruge EU-midler som grobund for lokale løsninger. Vi skal finde muligheder for at give mennesker i udviklingslandene ejerskab til deres udvikling ved f.eks. i særlig grad at fremme enkeltpersoners, familiers og befolkningsgruppers ejerskab af jord.

Utallige kvinder dør hvert år under barsel. Omkring fire millioner dør hvert år af aids, malaria og tuberkulose. Der findes tæt ved én milliard analfabeter i udviklingslandene. Derfor har Parlamentet, Kommissionen og Rådet fastlagt en målsætning om, at 20 % af de grundlæggende udgifter skal bruges på uddannelse og sundhed. Jeg er interesseret i at se, om vi har indfriet disse mål.

Når jeg besøger udviklingslandene, gør de intelligente og beredvillige unge mennesker, jeg møder, altid indtryk på mig. Disse unge mennesker er akkurat lige så dygtige som unge mennesker alle andre steder. De har brug for muligheder og opmuntring for at blive foretagsomme. At investere i uddannelse er afgørende her. Derfor var Parlamentet, Kommissionen og Rådet enige om disse mål. Nu skal vi via revisionssystemet sikre, at vi når disse mål.

Jeg vil gerne sige her i Parlamentet på de par sekunder, jeg har til rådighed, at man efter min mening kan få mennesker ud af deres frygtelige fattigdom bl.a. ved at investere i at tilvejebringe ejerskab af land i udviklingslandene. Jeg kan give et eksempel på, hvor det har virket, nemlig i mig eget land i det 18. og 19. århundrede. Hvis man ser på, hvorfor Irland er delt, skyldes det, at de mennesker, der har haft succes, fik tildelt små jordarealer.

Det er på tide at ophøre med kun at tænke på mennesker som bistandsmodtagere og i stedet tænke på dem som mennesker, der evner at gøre noget selv, hvis de får støtte til det.

Ville Itälä, for PPE-Gruppen. – (FI) Hr. formand! Allerførst vil jeg gerne takke Rådet, og jeg værdsætter, at Rådet er til stede, for spørgsmålet er, om Rådet virkelig vil tage ansvar, når det drejer sig om at bruge skatteydernes penge, og om Rådet vil vise mere respekt for Parlamentet og for samarbejdet. Det er derfor vigtigt, at Rådet er til stede.

I min tale vil jeg fokusere på Parlamentets decharge, og jeg takker hr. Staes for hans meget høje samarbejdsniveau. Jeg er enig med ham i den meget fornuftige og grundlæggende opfattelse, at Parlamentet kun kan fungere godt, hvis beslutningstagningen er tilstrækkeligt åben og gennemsigtig. På den måde kan vi sikre, at der ikke forekommer skandale. Vi ved, at uanset hvor små beløb vi taler om, vil vores rygte lide skade i lang tid, hvis der begynder at forekomme uredelighed. Det er yderst vigtigt at forhindre det i at ske. Vi taler ikke om Parlamentets penge, men om skatteydernes penge. Systemet skal derfor være vandtæt, således at vi i sidste ende kan påtage os ansvaret for det.

Der var mange gode principper i hr. Staes' betænkning, men i min egen gruppe fandt vi, at betænkningen burde være kortere og mere koncis, hvorfor vi fjernede noget af indholdet i betænkningen. Desuden mener vi, at betænkningen burde have indeholdt konkrete punkter om parlamentsmedlemmers og selve Parlamentets andel i det faktiske lovgivningsarbejde.

F.eks. har vi tilføjet nogle punkter omhandlende politik for fast ejendom, hvor der stadig er masser af plads til forbedringer. Vi har brug for at få en præcis forklaring på, hvorfor der er problemer på dette område. Det er grunden til den lange forhandling. Vi ønsker at få at vide, hvorfor besøgscentret allerede er et par år forsinket i forhold til tidsplanen. Hvad kan problemet være her? Vi ønsker svar på disse spørgsmål.

Vi bør ønske tillykke med, at Parlamentet nu endelig, men hurtigt har fået nye regler for både medlemmer og hjælpere. Det har rigtignok betydet en stor forbedring, men der er stadig meget, der skal ændres.

Lad mig give et eksempel. I henhold til de nye regler skal jeg først flyve her fra Strasbourg til Finland, og kun derfra kan jeg flyve til Bruxelles. Selv om jeg havde en gruppe på besøg i Bruxelles eller en betænkning, jeg skulle forberede i morgen, ville det ikke gøre nogen forskel. Jeg kan ikke rejse direkte til Bruxelles herfra. Hvis jeg gjorde det, ville jeg ikke få mine rejseudgifter betalt eller få nogen anden form for dækning.

Jeg forstår ikke, hvorfor vores liv skal være så besværligt, når vi ved, at det tager en dag at rejse herfra til min hjemby Turku i Finland, og at det tager nok en dag at komme tilbage derfra, hvis jeg ønsker at tage til Bruxelles for at lave noget arbejde dér. Da jeg spurgte, hvorfor det forholder sig sådan, svarede administrationen, at jeg kunne flyve til Finland via Rom eller Athen. Jeg har ikke noget kontor i Rom eller Athen og heller ikke noget arbejde dér. Det er og foregår alt sammen i Bruxelles.

Hvis vi har to arbejdspladser, er det rimeligt, at vi kan arbejde begge steder. Der er stadig områder, hvor vi skal tilbage på sporet. Det kommer vi tilbage til i næste års betænkning.

Edit Herczog, for S&D-Gruppen. – (HU) Hr. formand, mine damer og herrer! Jeg vil gerne begynde med at sige tak. Hr. Staes' og EU-Revisionsrettens fremragende og grundige arbejde har gjort det muligt for os at udarbejde en omhyggelig regnskabsopgørelse over anvendelsen af 2008-budgettet for så vidt angår Parlamentet. Jeg skylder også en tak til mine medlemskolleger, hvis ændringsforslag har bidraget til at forbedre betænkningen.

Vi var generelt enige om vurderingen af fakta. Hvor vi var uenige, drejede det sig hovedsagelig om, hvordan de fundne fejl kunne korrigeres. Når vi nu skal stemme om dechargen, påtager vi os som valgte

parlamentsmedlemmer fuldt juridisk ansvar for 2008-budgettet. Vi bekræfter over for borgerne i Europa, at Parlamentet har anvendt pengebeløbene til de fastlagte formål og i overensstemmelse med reglerne. I disse tider, hvor krisen betyder store byrder for den enkelte borger, skal vi være særligt omhyggelige, når vi bruger skatteydernes penge. De standarder, vi pålægger os selv, skal være højere end dem, vi pålægger andre, da det er nøglen til vores troværdighed og integritet. Samtidig skal vi være klar over, at det opsyn, vi udøver, ikke i sig selv er tilstrækkelig garanti for, at midlerne er blevet anvendt forstandigt og i overensstemmelse med reglerne. Det er kun muligt, hvis vi også indfører et pålideligt og solidt, internt kontrolsystem. Det mener vi socialdemokrater er det vigtigste. Jeg vil derfor gerne fokusere på dette punkt.

Vi er nødt til at lægge stor vægt på en hensigtsmæssig funktion i det interne kontrolsystem i de institutioner, der overvåges, for vi er overbeviste om, at det er bedre at forhindre problemer end at skulle finde løsninger på dem senere hen. Institutionel uafhængighed er en væsentlig garanti for, at det interne kontrolsystem fungerer ordentligt. Det giver garanti for objektivitet og sikrer, at internationale regnskabsregler og bedste praksis overholdes. Standarderne i sig selv udgør dog ikke nogen garanti for et effektivt, internt kontrolsystem. Der skete forbedringer i så henseende i 2009. Der findes ikke noget internt kontrolsystem, uanset hvor komplekst det måtte være, der er fejlfrit, eftersom det er lavet af mennesker, og derfor meddeler vi decharge hvert år.

Det er efter min mening vigtigt at understrege, at vi støttede alle de ændringsforslag, der var konkrete, opnåelige og realistiske, men forkastede enhver generalisering, som ikke bidrager til at forbedre, men snarere tilslører vores holdning. Vi forkastede alle forslag, der ville medføre en forringelse af de politiske gruppers uafhængighed. Vi er overbevist om, at uafhængigheden hos Parlamentets grupper ikke kan adskilles fra deres økonomiske ansvar. Gruppen for Det Progressive Forbund af Socialdemokrater i Europa-Parlamentet udfører sit arbejde i fuld bevidsthed om dette ansvar. Hvis de andre politiske grupper ønsker at forbedre deres egne aktiviteter, er de velkomne til at gøre det. Med disse tanker beder jeg Dem godkende denne betænkning og meddele decharge på vegne af Europa-Parlamentet.

Gerben-Jan Gerbrandy, for ALDE-Gruppen. – (NL) Hr. formand! Jeg er en stor fan af det britiske rockband Genesis. De har et fantastisk nummer, 'Dance on a Volcano', og jeg kom til at tænke på dette nummer i denne uge, som har været ganske domineret af vulkansk aske. Ikke fordi sangen fik mig til at ønske at danse i Island, nej, jeg kom til at tænke på den i forbindelse med formiddagens forhandling om dokumentationen for udgifterne i 2008, endnu et år, for hvilket Revisionsretten ikke har kunnet give sin godkendelse. Det er heri, jeg ser en parallel til dansen på vulkanen, nemlig en vulkan, der er fyldt, ikke med lava eller aske, men med mistro. Europa er udsat for mange former for stærkt pres, som f.eks. presset på euroen og pres fra konflikten mellem EU's og medlemslandenes synspunkter. Det er allerede nok til at få denne metaforiske vulkan til at tilspidse, så vi kan godt undvære en ringe økonomisk ansvarlighed og offentlig mistro, der får vulkanen til at gå i udbrud.

Hvordan kan dette forhindres? Som jeg ser det, er der kun én vej, og den hedder gennemsigtighed, størst mulig gennemsigtighed i alle institutioner. Gennemsigtighed i Rådet – og dermed medlemsstaterne – netop fordi det er hovedkilden til de uregelmæssigheder, der findes hvert år. Jeg er for øvrigt glad for, at Rådet stadig er her. Jeg opfordrer også medlemsstaterne til langt om længe at sørge for gennemsigtighed i deres anvendelse af EU-midler ved at offentliggøre en redegørelse over disse udgifter hvert år. Jeg begriber ikke, hvorfor de fortsat modsætter sig dette. Jeg er overbevist om, at hvis medlemsstaterne behandlede deres egne penge på samme måde, ville deres borgere finde det uacceptabelt.

Ret skal dog være ret. Der er også brug for større gennemsigtighed i vores eget Parlament. Hr. Staes har med rette udarbejdet en meget kritisk betænkning, og efter de mange forbedringer i de seneste år er det nu på tide én gang for alle at åbne vinduerne og med denne gennemsigtighed vise offentligheden i Europa, at vi kan håndtere deres penge ansvarligt, eftersom det er, hvad det i grunden handler om.

Mit sidste punkt drejer sig om de fælles forbindelser mellem Rådet og Parlamentet. For ca. 40 år siden var det nødvendigt med en venskabelig overenskomst, for at de to parter kunne arbejde relativt fredeligt i stedet for at slå i rendestenen. Overenskomsten viste sig meget nyttig dengang, men det ville være rimeligt at sige, at den ikke længere fungerer, for vi slå nu i rendestenen. I min optik er det dog vigtigere, at Rådet og Parlamentet nu er stærke og modne institutioner, der som sådan bør kunne overvåge hinanden på moden vis selv uden en venskabelig overenskomst. Jeg vil gerne spørge Rådet, nu det er her, om det kan svare herpå, og om det er enig i, at det er muligt for de to institutioner at overvåge hinanden effektivt uden en venskabelig overenskomst.

Med gensidig åbenhed i stedet for en venskabelig overenskomst kan Rådet og Parlamentet danse sammen i harmoni uden frygt for, at jorden giver efter under deres fødder, eller for, at yderligere mistro i offentligheden medfører et udbrud.

Bart Staes, for *Verts/ALE-Gruppen*. – (NL) Hr. formand, hr. kommissær, hr. López Garrido, mine damer og herrer! Jeg taler nu for min gruppe og ikke som ordfører for Parlamentets decharge. Det får jeg lejlighed til at gøre senere.

Jeg vil gerne bringe et par emner på banen. Det første vedrører Kommissionens decharge. Det er et spørgsmål til både kommissæren og Rådet og drejer sig om, at 80 % af vores midler faktisk bruges i medlemsstaterne, og at Parlamentet i mange år har været fortalere for nationale forvaltningserklæringer. Ordfører Liberadzki beskriver de nye muligheder meget klart i en række punkter. Vi har en ny traktat, og den nye ordlyd i artikel 317 stk. 2 i denne traktat gør det muligt for Kommissionen at fremsætte forslag til indførelse af obligatoriske nationale forvaltningserklæringer snarest muligt. Jeg vil gerne bede Dem, kommissær Šemeta, om at berøre dette i Deres svar. Er de klar til at tage fat på denne mulighed? Fire medlemsstater har allerede indført det, hvilket skal hilses velkomment, men de gør det på fire forskellige måder, så lad os i nogen grad koordinere denne indsats.

Rådet vil sige: Fair nok, men der er praktiske indvendinger. Nogle medlemsstater er føderale stater med fælles enheder, som f.eks. Belgien med Vallonien, Bruxelles og Flandern, så hvordan skal den føderale minister i Belgien kunne skaffe en national forvaltningserklæring? Det er dog ikke noget problem. Denne nationale minister skal simpelthen indgå en aftale med sine regionale ministre, afvente deres regionale politiske erklæringer og forvaltningserklæringer og derefter fremlægge dem alle for Parlamentet og offentligheden. Derefter vil han f.eks. kunne sige, at det går godt i Vallonien og Bruxelles, men ikke i Flandern, eller vice versa, osv.

Det andet emne vedrører hr. Liberadzki's beslutning, der omhandler Revisionsrettens særlige rapport om Kommissionens forvaltning af førtiltrædelsesbistand til Tyrkiet. Efter min mening er ordlyden ikke så god. I visse henseender og i visse punkter er den i nogen grad blevet misbrugt til at vanskeliggøre tiltrædelsesforhandlingerne. Sammen med hr. Geier har jeg stillet en række ændringsforslag om sletning. Jeg har også fremsat et forslag til tekstforbedring, og jeg beder mine medlemskolleger tage dette i betragtning.

Endelig vil jeg gerne sige til Rådet, at jeg håber, De lytter efter, hr. formand. Er De parat til lidt senere at svare på, om De vil eller ikke vil imødekomme anmodningen fra ordføreren, Budgetkontroludvalget og Parlamentet om at svare før 1. juni 2010 og fremskaffe de dokumenter, der er anmodet om i punkt 25 og 26 i beslutningen? Er De parat til allerede nu at svare på, om De vil eller ikke vil imødekomme dette? Dette er yderst vigtigt for os for at afgøre, om forbindelserne mellem Rådet og Parlamentet er, som de bør være.

Richard Ashworth, for *ECR-Gruppen*. – (EN) Hr. formand! Jeg taler for det britiske Konservative parti, som igen i år vil stemme imod en decharge for budgettet. Det er en holdning, som vi altid har haft, og som vi fortsat vil have, indtil vi ser, at det tillægges større vigtighed at opnå en positiv erklæring om sikkerhed fra Revisionsretten.

Jeg vil dog gerne offentligt anerkende de fremskridt, der er sket under den foregående Kommission med hensyn til forbedringer i de økonomiske forvaltningsstandarder. Revisionsretten bemærker især fremskridt inden for områderne landbrug, forskning, energi, transport og uddannelse. Jeg roser Kommissionen for de forbedringer, den har foretaget. Det er meget opmuntrende.

Der er dog meget, der skal gøres. Revisionsretten har endnu en gang negativt kommenteret svaghederne i kontrolsystemerne, de talrige uregelmæssigheder og den langsomme inddrivelse af pengebeløb, der skyldes til EU.

Det er også klart, at selv om ansvaret i sidste ende ligger hos Kommissionen, er det medlemsstaterne og Rådet – i særdeleshed Rådet – som skal være langt mere ansvarsbevidste ved anvendelse af EU-midler, og som skal vise, at de tillægger det langt større vigtighed at opnå en positiv erklæring om sikkerhed.

Vi fungerer under Lissabontraktaten, og som medlemmer af Europa-Parlamentet skylder vi de europæiske skatteydere en forsikring om, at budgettet giver valuta for pengene, og ligeledes at der er integritet i EU's regnskabsprocedurer. Indtil Revisionsretten mener, den kan give denne positive erklæring om sikkerhed, vil jeg og mit parti fortsat stemme imod en decharge for budgettet.

Søren Bo Søndergaard, for *GUE/NGL-Gruppen*. – (DA) Hr. formand! Denne diskussion handler om, at vi som EU-parlamentarikere ikke kun samlet – men også hver for sig – tager ansvar for forvaltningen af EU's

penge i 2008. Når diskussionen er forbi, og når afstemningerne er gennemført til maj, er det os, som borgerne skal stille til ansvar.

Lad mig sige det straks: Vores gruppe er kritisk over for den måde, EU har forvaltet skatteydernes penge på i 2008. Selvfølgelig er meget godt og fortjener ingen anmærkninger. På nogle områder er der oven i købet sket fremskridt i forhold til 2007. Men der er stadig for mange områder, hvor vi må sige, at det ikke er acceptabelt. F.eks. Kommissionens regnskab. For så vidt angår strukturfondsmidlerne, konkluderer Revisionsretten, at mindst – og jeg gentager mindst – 11 % af midlerne er blevet udbetalt i strid med reglerne. Noget skyldes fejl og mangler, andet skyldes svindel og svig. Men det ændrer ikke noget ved, at milliarder af euro alene på dette område ikke skulle have været udbetalt.

Kan det accepteres? Ja, vi kender alle undskyldningerne. Kommissionen siger, at det er medlemsstaternes skyld, fordi de skal stå for kontrollen. Medlemsstaterne siger, at det er Kommissionens skyld, fordi reglerne er alt for indviklede. Og sådan kan ansvarsforflygtigelsen fortsætte.

Det spørgsmål, som vi må stille os, er: Ville vi godkende et regnskab i en sportsklub, i en fagforening eller et politisk parti, hvor 11 % af udgifterne på et centralt område var blevet udbetalt i strid med reglerne? Jeg er enig med dem som siger, at det kræver grundlæggende strukturelle forandringer at ændre denne situation. Derfor skal regnskabsgodkendelsen bruges til at presse sådanne ændringer igennem. Dette pres skal også lægges på Rådet.

Sidste år i april afviste Parlamentet med stort flertal at godkende Rådets regnskab for 2007. Vi sagde, at vi ikke kunne tage ansvar for et regnskab over for vælgerne, så længe Rådet ikke formelt ønskede at mødes med Parlamentets relevante udvalg og offentligt svare på vores spørgsmål. For at vise vores gode vilje valgte vi alligevel i november at godkende Rådets regnskab. Men under den klare forudsætning, under den klare forudsætning, at der skete ændringer i år.

I dag må vi konstatere, at disse ændringer ikke er sket. Et konkret eksempel: År efter år flytter Rådet millioner af euro fra kontoen oversættelser til kontoen rejser. Det er altså ud over den rejsekonto, som allerede er der i forvejen. Derfor er det oplagt at spørge Rådet: Hvorfor gør man det? Hvad bruges alle disse rejsepenge til? og Hvilke lande får glæde af det? Uformelt, uden for referat vil Rådet godt svare. Men indtil i dag (det kan være det ændrer sig) har Rådet nægtet at svare åbent og offentligt. Og det er bare ikke godt nok. Derfor er det vores opfattelse, at en godkendelse af Rådets regnskab må afvente en interinstitutionel aftale, hvoraf Rådets forpligtelser til åbenhed og samarbejde med Parlamentet klart fremgår.

Vores kritik af Rådet og Kommissionen er klar. Den deler vi med mange kolleger fra andre politiske grupper. Men netop fordi vores kritik er så klar, har vi også en forpligtelse til at være kritiske over for os selv, når det gælder vores egen (Parlamentets) økonomiske forvaltning. Derfor beklager vi, at betænkningen fra Budgetkontroludvalget endte med at blive mindre kritisk, end den oprindeligt var fra ordførerens side. Derfor støtter vi også, at de kritiske passager indføres igen. Og jeg håber, at der ved afstemningen i maj vil være bred opbakning til, at netop vores vilje til selvkritik giver vores kritik og krav til Rådet og Kommissionen endnu mere styrke og autoritet.

Afslutningsvis vil jeg blot sige tak til alle kollegerne i Budgetkontroludvalget, som igen i år har gjort en indsats for mere åbenhed og ansvarlighed i EU's omgang med borgernes penge.

Marta Andreassen, for EFD-Gruppen. – (EN) Hr. formand! Dechargen er en af de vigtigste handlinger, vi har ansvaret for. Vi bliver effektivt indkaldt til at godkende den måde, hvorpå de europæiske skatteyderes penge er blevet anvendt, og vi skal fundere vores beslutning på Revisionsrettens beretning.

Revisorernes beretning for 2008 frikender kun 10 % af budgettet. Resten er behæftet med fejl i forskellig grad og omfang. Ville nogen bestyrelse godkende driften af en virksomhed under sådanne omstændigheder? Nej, naturligvis ikke.

Situationen har været uændret i de sidste 15 år, og Parlamentet har altid meddelt decharge på grundlag af forbedringer i anvendelsen af EU's midler. Jeg beklager at måtte sige, at det, skatteyderne ønsker at vide, er, om deres penge er gået til den rette person, til det rette formål og med det rette beløb. Vi bør træffe beslutning om decharge på denne baggrund.

I årenes løb er det eneste fremskridt, Kommissionen, Parlamentet og Rådet har opnået, at ansvaret er flyttet over på medlemsstaterne. Det er sandt, at programmerne gennemføres i medlemsstaterne, men den institution, som de europæiske skatteydere betror deres penge til, er Kommissionen. Det er den institution, der frigiver pengene, og som derfor bør gennemføre de nødvendige kontroller, inden den gør det.

For at gøre ondt værre drøfter Kommissionen og Parlamentet nu en acceptabel fejlrisiko. Hvorfor acceptere nogen fejl – det nye navn for uregelmæssighed – når den økonomiske kompleksitet i EU svarer til den, der er i en mellemstor bank? Sidste år blev Rådets decharge udskudt fra april til november, fordi Parlamentet sagde, at det ikke var tilfreds med deres økonomiske forvaltning, selv om revisorerne ikke kritiserede deres økonomiske forvaltning. Da situationen var uændret i november, traf Parlamentet den beslutning at meddele Rådet decharge. Nu er alt skytset igen rettet mod Rådet, og der foreslås en udskydelse.

Tager vi vores ansvar alvorligt, eller leger vi politik her? Er decharge et spil mellem institutionerne, som det er sagt førhen? Kan skatteyderne fortsat acceptere dette spil? Det handler om deres penge.

Jeg opfordrer alle mine kolleger til at udøve jeres ansvar med fornøden omhu og tilbageholde decharge til Kommissionen, til Parlamentet, til Rådet, til Den Europæiske Udviklingsfond og til Revisionsretten, som ikke offentliggør erklæringen om økonomiske interesser, indtil alle disse institutioner dokumenterer en fornuftig økonomisk forvaltning.

Ryszard Czarnecki, ordfører. – (PL) Hr. formand! Der er et problem, for på opslagstavlen kan jeg se navnet på hr. López Garrido, som skal tale for Rådet, men han skal svare på det, jeg sagde om Rådets budget og deres manglende gennemførelse af bl.a. budgettet – hvilket han ikke har hørt, fordi han kom meget sent.

Formanden. – Hr. Czarnecki, jeg beder Dem tage ordet for en bemærkning til forretningsordenen.

Ryszard Czarnecki, ordfører. – (PL) Hr. formand! Jeg ønskede at sige meget kort, at jeg gerne vil give ministeren en chance for at svare på min kritik, og at jeg gerne vil bede om et minut til at gentage den.

Formanden. – De havde ret, da De sagde, at hr. López Garrido er på talerlisten. Vi får se. Han har helt den samme frihed til at tale, som De har.

Martin Ehrenhauser (NI). – (DE) Hr. formand! Jeg tror, at alle medlemmer af Budgetkontroludvalget er enige om ét punkt, nemlig at vi har brug for løsninger til systemet med EU-agenturer. Af den grund vil jeg gerne foreslå 11 tilgange til en løsning. Med dem ville vi kunne spare 500 mio. EUR om året uden at forringe kvaliteten i administrationen.

Mine 11 tilgange til en løsning er som følger: 1) Der er behov for et tilstrækkeligt, primært lovgrundlag. Heller ikke med Lissabontraktaten er dette grundlag skabt. 2) En øjeblikkelig fastfrysning, indtil man i en uafhængig analyse én gang for alle har fastslået en merværdi af denne decentralisering. 3) Lukning af syv agenturer og sammenlægning af individuelle agenturers administrative opgaver. 4) Fremover skal hvert agentur høre direkte ind under en enkelt EU-kommissær, og frem for alt bør EU-kommissæren for interinstitutionelle forbindelser og administration være ansvarlig for horisontale spørgsmål. 5) Reduktion i antallet af bestyrelsesmedlemmer. Antallet af ordinære medlemmer bør ikke overstige 10 % af pladserne eller i alt 20. 6) Der skal være et katalog over placeringskriterier, som skal tages i betragtning, når placering af agenturer fastlægges – som vi allerede har hørt det af fru Haugs tale, er det yderst påkrævet. 7) EU-agenturerne bør ikke være underlagt EU's personalevedtægt. 8) Alle agenturdirektører bør vælges for en fast periode på forslag fra Kommissionen og først efter samråd med og godkendelse fra Europa-Parlamentet. 9) En klar aftale om arbejdsindsats og ydelser mellem Kommissionen og agenturerne med klart definerede kvantitative kriterier, der opsummeres af Revisionsretten i en årlig rangordning af ydelserne. 10) Alle agenturer bør overføre økonomiske oplysninger til en database. Så ville det være helt ligetil for os som budgetordførere at foretage statistiske analyser. Indtil nu har det været umuligt, fordi oplysningerne kommer i papirform. 11) Subsidiaritetsprincippet. Kommissionen mangler stadig at tage kravet om begrundelse i betragtning.

Så løsningerne er nu på bordet. Hr. Geier, fru Gräßle, det er på tide, at De også tillader denne løsning her i Parlamentet.

Diego López Garrido, formand for Rådet. – (ES) Hr. formand! Jeg er henrykt over at være her under denne forhandling, selv om jeg ikke formelt var inviteret. Jeg er ikke formelt blevet inviteret af Parlamentet til at deltage i denne forhandling. Da jeg hørte, at Parlamentet og nogle af dets medlemmer spurgte efter min tilstedeværelse her, skyndte jeg mig på trods heraf og med glæde herhen for at deltage i forhandlingen.

Jeg mener, at Rådets budget for regnskabsåret 2008 blev gennemført korrekt, således som det kan udledes af Revisionsrettens årsberetning. Der har været en eller to taler – f.eks. hr. Søndergaards – hvor gennemsigthed er blevet nævnt, mangel på gennemsigthed eller ikke tilstrækkelig gennemsigthed. Her ønsker jeg at sige det meget klart, at Rådet mener, at det er fuldstændig gennemsigtigt, med hensyn til hvordan

det gennemfører sit budget, og at det derfor anvender de indførte bestemmelser korrekt, sådan som det kræves i finansforordningen.

Som De ved, offentliggør Rådet desuden en rapport om det foregående års økonomiske forvaltning på sin hjemmeside. Jeg vil gerne gøre Dem opmærksom på, at Rådet i dag er den eneste institution, der har offentliggjort en foreløbig rapport om sit 2009-regnskab, som er tilgængelig for offentligheden.

Ligeledes havde formanden for Coreper og generalsekretæren for Rådet for nylig, helt præcist den 15. marts, et møde med en delegation fra Parlamentets Budgetkontroludvalg. På dette møde gav de alle de oplysninger, Parlamentets Budgetkontroludvalg ønskede om gennemførelsen af Rådets budget for 2008.

Hr. Gerbrandy spurgte om nødvendigheden af at gå videre med gensidig kontrol fra begge institutioner i budgetspørgsmål, uden en "venskabelig overenskomst". Det er, hvad hr. Gerbrandy sagde. Hvis Parlamentet ønskede at gennemgå denne overenskomst, ville Rådet være villigt til at overveje det og drøfte en ny overenskomst på basis af gensidighed mellem de to institutioner. Der er derfor ikke noget problem i at drøfte denne situation og måske indgå en ny overenskomst, der om muligt vil blive bedre end den, vi har haft hidtil.

Det er, hvad Rådet gerne vil understrege i forhold til denne formiddags forhandling. Jeg er meget taknemmelig for den mundtlige invitation, men jeg gentager, at jeg ikke var formelt inviteret til dette møde.

Formanden. – Tak, hr. minister. Mange tak for Deres venlighed ved at efterkomme vores ønske. Det giver mig anledning til at sige, at Kommissionen heller aldrig modtager en formel invitation til at deltage i dette møde. Jeg har været medlem af Parlamentet i nogen tid og har bemærket, at i tilfælde som Deres, hvor Rådet er repræsenteret her – selv når det ikke er egentlig nødvendigt – bidrager det i høj grad til et formandskabs succes. Af den grund takker jeg Dem igen mange gange.

Jean-Pierre Audy (PPE). – (FR) Hr. formand, hr. Šemeta, hr. López Garrido! Tak endnu en gang for, at De har sluttet Dem til os. Mine første ord er en tak til min medlemskollega hr. Liberadzki, idet jeg taler for Det Europæiske Folkepartis Gruppe (Kristelige Demokrater) i forbindelse med meddelelse af decharge til Kommissionen.

Jeg vil også gerne takke ordførerne for de andre politiske grupper såvel som Revisionsretten og særligt dens formand, hr. Caldeira, som gør et kolossalt arbejde ved at klarlægge disse ekstremt komplicerede procedurer for os.

Vores gruppe vil stemme for en meddelelse af decharge til Kommissionen, hr. Šemeta, og jeg vil gerne nævne den rolle, Deres forgænger hr. Kallas spillede med hensyn til at opnå denne positive udvikling, idet han udførte et betydeligt arbejde sammen med os, især under den foregående embedsperiode.

For det første, hvad angår årsregnskabet har Revisionsretten afgivet en positiv erklæring om sikkerhed. Derfor, hr. Ashworth, vil de Konservative måske i det mindste stemme for årsregnskabet. Her vil jeg gerne benytte lejligheden til at takke hr. Taverne og hans forgænger hr. Gray.

Hvad angår regnskaberne kan jeg ikke undlade endnu en gang at udtrykke bekymring over en negativ egenkapital på 50 mia. EUR, og jeg forstår stadig ikke, hvorfor vi ikke i regnskaberne indfører de tilgodehavender, vi har fra medlemsstaterne, som løber op i ca. 40 mia. EUR, og som udgør skyldige pensioner til personale.

Med hensyn til de underliggende transaktioners lovlighed og formelle rigtighed siger nogle, at Revisionsrettens erklæring er negativ. Faktum er, at vi ikke aner noget om det. Jeg har læst og genlæst den erklæring. Vi ved ikke, om vi i henhold til artikel 287 i traktaten står med en positiv udtalelse om de underliggende transaktioner eller ej. Retten har udarbejdet nogle udtalelser – fem punkter – til os, men vi ved det ikke. Ydermere foreslås det i beslutningen, at Retten udfører denne opgave, som er foreskrevet i traktaten. Det er i denne sammenhæng, vi skal mødes for sammen at gennemgå alle disse dechargeprocedurer om kontrolomkostninger.

Hvad angår metoderne beder vi vores regeringer om nationale erklæringer om sikkerhed, som vi aldrig får. Jeg foreslår, at nationale revisionsorganer inddrages i revisionskæden, så de kan udstede certifikater til deres regeringer til inkludering i dechargeproceduren.

Jeg foreslår også, at tidsfristerne afkortes. Kan De begribe, at vi skriver april 2010, og at vi taler om 2008-regnskaberne? Tidsfristerne skal afkortes. Jeg foreslår en undersøgelse af det konsoliderede regnskab. Jeg er ikke enig i at udskyde en decharge med hensyn til Rådet, da Revisionsretten ikke er kommet med kommentarer i relation til Rådet.

Jeg vil sluttelig foreslå en interinstitutionel konference med deltagelse af Kommissionen, Rådet, alle de nationale parlamenter, som kontrollerer lederne, og de nationale revisionsorganer, så vi kan udvikle vores dechargeprocedure på meget tekniske områder, og så vi kan gøre tingene meget lettere at forstå, end de er i dag.

Barbara Weiler (S&D). – (DE) Hr. formand, kommissionsrepræsentanter og, frem for alt, Rådet, mine damer og herrer! Vi hører dette hvert år under forhandlingen om forbedringer i gennemførelsen af fordelingen af EU-midler: mere præcis og mere effektiv kontrol med udgifterne i alle organer og institutioner, mere gennemsigtighed for Parlamentet og også for borgerne. Rådets tilstedeværelse i dag er det første tegn på, at der også er ændringer på vej i Rådet. Fantastisk, og vi er fornøjede – som De har hørt – men det er bestemt ikke nok for os. Det er netop den forskel, De nævnte – De mener, De har skabt fuld gennemsigtighed, mens vi mener, De endnu ikke har besvaret vores spørgsmål fra forhandlingen i slutningen af november, og det viser, at vi endnu ikke samarbejder så godt med hinanden, som vi burde. De talte om overenskomsten fra 1970, som De ønsker at ændre og udvikle. Det er alt sammen meget godt, men vores forventning kan næppe siges at være ny. Vi har nævnt den nogle gange, og nu reagerer De, som om det var noget helt nyt.

Gruppen for Det Progressive Forbund af Socialdemokrater i Europa-Parlamentet vil støtte hr. Czarneckis betænkning. Vi er enige i hans og de andre gruppers kritik. Vi vil ikke meddele Rådet decharge, hverken i dag eller i næste måned. Jeg er derfor overrasket over fru Andreasens anmodning, eftersom jeg selv sagt mener, at medlemsstaterne er ansvarlige for 80 % af midlerne. Det fritager ikke Rådet for dets ansvar, da Rådet ikke er en fjerde eller femte institution i EU, men arbejder sammen med medlemsstaterne.

Jeg er imidlertid enig i, at vores kritik ikke har nogen egentlige konsekvenser. Som hr. Audy har påpeget, skal vi udvikle vores værktøjer. Hvert år viser vi Rådet det gule kort ved at nægte meddelelse af decharge, og der sker intet. Vi skal derfor udvikle vores værktøjer med ikke kun håndgribelig kritik, men også konsekvenser – hvad sker der, hvis Rådet ikke samarbejder med os. Det vil muligvis også medføre konstitutionelle ændringer.

Formanden. – Mange tak, fru Weiler. Jeg har lige tjekket forretningsordenen igen: Vi må ikke synge sange i plenarforsamlingen uden først at spørge Formandskonferencen. Men vi har lov til at lykønske en kollega. Hr. Chatzimarkakis har fødselsdag i dag. De får to et halvt minuts taletid. Tillykke!

Jorgo Chatzimarkakis (ALDE). – (DE) Hr. formand! Tak, det var meget venligt af Dem. Vedtagelse af betænkningerne om de europæiske organers og institutioners budgetforvaltning, kommissær Šemeta, er én af vores vigtigste forpligtelser som repræsentanter for befolkningen i Europa – det er vores suveræne pligt. Spørgsmålet om, hvad Europa har brugt skatteydernes hårdt tjente penge til, er af afgørende betydning for, at det europæiske integrationsprojekt bliver accepteret.

Jeg vil gerne først takke alle ordførerne for deres indsats. Men jeg ser lys og skygge i betænkningerne. Jeg ser lys i den samlede budgetforvaltning. Imidlertid forholder det sig sådan, at overalt, hvor EU selv kontrollerer og forvalter midlerne, kører det tingene i overensstemmelse med reglerne. Om det er effektivt eller ej, er en helt anden sag. Som Parlament bør vi være mere opmærksomme på effektivitet, når det gælder politikker, politiske spørgsmål og gennemførelse, særligt hvad angår Europa 2020.

Der er skygge på området for samhørighedspolitik. I 11 % af tingene overholdes reglerne ikke, og den procentandel er for høj. Det er derfor meget vigtigt, at EU gør en større indsats for at få de midler tilbage, der er udbetalt forkert. Budgetkontroludvalget har derfor vedtaget et ændringsforslag stillet af Gruppen Alliancen af Liberale og Demokrater for Europa. Vi ønsker at få pengene 100 % tilbagebetalt.

I 2010 har jeg den ære at være ordfører for Kommissionens decharge. På grund af den forsinkede ikrafttræden af Lissabontraktaten bliver det ikke nogen nem opgave. Vi skal meget tæt overvåge, om enkelte kommissærers nye ansvarsområder medfører endda mindre gennemsigtighed og mindre klarhed, hvad angår ansvarsområder. Vi skal og vil undersøge dette meget nøje.

Lad mig omtale to områder. For det første de såkaldte ikke-statslige organisationer og for det andet den venskabelige overenskomst. I 2008 og 2009 tilsammen har EU udbetalt over 300 mio. EUR til ngo'er, der omfatter hæderlige organisationer som f.eks. Deutsche Welthungerhilfe. Der er imidlertid også nogle, som ønsker at ødelægge EU's ry, nemlig Counter Balance, som har angrebet Den Europæiske Investeringsbank. Det er uacceptabelt, og vi skal gøre noget ved det. Vi har brug for et register over og en definition af sådanne ikke-statslige organisationer, for de modtager mange skattepenge.

Hvad angår den venskabelige overenskomst vil jeg gerne takke hr. López Garrido. Jeg vil gerne takke Dem for at komme her. Jeg vil også gerne understrege det historiske element i at sætte spørgsmålstejn ved og

revidere den venskabelige overenskomst efter 40 år. Det er et kæmpestort skridt. Når man ser på Parlamentets betydning i kraft af den nye Lissabontraktat, er det også et nødvendigt skridt. Vi skal sikre gennemsigthed, her og i Rådet.

Ashley Fox (ECR). – (EN) Hr. formand! Endnu en gang får Parlamentet forelagt regnskaber, der er under standarden, med anmodning om at meddele decharge for regnskaberne. Det er regnskaber, for hvilke Revisionsretten har nægtet at give en positiv erklæring om sikkerhed – regnskaber, som stadig ikke er lovlige og i orden. Revisorerne har igen sagt, at disse regnskaber er befængt med uregelmæssigheder, og alligevel forventes det, at vi godkender dem uden videre.

Jeg er glad for, at fru Mathieu har anbefalet en udskydelse af dechargen for Det Europæiske Politiakademis regnskab. Vi vil støtte den anbefaling, da OLAF har brug for mere tid til at afslutte sin undersøgelse. Der har været fremført påstande om besvigelser på akademiet, herunder personales brug af skatteydernes penge til indkøb af møbler til personlig anvendelse.

Jeg kan meddele Parlamentet, at de britiske Konservative ikke vil acceptere disse uregelmæssigheder. Vi vil nægte at meddele decharge, indtil Revisionsretten måtte give en positiv erklæring om sikkerhed.

Tilliden til politikere er så lav som ingensinde før, og hvis vi tolererer et sådant spild, vil vores anseelse blive yderligere forringet. Hver gang vi meddeler decharge for regnskaber, der er under standarden, opmuntrer vi til mere spild og flere besvigelser. Hver gang vi stemmer for at meddele decharge, sender vi et signal til Rådet, til Kommissionen og til vores vælgere om, at vi ikke tager dette spørgsmål alvorligt.

Mit parti vil se særlig nøje på, hvad parlamentsmedlemmerne fra Labour og Liberaldemokraterne beslutter sig for at stemme i dette spørgsmål. De kan ikke hævde derhjemme, at de vil skabe ændringer i politik – rydde op i og reformere politik – og så år efter år stemme for en godkendelse af disse regnskaber, der er under standarden. Enhver, der mener en reform af systemet og beskyttelse af skatteyderne alvorligt, bør stemme imod at meddele decharge.

Bastiaan Belder (EFD). – (NL) Hr. formand! I betragtning af de høje fejlprocenter går jeg ikke ind for at meddele decharge til Kommissionen. Vi gør stadig ikke nok for at forenkle reglerne, særligt reglerne for strukturfondene. Fire uafhængige rådgivende grupper har fremlagt et forslag, som Kommissionen endnu ikke har givet et tilfredsstillende svar på. Det er virkelig uomgængelig nødvendigt med en uafhængig og ekstern efterprøvning inden for Kommissionens Udvalg for Konsekvensanalyse. Hvis dr. Stoibers gruppe på højt niveau lægger vægt på dét, bør denne gruppe også få tilført tilstrækkelige ressourcer til den nødvendige sekretærbistand. Desuden er et bredere mandat påkrævet. Vi skal nedbringe ikke blot de administrative byrder, men også omkostningerne til overholdelse af materielle bestemmelser, og mandatet bør ikke være begrænset til eksisterende lovgivning. Ny lovgivning bør også underkastes en kritisk analyse. Dette ville bidrage til en strukturel reduktion i den regelbyrde, der på urimelig vis hindrer myndigheders og virksomheders funktion.

Monika Hohlmeier (PPE). – (DE) Hr. formand, mine damer og herrer! Allerførst vil jeg gerne omtale problemerne med udviklingsbistand, som næsten altid understreges af Revisionsretten, og takke fru Ayala Sender for et godt og usædvanlig behageligt samarbejde.

For det første er der ofte et problem med budgetstøtte. Det betyder, at der endog er mistanke om, at i lande, hvor vi forsøger at hjælpe befolkningen lidt, anvendes budgetstøtten delvis af korrupte og totalitære regimer til at undertrykke uønskede befolkningsgrupper eller endog kritikere. Jeg er yderst kritisk over for denne budgetstøtte. Den bør reduceres eller indstilles for de landes vedkommende, hvor vi tydeligvis har problemer med anvendelse af budgetstøtten.

For det andet har vi nu som før det problem, at betalingerne ofte indeholder fejl, at der mangler koordinering og målretning af udviklingsbistandsprojekter mellem de forskellige institutioner og niveauer i et land, og der synes ikke at være fastlagt nogen prioritering. Det er afgørende, at dette anliggende opprioriteres, så vi kan forbedre projektbæredygtighed og -effektivitet i de lande, hvor mennesker virkelig lider hård nød.

Ligeledes finder jeg det nu som før afgørende, at udviklingsbistand og Den Europæiske Udviklingsfond generelt integreres i det samlede budget.

Med hensyn til førtiltrædelsesbistand til Tyrkiet vil jeg gerne sige, at jeg var overrasket over, at den helt normale kritik, som i andre lande for længst ville have medført blokering og tilbageholdelse af midler, så hurtigt har medført et lille problem i samarbejdet mellem Tyrkiet og Kommissionen. Jeg betragter det som

helt sædvanligt, at vi først fastlægger strategi og mål, derefter tidsrammer, projektretning, målingskriterier og endelig metode til overvågning af gennemførelsen.

Hvis alt dette mangler, og der gennemføres projekter, som så benævnes som succeser, har jeg imidlertid et problem med den måde, hvorpå programmet gennemføres. Af den grund finder jeg det personligt nødvendigt, at i det mindste en del af støtten tilbageholdes, indtil vi får passende forsikringer om, at midlerne vil blive anvendt ordentligt. Vi har nu indgået et kompromis, men jeg finder det nødvendigt at overvåge problemet, eftersom andre lande som f.eks. Bulgarien, Rumænien og Grækenland vil blive berørt. Jeg mener, det er nødvendigt, at alle behandles ens og ikke forskelligt.

Jeg beder derfor om, at der på området for bygningspolitik sørges for en mellemlang bygningsstrategi ved hjælp af en tydelig bygge- og økonomiplanlægning. Store projekter bør figurere som særskilte budgetposter og være underlagt et rapporteringssystem i relation til byggeriets udvikling, og vi bør ikke betale flere omkostninger til mellemfinansiering for långivere. Eftersom vi er så store institutioner, har vi brug for bygninger, og de skal planlægges omhyggeligt og gennemsigtigt.

Mit sidste punkt er, at jeg finder det nødvendigt og presserende at forenkle programmerne, da det er årsagen til, at problemerne opstår i de enkelte lande, og det må ikke blot forblive et retorisk krav, det skal gennemføres nu.

(Bifald)

Jens Geier (S&D). – (DE) Hr. formand, hr. kommissær, hr. López Garrido! Jeg er henrykt over, at De er her og på den måde viser Rådets anerkendelse af denne vigtige forhandling. Vi kender alle dette lille trick: Hvis man ønsker at bringe nogen i forlegenhed, skal man stille dem et spørgsmål som f.eks., smækker du egentlig stadig dine børn en lussing? Selv hvis personen siger nej, har vedkommende underforstået indrømmet førhen at have smækket sine børn lussinger.

Dechargebetænkningen for Parlamentet ved hr. Staes, hvis arbejde jeg gerne vil takke for, er en kritisk betænkning, og i det mindste på nogle områder synes jeg, den har fulgt denne logik. Selvkritik er godt, men den bør være præcis. Jeg har haft mange drøftelser i min gruppe om, hvordan vi kunne forkaste den ene eller anden ordlyd i betænkningen om Parlamentets decharge. Nogle af os har været udsat for mere end et svagt pres i vores hjemlande desangående.

Jeg ønsker dog over for Dem at gengive mine svar på disse spørgsmål om, hvorfor vi har forkastet denne eller hin ordlyd i betænkningen om Parlamentets decharge. Der er forslag, som allerede er en realitet. Vi kunne stille dem igen, men hvorfor? Der er forslag, som ikke er nyttige, som f.eks. tanken om at gøre Budgetkontroludvalget til en slags alternativ, intern revisionsmyndighed eller en mellemmand mellem præsidiets og plenarforsamlingen. Dog er der mange gode forslag i denne betænkning, som alle er vedtaget.

Så er der forslag i betænkningen, som kun delvist er realiseret, som f.eks. i ændringsforslag 26, der nu er på bordet. I dette ændringsforslag kræves der etablering af et internt kontrolsystem i Parlamentets grupper. Intet turde være mere indlysende. Imidlertid har dette længe, og netop af den grund, været en realitet i Gruppen for Det Progressive Forbund af Socialdemokrater. Hvis min gruppe erklærede sig indforstået hermed, ville vi handle, som om der var noget, vi skulle indhente. Derfor kan vi, hvad dette eksempel angår, kun erklære os indforstået, hvis dette faktum også afspejles i betænkningen. Jeg foreslår derfor, at den følgende sætning indføres i dette punkt: Sådan som det forholder sig i S&D-Gruppen.

Olle Schmidt (ALDE). – (SV) Hr. formand! Selv om der stadig er mange problemer, er der sket forbedringer i kontrollen med og revisionen af EU's midler, og kontrol og revision bliver til stadighed grundigere. Det ser vi resultaterne af, hvilket er glædeligt, men der kan gøres mere. Vores motto bør være ikke at spille så meget som én cent. Hvad udviklingsmidler angår, er EU verdens største bistandsyder. Det er godt, at vi gør en forskel i verden og viser vores solidaritet med de fattigste mennesker i verden. Jeg tror, EU-borgerne er tilfredse med at fortsætte sådan, men pengene skal anvendes bedst muligt. De skal ikke gå til korrupte ledere, som fylder deres egne lommer, og vi skal heller ikke spille penge på projekter og initiativer, der ikke er fremadrettede og af en tilstrækkelig god kvalitet.

Her i Parlamentet har vi et særligt ansvar i så henseende. Jeg har indsendt en række ændringsforslag til Udvalget, og ordføreren har behandlet dem relativt velvilligt. Det handler om, at EU skal være tydeligere og forlange, at de lande, der modtager støtte fra EU, værner om de mest grundlæggende menneskerettigheder som f.eks. ytringsfrihed og pressefrihed. Sådan forholder det sig desværre ikke i øjeblikket.

Lad mig give et meget tydeligt eksempel, nemlig EU's bistand til Eritrea. I Eritrea bliver systemkritikere smidt i fængsel uden rettergang og uden overhovedet at få at vide, hvad de er anklaget for. De har vansmægtet under rædselsfulde fængselsforhold i årevis. Hvad har de gjort? De har kritiseret landets lederskab og dets præsident.

Vi bør være skarpere her. EU skal kunne gøre sin bistand betinget af, at modtagerlandene respekterer de mest grundlæggende menneskerettigheder, og jeg synes, betænkningen burde have været mere overbevisende og tydeligere i så henseende. Jeg tror, det er, hvad Europas skatteydere ville forvente af os.

Peter van Dalen (ECR). – (NL) Hr. formand! Staes-betænkningen indeholder et meget vigtigt punkt med overskriften "Medlemmerne som offentlige personer". Denne overskrift er meget rammende. Hvert parlamentsmedlem er en offentlig person og skal til enhver tid over for offentligheden kunne gøre rede for, hvordan han eller hun arbejder, og skal især kunne retfærdiggøre, hvordan han eller hun har anvendt de budgetter, skatteyderne har sørget for. Faktisk håndterer vi alle her skatteydernes penge, og derfor har borgerne ret til at vide, hvordan vi bruger disse penge.

Der er sket en hel del forbedringer med hensyn til regnskabspligt i Parlamentet i de seneste år, men det kræves endnu ikke af parlamentsmedlemmerne, at de skal stå til regnskab for alle deres midler. Jeg refererer især til det maksimum på 4 200 EUR om måneden, som hvert medlem har til sin rådighed til almindelige udgifter. Nu er jeg nødt til at betale et betragteligt beløb hvert år til en ekstern regnskabsfører for at varetage regnskabspligten. Det er besynderligt. Vi burde helt enkelt varetage den i overværelse af Parlamentets tjenestegrene, sådan som vi gør i forbindelse med vores rejse- og underholdsudgifter. Derfor beder jeg Dem indtrængende om at støtte ændringsforslag 33 til punkt 65 om dette emne.

Sidonia Elżbieta Jędrzejewska (PPE). – (PL) Hr. formand! Det Europæiske Personaleudvælgelseskontor, eller EPSO, er en interinstitutionel enhed med ansvar for udvælgelse af personale til EU's institutioner. Jeg er meget glad for, at man har taget dette emne op i dechargebetænkningerne. Det er nødvendigt at undersøge og eliminere de geografiske skævheder blandt kandidater og blandt heldige kandidater til tjenestemandsstillinger i EU's institutioner. Det er især uacceptabelt, at der fortsat er en underrepræsentation af borgere fra de nye medlemsstater, herunder Polen, og ikke kun i EU's offentlige tjeneste. Dette fænomen er efter min mening særlig åbenlyst blandt ledende personale på mellemhøjt og højt niveau. Der opstår også tvivl på grund af den lange rekrutteringsprocedure og forvaltningen af lister over heldige kandidater. Ofte siger heldige kandidater, som er blevet udvalgt i konkurrencer – som har været heldige i en konkurrence – ja til et job uden for EU's institutioner, fordi de simpelthen ikke kan vente så længe, og så er hele rekrutteringsproceduren spildt.

Jeg er glad for, at EPSO har iværksat et afhjælpningsprogram og accepteret Revisionsrettens kommentarer, og at det allerede har accepteret nogle af Parlamentets kommentarer. Jeg vil afgjort nøje følge virkningen af afhjælpningsprogrammet og til stadighed huske på, at EPSO's målsætning frem for alt bør være at nå de bedst mulige kandidater med tilbud om EU-institutioner, at udvælge de bedst mulige kandidater og skabe den bedst mulige liste over heldige kandidater, hvor alle medlemsstaterne er forholdsmæssigt repræsenteret.

Ivailo Kalfin (S&D). – (BG) Hr. formand, hr. kommissær, hr. López Garrido, mine damer og herrer! Jeg vil gerne ytre min mening om EU-agenturers varetagelse af ansvarsområder. Allerstørst vil jeg dog gerne undskylde på vegne af min kollega, Georgios Stavrakakis, som ikke kunne komme til forhandlingen om dette emne, selv om han har arbejdet på betænkningen i de seneste måneder som skyggeordfører for Gruppen for Det Progressive Forbund af Socialdemokrater i Europa-Parlamentet. Han kan ikke komme på grund af de meget omtalte transportproblemer.

Efter S&D-Gruppens opfattelse skal problemer i relation til gennemsigtig og lovlig anvendelse af EU's budget prioriteres, og forvaltning af offentlige finanser generelt afhænger i stort omfang af, om disse problemer bliver løst med held. Af den grund vil jeg også gerne takke ordføreren, fru Mathieu, såvel som medlemmerne af Revisionsretten og lederne af agenturerne, som vi har arbejdet sammen med i meget stor udstrækning. Jeg vil gerne påpege, at revision af budgetagentur er en yderst kompliceret og besværlig affære, da deres praksis og kompetencer varierer i betydelig grad.

Lad mig indlede med det generelle udsagn, at 2008 beviser, at agenturerne fortsat for hvert år forbedrer gennemførelsen af deres budgetter. Jeg vil gerne gøre et sidespring og sige til de medlemskolleger, som ikke måtte forvente nogen kommentarer fra Revisionsretten til støtte for budgettet, at den dag, Revisionsretten ophører med at komme med kommentarer, vil tilliden til dette organ formindskes. Det er et faktum, at antallet af fejl er for nedadgående, og at gennemsigthedsniveauet og disciplinen er for opadgående, efter

at der er indført budgetter. Denne udvikling tages også i betragtning af Revisionsretten, samtidig med at agenturledere gør en stadig større indsats for at forbedre regnskabs- og kontrolsystemer.

Der er naturligvis stadig mangler, som nævnt af Parlamentet og Revisionsretten. Årsagerne til disse mangler er både objektive og subjektive. Den gode nyhed er, at de alle kan afhjælpes, og det er man i gang med.

Det største problem opstod med Det Europæiske Politiakademi, CEPOL. Problemerne i denne organisation har stået på i adskillige år og skyldes bl.a. ændringen i regnskabssystemet, uafklarede spørgsmål i forbindelse med værtsstat, udeladelser vedrørende indberetninger om kontrakter og anvendelse af offentlige midler til andre formål end de tiltænkte. Selv om der i nogle få år er givet bevillinger, der har givet et resultat noget langsommere end forventet, støtter jeg i år en udskydelse af dechargen med hensyn til gennemførelse af dette agenturs 2008-budget, indtil der er udført en ny revision, og akademiets nye ledelse påtager sig et klart ansvar for at sikre, at uregelmæssighederne og de juridiske uoverensstemmelser elimineres så hurtigt som muligt.

Det andet problem havde at gøre med Frontex og især agenturets evne til at anvende de ressourcer, det fik tildelt. Agenturets leder gav tilfredsstillende svar på dette spørgsmål under udvalghøringerne.

Der er en række tiltag, vi fremover skal tage skridt til med hensyn til budgetkontrol i agenturerne. Jeg vil koge dem ned til tre foranstaltninger. For det første skal agenturlederne fortsætte deres indsats for at iagttage en strengere budgetdisciplin. For det andet skal der træffes foranstaltninger til forenkling af regnskabsreglerne, særligt hvad angår medfinansierede og selvfinansierede agenturer. Endelig skal vi undersøge et forslag fra Revisionsretten om indførelse af kriterier, der viser, hvor stor succes disse agenturer har i udførelsen af deres opgaver.

Markus Pieper (PPE). – (DE) Hr. formand, mine damer og herrer! Et par kommentarer om anvendelsen af EU-midler i udvidelsesprocessen. Her skulle vi evaluere en særlig rapport fra Revisionsretten om anvendelse af førtiltrædelsesbistand til Tyrkiet. I Budgetkontroludvalget er vi meget skuffede over resultaterne i Revisionsrettens rapport. I den foregående periode blev midlerne brugt af Kommissionen uden nogen form for strategi eller effektiv revision, og frem for alt havde projekterne ikke nogen konkret tilknytning til udvikling hen imod en tiltrædelse. Selv med det nye instrument til førtiltrædelsesbistand (IPA), der trådte i kraft i 2007, er Retten ikke i stand til at bedømme effektiviteten af de anvendte midler. Og vi taler dog om 4,8 mio. EUR frem til 2013.

Til at begynde med herskede der en følelse af hjælpeløshed i udvalget. Hvor og hvordan kan vi få nogen politisk indflydelse på anvendelse af førtiltrædelsesbistand, hvis den næste vurdering fra Retten først finder sted efter 2012? Budgetkontroludvalget opfordrer derfor Kommissionen til at revidere IPA-programmet som en hastesag. Indtil der vurderes at være sket fremskridt, opfordrer vi også til, at midlerne fastfrysnes til det årlige niveau i 2006. Her har vi begyndelsen til et kompromis.

Desuden foreslår vi, at IPA generelt – generelt og uden særsomt reference til Tyrkiet – anvendes fleksibelt, herunder til særlige former for medlemskab eller samarbejde eller naboskaber eller lignende. Under tiltrædelsesforhandlinger kan det vise sig at være en meget dårlig investering at fokusere udelukkende på et EU-medlemskab.

Kritikken fra de Grønne og venstre side i salen går så på, at med disse krav ville vi blande os i udenrigspolitik, og Tyrkiet ville således få særbehandling. Nej, hvis ikke vi her reagerer ved åbenlyse underskud, så sikrer vi særbehandling. Hvis vi gør undtagelser med Tyrkiet, kan vi også indstille arbejdet med budgetkontrol for Kroatien, Rumænien, Bulgarien og Grækenland. Når alt kommer til alt, handler det om det samme.

Jeg opfordrer Kommissionen til ikke at se til med lukkede øjne, blot fordi det er Tyrkiet, men i stedet støtte Tyrkiets tiltrædelse i overensstemmelse med de tiltrædelseskriterier, som Fællesskabet selv har fastlagt.

Christel Schaldemose (S&D). – (DA) Hr. formand! Jeg vil i dag tale om Parlamentets dechargebetænkning. Vi sidder med, hvad jeg vel synes er den mest grundige, den mest kritiske og den mest fremadrettede EP-dechargerapport nogensinde. Og det er godt. Derfor vil jeg gerne sige tak til hr. Staes for et konstruktivt stykke arbejde.

Det er usædvanligt, at en institution meddeler decharge til sig selv, og det kræver faktisk en høj grad af ansvarlighed, af åbenhed og kontrol. Men betænkningen bidrager faktisk til at sikre, at vi som Parlament kan påtage os det ansvar og viser åbenhed og sikrer bedre kontrol. Så det er selvfølgelig heldigvis godt.

Men det være sagt, så er der stadigvæk også plads til forbedringer. Her vil jeg blot nævne nogle af de forhold, som jeg synes nogle af ændringsforslagene tager højde for. Jeg synes, vi skal gøre mere for at give borgerne

mulighed for at følge med i vores arbejde. Det kan vi sikre ved at give borgerne lettere adgang til vores betænkninger på hjemmesiden – også de kritiske af dem. Jeg synes også, det er vigtigt, at vi ser på, hvordan vores udbudsprocedurer fungerer her i Parlamentet. Det er et højrisikoområde, og også her er der gode ændringsforslag. Derudover synes jeg også, vi skal se på, om ledelsesstrukturen kan forbedres og gøres endnu mere gennemskuelig både for os parlamentarikere og også for borgerne med henblik på at kunne være med til at kontrollere Parlamentet. Endvidere synes jeg selvfølgelig også helt banalt, at vi ikke skal bruge penge på at ombygge vores kontorfaciliteter her i Strasbourg. Vi skal i stedet sørge for, at vi kun har ét sæde.

Jeg kommer fra et land, fra Danmark, hvor vi har en lang tradition for gennemsigtighed, for åbenhed og kontrol, særlig hvad angår brugen af skatteborgernes penge. Det er værdier, som jeg sætter højt, og som jeg mener også skal gennemtrænge EU i højere grad. Jeg synes, at dechargebetænkningen for Europa-Parlamentet viser, at vi i Parlamentet tager dette på os og tager et skridt i den rigtige retning. Det gør også, at vi bedre kan tillade os at give kritik af de andre institutioner.

Esther de Lange (PPE). – (NL) Hr. formand! Der er allerede sagt meget i denne forhandling, så jeg vil begrænse mig til to punkter. Det første er Parlamentets decharge. Når det kommer til stykket, er man, hvis man ønsker at overvåge andre, nødt til at være særlig kritisk i forhold til sit eget budget. Hr. Staes har fremlagt en betænkning herom, som jeg for seks eller syv år siden ville have givet min fulde opbakning, men i løbet af de seks til syv år er mange forhold blevet bedre. Eksempelvis tilbagebetales kun faktisk afholdte rejseudgifter, og man har lavet en vedtægt for medlemmernes assistenter. Pudsigt nok nævnte hr. Staes disse eksempler i sin tale for lidt siden, men det er en skam, at disse resultater endnu ikke fremgår i betænkningen. Jeg håber, det kan korrigeres ved afstemningen om to uger, så betænkningen i sidste ende bliver afbalanceret. Jeg har stor tiltro til, at det sker.

Det andet punkt er af generel karakter, hr. formand, da jeg tror, vi kommer til at se en vanskelig budgetdrøftelse i de kommende år. På trods af de ekstra opgaver, vi har fået tildelt efter Lissabon, forventes det ikke, at vores budget stiger i den nye periode, hvilket betyder, at i sammenhæng med EU's udgifter vil det blive mere og mere nødvendigt at nå flere politiske mål på samme tid med en enkelt udgift. Det kræver en Revisionsret, der reelt kan revidere flerstrengede udgifter og ikke kun se på, om reglerne er overholdt. Det er vores Revisionsret i øjeblikket ikke i stand til. Hvis vi således ønsker at udarbejde et effektivt budget for den nye budgetperiode, som også er reviderbart, er det nødvendigt med ændringer i Revisionsretten. Jeg foreslår derfor, at Revisionsretten fremover faktisk deltager i forhandlinger om budgetter og budgetkontrol, og jeg vil gerne, om Kommissionen fortæller mig, hvordan den har til hensigt at tackle denne udfordring.

Derek Vaughan (S&D). – (EN) Hr. formand! Jeg har ønsket at tale om Parlamentets decharge og vil allerførst takke ordføreren for det fremragende arbejde, han har udført, og det store arbejde, han sammen med mange andre har udført.

Jeg tror, det siger sig selv, at alle her i Parlamentet ønsker forbedret åbenhed og gennemsigtighed, og at skatteyderne får noget for deres penge, men vi skal sikre os, at alle ændringer i vores procedurer faktisk medfører forbedringer. Jeg er ikke sikker på, at alle anbefalinger i den aktuelle betænkning vil medføre forbedringer. F.eks. vil anbefalingen om at fjerne badeværelserne i denne bygning vise sig at blive meget dyr, i lighed med forslaget om at udskifte hele flåden af Parlamentets køretøjer.

Der er også nogle anbefalinger i betænkningen, som allerede er inkluderet i budgetforslagene for 2011, som f.eks. en revidering af Europarl TV for at sikre, at det er effektivt og udfylder sin funktion, og kravet om en langsigtet bygningsstrategi, som allerede er på plads, eller som i det mindste kræves fremover. Der er også anbefalinger i betænkningen, som dækker områder, hvor der allerede er sket eller er ved at ske forbedringer.

Men selvfølgelig er der nogle positive forslag i betænkningen, og de bør absolut støttes – f.eks. reduktion af papirspildet. Vi ser alle dynger af papirudprint hver dag, og her må der bestemt være mulighed for reduktioner.

Jeg bifalder også kravet om rationalisering af eksterne undersøgelser og samarbejde med andre institutioner om disse undersøgelser, så vi kan undgå dobbeltarbejde og opnå nogle effektivitetsbesparelser. Jeg forstår det sådan, at nogle af forslagene vil blive stillet igen i forbindelse med Parlamentets budget for 2011.

I betænkningen anmodes der også om en årsberetning fra risikoforvalteren, og også dét synes jeg er en god idé. Alt dette viser, at der er behov for en afbalanceret drøftelse af dechargen for Parlamentet. Jeg er ikke i tvivl om, at Budgetkontroludvalget vil sikre, at det varetager sine ansvarsområder fremover, samt rapportere fremover om, hvordan anbefalingerne i denne betænkning gennemføres og behandles.

Paul Rübiger (PPE). – (DE) Hr. formand, mine damer og herrer! Allerførst vil jeg gerne sige, at jeg var glad for, at jeg kun skulle rejse til Strasbourg denne uge og ikke Bruxelles, for jeg har meget kortere at rejse til Strasbourg, og det var derfor en stor fordel, at jeg kunne rejse uhindret trods de afbrudte flyforbindelser.

Mit næste punkt omhandler budgetkontrol. Vi får stadig den samme gamle stak papir, der viser, hvad der skal igennem plenarforsamlingen denne uge. Jeg ville være glad, hvis vi kunne få en computer her på vores arbejdspladser, især da vi kan se alt elektronisk, således at vi ved afstemning har ændringsforslagene på vores egne sprog foran os, og afstemningen kan foregå måltrettet. Vi har hundredvis af afstemninger, altid ved middagstid, og det ville være fint, hvis vi ikke behøvede at slæbe papiret rundt med os, men havde teksterne i elektronisk form. EU burde trods alt føre an teknologisk set.

For det tredje skal vi, når vi rejser nogle steder, lave alt dette bogholderi, som på det seneste er blevet meget bureaukratisk. Det er en stor byrde oveni for os som parlamentsmedlemmer, men også for Parlamentets administration. Den ekstra revision giver ekstra betingelser. Vi bør nedsætte en arbejdsgruppe her, som vender tilbage til det væsentlige – korrekt og præcis regnskabsføring – så vi kan reducere den bureaukratiske byrde med 25 % og ikke øge den med 50 %, som det er sket i de seneste måneder.

Hvad struktur angår, vil jeg gerne bede Kommissionen undersøge, om vi, på baggrund af at mange lande i øjeblikket er i krise på grund af den økonomiske situation, bør fokusere mere på investeringer i Samhørighedsfonden og Regionalfonden og mindre på forbruget af EU-finansiering. Selv en forøgelse af fondene til 1,27 % af bruttonationalproduktet (BNP) ville være fornuftigt for at opnå mere på investeringsområdet.

Silvia-Adriana Țicău (S&D). – (RO) Hr. formand! Jeg vil gerne indlede med at nævne gennemførelsen af Den Europæiske Unions almindelige budget for regnskabsåret 2008, Sektion III – Kommissionen og forvaltningsorganerne. Vi bifalder de frivillige initiativer lanceret af Danmark, Nederlandene, Sverige og Det Forenede Kongerige om udarbejdelse af nationale forvaltningserklæringer.

Vi tror fuldt og fast på, at der vil ske fremskridt, når der bliver indsendt nationale forvaltningserklæringer for alle de midler fra EU, som er under delt forvaltning. I den henseende henstiller vi til Kommissionen, at den kommer med anbefalinger til udarbejdelse af disse forvaltningserklæringer.

Hvad angår forskningsrammeprogrammet er vi bekymrede over, at det nuværende program ikke dækker behovene i et moderne forskningsmiljø. Vi mener, at der skal ske en modernisering og en yderligere forenkling af det fremtidige rammeprogram.

Jeg vil også gerne nævne gennemførelsen af budgettet for Det Europæiske Agentur for Net- og Informationssikkerhed (ENISA) for regnskabsåret 2008. Det er anført i dette agenturs regnskab, at der er posteret renteindtægter på mere end 143 000 EUR for regnskabsåret 2008, hvilket indikerer, at agenturet i lange perioder har en stor likviditet. I denne henseende henstiller vi indtrængende til Kommissionen at undersøge ikke blot mulighederne for i fuldt omfang at gennemføre likviditetsstyring på baggrund af behov, men også og i særdeleshed udvidelsen af ENISA's mandat både efter 2012 og hvad angår kompetencer.

Richard Seeber (PPE). – (DE) Hr. formand! Hvis vi ønsker et EU, som anerkendes af dets borgere, er det afgørende vigtigt, at borgerne også ved, hvad der sker med de penge, de betaler i skat. Derfor er fru Schaldemose krav om større gennemsigtighed aldeles berettiget, og jeg tror, det europæiske projekt står og falder hermed.

Det drejer sig dog ikke kun om gennemsigtighed, men også om læsbarhed. Nu er vi jo betalt for at tage os af den slags sager på fuld tid. Jeg mener, at når borgerne af og til kigger på sådan et dokument, bør de også kunne stille noget konkret op med det. Derfor skal vi kræve af Kommissionen, at den arbejder på læsbarheden af sine dokumenter, særligt dem, der vedrører budgetrammerne. Så ville borgerne meget hurtigt finde ud af, hvor stort eller lille EU's budget er, og hvor meget der altid forlanges af EU.

At medlemsstaterne forventer, at EU gør noget, men på den anden side ikke er så parate til at bidrage økonomisk, er et politisk problem, vi alle har, og det er et område, som Kommissionen bør håndtere i de kommende år.

Franz Obermayr (NI). – (DE) Hr. formand! Et par ord om den særligt kritiske diskussion om instrumentet til førtiltrædelsesbistand til Tyrkiet. Denne er øget støt siden 2002, selv om Tyrkiet tager flere skridt tilbage end frem. Den seneste særrapport fra Revisionsretten afslører væsentlige problemer. Midlerne er ikke blevet anvendt effektivt og ikke blevet vurderet i tilstrækkeligt omfang.

Jeg opfordrer derfor Kommissionen til inden dechargen at forklare EU-borgerne, hvad der præcist er sket med de årlige 800 mio. EUR til Tyrkiet.

Nu til de forskellige agenturer generelt. Den ukontrollerede vækst i samt etablering, genetablering og udvidelse af EU's agenturer er næsten tredoblet siden 2000 og står i klar modsætning til kravene i Lissabonstrategien om mindre bureaukrati. Det omfatter også det nye Europæiske Asylstøttekontor.

Selv om vi taler om 2008, vil jeg gerne nævne Det Europæiske Overvågningscenter for Narkotika og Narkotikamisbrug. Jeg vil virkelig gerne vide, om det sov, da hårde stoffer blev legaliseret i Tjekkiet i begyndelsen af året, for nu har vi, takket være de åbne grænser, en forrygende narkotikaturisme. Så vi er hårde negle, når det gælder rygere, men bliver taget på sengen, når det gælder hårde stoffer.

Daniel Caspary (PPE). – (DE) Hr. formand, mine damer og herrer! Også jeg vil gerne omtale spørgsmålet om førtiltrædelsesbistand. Revisionsretten siger klart i sin rapport, at den ikke på basis af de eksisterende programmer er i stand til at efterprøve, om midlerne bliver anvendt rigtigt. Kommissionen har altså iværksat programmer, som vi ikke kan overvåge, og hvis effektivitet vi ikke kan tjekke.

I sin udtalelse har Budgetkontroludvalget udtrykt en klar holdning, og nu foregår der en utrolig lobbyisme fra tyrkisk side. Hvad angår budgetdecharge er spørgsmålet her ikke, om Tyrkiet kommer ind i EU eller ej. Det drejer sig ikke om, hvorvidt vi ønsker at stille andre venligtsindede landes repræsentanter tilfreds, det drejer sig om, at vi tjekker, om programmerne reelt er effektive, og om, at pengene når frem til de rette modtagere og ikke bliver aftappet et eller andet sted. Det drejer sig også om, at vi behandler EU-borgernes skattepenge ordentligt. Derfor vil jeg sætte stor pris på, om flertallet i Parlamentet træffer den rigtige beslutning, når der skal stemmes om den.

Andrew Henry William Brons (NI). – Hr. formand! Jeg repræsenterer et parti, der er imod hele EU-projektet og vores lands medlemskab af EU. Det kan give folk den mistanke, at vi vil være imod en decharge for regnskaber uanset grundlag. Denne mistanke vil jeg gerne afvise.

Mens vores holdning som udgangspunkt ville være at protestere imod en godkendelse af næsten alle fremtidige udgifter, havde jeg håbet, at vi kunne støtte dechargen for regnskaber, hvad tidligere udgifter angår, hvis dokumentationen retfærdiggjorde det, selv om vi misbilligede formålene med disse udgifter. Vi vil dog opponere imod en decharge for regnskabet som helhed på grund af mængden af uregelmæssigheder.

Vi ønsker ikke at blande vurdering af udgifters lovlighed eller manglende lovlighed sammen med accept eller misbilligelse af deres formål. Jeg håber, at alle andre, uanset om de accepterer formålene med en udgift eller ej, vil indtage samme holdning.

Christa Klauß (PPE). – (DE) Hr. formand, mine damer og herrer! Vi drøfter decharge for 2008-budgettet, men decharge giver altid anledning til at se frem, og jeg mener, at vi især i denne sammenhæng skal fokusere på de mange agenturer, vi har etableret. Vi skal naturligvis tildele disse agenturer økonomiske ressourcer, men vi skal også sikre, at de kan udføre et væsentligt og selvstændigt arbejde.

Jeg tænker her på Det Europæiske Kemikalieagentur (ECHA), der er ansvarligt for den kemiske industri, og som skal påtage sig yderligere opgaver i den kommende periode, hvor det skal være ansvarligt for biocider. Vi skal sikre, at der gøres et effektivt og fremadrettet stykke arbejde, som også er i overensstemmelse med vores politikker, og jeg beder derfor om, at vi alle sikrer, at disse agenturer kan arbejde godt og effektivt for os også fremover.

Algirdas Šemeta, medlem af Kommissionen. – (EN) Hr. formand! Jeg vil gerne endnu en gang understrege Kommissionens dedikerede indsats for at forfølge de fremskridt, vi har gjort de seneste år, således at vi yderligere forbedrer anvendelsen af midler. Jeg vil selvfølgelig kigge omhyggeligt på de dechargebeslutninger, Parlamentet vedtager om to uger, og Kommissionen vil sikre en hensigtsmæssig opfølgning.

Jeg vil også gerne takke Dem for en meget god drøftelse i dag. Jeg synes, at mange gode idéer er kommet frem under drøftelsen, og jeg vil gerne nævne et par af dem.

Først spørgsmålet om nationale forvaltningserklæringer, som er rejst af Bart Staes og andre medlemmer. Her vil jeg gerne minde Dem om, at sammen med kommissær Lewandowski har vi sendt et brev til Budgetudvalget, hvor vi skriver, at vi vil fremsætte et forslag om nationale forvaltningserklæringer i den næste revision af finansforordningen. Jeg tror, at det sammen med forslag om forenklinger og med indførelse af begrebet acceptabel fejlrisiko vil give betydelige forbedringer i forvaltningen af strukturfondene. Det var hr. Søndergaard meget bekymret for.

Spørgsmålet om interne revisioner og interne kontrolsystemer blev rejst af fru Herczog. Jeg deler hendes syn på dette til fulde og vil blot sige, at vi i næste uge vil drøfte revisionsstrategien for 2010-12 og vil lægge meget større vægt på en forbedring af de interne kontrolsystemer i Kommissionen.

Jeg deler også de synspunkter, hr. Audy og nogle andre medlemmer har udtrykt om dechargeproceduren. Jeg mener, vi skal igangsætte en drøftelse af, hvordan vi forbedrer dechargeproceduren, så vi kan sikre, at de fleste dechargeresultater gennemføres hurtigst muligt. Vi skriver nu 2010, og vi drøfter dechargen for 2008, da det var umuligt at gennemføre noget i 2009. Jeg tror, at der er brug for en indgående drøftelse mellem interessenterne og Revisionsretten. Jeg er helt enig i Deres synspunkter og i synspunkterne hos andre medlemmer, som har talt om dette spørgsmål.

Jeg mener også, det er meget vigtigt at tage fat på spørgsmålet om, hvorvidt EU's midler anvendes effektivt. I vores generelle revisionsstrategi lægger vi stor vægt på at forbedre revisionen med hensyn til også at revidere effektiviteten i anvendelsen af EU's midler. Jeg tror, vi vil se resultater heraf i fremtiden.

Hvad angår Tyrkiet vil Kommissionen følge op på anbefalingerne til, hvordan mål og overvågning af udviklingen forbedres. For alle udgiftsområder skal vi forbedre anvendelsen af udgifterne, lige fra fastlæggelse af mål til vurdering af effekt.

De hidtil opnåede resultater viser, at EU fortsætter sin indsats for at forbedre anvendelsen af skatteydernes penge og giver borgerne noget igen for dem. Denne udvikling er også et resultat af Deres virke som dechargemyndighed, idet De altid er opmærksomme på, hvordan EU's budget anvendes, kritiserer, når det ikke er tilfredsstillende, men også bakker op, når der sker fremskridt. Det er et vigtigt budskab at formidle til borgerne i EU.

Lad mig derfor afslutte med at sige særlig tak til Parlamentet for dets støtte til Kommissionens indsats for at opnå en bedre økonomisk forvaltning af EU's budget.

Jens Geier, *stedfortræder for ordføreren*. – (DE) Hr. formand! Blot for at dagsordenen bliver korrekt, så repræsenterer jeg ordfører Bogusław Liberadzki, som i lighed med mange andre her i Parlamentet er blevet offer for transportproblemerne i denne uge. Det er jeg meget glad for at gøre, og jeg vil gerne benytte lejligheden til at gennemgå enkelte af de bemærkninger, der er fremført under forhandlingen.

Til en begyndelse har De, kommissær Šemeta, til min store tilfredshed understreget, at Kommissionen vil tage skridt til en yderligere styrkelse af ansvarligheden hos de ledende aktører med hensyn til forvaltning af EU's midler. Vi ved alle, hvad det betyder. Vi ved faktisk alle, at det betyder, at vi skal minde EU's medlemsstater, der forvalter en stor andel af EU's midler, om deres ansvar for at gøre det i overensstemmelse med god praksis, for vi ved også alle, at flertallet af de fejl, der sker i anvendelsen af EU's midler, begås af medlemsstaterne og på dette niveau.

Derfor er det også temmelig utilfredsstillende at høre kolleger fra Gruppen af De Europæiske Konservative og Reformister og Gruppen for Europæisk Frihed og Demokrati, der alle, inklusive hr. Czarnecki, har andre forpligtelser, kraftigt kritisere Kommissionen under forhandlingen og sige, at Kommissionen vil blive nægtet decharge. Jeg ville have forventet, at mine medlemskolleger ville bakke op om at kræve nationale forvaltningserklæringer i Parlamentet og også i medlemsstaterne, for det er dér, der begås fejl, og dér, samarbejdet er utilstrækkeligt. Så er det temmelig utilfredsstillende at høre kolleger fra ECR-Gruppen sige, at alt, hvad der sker her, er under standarden, når de udmærket ved, at ansvaret ligger et helt andet sted.

Endnu en gang vil jeg gerne nævne førtiltrædelsesbistand, for jeg synes, at der er et par ting, der skal sættes på plads. Jeg vil gerne minde Dem om, at Budgetkontroludvalget støttede ordføreren med et lille flertal. Jeg vil også gerne minde Dem om, at under sin rapportering søgte repræsentanten for Revisionsretten at minde ordføreren om, at hans betænkning handlede om Kommissionens optræden i henseende til det, der blev betragtet som kritisabelt, og ikke om Tyrkiets optræden. Vores medlemskolleger fra Det Europæiske Folkepartis Gruppe (Kristelige Demokrater) har stemt for ændringsforslag i dechargen for Kommissionen, som vi gerne vil have fjernet med det samme, fordi det her åbenlyst handler mindre om anvendelse af skatteydernes penge og mere om, hvor tiltrædelsesforhandlingerne med Tyrkiet fører hen. At beslutte dette på nuværende tidspunkt er ikke den rigtige vej at gå.

Inés Ayala Sender, *ordfører*. – (ES) Hr. formand! I min afsluttende tale vil jeg gerne takke kommissær Šemeta og Kommissionens tjenestegrene med ansvar for udviklingsbistand og humanitær bistand for deres omhyggelige og effektive samarbejde i denne proces.

Jeg ønsker også at give det spanske formandskab den anerkendelse, det fortjener for den indsats, det gør i denne dechargeprocedure, særligt dets tilbud om at igangsætte en forhandling om at udskifte den interinstitutionelle aftale med Rådet, eftersom den eksisterende tydeligvis har været forældet i en rum tid. Jeg vil dog også udtrykke min afvisning af den improviserede procedure fra Parlamentets side, idet man her tydeligvis ikke havde tænkt på formelt at invitere hverken Revisionsretten eller Rådet før kl. 9 i dag.

At kritisere deres fravær, når vi ikke engang har bekvæmt os til at invitere dem, forekommer mig at grænse til latterlighed og onde hensigter. Jeg mener, at hvis vi ønsker at blive respekteret og at kunne håndtere vores nye ansvarsområder, skal vores interinstitutionelle procedurer være strengere, mere seriøse og mindre opportunistiske.

Som afslutning på forhandlingen om decharge for Den Europæiske Udviklingsfond ønsker jeg blot at udtrykke min taknemmelighed for det fremragende samarbejde, jeg har haft med mine kolleger, især fru Hohlmeier, og at bifalde de væsentlige forbedringer, der er opnået med hensyn til effektiv og gennemsigtig gennemførelse af EU's udviklingsbistand.

Af alt det positive, der kommer ud af EU's arbejde, anerkender borgerne særligt EU's udviklingsbistand, og de opfordrer endda til, at den synliggøres og udvides. De bliver dog også bekymrede, hvis det ikke gøres klart, hvorfor vi hjælper visse regeringer med budgetbistand, eller hvis vi ikke forklarer årsagerne eller giver tilstrækkelig garanti for en streng kontrol, hvor omstændighederne ændrer sig som følge af statskup, korruptionsskandaler, krænkelse af menneskerettighederne eller tilbageskridt på vejen mod demokrati og ligestilling.

De betydelige fremskridt, vi har noteret os, er en god grund til, at vi meddeler decharge for Den 7., 8., 9. og 10. Europæiske Udviklingsfond, men vi er nødt til at fortsætte forbedringerne. Parlamentet vil fortsat være særlig opmærksomt på at sikre, at de opnåede forbedringer ikke sættes på spil i det nye interinstitutionelle system efter Lissabon og rammerne for EU-Udenrigstjenesten, så borgerne vedblivende kan føle stolthed over den europæiske udviklingsbistand.

Bart Staes, ordfører. – (NL) Hr. formand, mine damer og herrer! Jeg vil naturligvis gerne takke alle mine medlemskolleger, som har talt om min betænkning, særligt hr. Itälä, hr. Gerbrandy, fru Herczog, hr. Geier, hr. van Dalen, fru Schaldemose, fru de Lange og hr. Vaughan. Jeg tror, at alt er blevet sagt, selv om jeg er overrasket over produktet af denne betænkning. Det er tredje gang, jeg har været ordfører for Parlamentets decharge, og jeg føler, at der er en ændring i opfattelsen.

Første og anden gang var det relativt let at fremføre kritik i Parlamentet. Tredje gang er det blevet sværere. Det er tydeligt, at Parlamentet pludselig er blevet mere nærtagende og sandsynligvis mangler selvkritik. I pressen har nogle anklaget mig, og nogle medlemskolleger har udfordret mig om det, idet de siger, at det er alt sammen meget godt, men det, du skriver, giver euroskeptikerne vind i sejlene. Det er jeg uenig i. Jeg er et parlamentsmedlem, som er både proeuropæisk og kritisk, og hvis jeg støder på forhold, der efter min mening kan forbedres eller ændres, eller forhold som f.eks. den frivillige pensionsfond, der tidligere er blevet forbundet med uregelmæssigheder, er det min pligt at sige det. Vi proeuropæiske parlamentsmedlemmer skal påpege disse forhold, for det er sådan, vi tager vinden ud af sejlene på euroskeptikerne, der lever på den slags halve sandheder – undertiden vaskeægte løgne. Det er op til os at fortælle det, som det er, og det vil jeg altid gøre. Jeg vil aldrig skjote hen over misbrug. Det er min grundlæggende holdning.

Ryszard Czarnecki, ordfører. – (PL) Hr. formand! Jeg vil gerne takke hr. Geier, som har bemærket, at jeg somme tider siger, hvad jeg tænker. Jeg må sige, at jeg kommer til at lære herlige ting fra Rådets repræsentant – en spansk minister, som altid forsvinder, når han ved, at Rådet vil blive kritiseret. Han var her ikke i begyndelsen, da jeg talte, og han er her ikke nu, hvor jeg ønsker at tale igen.

Det er ikke noget tilfælde, at af de syv institutioner, som jeg har haft lejlighed til at vurdere, er de seks mere eller mindre i orden, og én giver vedvarende problemer. Jeg minder alle her om, at for et år siden var det det samme. Rådet blev meddelt decharge så sent som i november. Jeg tror dog, det vil ske tidligere i år, men jeg ønsker ikke at tillade en situation, hvor vi modtager et dokument for 2007 og ikke for 2008. Det viser, at der enten hersker kaos i Rådets generalsekretariat, eller at de behandler Parlamentet som en uintelligent skoledreng. En situation, hvor alle EU-institutionerne er lige, men Rådet mener, det er mere lige, ganske som i George Orwells Kammerat Napoleon, er en højst foruroligende situation.

Jeg mener dog retfærdigvis, at der i det, Rådets repræsentant sagde, var ét meget vigtigt forslag. Det vedrører, som jeg forstår det, en nyorientering i forhold til den berømte venskabelige overenskomst fra 1970, hvorved det anerkendes, at det Parlament, der fandtes for 40 år siden, som dengang stadig blev udpeget af de nationale

parlamentar og ikke valgt, nu bør behandles mere seriøst. En nyorientering i forhold til denne venskabelige overenskomst er et rigtig godt træk, som jeg er Rådet meget taknemmelig for. Jeg mener, jeg stillede et sådant mundtligt ændringsforslag ved afstemningen i maj.

Véronique Mathieu, ordfører. – (FR) Hr. formand! Jeg vil gerne først takke skyggeordførerne, som virkelig har arbejdet meget effektivt sammen med mig om udarbejdelsen af denne betænkning, og dernæst alle medlemmerne i Udvalgets sekretariat, for denne opgave var meget krævende.

Jeg ønsker også at takke de medlemmer, som har talt under forhandlingerne, og jeg er helt enig i deres bekymringer. Det fremgik klart af deres taler, at de ønsker en øget gennemsigtighed i og overvågning af EU's fonde, hvilket er helt forståeligt.

Jeg vil afslutningsvis også gerne påpege, at de omhandlede agenturer også har en politisk rolle – det skal påpeges, for det er også meget vigtigt – og at de for at kunne udføre denne vigtige, politiske rolle effektivt har et arbejdsprogram. Dette arbejdsprogram skal virkelig være i overensstemmelse med EU's arbejdsprogram og skal – håber jeg – overvåges af vores tre institutioner.

Visse agenturer arbejder naturligt og spontant sammen med dem, men andre er langt mindre imødekommende, og i sådanne tilfælde har vores institutioners tekster ikke nogen bindende virkning. Det skal vi tænke meget alvorligt over, hr. formand.

Formanden. – Jeg vil kort tilføje, at tjenesten har meddelt mig, at de hurtigt har gennemgået referaterne fra de seneste år. I den seneste lovgivningsperiode vedtog Rådet en holdning og deltog i forhandlingen én gang, og det var kun i en andenbehandling, for dechargen var oprindelig blevet udsat i 2009, og Rådet var kun til stede i anden runde. I den henseende er opfattelsen af, at vi er på vej mod en forbedring, bestemt ikke forkert.

Forhandlingen er afsluttet.

Afstemningen vil finde sted under mødeperioden i maj.

Skriftlige erklæringer (artikel 149)

Ivo Belet (PPE), skriftlig. – (NL) Parlamentet skal være et forbillede, hvad angår økonomisk gennemsigtighed og intern budgetkontrol. Vi kan ikke være hårde nok ved os selv i den henseende. I så stort et parlament med så mange medlemmer og medarbejdere kan tingene ikke fungere perfekt hele tiden. Overalt, hvor mennesker arbejder sammen, er der ting, der går galt. Selv de strengeste interne kontrolsystemer kan ikke forhindre det. Alligevel må vi også anerkende, at der i de seneste år er gjort en stor indsats for at bringe tingene i orden.

Jeg vil gerne give to eksempler. For det første den nye vedtægt for medlemmernes assistenter, som efter årelange diskussioner endelig er på plads. Det misbrug, der fandtes, er nu så godt som elimineret. Det andet eksempel er tilbagebetaling af udgifter. Også på dette område er der taget affære og indført klare og præcise regler. Har det løst alle problemer? Bestemt ikke. Det må bifaldes, at man har strammet de interne kontrolsystemer yderligere, men at give et vagt indtryk af, at der dækkes over forhold, er i mine øjne uacceptabelt, for det er ikke sandt. Jeg vil afslutningsvis med hensyn til fremtidige budgetforhøjelser gerne sige, at vi skal have mod til at forklare offentligheden, at Lissabontraktaten betyder en hel del ekstra arbejde, og at det absolut er berettiget med et større budget til kommunikation og kontakt med besøgende.

Indrek Tarand (Verts/ALE), skriftlig. – (EN) Generelt er vi tilfredse med tingenes tilstand i øjeblikket med hensyn til EU's budget. Dog er der stadig plads til forbedringer. Betydelige forbedringer, vil jeg mene. Forresten mener jeg, at Frankrig har besluttet at sælge et Mistral-krigsskib til Rusland, og vi tror, Frankrig oprigtigt vil fortryde den handling.

(Mødet udsat kl. 12.00 og genoptaget kl. 15.00)

FORSÆDE: Gianni PITTELLA

Næstformand

4. Godkendelse af protokollen fra foregående møde: se protokollen

5. SWIFT (forhandling)

Formanden. – Næste punkt er redegørelser fra Rådet og Kommissionen om SWIFT.

Diego López Garrido, *formand for Rådet*. – (ES) Hr. formand, fru kommissær, mine damer og herrer! Den 24. marts vedtog Kommissionen en henstilling til Rådet om bemyndigelse til at indlede forhandlinger mellem Den Europæiske Union og Amerikas Forenede Stater om en aftale om at give det amerikanske finansministerium oplysninger om finansielle transaktioner for at forebygge og bekæmpe terrorisme og finansiering af terrorisme.

Henstillingen blev straks forelagt ordføreren og visse medlemmer af Europa-Parlamentet, ligesom den blev fremsendt til Rådet.

Rådet er fortsat overbevist om behovet for en aftale som denne og støtter derfor fuldt ud Kommissionens henstilling om at forhandle sig frem til en aftale om programmet til sporing af finansiering af terrorisme. Kommissionens udkast til et mandat er blevet gennemgået nøje i Coreper, og Kommissionens henstilling vil formentlig blive bragt til afstemning ved Rådets næste møde. Idet vi naturligvis tager hensyn til Parlamentets holdning og de meningstilkendegivelser, som ytres vedrørende emnet her i dag, vil vi stemme for henstillingen.

Rådet er enig med Parlamentet i, at den kommende aftale, kendt som SWIFT-aftalen, skal omfatte passende garantier og værn. Rådet deler således Parlamentets holdning om, at det under alle omstændigheder er afgørende at overholde Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, navnlig artikel 8, Lissabontraktaten og den europæiske menneskerettighedskonvention. Derudover er der en række grundlæggende principper, som skal respekteres ved overførsel af personlige data. Blandt andet har den person, hvis data behandles, ret til at blive oplyst herom og til at ændre eller slette disse data, hvis de ikke er korrekte.

Alle rettigheder vedrørende databeskyttelse skal sikres uden forskelsbehandling. Med andre ord skal borgere i EU behandles på samme måde som borgere i USA.

Vi mener, at der kan opnås enighed om varigheden af den aftale, som skal underskrives med USA, og jeg håber, at den vil være på omkring fem år.

Hvad angår udveksling af oplysninger med tredjelande, er det vores opfattelse, at når de amerikanske myndigheder har grund til at tro, at der foreligger data, som kan hjælpe myndighederne i andre lande med at retsforfølge terrorforbrydelser, så bør der gøres brug af disse data. Det er i øvrigt også præcis det, som EU-lovgivningen rummer mulighed for. I henhold til EU-lovgivningen gælder det, at i lignende situationer, hvor en medlemsstat har indhentet oplysninger fra andre medlemsstater, kan disse oplysninger formidles videre til tredjelande med det formål at bekæmpe terrorisme.

Så er der spørgsmålet om masseoverførsel af data, som ikke i alle tilfælde hænger sammen med en bestemt formodning, men som der i visse tilfælde er behov for at opbevare af tekniske hensyn og af effektivitetshensyn, da det ofte er vigtigt at have en vis mængde data at drage konklusioner ud fra, når man retsforfølger terrorforbrydelser. Disse dataoverførsler skal naturligvis være så begrænsede og specifikke som muligt, og der skal altid være en meget klar målsætning, nemlig retsforfølgelse af bestemte terrorforbrydelser, som er den målsætning, der retfærdiggør denne slags aftale.

På denne baggrund har vi fået et detaljeret udkast til et mandat fra Kommissionen. Jeg mener, at der er tale om et godt udkast, som sikrer borgernes grundlæggende rettigheder, tager hensyn til aftalernes effektivitet og bygger på gensidighed og proportionalitet i dataindsamlingen. Og som Kommissionen også antyder i henstillingen, bygger det på kontrol med resultaterne af aftalen, ikke mindst fra Parlamentets side, hvilket hænger nøje sammen med hele denne forhandling.

Parlamentet mener med rette, at det også skal inddrages i denne aftale, og vi er således enige om, at Parlamentet skal forelægges tilstrækkelige oplysninger, og at Kommissionen i sin egenskab af forhandler af denne aftale skal videregive disse oplysninger ved alle stadier i forhandlingerne.

Rådet forstår desuden, at Parlamentet bør have lettere adgang til de mere fortrolige dele af internationale aftaler, så det kan foretage vurderinger i de tilfælde, hvor det har godkendelsesret. Lad mig i øvrigt nævne, at Rådet i sin erklæring af 9. februar 2010 lovede at forhandle en interinstitutionel aftale med Parlamentet vedrørende dette emne. Det glæder mig på vegne af Rådet at kunne bekræfte dette løfte her i dag.

Cecilia Malmström, *medlem af Kommissionen*. – (EN) Hr. formand! Indsamling af TFTP-data er et vigtigt middel i kampen mod terrorisme. Vi ved, at TFTP-data har bidraget til at forhindre terrorangreb i Europa, bl.a. ved episoden med de flydende sprængstoffer i Heathrow-lufthavnen i 2006. TFTP-data er således vigtige – ikke blot for USA, men også for Europa.

Jeg havde for nylig et møde med USA's minister for national sikkerhed, Janet Napolitano, og vi drøftede dette emne. Amerikanerne er opmærksomme på behovet for at ændre den foreløbige aftale, som vi har haft, men de er også bekymrede over en række ledetråde til kendte terrorister, som ikke længere er tilgængelige. Vi må derfor arbejde på at lukke sikkerhedshullerne, men samtidig gøre dette på en måde, som sikrer ubegrænset hensyn til grundlæggende rettigheder og tilstrækkelig databeskyttelse.

På baggrund af vores seneste drøftelser på dette område er Kommissionen derfor begyndt at arbejde på et mandat til en ny TFTP-aftale mellem EU og USA. Jeg mener, at dette mandat er ambitiøst, men realistisk. Det bygger på en balance mellem dels opretholdelse af vores fælles sikkerhed og dels sikring af grundlæggende rettigheder og databeskyttelse på grundlag af Parlamentets beslutninger fra september sidste år og februar i år.

Jeg vil gerne takke ordføreren, fru Hennis-Plasschaert, for vores meget konstruktive samarbejde. Kommissionen har bestræbt sig på at holde en god kontakt med hende, medordførerne og skyggeordførerne i denne sag. Jeg vil også gerne takke formandskabet for det arbejde, det har gjort i bestræbelserne på at få dette gennem Rådet.

Vi har forsøgt at tage hensyn til de betænkeligheder, som Parlamentet har udtrykt i sine beslutninger. Data behandles kun i forhold til bekæmpelse af terrorisme. Anmodninger om data skal være baseret på retlige tilladelser. Tredjeparter vil ikke modtage massedata. Gensidigheden vil blive sikret. Dataoverførslen vil være baseret på udbud, data fra SEPA vil ikke være omfattet, og vi vil også behandle spørgsmålet om ikke-diskriminatorisk domstolsprøvelse. Jeg vil sikre, at Kommissionen løbende holder Parlamentet fuldt underrettet under hele forhandlingsprocessen. Vi sigter mod at underskrive denne aftale før udgangen af juni, så Parlamentet kan stemme om den i juli.

Hvad angår masseoverførsel af data, ved jeg, at emnet vækker en del bekymring i Parlamentet, men jeg ved også, at forsamlingen forstår, at uden masseoverførsler vil der ikke være noget TFTP-program. Der vil imidlertid være juridisk bindende foranstaltninger, som sikrer, at der ikke skaffes adgang til data, medmindre der er en objektiv begrundelse for at mene, at en identificeret person er terrorist, mistænkt for at være terrorist eller finansierer terrorisme. Disse foranstaltninger vil desuden sikre, at de overførte data er anonyme. Masseoverførsel af data er naturligvis et følsomt emne, og vi vil ved forhandlingerne bestræbe os på at nedbringe datamængden yderligere. Men vi må også være realistiske. Vi vil sandsynligvis ikke se nogen væsentlig nedbringelse i forhold til de opstillede mål.

Gensidighed er en vigtig del af mandatet. Den planlagte aftale vil pålægge USA's finansministerium en juridisk forpligtelse til at dele ledetråde med deres kolleger i EU og gøre det muligt for EU-myndigheder at foretage TFTP-søgninger i forhold til kendte terrormistænkte i EU. Hvis EU på et tidspunkt udvikler noget lignende – et TFTP på EU-plan – skulle amerikanerne også hjælpe os med dette. Kommissionen er villig til at indgå i disse drøftelser med medlemsstaterne.

I mandatet lægger man op til en opbevaringsperiode på fem år for ikke-udtrukne data. Jeg mener, at dette kan berettiges i betragtning af, at der også er fastsat en periode på fem år for data om finansielle transaktioner, som bankerne er underlagt i henhold til EU-lovgivningen om bekæmpelse af hvidvaskning af penge, men jeg vil gerne høre Parlamentets holdninger til dette og bringe sagen op i Rådet sidst på ugen.

Sammenfattende mener jeg virkelig, at udkastet til mandatet er en væsentlig forbedring. Der tages hensyn til de bekymringer, som parlamentsmedlemmerne har ytret i deres beslutninger. Der tages hensyn til ordførerens ønske om en tostrengt strategi, som kan føre til et TFTP på EU-plan, selv om dette naturligvis er noget, som vi må drøfte internt i EU. Det indgår ikke i forhandlingerne. Endelig tages der hensyn til forholdet mellem EU og USA som ligeværdige partnere på dette område, hvilket naturligvis er det langsigtede mål i denne henseende.

Simon Busuttil, for PPE-Gruppen. – (EN) Hr. formand! Vi bør som det første sige, at Parlamentet ønsker en aftale. Men vi ønsker naturligvis ikke en aftale for enhver pris, og djævlens er i detaljen. Det er det, vi skal drøfte i dag her i Parlamentet.

Efter afstemningen i februar har vi lært to vigtige ting. Den første er, at Parlamentet tydeligvis har fået nye beføjelser. Det har fået indflydelse, og det ønsker at gøre brug af denne indflydelse. Parlamentet vil på konstruktiv og ansvarlig vis gøre brug af sin indflydelse. Den anden lektie, vi har lært, er, at den første aftale ikke var god nok, men skal forbedres.

Jeg bifalder i høj grad Kommissionens velvilje til at fremlægge et mandat så hurtigt som muligt efter afstemningen i februar, og jeg er også meget ivrig efter at få dette mandat godkendt af Ministerrådet snarest

muligt. Som sagt ønsker Parlamentet en aftale, og vi har indført de nærmere detaljer ved vores ønsker i den beslutning, som har opnået bred tilslutning i Parlamentet, i hvert fald blandt de største grupperinger.

Fru kommissær! Vi har betænkeligheder ved masseoverførsel af data, og som De ved, vil vores ønsker med hensyn til masseoverførsel kræve fornyede overvejelser, både hos vores modparter i USA og hos os selv. Hvad er det helt præcist, at vi ønsker her i Europa? Ønsker vi vores eget europæiske TFTP, og hvordan vil vi bære os ad med at opnå det? Spørgsmålet om masseoverførsel af data er tydeligvis ét, som vi ikke kan liste uden om, men som vi må tage stilling til.

I næste uge, hvor en delegation fra Parlamentet drager til USA, vil vi drøfte disse detaljer med vores kolleger i den amerikanske Kongres.

I næste uge drager en delegation fra Europa-Parlamentet til USA, hvor vi skal drøfte dette emne med vores kolleger i den amerikanske Kongres og med andre amerikanske myndigheder. Vi er indstillet på at føre konstruktive drøftelser. Vi ønsker at vise de amerikanske myndigheder, at vi mener dette alvorligt. Vi ønsker en aftale, men vi har samtidig nogle betænkeligheder, som vi vil have afklaret.

Birgit Sippel, for S&D-Gruppen. – (DE) Hr. formand! Jeg vil gerne modsige de foregående talere på et enkelt punkt. Jeg er ønsker ikke at indgå en aftale så hurtigt som muligt, men derimod at opnå en aftale, der er så god som muligt. Kvalitet må gå forud for tidsfrister. Jeg vil også gerne fremsætte en anden indledende bemærkning. Parlamentet har allerede én gang forkastet en aftale, og en af de mange indholdsrelaterede grunde hertil var manglen på deltagelse fra Parlamentets side.

I lyset af aktuelle begivenheder i denne uge har vi besluttet ikke at vedtage nogen beslutninger her i Parlamentet. Og nu skal vi tage stilling til, om vi vil opfordre Rådet til også at udskyde sine beslutninger, indtil vi kan vedtage vores beslutninger. Jeg er nu lidt overrasket over, at der er medlemmer af Parlamentet, som tydeligvis ikke tager deres egne beslutninger alvorligt, men blot vil overlade det til Rådet at træffe en beslutning. Jeg mener ikke, at vi kan behandle vores egne beslutninger på denne måde. Jeg vil stadig fastholde, at Rådet også skal udsætte sin beslutning til efter den 6. maj, hvor vi har taget stilling. Jeg er sikker på, at dette ikke vil medføre ulemper, og at vores amerikanske kolleger har forståelse for det.

Hvad angår selve udkastet til et mandat, er det positivt, at Kommissionen er indstillet på at imødekomme vores krav. Alligevel vil jeg gerne understrege, at der stadig skal foretages væsentlige ændringer af dette forhandlingsmandat. Disse ændringer er nødvendige, hvis et flertal i Parlamentet skal stemme for en ny aftale. Efter min mening er det aktuelle mandat ikke ambitiøst nok til at opnå dette. Problemet med masseoverførsel af data er stadig ikke løst. Hvis de amerikanske myndigheder fortæller os, at det kun drejer sig om specifikke oplysninger om fem til ti personer om måneden, er det da helt ude af proportioner at overføre data om millioner af europæiske borgere.

Jeg vil i øvrigt gerne gentage over for Kommissionen og Rådet, at selv om det konstant fremføres, at denne aftale vil være et vigtigt supplerende middel til bekæmpelse af terrorisme, er beviset på dette ikke så tydeligt, som det altid bliver fremstillet. De amerikanske myndigheders lange dataopbevaringsperiode er også fortsat et problem. Og her rummer mandatet heller ingen løsning. Vi har behov for en retlig myndighed på europæisk jord, som ikke blot kontrollerer lovligheden af amerikanernes brug af vores data, men også udtrækningen af data, hvor denne måtte forekomme. Overførsel af oplysninger til tredjelande skal reguleres ved hjælp af klare retningslinjer. Vi har behov for et ambitiøst mandat, som afspejler vores krav. Kun på den måde kan vi opnå et rigtig godt resultat, som opfylder vores behov, idet vi tager hensyn til både databeskyttelse og kampen mod terror.

Endelig har jeg endnu et konkret spørgsmål til Rådet og Kommissionen. Hvordan vil man sikre, at man kun udtrækker og videregiver de data, som der specifikt anmodes om? Hvordan kan det sikres? I USA? Eller er der andre forslag?

Jeanine Hennis-Plasschaert, for ALDE-Gruppen. – (EN) Hr. formand! Jeg glæder mig også over dagens forhandling, hvor Parlamentet præsenterer sine forventninger med hensyn til forhandlingsdirektiverne. Det er naturligvis meget uheldigt, at Parlamentet ikke stemmer om sin beslutning i denne uge, men jeg vil gerne understrege, at dette ikke bør hindre Rådet i at gå videre med vedtagelsen som planlagt. Netop nu fremlægger Parlamentet sine synspunkter, og det er ikke nogen hemmelighed, at Rådet og Kommissionen allerede er helt klar over, hvad beslutningen indeholder. I denne henseende kan jeg kun sige, at jeg påskønner den nye samarbejdsånd, som både Rådet og Kommissionen udviser i forhold til Parlamentet.

Ifølge forhandlingsdirektiverne skal den planlagte aftale mellem EU og USA nu sikre enhver person, hvis oplysninger behandles i overensstemmelse med aftalen, lige rettigheder uanset nationalitet. Men hvad betyder dette? Hvilke specifikke rettigheder er der tale om i forhold til f.eks. adgang, berigtigelse, sletning, kompensation og domstolsprøvelse? Det vil jeg meget gerne vide. Endvidere vil jeg ligesom mine kolleger gerne understrege, at principperne om proportionalitet og nødvendighed er afgørende for den planlagte aftale. Det problem, at man ved gennemgang af oplysninger om finansielle transaktioner af en eller anden grund ikke kan gennemse indholdet i de meddelelser, der fører til masseoverførsel af data, kan ikke efterfølgende afhjælpes af tilsyns- og kontrolmekanismer, da man allerede er gået på kompromis med de grundlæggende principper i lovgivningen om databeskyttelse..

Helt ærligt tvivler jeg på, at dette problem bliver løst på basis af de aktuelle forhandlingsdirektiver. Desuden er det vigtigt at understrege, at aftalen om gensidig juridisk bistand ikke udgør et tilstrækkeligt grundlag for anmodninger om data for så vidt angår TFTP-programmet. Aftalen om gensidig juridisk bistand gælder jo ikke bankoverførsler mellem tredjelande, og den ville kræve forudgående identifikation af en bestemt bank, mens TFTP er baseret på søgning efter overførsler. Det er derfor afgørende, at man ved forhandlingerne fokuserer på at finde en løsning, som gør de to elementer forenelige. Vi kan naturligvis insistere på at omstrukturere TFTP-programmet, men denne beslutning ligger i sidste ende ikke i vores hænder, og jeg kan derfor ligesom Hr. Busuttil kun opfordre Rådet og Kommissionen til at tage hånd om de grundlæggende politiske beslutninger med det samme.

Jeg forventer en klar og bindende forpligtelse fra både Rådets og Kommissionens side til at gøre alt, hvad der er nødvendigt for at finde en holdbar og retligt forsvarlig europæisk løsning på spørgsmålet om udtrækning af data her i Europa. Lad mig endnu en gang understrege, at masseoverførsel af data til en udenlandsk magt pr. definition er ude af proportioner, også selv om det handler om vores bedste venner. Der er tale om en voldsom afvigelse fra gældende EU-lovgivning og -praksis. Retsstatsprincippet er afgørende, og i denne sammenhæng må Parlamentet være ekstremt opmærksom på at vurdere planlagte aftaler som den, vi drøfter i dag.

Ligesom mange andre støtter jeg et stærkt og udadvendt EU, som kan stå skulder ved skulder med USA som en ligeværdig partner. I den forbindelse kan jeg kun endnu en gang understrege, at det er EU, som skal fastlægge principper for, hvordan Europa skal samarbejde med USA for at bekæmpe terrorisme, blandt andet med hensyn til retshåndhævelse og brug af indsamlede data til kommercielle formål. Målet må være at finde den rette balance, og Europas retlige krav om fair, hensigtsmæssig og lovlig behandling af personoplysninger er af største betydning og skal altid fastholdes. Nu er det op til Rådet og Kommissionen så hurtigt som muligt at omsætte dette i konkrete foranstaltninger og opnå en aftale, som tilgodeser alle EU's og USA's forventninger.

Jan Philipp Albrecht, for Verts/ALE-Gruppen. – (DE) Hr. formand! Jeg vil gerne takke formanden for Rådet og kommissær Malmström for det, de har sagt. Formanden for Rådet har ret i, at TFTP-aftalen om udveksling af SWIFT-bankdata handler om principper. Det handler om grundlæggende forfatningsprincipper og beskyttelse af privatlivets fred som omhandlet i artikel 8 i chartret om grundlæggende rettigheder og artikel 8 i den europæiske menneskerettighedskonvention. Det handler imidlertid også om effektiv retlig beskyttelse og rimelige procedurer som omhandlet i artikel 6 og 13 i den europæiske menneskerettighedskonvention. Det handler om ægte proportionalitet i forfatningsretlig forstand, og jeg understreger i forfatningsretlig forstand, da det ikke blot handler om at få en fornemmelse af proportionalitet. Vi må have konkrete beviser på behovet for en foranstaltning og dennes egnethed, og i sidste ende skal vi også have bevis på selve proportionaliteten.

Her må jeg igen fremhæve, hvad andre eksperter og endog efterforskningsmyndighederne har sagt gentagne gange. Efter min mening kan det ikke bevises, at masseoverførsel af persondata uden specifik tilgrundliggende mistanke overhovedet er hensigtsmæssig, og at vi ikke har væsentligt mindre intensive interventionsmetoder, som ville være tilstrækkelige for at nå disse mål. Adgang til europæiske borgers bankdata er ude af proportioner, hvis der ikke foreligger en afgørelse i en konkret sag på baggrund af en mistanke. Det skal derfor sikres, at der ikke foretages masseoverførsel af data.

Ellers ville denne aftale udgøre et brud på gældende europæiske og internationale traktater, og det er netop, hvad de fleste europæiske højesteretter hidtil har gjort meget klart i deres afgørelser. Dette gælder navnlig den tyske forbundsforfatningsdomstol i en sag om dataopbevaring fra marts måned. Derfor kan og må Parlamentet ikke gå på kompromis med sine hidtidige holdninger. Det må derimod sikre forenelighed med EU-lovgivningen under og efter forhandlingerne. Og hvis det bliver nødvendigt, må mandatet og resultaterne af forhandlingerne forelægges EU-Domstolen.

Jeg opfordrer derfor Kommissionen og Rådet til at præcisere Parlamentets betingelser over for USA og fremlægge de fornødne klare beviser på proportionalitet. Ellers vil Parlamentet fortsat ikke kunne enes om en TFTP-aftale.

Charles Tannock, for ECR-Gruppen. – (EN) Hr. formand! ECR-Gruppen støttede Rådets oprindelige SWIFT-aftale med USA og TFTP-programmet vedrørende overførsel af oplysninger om finansielle transaktioner, naturligvis med forbehold af visse sikkerhedsforanstaltninger. Vi afviste på det tidspunkt den både latente og åbenlyse antiamerikanisme, som prægede nogle medlemmer af Parlamentet.

USA bærer en uforholdsmæssigt stor byrde med hensyn til at sikre frihed for alle på verdensplan. Vi ønsker, at EU skal gøre mere og ikke mindre for at støtte USA's principfaste lederskab i kampen mod terrorisme. Derfor betragtede vi SWIFT-aftalen som et vigtigt redskab til at eliminere finansiering af terrorisme og beskytte borgerne på begge sider af Atlanten. Det pinte mig imidlertid, at forslaget blev forkastet, men det overraskede mig ikke.

Der er ingen tvivl om, at Parlamentet spillede med musklerne og var opsat på at fremvise sine nye beføjelser fra Lissabontraktaten. Men den midlertidige skrinlægnings af SWIFT-aftalen, indtil Kommissionen fremlagde det nye og bedre forslag, kan måske i sidste ende vise sig at være gavnlig. Den kan måske være et klart signal til Præsident Obamas administration, som ligesom forgængerne synes at have et meget overfladisk kendskab til EU og dens institutioner, navnlig Parlamentet.

Amerikanske diplomater synes ikke rigtigt at forstå, at Parlamentet har fået udvidede beføjelser og øget indflydelse. Udenrigsminister Clintons brev til formand Buzek, hvori hun udtrykte bekymring vedrørende SWIFT, blev sendt meget sent. I øvrigt betragtede mange medlemmer af denne forsamling brevet som i bedste fald naivt og i værste fald arrogant, da det ikke afspejlede nogen forståelse af, hvordan vores Parlament opererer gennem de politiske grupper.

USA holder sig til en næsten usynlig lobbyaktivitet i Parlamentet. Landet kan slet ikke sammenligne sig med små lande som Israel, Taiwan og Colombia, for slet ikke at nævne giganter som Indien og Kina, som investerer betydelige diplomatiske ressourcer i at skabe forbindelser her i forsamlingen. De gør det således bedre rent diplomatisk på EU-plan, end hvad man kunne forvente, mens USA halter ynkeligt bagud i forhold til landets potentiale. Det er usædvanligt, at USA's bilaterale ambassade i Belgien stadig tæller dobbelt så mange mennesker som landets udsendinge til Den Europæiske Union.

Det glæder mig dog, at den nye amerikanske EU-ambassadør, William Kennard, tilsyneladende har forståelse for parlamentsmedlemmernes betydning, og at denne indsigt nu kommunikeres hjem til Washington. Jeg håber, at hans ophold i Bruxelles falder sammen med et kvantespring, hvad angår USA's forhold til os parlamentsmedlemmer, og jeg ser vicepræsident Bidens anmeldte besøg som et glimrende springbræt, for ingen er mere interesseret i en styrkelse af det transatlantiske partnerskab end jeg.

Den næste udfordring ligger naturligvis i at opnå flertal for en ny aftale om SWIFT her i Parlamentet, men vi må også have en aftale om passagerlisteoplysninger, og den vil i mine øjne ikke blive mindre kontroversiel.

Marie-Christine Vergiat, for GUE/NGL-Gruppen. – (FR) Hr. formand, mine damer og herrer! Endnu en gang drøfter vi Kommissionens og Rådets mandat in relation til SWIFT-projektet. Det udkast til et mandat, som vi præsenteres for i dag, omfatter nogle af de krav, som Parlamentet har fremsat i sin beslutning fra september 2009, men der er mange uafklarede punkter.

Det er blandt andet tilfældet med hensyn til, hvor længe oplysningerne opbevares, og med hensyn til vores EU-medborgeres muligheder for at gøre indsigelser. I den amerikanske lovgivning om beskyttelse af privatlivets fred diskriminerer man stadig i forhold til personer, som ikke er amerikanske statsborgere. Det indrømmer selv Kommissionens embedsmænd. Desuden får vi igen og igen at vide, at SWIFT ikke kan behandle data på individuel basis på grund af navnlig tekniske begrænsninger.

Derfor er der stadig et meget stort problem, hvad angår proportionaliteten i de overførsler, der foretages. Som De netop selv har fortalt os, fru kommissær, er der stadig betænkeligheder i forhold til disse masseoverførsler af data. Jeg beklager, men jeg har personligt ikke tiltro til den måde, som de amerikanske myndigheder opererer på inden for dette område. Begrundet mistanke kan ikke være nok. Den skade, som USA har forvoldt i kampen mod terrorisme, er velkendt.

Som fru Sippel fremhævede, skal kvalitet gå forud for kvantitet. En europæisk myndighed skal have kontrol over de data, der overføres. Vi venter stadig på garantier på dette område, så vi kan sikre de rettigheder, som vores medborgere og alle andre, som opholder sig i Europa, har.

Vi er glade for de fremskridt, der er gjort, men det er stadig ikke nok. Vores medborgere har ret til sikring, men den ret har de inden for alle områder. I en tid, hvor mange af vores medborgere i stigende grad fokuserer på beskyttelse af privatlivets fred og persondata – en tendens, som fremgår tydeligt i mange indlæg her i Parlamentet – er det vores pligt fortsat at varsko Dem og gøre Dem opmærksom på, at principperne om nødvendighed og proportionalitet i vores øjne stadig ikke overholdes.

Mario Borghezio, for EFD-Gruppen. – (IT) Hr. formand, mine damer og herrer! Jeg vil gerne benytte denne lejlighed til at understrege, hvor sandt det er, at Parlamentet heller ikke må glemme vigtigheden af det italienske sprog og brugen af det, som har bidraget så meget til europæisk kultur.

For at vende tilbage til det aktuelle emne må jeg sige, at den stilstand, som Parlamentet har insisteret på, antyder, at det måske ikke helt har forstået det presserende behov for ikke på nogen måde at underminere et grundlæggende krav i Europa og Vesten i øvrigt, nemlig kravet om at kunne forsvare sig selv mod terrorisme.

Det er naturligvis sandt, at skal være balance og proportionalitet, at borgernes rettigheder mht. bl.a. privatlivets fred ikke må ofres uden for rimelighedens grænser, og at vi må sikre borgernes muligheder for at gøre indsigelser mod beslutninger, der træffes på basis af SWIFT-systemet, enten gennem en administrativ klageprocedure eller appel ved domstolene. Og det er netop dette, der garanteres i de nye formuleringer fra Kommissionen, som har accepteret mange af de vigtigste synspunkter, som Parlamentet har fremført.

Efter min mening må retningslinjerne i det forhandlingsmandat, som Kommissionen har vedtaget vedrørende SWIFT, således anses for at være fornuftige, hvad angår sikring af et effektivt og nødvendigt samarbejde med de amerikanske myndigheder i bestræbelserne på at spore finansielle transaktioner for at bekæmpe og forebygge terrortruslen. Dette er naturligvis i begge parter interesse, da Europa heller ikke må glemme, at vi skal forsvare os selv imod terrorisme, og vi har set for mange tydelige og meget alvorlige beviser på terrorisme. Retningslinjerne er også fornuftige i forhold til at give Parlamentet demokratisk kontrol med datastrømmen, hvorved vi opnår den sikreste beskyttelse af de europæiske borgers persondata og deres ret til at gøre indsigelser i alle relevante fora. I mandatatet er man desuden lydhør over for mange forslag fra parlamentsmedlemmerne, og dette er et tydeligt udtryk for Parlamentets øgede betydning og den nye rolle, som det har fået i traktaten.

Ydermere må vi huske på, at aftalen åbner mulighed for gensidighed fra USA's side, hvis EU formår at iværksætte et europæisk program til sporing af finansiering af terrorisme.

Europa må se at komme i gang. Vi må selv frembringe vigtige input og oplysninger og ikke altid halte bagefter. Det samme gælder i forhold til systemet med passagerlisteoplysninger, som vi vil drøfte senere. Det er bydende nødvendigt med foranstaltninger til genkendelse af passagerer, igen med det formål at bekæmpe terrorisme.

Ernst Strasser (PPE). – (DE) Hr. formand, fru kommissær, mine damer og herrer! Vi i Det Europæiske Folkepartis Gruppe (Kristelige Demokrater) ønsker en aftale. Vi ønsker et godt samarbejde med vores amerikanske venner, primært hvad angår sikring. Vi ønsker en god aftale, og vi ønsker at indgå den meget snart. Vi bør fokusere på, at vi netop nu befinder os i en situation, der afspejler ånden fra Lissabon, som det sjældent er set før. Efter Parlamentets beslutning i midten af september, Rådets beslutninger ved udgangen af november, forhandlingerne i januar og februar og Parlamentets klare stillingtagen i februar har vi nu en situation, som afspejler det gode samarbejde mellem Kommissionen, Rådet og Parlamentet. Jeg vil gerne takke kommissæren og Rådet for denne nye start, som primært er indledt af Dem og kommissær Reding. Dette er et eksempel på, hvad Europas borgere ønsker i forhold til handlemuligheder, og hvordan borgerne ønsker at se os finde løsninger sammen. Dette gælder Europas borgere generelt, men navnlig dem, som lytter med her i forsamlingen i dag. Jeg vil især gerne byde velkommen til vores venner fra Rhinen og Hunsrück og vores venner fra Østrig, som er med os i dag.

I vores gruppe fokuserer vi ikke på problemer. Vi kæmper for at finde løsninger. Jeg skal understrege, at der i beslutningen fra september fremføres en lang række fremragende forslag til løsninger vedrørende bl.a. masseoverførsel af data, tredjelande, varighed og opsigelighed. Det er disse emner, vi må forhandle om nu.

Jeg er temmelig overrasket over vores kolleger fra Gruppen De Grønne/Den Europæiske Fri Alliance og Den Europæiske Venstrefløjs Fællesgruppe/Nordisk Grønne Venstre, som i sin tid afholdt sig fra at stemme om beslutningen og nægtede at bidrage, men som nu efterlyser denne beslutning. Jeg opfordrer jer derfor til at være med. Hjælp os i forhandlingerne, så vi sammen kan nå et godt resultat. Som anført her i salen skal vi i fremtiden også arbejde på at sikre, at vi fremskynder udviklingen af TFTP-programmet. Vi får behov for disse redskaber, og vi skal overholde tidsplanen, præcis som De har planlagt, så vi kan drøfte resultaterne af Deres forhandlinger her i Parlamentet i løbet af sommeren og forhåbentlig nå frem til beslutninger.

Jeg mener, at Deres indgangsvinkel til drøftelserne og Deres handlingsplan, som jeg støtter helhjertet, kan fastholdes i forhold til bl.a. spørgsmålene om aftalen om data, passagerlisteoplysninger (PNR) og Schengeninformationssystemet.

Kinga Göncz (S&D). – (HU) Hr. formand! Jeg vil gerne minde om, at der i modsætning til tidligere negative forventninger forud for Parlamentets nej til aftalen faktisk også har været flere positive tendenser, og det tyder på, at vi får en aftale mellem EU og USA, som er bedre end forventet. Om alt går vel, kan vi indgå den, før sommeren er ovre. Siden afstemningen har vi først og fremmest erfaret, at USA er langt mere åben i forhold til vores forbehold og med hensyn til at finde konstruktive løsninger på disse forbehold, end vi troede.

Jeg tror, at vi alle har indset, at samarbejdet er blevet bedre, og at dialogen mellem Rådet og Parlamentet er blevet tættere, og jeg mener også, at det er vigtigt, at kommissær Malmström jævnligt informerer Udvalget om Borgernes Rettigheder og Retlige og Indre Anliggender, ordførerne og skyggeordførerne om udviklingen. I mine øjne er dette nøglen til at sikre, at vi fortsat kan opnå gode aftaler i fremtiden. Jeg mener, at det er vigtigt at fastslå dette, før vi går videre.

Jeg vil gerne tilslutte mig det synspunkt, som flere andre talere har fremført, nemlig at Parlamentet, og navnlig Gruppen for Det Progressive Forbund af Socialdemokrater i Europa-Parlamentet, er indstillet på at indgå en aftale så hurtigt som muligt og sikre en god aftale, dvs. en aftale, hvor man tager hensyn til de europæiske borgernes interesser, bl.a. hvad angår databeskyttelse. Vi kender og påtager os vores ansvar, da dataudveksling er et meget vigtigt element i bekæmpelsen af terrorisme. Selv om det ikke er det eneste eller allervigtigste element, er det meget vigtigt. Efter vores opfattelse rummer mandatet i dets nuværende form løsninger på mange problemer, men der mangler stadig løsninger på mange andre. Det gælder bl.a. de problemer, som vores kolleger har nævnt tidligere, og som vi vil forhandle videre om i dag. Jeg mener, at de to uger, som vi får stillet til rådighed takket være udsættelsen af afstemningen på grund af problemerne med flyvning over Europa, giver os en fin mulighed. Vi får mulighed for at finde løsninger på de udestående problemer og svar på de spørgsmål og forbehold, som Parlamentet har rejst, og som vi endnu ikke har fundet overbevisende svar på. Det ville være godt, hvis Rådet ikke nåede frem til en beslutning, før Parlamentet har haft mulighed for at stemme, da dette kunne skabe yderligere problemer i nær fremtid.

Sarah Ludford (ALDE). – (EN) Hr. formand! Kommissionen har tydeligvis lyttet til os. Udkastet til et mandat er virkelig en klar forbedring i forhold til tidligere aftaler, selv om mine kolleger har fremhævet aspekter, hvor der fortsat er betænkeligheder. Jeg vil ikke gentage disse her, men blot takke min kollega, fru Hennis-Plasschaert, for hendes store arbejdsindsats for Parlamentet.

Jeg vil gerne tale lidt om fremskridt og lidt om indhold. Den seneste tids fremskridt er en hyldest til samarbejdet mellem partnere, som behandler hinanden med respekt og lytter til hinanden, tager indsigelser alvorligt og arbejder hårdt på at forene synspunkter. I lighed med Kommissionen mener jeg faktisk, at de amerikanske myndigheder har gjort en stor indsats for at vise engagement og forståelse. I den forbindelse vil jeg gerne takke ambassadør Kennard. Han har en meget fin forståelse af, hvordan Europa-Parlamentet arbejder – måske en bedre forståelse end nogle af vores medlemsstater.

Nu er der behov for, at Rådet gør den samme indsats og vedtager et progressivt mandat. Sidste gang var det Rådets mangel på at fremlægge et seriøst tilbud om forbedringer kombineret med parlamentsmedlemmernes betænkeligheder, der gjorde det nødvendigt for os at afvise den foreløbige aftale.

Hvad angår indhold, vil jeg sige, at myndighederne i USA og EU i det seneste årti har udvist en særdeles reaktiv adfærd i forhold til mere eller mindre reelle sikkerhedstrusler. Ind imellem har regeringerne endda gjort sig skyldige i signalpolitik og kodesprog for at få overskrifter i medierne eller udpege oppositionen som eftergivende i forhold til kriminalitet og terrorisme. Sådan kan vi ikke fortsætte, og jeg ser frem til en ny start, hvor vi baserer vores beslutninger, navnlig vedrørende overførsel og opbevaring af data, på vores grundlæggende principper om proportionalitet, nødvendighed og retlige procedurer. Der skal foretages en gennemgang af alle de planer og projekter, der har hobet sig op uden den fornødne planlægning. Det glæder mig, at kommissær Malmström, sådan som jeg har forstået det, agter at gøre netop det, så vi kan få et overblik over eventuelle mangler, overlapninger og alt for omfattende foranstaltninger og opstille rationelle og effektive rammer for sikring, som ikke tilsidesætter vores borgerrettigheder.

Judith Sargentini (Verts/ALE). – (NL) Hr. formand! Om vi når frem til en beslutning eller ej, mener jeg, at Rådet sidste gang hørte os klart og tydeligt og er helt klar over, hvad det skal gøre. Her i Parlamentet er vi bekymrede over beskyttelsen af grundlæggende rettigheder og borgernes privatliv, herunder databeskyttelse. Der er tale om helt grundlæggende rettigheder, og i denne sammenhæng er det upassende at foretage en simpel cost-benefit-analyse. Begrundelsen for at anmode om massedata – at det rent teknisk er umuligt at

udtrække data mere præcist – er i mine øjne et underligt argument. Jeg tror slet ikke på, at det teknisk set er umuligt. Som jeg ser det, handler det mere om penge. Når vi beskæftiger os med grundlæggende rettigheder, kan vi som sagt ikke blot se på, hvor meget noget koster.

Desuden er det vigtigt, at Europa nu fremstår som en ligeværdig forhandlingspartner og ikke som en passiv medspiller, der blot fedter for USA og venter på, at amerikanerne skal fastsætte reglerne. Parlamentet har givet Rådet og Kommissionen bemyndigelse og spillerum til fremover at gå mere seriøst til denne opgave, og i denne henseende vil jeg anmode Kommissionen og Rådet om at tage hensyn til den europæiske konvention til beskyttelse af menneskerettigheder og grundlæggende frihedsrettigheder, som nu er trådt i kraft. Dette skal også indgå i Deres mandat og i resultaterne af forhandlingerne. Jeg håber, at De vender tilbage med de rette resultater. Jeg håber, at De gør brug af den bemyndigelse, som vi gav Dem sidste gang. Og jeg venter i spænding på at se, hvad De kan fremvise, når De vender tilbage.

Marek Henryk Migalski (ECR). – (PL) Hr. formand! USA er i dag verdens eneste supermagt – en fuldkommen, flerdimensional supermagt, både hvad angår kultur, militær og økonomi. Det er vores held, at denne supermagt er venligt indstillet over for os og bygger på det samme værdigrundlag som EU.

Vi bør således påskønne dette og støtte USA i den ædle sag at bekæmpe terrorisme, da USA i flere årtier har beskyttet navnlig Vesteuropa mod kommunismen. Kun takket være USA var Europa frit i 40 år. I dag yder USA meget stærk støtte til hele den frie verden, så verden kan blive fri for terrorisme. Hvis man sammenligner den indsats, de økonomiske omkostninger og den teknologi, der anvendes på at bekæmpe terrorisme i henholdsvis USA og EU, er resultatet fløvt for EU.

Derfor bør vi ikke tøve, hvis vi kan gøre noget for at hjælpe USA i kampen mod terrorisme, og det er i mine øje det, som denne aftale handler om. Vi skal naturligvis respektere de principper, som vi har talt om, men som jeg ser det, er dette et spørgsmål om samarbejde mellem Rådet, Kommissionen og Parlamentet. Det, der kræves af os i dag, er, at vi udtrykker politisk vilje til at indgå en sådan aftale. Jeg mener, at denne politiske vilje bør være til stede her. USA og EU bør indgå en aftale, som afspejler både venskab og partnerskab.

Eva-Britt Svensson (GUE/NGL). – (SV) Hr. formand! Jeg vil gerne takke Kommissionen og Rådet for de fremskridt, der trods alt er gjort siden februar, da Parlamentet traf den rette beslutning og forkastede SWIFT-aftalen. Parlamentet har nu bedre muligheder for at stille krav, hvad angår aftalens indhold. Kommissionen og Rådet gør klogt i at tage hensyn til de krav og indsigelser, som Parlamentet fremsatte i februar. De vedrører vores frihed og borgerrettigheder, og det er grundlaget for retsstatsprincippet.

Derfor kan vi ikke tillade masseoverførsel af data uden begrænsninger. En aftale som den påtænkte ville sammenblande uskyldige borgere med personer, som måske er skyldige. Vi kan kun tillade videregivelse af data i de tilfælde, hvor der er vægtige grunde til at mistænke den pågældende for at være involveret i kriminalitet. Det hævdes, at der er tekniske problemer forbundet med at sikre dette. I så fald må vi spørge os selv, om vores lovgivning skal fastlægges af teknologien eller af vores grundlæggende rettigheder og borgerrettigheder. For mig er svaret indlysende, nemlig at lovgivningen skal baseres på vores rettigheder.

Jaroslav Paška (EFD). – (SK) Hr. formand! I februar nægtede vi at ratificere en aftale om behandling og overførsel af data fra regnskaber til brug i et program til overvågning af terrorisme under det amerikanske finansministerium. Årsagerne til afvisningen blev anført klart, og blandt de vigtigste kan nævnes:

- brud på de grundlæggende principper i lovgivningen om databeskyttelse for et stort antal borgere og indbyggere i EU (op til 90 mio. dataposter pr. måned),
- mangel på beskyttelse af EU-borgerne mod misbrug af deres data, som ifølge aftalen skulle overføres til USA og tredjelande, samt
- mangel på reel gensidighed, da den anden part i aftalen ikke har forpligtet sig til at fremlægge oplysninger af lignende kvalitet og omfang som de oplysninger, EU fremlægger.

Mange af disse mangler kan udbedres i den nye aftale, men selve det princip, at der overføres omfattende mængder data fra EU til USA, og at USA behandler, undersøger og lagrer alle disse optegnelser over finansielle transaktioner i EU uden begrænsning under forehavende af at lede efter forbindelser til terrorisme, er ikke holdbart.

Dette princip må ændres. Europæiske bankers finansielle transaktioner bør kun behandles i henhold til europæiske regler og på europæisk grund. Vi skal kun overdrage de poster, som virkelig vedrører terrorisme, til vores venner i USA.

Carlos Coelho (PPE). – (PT) Hr. formand, hr. López Garrido, fru kommissær, mine damer og herrer! Jeg har i denne forsamling støttet den aftale, der er indgået mellem EU og USA vedrørende gensidig retshjælp. Det gjorde jeg, fordi jeg anser transatlantisk samarbejde for at være meget vigtigt generelt og navnlig, hvad angår frihed, sikkerhed og retfærdighed.

Ved plenarmødet den 11. februar stemte jeg imod den foreløbige aftale mellem EU og USA om overførsel af finansielle data. Dette gjorde jeg af hensyn til Parlamentets prærogativer, men også fordi aftalen var uacceptabel. Ved den pågældende forhandling opfordrede jeg til respekt for principperne om nødvendighed og proportionalitet og for europæiske finansielle datas integritet og sikkerhed.

Jeg kan nu med glæde notere mig Kommissionens og Rådets nye indstilling i forhold til samarbejdet med Parlamentet. Jeg mener, at vi sammen kan fastsætte de grundlæggende principper, der skal lede og lette det fremtidige samarbejde mellem EU og USA i kampen mod terrorisme. Jeg håber, at man i den nye aftale tager behørigt hensyn til de betænkeligheder, som Parlamentet udtrykker i sin beslutning fra september 2009.

Jeg vil gerne gentage, at der skal være uforbeholden respekt for principperne om nødvendighed, proportionalitet og gensidighed. Jeg understreger, at der skal være grundlæggende beskyttelsesforanstaltninger, som sikrer, at de pågældende data opbevares i så kort tid, som det er absolut nødvendigt, hvorefter de skal destrueres.

Jeg gentager kravet om, at der skal være mulighed for domstolsprøvelse, og at der skal opstilles passende garantier vedrørende enhver overførsel af personoplysninger til tredjelande. Først og fremmest skal det kunne bevises, at disse data tjener et formål med hensyn til at forhindre terrorhandlinger eller retsforfølge terrorister.

Kun inden for disse rammer vil vi kunne give vores samtykke. Parlamentet vil være konsekvent i forhold til de holdninger, som vi har haft hele tiden.

Emine Bozkurt (S&D). – (NL) Hr. formand, fru kommissær, hr. López Garrido! Det udkast til et mandat, som Kommissionen foreslår, er et skridt i den rigtige retning. Vi prioriterer kampen mod terrorisme meget højt. Det er derfor vigtigt så hurtigt som muligt at indgå en ny aftale om udveksling af finansielle data med USA, men ikke for enhver pris. Da et stort flertal blandt os i februar stemte nej til en dårlig, foreløbig aftale med USA, stemte vi nej til at udelukke Parlamentet, som repræsenterer 500 mio. borgere. Borgerne ønsker ikke, at deres bankoplysninger blot bliver overført til USA, uden at der stilles fornuftige garantier i forhold til deres rettigheder. Vi ønsker en aftale, som rummer fornuftige garantier med hensyn til at beskytte de europæiske borgeres rettigheder. Hvis sådanne garantier ikke tilbydes under det aktuelle forhandlingsmandat, vil situationen ikke være stort anderledes end i februar. Der skal særdeles gode argumenter til, hvis vi skal stemme ja denne gang. Rådet og Kommissionen må informere Parlamentet grundigt og direkte. Vi må bifalde, at man har taget hensyn til Parlamentets indsigelser vedrørende garantier for grundlæggende rettigheder og frihedsrettigheder i forhold til beskyttelse af persondata. Disse rettigheder må udgøre kriteriet for at afgøre, om der må overføres data, sammen med det kriterium, at de pågældende data skal vedrøre kampen mod terrorisme.

Der er givet flotte løfter, men jeg vil meget gerne vide, hvordan Rådet og Kommissionen vil sikre disse garantier i praksis. Principperne om proportionalitet og nødvendighed har enorm betydning. Og vil USA virkelig gøre det samme for os?

Jeg så meget gerne en fyldestgørende, detaljeret erklæring vedrørende de rettigheder, som vores borgere ville få i henhold til den kommende aftale. Rådet og Kommissionen foreslår at overlade det til en europæisk instans at behandle anmodninger fra USA. Vil Rådet og Kommissionen oplyse, hvilken form denne offentlige EU-instans skal antage efter deres mening? Bliver det en retlig myndighed, og får borgerne den adgang til domstolsprøvelse, som de garanteres i Europa? Jeg ser frem til at høre Deres svar.

Alexander Alvaro (ALDE). – (DE) Hr. formand! Jeg vil gerne takke kommissær Malmström. Det forhandlingsmandat, som vi præsenteres for, viser først og fremmest, at Kommissionen og Parlamentet igen udstikker den samme kurs, og at samarbejdet i det mindste er kommet godt fra land. Jeg vil gerne sige til alle, som har beskrevet Parlamentets afvisning af aftalen i februar som at spille med musklerne, at dette på ingen måde er tilfældet. Det handler om at tage ansvar. Vi må tage ansvaret for at sikre rettighederne for dem, som vi repræsenterer, nemlig borgerne i Europa. De igangværende forhandlinger om den nye aftale om overførsel af bankdata vil frem for alt give os svar på det afgørende spørgsmål om, hvor Parlamentet og EU står i forhold til respekt. Her taler jeg om respekt blandt partnere, respekt for borgerne og respekt for den europæiske lovgivning.

Det er lykkedes for os at få mange elementer, som er vigtige for os, med i dette forhandlingsmandat. Og den beslutning, som vi vedtager i maj, afspejler i høj grad de elementer, der specifikt vedrører beskyttelse af vores borgere, både deres data og deres adgang til retsmidler, herunder ekstraterritorial beskyttelse, navnlig hvis deres rettigheder risikerer at blive krænkede uden for deres eget territorium.

Vi har talt meget om overførsel af aggregerede data, såkaldt masseoverførsel af data. Vi må nu præcisere, at det må fastslås i det aftalte mandat, hvordan og hvornår dette problem vil blive løst. Ellers bliver det meget vanskeligt at stå inde for sagen i lyset af, hvad vi hidtil har formuleret. I Parlamentets beslutning fremhæves dette under to punkter, mens det i forhandlingsmandatet kun anføres i ét. Jeg er sikker på, at Kommissionen vil tage hånd om dette på fornuftig vis.

Ryszard Czarnecki (ECR). – (PL) Hr. formand! Denne forhandling finder sted blot to dage før et møde blandt ministrene i EU's 27 medlemsstater vedrørende samme emne. Derfor kan vores holdning udgøre en form for politisk pres. Lad os bare slå det fast. Vi forhandler om dette spørgsmål på et tidspunkt, hvor mandatet til forhandling med USA er på spil. Om knap ni uger indleder vi forhandlingerne med Washington. Kommissionen er ikke særligt fleksibel på dette område. Med al respekt for fru Malmström har Kommissionen ikke foreslået en eneste lignende, men alternativ holdning. Det er imidlertid ikke blot irrelevant og i strid med EU's ånd at spille på "alt eller intet". Det er også en blindgyde. Jeg er fortaler for et tæt samarbejde med USA og udveksling af data, men djævelen ligger i detaljen. Jeg er ikke ivrig tilhænger af chartret om grundlæggende rettigheder, men jeg vil dog gerne spørge, om det er sandt, at dette mandat ikke overholder bestemmelserne i chartret. Jeg bakker op om overførsel af passagerdata til USA, men hvad gør vi, hvis disse data anvendes til uautoriserede formål?

John Bufton (EFD). – (EN) Hr. formand! Det er rystende, at Kommissionen stadig insisterer på at udlevere følsomme økonomiske oplysninger om millioner af uskyldige europæiske borgere, herunder borgere fra Det Forenede Kongerige, på trods af, at Parlamentet og Udvalget om Borgernes Rettigheder har afvist forslagene. Det afgørende er ikke, hvordan vi kan administrere SWIFT-aftalen bedre. Det afgørende er derimod, at der overhovedet ikke skal være nogen SWIFT-aftale.

Jeg er indædt modstander af denne form for krænkelse fra min egen regerings side, og jeg modsætter mig klart, at EU overdrager borgernes personlige oplysninger til USA. Hvis vi overdrager denne slags oplysninger, bevæger vi os ud på et skråplan, som kan føre til et skræmmende "Europas Big Brother". De nuværende regler foreskriver, at USA må opbevare data i 90 år, hvilket er mere end gennemsnitslevealderen, og selv om de amerikanske myndigheder hævder, at uberørte data slettes efter fem år, er den amerikanske regering allerede blevet anklaget for at have givet data til store amerikanske selskaber, ikke for at bekæmpe terrorisme, men snarere for at fremme økonomiske interesser.

Parlamentet har forkastet disse usmagelige forslag, men Kommissionen kan ikke lide at opgive sine krav. Og sidste år underskrev Rådet en foreløbig aftale uden parlamentets godkendelse. Dette skete dagen før, at Lissabontraktaten ville have forbudt aftalen i henhold til den fælles beslutningsprocedure.

Den 11. februar afviste Parlamentet igen den foreløbige aftale, og en uge før dette blev den afvist af Parlamentets Udvalg om Borgernes Rettigheder. Deres stædige jagt på denne afskyelige aftale viser blot Deres foragt for demokratiet og de rettigheder, som borgerne, herunder borgerne i mit hjemland Wales og resten af Det Forenede Kongerige, må have.

Monika Hohlmeier (PPE). – (DE) Hr. formand, mine damer og herrer! I modsætning til den foregående taler vil jeg gerne udtrykkeligt takke både kommissær Malmström og kommissær Reding for deres ihærdige bestræbelser på at tage hånd om de spørgsmål, som Parlamentet har rejst, og de problemer, som vi ser på området for datasikkerhed og -fortrolighed, med henblik på at forhandle med USA.

Jeg er desuden taknemmelig for, at man som nævnt af mine kolleger allerede har analyseret og overvejet centrale emner i mandatet, og navnlig at dette også gælder spørgsmål vedrørende kontrol og gensidighed. Hvad angår sletning af data, mener jeg også, at det er meget vigtigt at kunne genforhandle femårsperioden, da det virkelig ikke er acceptabelt, at man opbevarer data i så lang tid.

Jeg finder det også vigtigt at drøfte spørgsmålet om sanktioner i tilfælde af bevidst udtrækning af data til forkerte formål inden for følsomme områder, da sådanne sanktioner vil forhindre udtrækning af bestemte data, som vi ikke ønsker udtrukket. Fokus skal udelukkende holdes på terrorisme.

Jeg lægger i øvrigt megen vægt på den idé, at vi skal arbejde på vores eget program til sporing af finansiering af terrorisme, og at vi på længere sigt ikke kan overføre massedata til USA. Det er ikke et spørgsmål om

mistillid, men om, at vi i sidste ende ønsker at påtage os vores eget ansvar her i Europa på lige fod, hvorefter vi kan udveksle bestemte udtrukne data med det ene formål at bekæmpe terrorisme og endelig opnå reel gensidighed.

I denne forbindelse vil jeg igen gerne bede Kommissionen om at tilkendegive, hvordan man ser på spørgsmålet om vores eget TFTP i Kommissionen og i de fælles drøftelser med Rådet.

Tanja Fajon (S&D). – (SL) Hr. formand! Terrorismen er fortsat en af de største trusler mod sikkerheden i EU, og vi er nødt til at indlede forhandlinger med USA om overførsel af bankdata så hurtigt som muligt, men ikke for enhver pris. I en ny aftale må vi sikre bedre beskyttelse af de europæiske borgers personlige data. Vi må have en bedre aftale, hvor vi tager hensyn til menneskerettighederne og tager hånd om spørgsmålet om overførsel af store dataportioner vedrørende millioner af europæiske borgere. Derudover skal den kommende aftale være gensidig, hvilket vil sige, at de amerikanske myndigheder skal fremlægge tilsvarende data vedrørende finansielle transaktioner, hvis EU på et tidspunkt indfører sit eget program til sporing af finansielle transaktioner. Det glæder mig at høre, at Kommissionen er enig i dette.

Desuden skal den nye aftale sikre bedre garantier med hensyn til overførsel af data til tredjelande. Skal vi tillade, at USA overfører oplysninger til et hvilket som helst land, eller skal vi opstille klare kriterier for dette? Det er bydende nødvendigt, at vi får de mest hensigtsmæssige sikkerhedsforanstaltninger. Det ville også være passende, hvis det land, som udleverer data, skal indvilge i, at de overføres til tredjelande, så vi kan etablere et system, hvor det kræves, at lande, som udleverer data, skal give deres samtykke. Jeg spekulerer derfor på, om vi kan etablere mekanismer, som også gør det muligt for os at nægte at overføre oplysninger til tredjelande, som ikke kan fremlægge tilstrækkeligt specifikke begrundelser for at ville indhente disse data.

Da vi i EU ikke har vores eget system til sporing af finansielle transaktioner, afhænger vores sikkerhed af USA. Vi må kunne bede om noget til gengæld. Vi må desuden sikre, at den kommende aftale med USA kan opsiges øjeblikkeligt, hvis en af forpligtelserne ikke overholdes. Vi må overbevise vores medborgere om, at det er fornuftigt at overføre bankdata, da vi generelt bliver mere og mere bekymrede over, hvor mange indgreb i vores privatliv der tillades i kampen mod terrorisme.

Cecilia Wikström (ALDE). – (SV) Hr. formand! Lige siden afslutningen på Anden Verdenskrig har det været vigtigt for os liberale at lægge vægt på de transatlantiske forbindelser mellem USA og Europa og fremme vores samarbejde på diverse områder. Som i ethvert andet partnerskab kan der imidlertid opstå komplikationer og problemer, og dem er vi nødt til at overvinde. En af de svære komplikationer har været spørgsmålet om befolkningens lovmæssige ret til personlig integritet.

Jeg tror, at det med tiden vil stå meget klart, at det var godt, at Parlamentet forkastede den foreløbige SWIFT-aftale. EU skal være præget af demokrati og åbenhed, og her spiller vi en vigtig rolle som folkevalgte repræsentanter i denne forsamling. Procedurene omkring SWIFT lod en hel del tilbage at ønske i denne henseende. Parlamentet har givet tydeligt udtryk for, hvad vi kræver for at godkende en ny permanent aftale. Disse kriterier anføres i den beslutning, som vi forhandler om i dag, og når vores krav tilgodeses, ser jeg frem til en ny afstemning.

Der er fortsat en interessekonflikt mellem sikkerheden og retten til personlig integritet. Lad os nu lægge fortiden bag os og arbejde fortrøstningsfuldt på at nå vores primære mål, som en ny permanent SWIFT-aftale udgør så vigtig en del af, nemlig sikkerhed, tryghed og integritet for Europas borgere.

Sylvie Guillaume (S&D). – (FR) Hr. formand! Vi er alle uden tvivl enige om, at kampen mod terrorisme er en fælles kamp, hvor EU skal påtage sig sin rolle fuldt ud.

Det er dog lige så vigtigt for os parlamentsmedlemmer at sikre, at de europæiske borgers rettigheder respekteres, navnlig retten til beskyttelse af personlige data. Jeg føler, at det er vigtigt at understrege dette, og jeg henvender mig ikke kun til de repræsentanter for Rådet og Kommissionen, som er til stede her i Parlamentet, men også til de amerikanske myndigheder, som vi skal forhandle en ny aftale med.

Mere specifikt vil jeg gerne fremhæve et af Parlamentets vigtigste krav, som vedrører spørgsmålet om data, der opbevares af de amerikanske myndigheder. De aktuelle planer er efter min mening ude af proportioner, og der er således flere spørgsmål, som vi må have svar på. Hvorfor opbevare data, som ifølge de involverede parter ikke anvendes, i helt op til fem år? Er det ikke muligt at reducere opbevaringsperioden til et mere rimeligt niveau? Denne gang nævner man i mandatet ingen opbevaringsperiode, hvad angår de udvalgte data. I den tidligere aftale var der fastsat en maksimal periode på 90 år. Burde man ikke fastsætte en passende opbevaringsperiode, der modsvarer det formål, som man bruger disse data til, f.eks. varigheden af en bestemt

eftersforskning eller undersøgelse? Er der et tilsigtet formål med disse data ud over bekæmpelse af terrorisme, og i så fald hvilket? Kunne vi overveje at opbevare disse data i Europa i stedet for i USA?

Jeg ser gerne, at Rådet og Kommissionen besvarer disse spørgsmål. Der er faktisk tale om afgørende punkter, og Parlamentet agter ikke at liste uden om disse emner. Derfor er det særdeles vigtigt, at Rådet er særligt opmærksomt på dem, når det vedtager Kommissionens forhandlingsmandat.

Nathalie Griesbeck (ALDE). – (FR) Hr. formand, fru kommissær, mine damer og herrer! Parlamentet tog for to måneder siden et meget vigtigt skridt, da det afviste denne foreløbige aftale.

Da jeg er den 27. taler her i eftermiddag, vil jeg ikke tærskle langhalm på denne sag. Jeg vil blot gerne understrege, at nogle personer meget poetisk har beskrevet denne fase i europæisk demokrati som den første dag i Parlamentets liv under Lissabontraktaten. Der er i sandhed ikke blot tale om en historisk sejr, hvad angår respekt for europæiske og andre borgeres privatliv og rettigheder. Der er også tale om et vendepunkt med hensyn til Parlamentets beføjelser og samtidig et stort øjeblik præget af vovemod hos vores ordfører, fru Hennis-Plasschaert, som jeg gerne vil hylde, navnlig for hendes beslutsomhed så tæt på en dato, som har stor betydning for hende.

Der er ingen grund til at anføre de grundlæggende elementer, der gør os indbyrdes afhængige, når det drejer sig om kampen mod terrorisme, sikkerheden og den afvejning, der skal foretages med hensyn til den enkeltes rettigheder. Som led i dette nye forhandlingsmandat skal vi således nå frem til en rimelig og velafvejet aftale, som respekterer den enkeltes rettigheder og understøttes af garantier, der i mine og mange andres øjne afspejler det, der i sidste ende er substansen og styrken ved EU, nemlig beskyttelsen af de europæiske borgere. Vores politiske vilje skal harmonere med lovgivningen og udtrykkes gennem retlige kanaler, og jeg vil ikke beskæftige mig med elementer som gensidighed og proportionalitet igen. Men jeg håber, at der gives udtryk for et krav om, at der skal foretages strengere håndhævelse af regler vedrørende masseoverførsel af data. Dette krav skal supplere kravene vedrørende opbevaring, ret til ændring og sletning af data samt domstolsprøvelse. Det er op til os at samarbejde og finde denne balance mellem krav vedrørende henholdsvis sikkerhed og rettigheder.

Ioan Enciu (S&D). – (RO) Hr. formand! EU anerkender, hvor vigtigt det er at udveksle oplysninger på globalt plan for at bekæmpe terrorisme. Medlemmerne af Gruppen for Det Progressive Forbund af Socialdemokrater i Europa-Parlamentet støtter enhver aktion, som kan føre til forebyggelse af terrorisme. Medlemmerne af Parlamentet er blevet valgt på demokratisk vis for at repræsentere de europæiske borgeres interesser og kan ikke på nogen måde gå på kompromis med, at de skal beskytte borgernes rettigheder, som de er nedfældet i traktater og konventioner. Der er visse emner, som vi ikke kan ignorere, herunder beskyttelse af persondata, retlig beskyttelse, mængden af overførte data, proportionalitet, gensidighed og Parlamentets permanente inddragelse i tilsynsprocessen.

Jeg mener, at vi ved at udpege en europæisk myndighed med ansvar for at behandle, godkende og overføre SWIFT-data kan finde en løsning, som giver EU garanti for, at disse data udelukkende anvendes til at bekæmpe terrorisme og kun vedrører mistænkte, som allerede er udpeget. EU-borgerne vil herved også få en instans, hvor de kan indbringe klager over eventuelt misbrug. Vi anmoder Kommissionen om mindst en gang om året at forelægge rapporter om gennemførelsen af den aktuelle aftale. Efter min mening vil dette sikre, at processen gennemføres i overensstemmelse med den godkendte aftale, og at vi vil kunne udbedre eventuelle mangler i god tid.

Med det mål at opnå bedre gensidig forståelse på de områder, hvor der er meningsforskelle, foreslår jeg, at der straks afholdes briefingmøder for Parlamentets politiske grupper eller endog for nationale delegationer sammen med repræsentanter for USA, som er akkrediteret til EU eller medlemsstaterne.

Charles Goerens (ALDE). – (FR) Hr. formand! Den styrkeprøve, som vores Parlament har kastet sig ud i med Kommissionen og Rådet vedrørende udkastet til en SWIFT-aftale, kan være et godt initiativ, forudsat at indsamlingen og overførslen af data vedrørende banktransaktioner udelukkende anvendes til bekæmpelse af terrorisme. Stort set alle talere har efterhånden fremført denne indlysende kendsgerning, men erfaringerne viser, at intet er mere usikkert, når det handler om anvendelse af persondata. En mistænkt terrorist, som USA's efterretningstjeneste kender, er ikke nødvendigvis et kendt ansigt hos deres europæiske kolleger, hvilket Kommissionens svar på et af mine spørgsmål viser.

Min holdning til en ny aftale på dette område vil afhænge af, hvor relevant det er at indsamle personlige data og stille dem til rådighed for sikkerhedskontrolmyndigheder, ligesom den vil afhænge af, om der udvises respekt for princippet om gensidighed med hensyn til oplysninger, som opbevares af myndighederne. Jeg

mener desuden, at det vil være klogt at overveje, hvordan vi bedst vinder respekt for disse betingelser. Det er op til Parlamentet at gøre dette til et af dets prærogativer.

Proinsias De Rossa (S&D). – (EN) Hr. formand! Jeg glæder mig over denne forhandling forud for Rådets formelle behandling af Kommissionens foreslåede mandat. Jeg glæder mig også over, at Kommissionen accepterer mange af de bekymringer, som Parlamentet har udtrykt, da vi afviste den foreløbige aftale som værende utilstrækkelig.

På grund af omstændigheder, som vi ikke er herre over, kan Parlamentet desværre ikke vedtage en holdning vedrørende udkastet til et mandat. Vi stemmer den 6. maj, og jeg opfordrer indtrængende Rådet til ikke at underskrive en aftale før denne dato. Traktaten kræver, at enhver aftale, som Rådet underskriver, skal godkendes af Parlamentet og overholde chartret om grundlæggende rettigheder. Det er ekstremt vigtigt at huske på, at en kort forsinkelse vil være langt mindre skadelig for forholdet mellem EU og USA end endnu en afvisning af et udkast til en aftale.

Som mange andre har jeg fortsat betænkeligheder ved masseoverførsel af data og især kontrollen med disse data. Jeg er indtil videre ikke overbevist om, at det, der foreslås, vil imødekomme vores betænkeligheder. Jeg ønsker bestemt et tættere samarbejde mellem EU og USA, men dette samarbejde skal baseres på gensidig respekt for borgernes rettigheder.

Cristian Dan Preda (PPE). – (RO) Hr. formand! Som De ved, og som det også er blevet sagt i dag, er kampen mod terrorisme en fælles sag i Europa. Det er antiamerikanisme derimod ikke. Derfor og navnlig på baggrund af det, som et andet medlem af Parlamentet sagde tidligere, mener jeg ikke, at en erklæring, som helt åbenlyst udtrykker antiamerikanske holdninger, kan betragtes som en kilde til inspiration til at styrke vores Parlament. Jeg mener nemlig generelt ikke, at modstand mod USA må blokere for aftaler om bekæmpelse af terrorisme.

Faktisk vil jeg gerne fokusere på tillid i vores forhold til USA. EU og USA har fælles fjender, som ikke vil tøve med at udnytte den mindste rids i facaden eller noget tegn på manglende tillid i dette forhold. De data, der tilvejebringes gennem SWIFT, kan ikke bruges til andre formål end bekæmpelse af terrorisme. Dette gælder dog naturligvis ikke i situationer, hvor andre meget alvorlige aktiviteter knyttes sammen med terrorisme, såsom narkotikahandel og spionage. Lad os vise vores amerikanske partnere tillid.

Richard Seeber (PPE). – (DE) Hr. formand, mine damer og herrer! Efter min mening er der visse ting, som er helt ubestridelige, såsom det transatlantiske partnerskab – i realiteten grundlaget for vores udenrigspolitik – den fælles kamp mod terrorisme og samarbejdet blandt EU's institutioner. Det er imidlertid også en kendsgerning, at vi i kraft af Lissabontraktaten nu har et nyt grundlag, hvor Parlamentet har fået øgede beføjelser, og vi må navnlig gøre brug af vores beføjelser for at beskytte vores medborgere. Disse beføjelser vedrører bl.a. beskyttelse af vores medborgeres grundlæggende rettigheder samt beskyttelse af menneskeliv og privatlivets fred. Vi går derfor ind for overførsel af specifikke data. Men vi ville bestemt gå for vidt ved at tillade overførsel af aggregerede data. Den nye aftale bør sikre en balance mellem disse grundlæggende rettigheder, men den skal også sikre gensidighed, proportionalitet og et minimum af datasikkerhed.

Jeg vil i øvrigt gerne spørge, hvor formanden for Rådet var i morges, da vi forhandlede budgetdechargen for 2008, som er et af de vigtigste elementer. Desværre glimrede Rådets formandskab ved sit fravær.

Andrew Henry William Brons (NI). – (EN) Hr. formand! Et af de vigtigste spørgsmål er, om vi bør overdrage massedata – dvs. oplysninger om alle og enhver – eller kun data om identificerede enkeltpersoner.

Der er selvfølgelig en middelev. Man kunne fokusere på befolkningsgrupper, der kædes sammen med terrorisme på et bestemt tidspunkt. Hvis f.eks. fiskere fra Orkneyerne pludselig blev meget radikale og begyndte at slå ikke blot fisk, men også mennesker ihjel, burde man fokusere på dem. Hvis gamle, grå, pensionerede gymnasielærere tog uniformer på og begik terrorhandlinger mod deres elever i stedet for bare at kede dem ihjel med deres monotone foredrag, burde man også fokusere på dem – eller skulle jeg sige os.

Denne slags fokusering betragtes som usmagelig og fordømmes som diskriminerende. Jeg ville kalde det sund fornuft. Ikke desto mindre skal der foretages tidlig destruktion af data vedrørende uskyldige personer i disse fokusgrupper.

Zuzana Roithová (PPE). – (CS) Hr. formand! Opsporing af pengestrømmene i terrornetværk er et særdeles effektivt middel til bekæmpelse af terrorisme. I februar forkastede venstrefløjen en foreløbig aftale uden overhovedet at foreslå andre passende rammer for sikring, og derved gjorde de politiets og retsvæsenets arbejde mere kompliceret. Vi må nu forene vores kræfter og vedtage en ny, definitiv aftale. Jeg bifalder, at Rådet og Kommissionen i dag indgår i åben dialog, og jeg vil således gerne spørge kommissæren, om det er

nødvendigt at overføre 90 mio. dataposter hver måned. Det tvivler jeg nemlig på. Jeg vil også gerne spørge om, hvordan vores borgere vil kunne appellere over for de amerikanske myndigheder i tilfælde af mistanke om misbrug af data, og hvem der vil føre tilsyn med de data, der overføres til de amerikanske myndigheder. Efter min mening burde det måske være en uafhængig retlig instans baseret på internationale traktater om gensidig juridisk bistand og ikke Europol, hvis beslutninger ikke kan gennemgås, og som ikke en gang vil have egnede bemyndigelser, medmindre vi ændrer Europolis statut. Det vigtigste er at bekæmpe terrorisme, men vi kan ikke omgå chartret om grundlæggende rettigheder, som er beregnet til at garantere beskyttelsen af persondata. Fri adgang til domstolsprøvelse i stridsspørgsmål ville efter min mening være en sikker garanti.

Angelika Werthmann (NI). – (DE) Hr. formand, mine damer og herrer! Dagens forhandling viser, at det ikke altid er nemt at forene borgerrettigheder med kampen mod terrorisme. SWIFT-aftalen, som vi forhandler om igen i dag, understreger problemet med at beskytte vores borgerrettigheder samtidig med, at vi investerer i sikring af verdenssamfundet.

Kommissionens udkast til et mandat åbner fortsat mulighed for overførsel af store datamængder mellem USA og EU, opbevaringsperioderne er stadig for lange, og sidst, men ikke mindst, har jeg to spørgsmål. Er denne bilaterale aftale tidsbegrænset? Hvor lang er den i så fald, og efter hvor lang tid vil de pågældende data endeligt blive slettet?

Anneli Jäätteenmäki (ALDE). – (FI) Hr. formand! Kampen mod terrorisme er vigtig, og EU må spille en aktiv rolle i denne kamp. Herved må vi dog ikke krænke menneskerettighederne. Respekten for menneskerettighederne er en af de vigtigste europæiske værdier, og den bør også være en forenende faktor i det transatlantiske samarbejde.

Det er vigtigt, at det transatlantiske samarbejde fungerer, men det skal være gensidigt og præget af gensidig respekt. Ændringer af data skal foretages individuelt, og jeg vil gerne endnu en gang understrege, at vi ikke må krænke menneskerettighederne i kampen mod terrorisme. Hvis dette sker, vil vi have hjulpet terroristerne.

Mariya Nedelcheva (PPE). – (FR) Hr. formand, hr. López Garrido, fru Malmström! Jeg vil gerne sige tillykke til forfatterne bag forslaget til beslutning vedrørende aftalen mellem USA og EU om overførsel af finansielle data med henblik på at bekæmpe terrorisme. I beslutningsforslaget gentager man på afbalanceret vis ikke blot kravene med hensyn til sikkerhed, men også garantierne for, at de europæiske borgeres data vil blive beskyttet, og at deres grundlæggende rettigheder vil blive respekteret.

Som sådan mener jeg, at udnævnelse af en offentlig europæisk retlig myndighed, som skal modtage de anmodninger, som USA's finansministerium sender, er nøglen til at finde den velafbalancerede løsning, som vi leder efter. Det ville virkelig bidrage til at overvinde de mange hindringer for principperne om nødvendighed og proportionalitet, som har vist sig, navnlig hvad angår masseoverførsel af data.

Det ville også bane vejen for indførelse af ægte gensidighed. Med andre ord ville det blive muligt for de europæiske myndigheder og medlemsstaternes kompetente myndigheder at indhente finansielle data, som opbevares i USA. Det er vores troværdighed, der er på spil her. SWIFT-aftalen er en slags demokratisk prøve, som vi alle er forpligtet til at bestå til gavn for vores medborgere.

Diego López Garrido, formand for Rådet. – (ES) Hr. formand! Jeg vil gerne indlede med at sige til hr. Seeber, at jeg faktisk var til stede ved morgenens forhandling, som han refererede til. Jeg var ikke officielt inviteret, men De, mine damer og herrer, bad mig komme, og jeg mødte op. Jeg var til stede, og jeg bidrog til forhandlingen. Måske var det hr. Seeber, som ikke var til stede, ligesom han ikke deltager i dette møde, men har forladt salen.

Efter min mening har vi her ført en særdeles konstruktiv forhandling. Den viser, at der findes en reel samarbejdsånd på begge sider og blandt alle involverede parter, nemlig Parlamentet, Kommissionen og Rådet. Ordføreren, fru Hennis-Plasschaert, anerkendte den samarbejdsånd, som hun oplevede hos Rådet – hvilket jeg er meget taknemmelig for – og hos Kommissionen. Jeg er meget glad for, at hun sagde dette offentligt.

Der er ingen tvivl om, at både det mandat, som Kommissionen har fremlagt gennem fru Malmström, og det mandat, som Rådet vil godkende, i udstrakt grad vil tage hensyn til og finde inspiration i de bekymringer og holdninger, som er kommet til udtryk i Deres taler og i det beslutningsforslag eller det udkast til beslutningsforslag, som ordføreren har fremsat.

Jeg har bemærket, at der er en række problemer, som bekymrer Dem i særlig grad, og jeg vil gerne forsikre Dem om, at de problemer og betænkeligheder, som De har nævnt, vil indgå i de forhandlingsdirektiver, som

Rådet vil godkende. Forhandlingerne ledes af Kommissionen og vil føre frem til et resultat, som Rådet og Parlamentet skal underskrive. Det første punkt i forhandlingsdirektiverne vil være det problem, som er blevet rejst gentagne gange her i eftermiddag, nemlig masseoverførsel af data.

Hr. Albrecht, hr. Busuttil, fru Sippel, fru Sargentini, fru Svensson, hr. Paška, hr. De Rossa og flere andre har rejst dette spørgsmål. Jeg vil gerne sige, at vi naturligvis ikke kan acceptere vilkårlig masseoverførsel, uanset hvad vi anmodes om, og hvad formålet er. Det er ikke det, det handler om. Det handler om data, som man udelukkende anmoder om for at forebygge, efterforske og retsforfølge terrorforbrydelser og finansiering af terrorisme. Ydermere er der tale om individuelle formål vedrørende bestemte personer, hvor der er grund til at tro, at de pågældende har en sammenhæng med eller forbindelse til terrorisme eller finansiering af terrorisme. Der er således ikke tale om masseoverførsel af disse data. Overførslen begrænses meget klart ud fra formålet og de registrerede personer.

Desuden vil der være en europæisk myndighed, hos hvem man skal anmode om disse data, og efterfølgende vil Kommissionen kontrollere brugen af dataene og undersøge, hvor godt den aftale, der skal underskrives, fungerer. Jeg mener således, at vi har en mekanisme på plads, som fuldt ud imødekommer de betænkeligheder, som man har fremsat her vedrørende dette emne.

Dataopbevaringsperioden er også blevet nævnt. Denne periode er fastsat til omkring fem år, da det naturligvis er nødvendigt at opbevare de pågældende data i en minimumsperiode af effektivitetshensyn. Det skal dog understreges, at perioden skal være så kort som muligt og ikke længere end nødvendigt for at opfylde målsætningen. Målsætningen – behovet for at opbevare dataene – skal altid være helt klart defineret. Ellers ville det ikke give mening. Der skal altid være et formål med at opbevare data, og disse data skal altid vedrøre en bestemt person.

Medlemmerne af Parlamentet har også udtrykt bekymring vedrørende borgernes ret til adgang til deres data, til at blive underrettet om disse og til at rette dem. Blandt andre har hr. Coelho, som ikke er her i øjeblikket, udtrykt sin bekymring udførligt. Jeg kan oplyse Dem om, at der i forhandlingsdirektiverne og i det udkast til et mandat, som fru Malmström har udarbejdet, er enighed om, at disse rettigheder vil blive sikret. Retten til at blive underrettet om data, få adgang til dem og rette dem skal sikres i den aftale, der skal underskrives.

Principperne om nødvendighed og proportionalitet vil blive sikret i forhandlingsdirektiverne og i den aftale, som i sidste ende underskrives. Muligheden for appel – gennem administrativ klageprocedure og retlig appel – vil blive sikret uden forskelsbehandling på basis af nationalitet eller andet. I forhold til de bekymringer, der fremhæves af medlemmerne af Parlamentet, herunder fru Bozkurt og fru Vergiat, kan jeg således sige, at alle disse rettigheder vil blive sikret. Ydermere vil der være fuldkommen gensidighed. Som vi alle husker, var dette et af de emner, der blev lagt mest vægt på ved den forrige forhandling. Der vil være fuldkommen gensidighed i forhold til USA. Dette er endnu en karakteristisk egenskab ved de forhandlingsdirektiver, som Rådet vil godkende, og som er på linje med det, som De har sagt her, og med det beslutningsforslag, som fru Hennis-Plasschaert har fremsat.

Her vil jeg gerne påpege, at Rådet er fast besluttet på at godkende et mandat, der beskytter de europæiske borgeres grundlæggende rettigheder, og som gør brug af og er fuldstændig tro over for og i overensstemmelse med Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, som indgår i Lissabontraktaten, og den europæiske menneskerettighedskonvention, som EU agter at underskrive inden for de kommende måneder som et af de mål, der skal markere begyndelsen på denne nye politiske fase i Unionen.

FORSÆDE: Isabelle DURANT

Næstformand

Cecilia Malmström, medlem af Kommissionen. – (EN) Fru formand! Dette har virkelig været en meget konstruktiv forhandling. Vi har lyttet omhyggeligt og vil tage behørigt hensyn til alt, hvad der er sagt. Rådet har besvaret en del af de spørgsmål, der er rejst, og jeg vil blot tilføje nogle enkelte punkter, da det er vigtigt at sikre så megen klarhed som muligt.

Der vil på EU-plan blive oprettet et særligt team, som får bemyndigelse til at gennemgå tilfældige stikprøver for at sikre, at de pågældende data er udtrukket på en måde, som anerkendes i henhold til aftalen. Der skal være en rimelig grund til at antage, at målet for søgningen er en terrorist eller en person, som finansierer terrorisme. Vi må også huske på, at hver enkelt søgning efter TFTP-data verificeres af en SWIFT-kontrollør og af en uafhængig retlig myndighed, før de pågældende data udleveres. EU's team med ansvar for gennemgang af data vil også have adgang til disse oplysninger.

Aftalen vil sikre, at EU's borgere har adgang til administrative og juridiske rettigheder uden forskelsbehandling. Hvordan dette udmøntes i detaljer, afhænger naturligvis af forhandlingerne, så det kan jeg ikke præcisere nærmere. Men som Rådet også har sagt, er det en meget vigtig del af forhandlingerne. Vi er nødt til at finde en løsning på dette spørgsmål og på spørgsmålet om adgang til og rettelse af data.

Data vil ikke blive overført til tredjelande. Analyser af relevante ledetråde kan blive overført, men ikke massedata. Og det vil kun forekomme, hvis formålet er at bekæmpe terrorisme. Hele aftalen har udelukkende til formål at bekæmpe terrorisme. Den vil desuden sikre, at statsborgere i EU via deres databeskyttelsesmyndigheder har ret til at vide, at den registreredes rettigheder overholdes. Der er allerede fokus på anmodninger om brug af data, hvad angår massedata. Der skal være en mistænkt terrorist, som er den eneste, der kan foretages søgning efter. Så kun en meget lille del af SWIFT-dataene vil blive overført, og der bliver kun adgang til en meget lille del af disse data. Resten forbliver anonyme.

Vi vil forsøge at mindske mængden af data og undersøge mulighederne for at finjustere definitionen for at mindske mængden yderligere, men der findes allerede juridisk bindende regler, som forhindrer adgang til disse data, medmindre der er en rimelig mistanke. EU's team med ansvar for gennemgang vil som nævnt kontrollere en repræsentativ stikprøve, og i tilfælde af brud på denne aftale kan EU øjeblikkeligt afbryde den.

Så jeg mener, at vi kan handle hurtigt, og at vi kan få en god aftale. Der er et spørgsmål om sikkerhedshuller, som vi må overveje, men der er naturligvis også mange udestående spørgsmål vedrørende databeskyttelse og andre emner, som De har rejst. Amerikanerne har indtil videre været meget åbne. De er klar til at samarbejde med os så hurtigt som muligt, men også indstillet på at være kreative og finde svar på vores spørgsmål. Jeg ved, at et hold fra Parlamentet rejser til USA i næste uge, og ved den lejlighed kan De selv stille spørgsmål og forhåbentlig få flere svar.

Parallelt hermed drøfter vi jo, om vi skal have en anden løsning i Europa – om vi skal have et TFTP på EU-plan eller oprette en ny myndighed. Det er et meget vigtigt spørgsmål, som vi skal undersøge indgående i Europa. Det indgår naturligvis ikke i forhandlingerne. Hvis det bliver tilfældet, må vi sikre, at amerikanerne vil hjælpe, og at der opnås gensidighed, men det må vi finde ud af. Kommissionen vil gerne deltage, være nyskabende og fremsætte forslag, men det er op til medlemsstaterne at træffe denne beslutning. Jeg ved, at Parlamentet er meget aktivt, og jeg ser frem til disse drøftelser med jer. Der er altså tale om parallelle drøftelser.

Samtidig er der det arbejde, som min kollega, næstformand Reding, udfører. Hun er allerede i færd med at udarbejde et udkast til et mandat vedrørende en langsigtet aftale om databeskyttelse vedrørende alle de aftaler, som vi har med USA. Dette skal selvfølgelig også med i det overordnede billede.

Endelig har vulkanen på Island naturligvis skabt en del rejsebesvær for mange mennesker over hele verden og gjort det umuligt for jer at stemme. Det er jeg meget ked af, men da både formanden for Rådet, jeg og vores tjenestegrene er her i dag, kan I være sikre på, at vi tager behørigt hensyn til forhandlingen. Vi har set udkastet til beslutningen, og at det er underskrevet af fire politiske grupper, og dette vil vi underrette ministrene om.

Hvis vi udsætter beslutningen i Rådet, vil vi miste to uger, som kunne bruges til vigtige forhandlinger. Jeg har tidligere sagt, at amerikanerne er velvilligt indstillede. De er konstruktive, og de ønsker at give sig i kast med dette, men det bliver ikke let. Forhandlingerne bliver vanskelige, og vi behøver tid. Vi ønsker en aftale så hurtigt som muligt, men også en aftale, der er så god som muligt. Hvis Parlamentet skal kunne stemme om en aftale før sommerferien, må vi træffe en beslutning, så vi kan indlede forhandlingerne så snart som muligt. Så jeg beder om forståelse i denne sag. Jeg vil gerne forsikre jer om, at både formandskabet og Kommissionen har lyttet meget opmærksomt til jeres synspunkter, og som formandskabet sagde, vil vi tage hensyn til holdningerne ved denne forhandling og kommunikere dem videre til ministrene på fredag.

Formanden. – Forhandlingen er afsluttet.

Afstemningen finder sted under første mødeperiode i maj.

Skriftlige erklæringer (artikel 149)

Marian-Jean Marinescu (PPE), skriftlig. – (RO) Jeg bifalder det nye mandat vedrørende SWIFT og aftalen mellem EU og USA som led i programmet til sporing af finansiering af terrorisme, navnlig eftersom Rådet og Kommissionen på baggrund af erfaringer fra tidligere tager Parlamentets strenge krav om højere standarder for databeskyttelse med til forhandlingsbordet. Der skal dog forhandles en klar aftale med de amerikanske myndigheder om denne overførsel af oplysninger om finansielle transaktioner fra EU til USA. Der må ikke overføres massedata, og vi må insistere på tekniske ressourcer, som kan lette overførsel af individuelle data,

der kun vedrører mistænkte. Jeg håber, at denne aftale ikke vil give EU ubehagelige overraskelser fremover, og at det gøres klart før indgåelsen af aftalen, at EU er berettiget til at indhente oplysninger fra de amerikanske databaser, og at det ikke vil være muligt at overføre data til tredjelande. Endvidere skal beskyttelsen af borgerne og disses rettigheder sikres ved overførsler, navnlig hvad angår adgang til deres data og ændring af disse, som fastsat i den nationale og europæiske lovgivning. Sidst, men ikke mindst, skal det gøres klart, at europæiske borgere har ret til at indbringe en klage, hvis deres personlige data anvendes ulovligt.

6. Passagerlisteoplysninger (PNR) (forhandling)

Formanden. – Næste punkt er redegørelser fra Rådet og Kommissionen om passagerlisteoplysninger (PNR).

Diego López Garrido, formand for Rådet. – (ES) Fru formand! I overensstemmelse med Lissabontraktaten har Rådets formandskab forelagt Parlamentet to aftaler om brug af passagerlisteoplysninger, også kendt som "PNR-aftaler". Der er tale om aftaler fra 2007 og 2008 indgået med henholdsvis USA og Australien. Vi har anmodet Parlamentet om at godkende begge aftaler, så de kan træde i kraft permanent, da de i øjeblikket kun anvendes midlertidigt.

I henhold til Lissabontraktaten er det op til Parlamentet at beslutte, om man vil godkende disse aftaler, som fastlægger betingelserne for, om PNR-data vedrørende passagerer på fly, der afgår fra EU, må udveksles med tredjelande.

Rådet har forståelse for Parlamentets betænkeligheder, som også er kommet til udtryk ved denne forhandling, navnlig hvad angår indsamling og udveksling af de persondata, som stammer fra, at en persons navn står på listen over passagerer på et fly, der flyver uden for EU. Rådet har derfor anmodet Kommissionen om at fremlægge et dokument med generelle retningslinjer på dette område.

Jeg må sige, at det fremlagte beslutningsforslag synes meget hensigtsmæssigt. Desuden bifalder vi den konstruktive holdning om ikke at stemme om aftalerne på nuværende tidspunkt og den kendsgerning, at man i beslutningsforslaget efterlyser en passende mekanisme til gennemgang af aftalerne.

I forhold til aftalen med USA er det sandt, at der allerede findes en rapport, hvori man gennemgår, hvordan aftalen fungerer, og Rådet vil tilkendegive sin holdning, når Kommissionen har foreslået og forelagt sine anbefalinger til en ny aftale med USA. Der er endnu ikke foretaget en undersøgelse af, hvor godt aftalen med Australien fungerer. Det er op til Kommissionen at beslutte, om den vil vente på en sådan undersøgelse, før den fastlægger et nyt forhandlingsmandat.

Når Kommissionen foreslår nye forhandlingsmandater i forhold til USA og Australien, vil Rådet gennemgå dem omhyggeligt. I den forbindelse vil Rådet naturligvis som altid tage hensyn til Parlamentets ønsker.

Hvad angår Rådets anmodning over for Kommissionen om en mere generel forordning vedrørende brugen af PNR-oplysninger, bør vi huske på, at Kommissionen tilbage i 2007 foreslog en rammeafgørelse. Under det svenske formandskab besluttede man imidlertid ikke at videreføre forhandlingerne om denne rammeafgørelse, da formandskabet med rette mente, at da Lissabontraktaten netop skulle træde i kraft, skulle spørgsmålet afgøres sammen med Parlamentet, som derfor skulle inddrages i forhandlingerne.

Derfor kan formandskabet på nuværende tidspunkt ikke vedtage en holdning vedrørende indholdet i en kommende, generel ordning om oplysninger om personer, som står på en liste over passagerer, som rejser uden for EU, før Kommissionen foreslår et direktiv om anvendelsen af disse data, og før der har været en forhandling med Parlamentet i henhold til den fælles beslutningsprocedure, som vi har haft siden Lissabontraktaten trådte i kraft den 1. december sidste år.

I denne henseende er vores holdning i alle tilfælde i høj grad på linje med de kriterier og holdninger, som kan udledes af Parlamentets beslutningsforslag, som indtil videre kun er et forslag. Jeg vil gerne fokusere på tre punkter i forslaget. For det første må disse data kun anvendes til de tilsigtede formål, hvilket vi også tidligere har sagt med hensyn til SWIFT-aftalen. For det andet skal man ved indsamlingen af dataene overholde lovgivningen vedrørende databeskyttelse. Og for det tredje skal der være en række garantier og værn i forhold til overførsel af disse data til tredjelande.

Disse tre principper er efter min mening meget vigtige. De indgår i beslutningsforslaget, og for så vidt dette angår, er vi enige i forslaget.

Cecilia Malmström, medlem af Kommissionen. – (EN) Fru formand! Stadig flere lande anerkender vigtigheden af at indsamle passagerlisteoplysninger, herunder EU-medlemsstater. Dataene benyttes til bekæmpelse af terrorisme og andre alvorlige forbrydelser.

For at sikre, at grundlæggende principper for databeskyttelse respekteres, og at passagerlisteoplysningerne kun anvendes til specifikke retshåndhævende formål, har EU indgået aftaler med en række lande om udveksling og anvendelse af passagerlisteoplysninger. To af disse aftaler, med USA og Australien, er forelagt Dem til godkendelse med henblik på indgåelse af aftalerne.

De foreslår med Deres beslutning at udsætte afstemningen om godkendelse, og De opfordrer Kommissionen til at foreslå en række krav for alle aftaler om passagerlisteoplysninger med tredjelande. De opfordrer også Kommissionen til at genforhandle de to aftaler på grundlag af nye forhandlingsdirektiver, der skulle overholde disse krav. Det mener jeg, er en klog strategi.

I Deres beslutning henviser De også til aftalen med Canada om passagerlisteoplysninger. Denne aftale er knyttet til en række canadiske tilsagn og Kommissionens beslutning om tilstrækkelig beskyttelse. Disse dokumenter udløb den 22. september sidste år, og der skal derfor forhandles med Canada om indgåelse af en ny aftale.

Af praktiske grunde kunne det ikke lade sig gøre før september 2009. Det reducerer imidlertid ikke beskyttelsen af passagerlisteoplysninger, der overføres til Canada. Selve aftalen om passagerlisteoplysninger har ingen udløbsdato. Den er aldrig udløbet og er derfor fortsat i kraft. Den canadiske grænsemyndighed CBSA (Canada Border Services Agency) har i et brev til Kommissionen, Rådets formandskab og medlemsstaterne bekræftet, at dens forpligtelser vil forblive i kraft, indtil en ny aftale træder i kraft.

Jeg vil gerne takke ordføreren, fru Sophia in 't Veld, og de andre politiske grupper for deres konstruktive tilgang til disse dokumenter, i henhold til hvilke aftalerne med USA og Australien vil forblive midlertidigt i kraft, indtil de kan genforhandles. I mellemtiden vil jeg foreslå tre henstillinger om forhandlingsdirektiver til Rådet som led i en pakke vedrørende passagerlisteoplysninger.

Pakken vil for det første bestå af en meddelelse om en global, ekstern strategi for passagerlisteoplysninger, herunder et sæt generelle krav, som alle aftaler om passagerlisteoplysninger med tredjelande skal overholde, for det andet to forhandlingsdirektiver vedrørende genforhandling af aftalerne om passagerlisteoplysninger med USA og Australien og forhandlingsdirektiver vedrørende en ny aftale med Canada og for det tredje et nyt Kommissionsforslag for EU vedrørende passagerlisteoplysninger baseret på en konsekvensvurdering.

Denne pakke vil tage behørig højde for Deres anbefalinger som indeholdt i denne beslutning, men også i beslutningerne fra november 2008. Desuden vil den tage behørigt hensyn til rådene fra den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse, artikel 29-gruppen vedrørende databeskyttelse og de nationale databeskyttelsesmyndigheder. Jeg mener, det er vigtigt at præsentere et europæisk system for passagerlisteoplysninger samtidig med foranstaltningerne til sikring af sammenhæng og konsekvens mellem EU's interne og eksterne politikker for passagerlisteoplysninger.

Jeg hilser beslutningen velkommen, og jeg vil handle i overensstemmelse med disse anbefalinger. Jeg ser frem til at fortsætte samarbejdet med Dem om disse spørgsmål.

Axel Voss, for PPE-Gruppen. – (DE) Fru formand, fru kommissær, hr. Garrido! I forbindelse med analysen af passagerlisteoplysninger forsøger man ligesom med SWIFT at forlige kampen mod global terrorisme og alvorlig kriminalitet med folks grundlæggende ret til beskyttelse af privatlivets fred og til selvbestemmelse over informationer. Men vi må også være klar over, at vi i denne mobilitetens tidsalder ikke kan opnå tilstrækkelig sikkerhed i Europa og verden uden effektiv og hurtig udveksling af data.

I den digitale tidsalder er vi også nødt til at tilsikre særlig beskyttelse i forhold til selvbestemmelse over information og privatlivets fred. Derfor betragter jeg det også som afgørende at skelne mere præcist mellem data, der er nødvendige for at kunne bekæmpe kriminalitet, og personfølsomme data. For mig er der ingen tvivl om, at kontrolforanstaltninger, klageret, indsichtsret, erstatningskrav og opbevaringsperiodens længde må indarbejdes i aftalen. I forbindelse med push-metoden må det undersøges, om der kan være eller er behov for undtagelser i hastesager.

Passagerlisteoplysninger bør også anvendes til bekæmpelse af alvorlig kriminalitet. For mig omfatter det forbrydelser som børnepornografi, menneskesmugling, mord, voldtægt og narkotikasmugling. Efter min mening ville det også bidrage til at beskytte de involveredes personlige rettigheder.

Jeg synes, det er godt, at vi træffer en beslutning om aftalen om passagerlisteoplysninger for at udvikle en grundlæggende model for alle senere aftaler af denne type og for at anbefale en forhandlingsramme over for Kommissionen, så den tager højde for vores egne idéer om databeskyttelse. Måske bliver der i fremtiden også plads til at overveje at bekæmpe terrorisme og kriminalitet sammen med vores transatlantiske partnere i en fælles institution. Det ville bestemt også være et skridt i retning af at gøre noget ved global kriminalitet på globalt plan.

Birgit Sippel, for S&D-Gruppen. – (DE) Fru formand! Der er et par grundlæggende ting, jeg gerne vil sige om denne aftale. Der er naturligvis ligheder med SWIFT, men også forskelle. Hvis Parlamentet skulle stemme om aftalen om passagerlisteoplysninger i dag, ville vi ikke have nogen anden mulighed end at stemme nej. Det står helt klart. Der er stadig betydelige indvendinger mod aftalen. Det vil jeg uddybe om et øjeblik. Det er grunden til, at jeg ikke var glad, da vi talte om at udsætte afstemningen. Men i modsætning til SWIFT var der bestemt gode grunde til denne udsættelse. Ikke desto mindre vil jeg sige helt klart, at for os betyder det ikke, at afstemningen kan udsættes i det uendelige, så vi ender med at have en midlertidig aftale i årevis. Det er meget vigtigt for os, at vi hurtigt opnår et nyt forhandlingsmandat, om muligt inden sommerferien, så vi hurtigt kan få afklaret detaljerede spørgsmål om, hvordan vi skal håndtere disse data, og hvilke data der skal være omfattet.

Databeskyttelse spiller en vigtig rolle, og her vil jeg gerne benytte lejligheden til endnu en gang at komme ind på spørgsmålet om, hvilke data der skal overføres. Passagerlisteoplysninger omfatter 19 forskellige typer data. Fra samtaler, jeg har haft, ved jeg, at det naturligvis er muligt, hvis man vil, at udarbejde personlighedsprofiler ud fra disse data. Dem, vi har en sådan aftale med, siger naturligvis, at det er de ikke interesseret i at gøre, de vil ikke gøre det, og at relevante data slettes. Men hvis bestemte data, der kunne bruges til at udarbejde en personlighedsprofil med, slet ikke bruges, må vi overveje, om de overhovedet skal indsamles, eller – hvis vi indgår en aftale – om det er nødvendigt at overføre alle dataene. Det er et afgørende spørgsmål. Vi er også nødt til at undersøge, i hvor høj grad data, der overføres, er beskyttet. Vi ved, at bestemmelserne i begge aftaler med USA og Australien er meget forskellige. Med henblik på anmodninger fra andre lande, der ønsker lignende aftaler, bør vi sikre, at der anlægges særlige standarder, hver gang vi indgår en aftale.

Vi er også nødt til nøje at overveje spørgsmålet om, hvordan dataene skal anvendes. Oprindeligt blev det hele tiden sagt, at det handlede om at bekæmpe terrorisme. Men nu handler det også om alvorlig kriminalitet. Det kan man diskutere. Men vi må se på de små detaljer her. Vi ved, at selv her i EU er der store forskelle mellem retsvæsenene og retskulturerne. Det kan betyde, at definitionen af en alvorlig forbrydelse er fuldstændig forskellig, hvad angår typen af forbrydelse. Det betyder, at vi er nødt til igen at se nærmere på, hvad det er, vi drøfter, når vi siger, at alvorlige forbrydelser naturligvis også bør være omfattet.

Jeg håber, at vi med indførelsen af aftalen kan sikre, at der i fremtiden sker regelmæssig udveksling af informationer mellem institutionerne. Formanden for Rådet har givet udtryk for, at den første evaluering er foretaget i forhold til aftalen med USA. Officielt har vi endnu ikke fået resultaterne. Det var i februar. For fremtiden ønsker jeg ikke kun, at der udarbejdes regelmæssige rapporter, men også, at disse rapporter straks bliver stillet til rådighed for Parlamentet.

Det er meget vigtigt at udarbejde en ensartet aftale. Der må ses på spørgsmålet om data igen. Men jeg mener, at vi på grundlag af den tidligere drøftelse formentlig vil opnå en god aftale, og derfor betragter jeg videre forhandlinger som noget helt igennem positivt.

Sophia in 't Veld, for ALDE-Gruppen. – (EN) Fru formand! Som ordfører vil jeg gerne starte med at takke skyggeordførerne for deres fremragende, behagelige og udbytterige samarbejde, der har resulteret i en fælles beslutning. Vi er naturligvis ikke nået til vejs ende endnu, for vores drøftelser om emnet og teksten vil fortsætte. I dag ser vi på Rådets anmodning om godkendelse af de to aftaler med USA og Australien.

Parlamentet har altid været yderst kritisk over for brugen og overførelsen af passagerlisteoplysninger. Faktisk forsøgte Parlamentet i 2004 at få annulleret aftalen med USA ved EF-Domstolen. Derfor ville det være inkonsekvent i forhold til vores tidligere standpunkt at godkende aftalerne uden videre.

Men eftersom Parlamentet er ansvarligt og samarbejdsvilligt som altid, accepterer vi, at en afvisning af de to aftaler vil skabe juridisk usikkerhed og praktiske vanskeligheder for borgere og transportselskaber. Så vi foreslår i stedet, at vi udsætter afstemningen og anmoder Kommissionen om at udarbejde en sammenhængende tilgang til brugen af passagerlisteoplysninger baseret på et enkelt sæt principper. Det glæder mig meget, at Kommissionen og Rådet har taget denne strategi til sig, og at de ønsker at arbejde hurtigt

og fleksibelt. Vi opfordrer indtrængende især Kommissionen til at fremlægge PNR-pakken, som den nu kaldes, inden sommerferien.

En sådan sammenhængende enhedstilgang virker som den pragmatiske løsning, når flere og flere lande kræver overførelse af passagerdata. Så er der spørgsmålet om den udløbne aftale med Canada om passagerlisteoplysninger – eller hvad den juridiske status nu er, for det står ikke helt klart – og EU's skinlagte forslag vedrørende passagerlisteoplysninger. Beslutningsforslaget udstikker en række grundlæggende principper for og minimumskrav til PNR-pakken, og de udgør så at sige vores betingelser for godkendelse. Et nøgleelement eller nøgleord her er proportionalitet, for det må påvises på en overbevisende måde, at samme mål ikke kan opnås med mindre indgribende midler. Det er faktisk nøglen til det hele.

Vi er mere specifikt nødt til at se på API-data og ESTA i denne sammenhæng. Vi er f.eks. nødt til at skelne meget klart mellem på den ene side omfattende indsamling og brug af data om alle passagerer med henblik på automatiserede søgninger såsom profilering og datamining og på den anden målrettede søgninger efter kendte mistænkte for at identificere personer, der f.eks. er opført på en flyveforbuds- eller observationsliste. Det er noget helt andet, og vi er nødt til at skelne meget nøje.

For det andet må der være en klar og nøje formålsbegrænsning i stil med tidligere beslutninger, og vi insisterer på, at data kun anvendes til retshåndhævelse og sikkerhedsmæssige formål på basis af meget præcise definitioner af, hvad det er, nemlig organiseret international kriminalitet og international terrorisme. Vi er nødt til at gøre det fuldstændig klart, hvad vi taler om. Enhver brug af passagerlisteoplysninger skal være i overensstemmelse med EU's standarder for databeskyttelse. Vores primære ansvar er at repræsentere vores egne europæiske borgeres interesser. De har ret til at vide, at vi opretholder europæisk lovgivning i internationale relationer og i vores interne politikker.

Sluttelig anerkender vi behovet for at give de myndigheder, der har ansvar for retshåndhævelse og sikkerhed, adgang til de værktøjer, der er nødvendige for, at de kan gøre deres arbejde i en tid præget af en hidtil ukendt grad af mobilitet, men Europa har også pligt til at beskytte vores rettigheder og frihedsrettigheder. Jeg mener, at vi har en unik mulighed for at gøre det rigtige med den forestående PNR-pakke.

Jan Philipp Albrecht, for Verts/ALE-Gruppen. – (DE) Fru formand! Jeg vil ikke gentage, hvad mine kolleger så rigtigt har sagt før mig. I stedet vil jeg anføre et par overordnede bemærkninger.

Jeg ved ikke, om De har set filmen *Minority Report*. Hvis ikke, vil jeg anbefale, at De gør det. I filmen benytter fremtidens politi et såkaldt "præforbrydelsessystem" til at forsøge at anholde forbrydere, inden de har begået en forbrydelse. Såkaldte præpolitifolk forsøger at forudse fremtiden ved konstant at overvåge folks følelser og adfærd. Fantastisk! Et tilsyneladende ufejlbarligt system, der endelig giver sikkerhed. Men så kommer efterforskningslederen selv i søgelyset, og hele korthuset vælter.

Jeg vil ikke genere Dem ved at anmelde denne gode og stadig relevante film mere detaljeret, men ukontrolleret adgang til alle passageroplysninger for alle mennesker i hele verden med henblik på profilering og intet andet har som minimum fundet sted i USA siden den 11. september 2001. Denne ukontrollerede adgang er i modstrid med ikke alene samtlige EU's databeskyttelsesregler, men også grundlæggende forfatningsmæssige principper som uskyldsformodningen, retten til en retfærdig rettergang og forbuddet mod vilkårlig magtudøvelse.

Efter vores mening udgør de aftaler, EU har forhandlet sig frem til med USA og Australien om adgang til passagerlisteoplysninger, en alvorlig overtrædelse af grundlæggende europæiske rettigheder og retsstatsprincippet, og det har Parlamentet gjort opmærksom på ved adskillige lejligheder, hvilket fru in 't Veld allerede har gjort klart. Parlamentet kan ikke støtte aftalerne. Vi opfordrer Kommissionen og Rådet til at fremlægge et nyt mandat, der sætter beskyttelsen af borgere i hele verden højere end et sådant "præforbrydelsessystem".

Ryszard Czarnecki, for ECR-Gruppen. – (PL) Fru formand! Jeg er ikke en storslået filmmandmelder som den foregående taler. Jeg ønsker ikke, at forhandlingen kommer til at handle om filmbranchen.

For at vende tilbage til det specifikke emne for drøftelserne burde overførelse af passagerlisteoplysninger faktisk være indlysende. Tidligere blev disse data indsamlet af kommercielle årsager, men i dag kan de være til nytte i kampen mod kriminalitet. Men hvis vi skal være ærlige, er dette berettigede spørgsmål i en vis forstand blevet et element i en interinstitutionel krig, der har været i gang mellem Parlamentet og Rådet i årevis. Det er ikke godt, at et forslag, som efter min og min gruppes mening er yderst relevant og berettiget, blev fremlagt uafhængigt af Rådet uden høring af Parlamentet. For det har medført, at dem, der – selv om de

går ind for overførelse af data – ønsker at beskytte Parlamentet som en stærk institution styret af sine egne love og med en stærk politisk vilje til at træffe fælles beslutninger, nu automatisk er imod det, der faktisk er et fornuftigt forslag.

Det er mit indtryk, at i forhandlingen om passagerlisteoplysninger befinder dem, der støtter overførelse af passagerlisteoplysninger, sig paradoksalt nok i den modsatte lejr, fordi de ikke bryder sig om den måde, som Rådet behandler Parlamentet på. Lad os sige det ligeud. Vores internationale erfaringer fortæller os, at det ikke er første gang, det er sket. Desuden er der endda nogle af dem, der støtter overførelse af passagerlisteoplysninger, der synes, at vi i dag burde sende en politisk tilkendegivelse og vise Rådet, hvor det hører til i hakkeordenen – kort sagt straffe Rådet for dets arrogance.

På denne måde smider vi barnet ud med badevandet, som man siger, hvad enten vi bryder os om det eller ej. Vi giver Rådet et berettiget hak i tuden, men på den anden side begrænser vi på en måde vores egne instrumenter i kampen mod terrorisme, mafiaen og organiseret kriminalitet.

Eva-Britt Svensson, for GUE/NGL-Gruppen. – (SV) Fru formand! I modsætning til tidligere talere vil jeg gerne gratulere hr. Albrecht med hans sammenligning med filmens verden. Jeg mener, det er vigtigt indimellem at give kulturen lov til at fremhæve samfundets kritik, og det er noget, vi kunne lære af her i Parlamentet. Jeg vil også gerne takke ordføreren, fru in 't Veld, for hendes engagement i beskyttelsen af privatlivets fred og retsstatsprincippet i denne sag såvel som i mange andre.

Den anden dag sagde det spanske formandskab, at lufttrafik påvirker retten til fri bevægelighed, som er en grundlæggende rettighed. Det bør vi huske i dag, hvor vi drøfter passagerlisteoplysninger, for tanken bag brugen af passagerlisteoplysninger er at kunne afgøre, hvem der har ret til at flyve, og hvem der ikke har den ret. Det påvirker naturligvis vores rettigheder, ikke kun retten til fri bevægelighed, men også rettigheder i henhold til underskrevne internationale konventioner om vores politiske og borgerlige rettigheder.

Målet med EU og med international mobilitet er at få grænserne til at forsvinde, og at EU medfører mere fri bevægelighed. Det gør det for visse mennesker, men for asylansøgere, flygtninge osv. – hvoraf flertallet faktisk er kvinder og børn – handler beslutningen om, hvorvidt de har ret til at flyve eller ej. Det kan være et spørgsmål om liv eller død for disse mennesker. Derfor er det vigtigt, at vi her i Parlamentet og i Kommissionen virkelig ser meget nøje på, hvordan passagerlisteoplysningerne skal bruges. Det handler om fri bevægelighed, men også om internationale konventioner og vores borgerrettigheder.

Simon Busuttil (PPE). – (MT) Fru formand! Jeg vil gerne fremføre tre korte bemærkninger. For det første har vi netop talt om SWIFT-aftalen, og vi sagde, at vi har lært noget af den. Jeg mener, at Parlamentet har lært en ting, nemlig at med større magt følger større ansvar. Jeg mener, at den strategi, Parlamentet har anlagt i forhold til aftalen om passagerlisteoplysninger, beviser, at selv Parlamentet har forstået, at det har større magt og derfor må påtage sig et større ansvar. Det ville vi gøre klogt i at fremhæve.

For det andet, er denne aftale vigtig eller ej? Efter min mening er den særdeles vigtig. Kampen mod terrorisme er vigtig af hensyn til vores borgeres sikkerhed, og i den forbindelse har vi et stort ansvar. Hvis der sker noget, vil borgerne komme til os og spørge: "Hvad har I gjort for at beskytte vores sikkerhed?"

Mit tredje punkt er, om denne aftale skaber problemer i forhold til databeskyttelse og borgernes privatliv? Det mener jeg, at den gør, og det vækker en bekymring, som vi er nødt til at forholde os detaljeret til for at kunne nå en aftale, der kan garantere og beskytte borgernes interesser, især i forhold til deres privatliv. Derfor mener jeg, at den foreliggende beslutning er god og afbalanceret. Den viser tydeligt, hvad Parlamentet ønsker at opnå i forhold til aftalen i forsøget på at bevise, at vi udøver vores beføjelser ansvarligt. Derfor vil jeg gerne gratulere ordføreren for beslutningen med hendes arbejde i denne sag.

Saïd El Khadraoui (S&D). – (NL) Fru formand, hr. Garrido, fru kommissær, mine damer og herrer! Forhandlingen om passagerlisteoplysninger ligner meget den, vi netop har haft om SWIFT. Vi taler dybest set om en stræben efter en sund, acceptabel balance mellem sikkerhed og beskyttelsen af privatlivets fred. Begge emner er naturligvis vigtige, og der må findes en balance mellem dem. Problemerne for den europæiske luftfart de seneste dage har endnu en gang vist den afgørende rolle, som passager- og godstransport spiller for organiseringen af vore dages samfund. Stort set alle vil rejse med fly før eller senere.

Derfor er det uacceptabelt, at vi vedvarende overfører og opdaterer dusinvis af oplysninger, tit fuldstændig uden at man er klar over det, og uden at der findes skudsikre garantier mod misbrug, ikke mindst fordi de amerikanske myndigheder f.eks. allerede benytter en lang række informationskilder gennem lang tid til at vurdere, om en person er mistænkelig, lige fra den pågældendes visumansøgning til indtjekningsprocedurer

i lufthavnen. For et par uger siden havde jeg lejlighed til med egne øjne at se, hvordan et helt hold af mennesker i PNR-centret i Washington arbejder døgnet rundt på at reducere en oprindelig rå liste over ca. 5 000 mennesker dagligt til en lille liste med en håndfuld mennesker, der nægtes indrejse i USA. Øjensynligt er der kun mulighed for at appellere administrativt mod et sådant forbud mod indrejse i USA.

Det er klart, at denne datastrøm må holdes inden for visse grænser, og at de minimumsbetingelser, der udstikkes i beslutningen, må indføres, så brugen af dataene f.eks. begrænses til at opdage terrorisme og international kriminalitet. Jeg er enig med mine kolleger i Parlamentet, der har sagt, at der er behov for en klar definition, at alt dette naturligvis skal ske i overensstemmelse med de europæiske databeskyttelsesstandarder, og at det også gælder, når der overføres data til andre tredjelande, når det er relevant.

Efter min mening er vi også nødt til at sikre noget større klarhed i forhold til de "følsomme" passagerlisteoplysninger, for jeg tror, en hel del ting er åbne for fortolkning. Derfor støtter jeg den foreslåede udsættelse for at give mulighed for snarest muligt at fremlægge et nyt forhandlingsmandat, der tager vores spørgsmål i betragtning. Jeg bemærker mig Rådets og Kommissionens konstruktive indstilling, og ligesom mine kolleger forventer jeg at se mere klarhed inden sommermånederne.

Judith Sargentini (Verts/ALE). – (NL) Fru formand, mine damer og herrer! Situationen er blevet lidt mindre anspændt. Fru in 't Veld har udarbejdet en fortrinlig beslutning, som Kommissionen og Rådet har taget til sig. Det er i sig selv fantastisk, og jeg er enig med hende i, at det er særdeles fornuftigt på dette afgørende tidspunkt at erklære, at vi er ved at udarbejde et enkelt sæt tydelige retningslinjer for alle fremtidige aftaler om passagerlisteoplysninger, der tager proportionaliteten med i betragtning, hvilket vil sige, at der kun overføres de data, der virkelig er strengt nødvendige til det tilsigtede formål, nemlig bekæmpelse af terrorisme, og at gøre det klart, at det er det absolut eneste mål. Disse retningslinjer må også sikre gensidighed og sørge for, at data ikke kan gemmes i årevis, at der faktisk opstilles tidsgrænser, og at vi står ved vores grundlæggende rettigheder. Den europæiske konvention til beskyttelse af menneskerettigheder og grundlæggende frihedsrettigheder er nu erklæret bindende, så den må også afspejles i sådanne aftaler om passagerlisteoplysninger. Derfor synes jeg, tiden er inde til at fremlægge sagen for Den Europæiske Unions Agentur for Grundlæggende Rettigheder i Wien, og det vil jeg bede Kommissionen om at gøre.

Der er en ting til, vi må tage i betragtning, og det er, at det nu er blevet normalt for borgere at kommunikere med en udenlandsk stat – i dette tilfælde ofte USA – via en virksomhed, nemlig et luftfartsselskab, der ikke har noget med det at gøre, ikke burde have brug for visse af mine oplysninger og ikke burde forsøge at fungere som mellemmand. Det må der gøres noget ved.

Cornelia Ernst (GUE/NGL). – (DE) Fru formand! Aftalen med USA om passagerlisteoplysninger vil sætte en brat stopper for den frihed over skyerne, som sangeren og sangskriveren Reinhard Mey engang sang om. I august oplevede et medlem af vores gruppe på egen krop de følger, som indskrænkningen i hans frihed allerede har haft. Eftersom de amerikanske myndigheder havde opført hans navn på deres terrorobservationsliste, fik det fly, han fløj i, ikke lov til at krydse amerikansk luftrum. Som alle her i Parlamentet ved, medførte det betydelige ulemper, og det blev senere afsløret, at der var sket en misforståelse.

I dag modtager de amerikanske myndigheder allerede en lang række data – kreditkortnumre, oplysninger om bookinger, ønskede siddepladser, ønsker om særlige fødevarer, IP-adresser og oplysninger om passagerer – uden klare regler for databeskyttelse. Jeg vil gerne sige helt klart, at det er vi modstandere af, og det samme gælder den masseoverførsel af data vedrørende flyvninger, der kaldes passagerlisteoplysninger, som det nu skal udvikle sig til. Vi kan ikke støtte det i sin nuværende form, fordi det ikke er til et specifikt formål og ikke har et forholdsmæssigt omfang eller er nyttigt. Sluttelig vil jeg gerne sige, at vi ikke kan tillade, at der opstår proaktiv risikoanalyse af rejse- og adfærdsmønstre. Vi har brug for regler om oplysning i stil med den amerikanske lov om privatlivets fred. Europæiske borgere må gives adgang til dem. Muligheden for at gå rettens vej må ligeledes åbnes for dem.

Manfred Weber (PPE). – (DE) Fru formand, fru kommissær, hr. Garrido! Jeg vil også gerne starte med en kort sammenligning med forhandlingen om SWIFT. Det glædede mig meget at høre Rådets repræsentant tale om dedikerede mål i forhandlingerne om den nye SWIFT-aftale. Derfor er jeg ganske overrasket over den virkning og indflydelse, Lissabontraktaten og Parlamentets erklæring har haft på Rådet, som nu ønsker at kæmpe for Europas interesser. Jeg håber, at vi vil opleve tilsvarende skub i sagerne nu, hvor vi taler om passagerlisteoplysninger, og at der også her vises engagement i forhold til at kæmpe for europæiske interesser.

For det andet vil jeg gerne sige, at jeg mener, at vi alle er enige om, at når det er et spørgsmål om ret til databeskyttelse, giver en sådan aftale mening i forhold til såvel luftfartsselskabernes som borgernes retssikkerhed. De standarder, vi ønsker, er tydeligt beskrevet i den fælles beslutning.

For det tredje vil jeg gerne nævne en ting, der ikke direkte er knyttet til aftalerne, men bestemt har med emnet at gøre, nemlig debatten i Rådet om, hvorvidt vi også er nødt til eller bør udvikle et europæisk system for passagerlisteoplysninger. Den sidste større terrortrussel i Europa var Detroitsagen, hvor en angriber gik om bord på et fly og ville flyve til Detroit. Det fandt sted sidste år før jul.

I det tilfælde lærte vi, at vi i Det Forenede Kongerige var klar over, at den pågældende person udgjorde en trussel. Men dem, der besluttede, om han kunne flyve eller ej, havde ikke adgang til de nødvendige oplysninger. Det, jeg prøver at sige, er, at jeg mener, at problemet i EU ikke er, om der er nok data til rådighed. Jeg tror, at vi allerede ved, hvem der udgør en trussel. Problemet er at sikre, at dataene er til rådighed de steder, der er brug for dem til at forhindre trusler.

I Toledo foreslog det spanske formandskab – og det er jeg taknemmelig for – at vi styrker samarbejdet mellem antiterrormyndigheder i Europa. Desværre fulgte de europæiske indenrigsministre ikke op på forslaget. I stedet blev det foreslået at opbygge nye datasæt og indsamle nye data. På mig virker det ofte, som om indenrigsministrene betragter indsamling af nye data som den nemme løsning. Jeg vil opfordre Dem til først at tage hånd om samarbejdet mellem de involverede myndigheder, så ville vi nå langt i kampen mod terror.

Tanja Fajon (S&D). – (SL) Fru formand! Jeg tror fuldt og fast på, at alle medlemmer af Parlamentet er klar over vigtigheden af betimelig og nøjagtig information for at sikre sikkerheden under deres mange rejser. I dag, hvor vi står over for kaos i lufttrafikken, står omfanget af den daglige passagertransport langt tydeligere for os alle. Det viser mange luftfartsselskabers økonomiske tab desværre ganske tydeligt på grund af de aflyste flyvninger og de mange mennesker, der har ventet og stadig venter på en plads på det første tilgængelige fly. Nu håber jeg, at vi snart vil kunne flyve sikkert igen.

Enhver passager, der rejser med fly, overdrager tydeligvis kun deres oplysninger til de myndigheder, der har ansvaret for at bekæmpe terrorisme og organiseret kriminalitet. Det har jeg ikke noget problem med. Hvis jeg frivilligt offentliggør detaljer om, hvornår jeg rejser hvorhen på Twitter, har jeg ikke noget imod, at disse oplysninger bruges til at sikre lufttrafikkens daglige sikkerhed. Det, jeg derimod protesterer imod, er, at aftaler om passagerlisteoplysninger ikke fastlægger forudbestemte betingelser og kriterier på lige fod for alle lande, at de ikke specificerer de data, vi skal overdrage, og at vi ikke kender de præcise formål, som myndighederne vil bruge dataene til.

Derfor er mit spørgsmål, om vi kan forvente at få mandat til at forhandle om en ny aftale om overførelse af data inden eller i løbet af sommeren? Og vil alle aftaler mellem EU og enkeltlande, der ønsker at indgå dem, være standardaftaler og aftaler med lige, høje og tydelige standarder for brug og beskyttelse af data? Hvad vil De gøre for at forhindre, at passagerlisteoplysninger anvendes til profilering og definering af risikofaktorer? Min pointe er, at enhver mulighed for at muliggøre personlighedsprofilering ud fra etnisk oprindelse, nationalitet, religion, seksuel orientering, køn, alder eller helbred er uacceptabel.

Hertil vil jeg gerne tilføje, at intet system til indsamling af data er tilstrækkeligt i sig selv. Vi kan ikke forhindre forsøg på terrorangreb uden fornuftig udveksling af data og samarbejde mellem efterretningstjenesterne. En vældig god påmindelse herom var det mislykkede angreb på flyet til Detroit omkring jul sidste år. Det, vi frem for alt er nødt til at gøre, er at anvende de instrumenter, vi allerede har, effektivt i kampen mod terrorisme, især bedre samarbejde.

Lad mig konkludere ved at sige, at jeg bestemt ikke ønsker at sige nej til en aftale, der ville give alle os EU-borgere sikkerhed. Jeg ønsker endnu mindre at se vores grundlæggende ret til privatlivets fred krænket. Men det er rigtigt, at enhver krænkelse af vores privatliv skal afvejes mod foranstaltningernes sikkerhed og effektivitet og mod beskyttelsen af menneskerettigheder.

Eva Lichtenberger (Verts/ALE). – (DE) Fru formand! I dag behandler vi anden sagsakt i forbindelse med en aftale med USA, der er præget af enorme problemer i forhold til databeskyttelse. Det bringer mig videre til godkendelsen af forslaget fra den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse, hr. Hustinx, som har sagt, at det ville give mening én gang for alle at forhandle om og indgå en omfattende transatlantisk rammeaftale om databeskyttelse. Det ville være en udbytterig opgave for begge parter og ville gavne os på mange måder.

Det er generelt tydeligt, at vi har helt forskellige opfattelser af sikkerhed her og på den anden side af Atlanten. Som Parlament må vi også sikre, at vores Kommission ikke blot accepterer, hvad USA foreslår, men tager vores standarder med til disse forhandlinger med en fornemmelse for proportioner og på lige fod. Derfor er en definition af udtrykket "alvorlig forbrydelse" altafgørende. Det må være muligt at rette oplysninger. For os skal der være databeskyttelse, ellers er aftalen dødfødt.

Carlos Coelho (PPE). – (PT) Fru formand, hr. Garrido, fru Malmström! Vi har vist vores bekymring over overførelsen af passagerlisteoplysninger til USA. Dataene vil måske blive opbevaret i årevis, efter sikkerhedstjekkerne er gennemført, og der er ingen juridisk beskyttelse for personer, der ikke er amerikanske statsborgere.

De aftaler, vi har indgået med både Australien og Canada, har fra starten været mere acceptable og mere på linje med proportionalitetsprincippet, fordi de giver mulighed for at begrænse omfanget, tidsperioden og antallet af oplysninger og for tilsyn fra en retslig myndighed. Jeg er enig i, at der skal fastlægges generelle principper og regler som grundlag for aftaler med tredjelande. Vi vil måske endda se en lavine af lignende anmodninger fra andre lande, hvis traditioner vedrørende databeskyttelse og respekt for menneskerettighederne giver større grund til bekymring. Desuden, hvis vi ønsker reel gensidighed, bliver vi nødt til at overveje at etablere et enkelt system for EU, der involverer Europol i hele processen.

Efter min mening vil en aftale kun være acceptabel, hvis der ydes garantier for en passende grad af databeskyttelse, som respekterer nødvendighedsprincippet, proportionalitetsprincippet og gældende EU-regler. Det er også afgørende at sikre, at kun push-metoden benyttes, med andre ord skal oplysningerne leveres af os, ikke automatisk hentes af organisationer i tredjelande, der får adgang til vores databaser.

Derfor støtter jeg fru in 't Velds og de politiske gruppers fælles forslag om at udsætte afstemningen om Parlamentets godkendelse, så forhandlingerne får mere tid til at gøre noget ved de bekymringer, vi har udtrykt her.

Silvia-Adriana Țicău (S&D). – (RO) Fru formand! Beskyttelsen af personlige oplysninger er en grundlæggende ret for europæiske borgere. Lissabontraktaten styrker tidligere bestemmelser takket være de juridiske og ufravigelige egenskaber ved EU's charter om grundlæggende rettigheder. Personlige oplysninger skal behandles i henhold til direktiv 46/1995, 58/2002 og 24/2006. Faktisk henstiller Parlamentet til, at internationale aftaler vedrørende personlige oplysninger underskrives med forbehold af, at de underskrivende parter har ikraftværende bestemmelser lig dem, de omtalte direktiver indeholder.

I informationssamfundet og især under udviklingen af bredbåndsinfrastrukturen kan datalagringscentret og databehandlingscentret godt befinde sig forskellige steder, endda i forskellige lande. Derfor beder vi om, at internationale aftaler, der vedrører personlige oplysninger, stiller krav om, at personlige oplysninger kun opbevares og behandles på steder, der har juridiske bestemmelser lig dem, der findes i europæisk lovgivning. Og til sidst, hvordan kan europæiske borgere give samtykke og ikke mindst under hvilke betingelser?

Diego López Garrido, formand for Rådet. – (ES) Fru formand! Jeg vil gerne fremføre tre bemærkninger som afslutning på vores del af denne vigtige forhandling.

Den første vedrører det punkt, hr. Weber tog op, om hvorvidt Europa kan eller bør have sit eget system til passagerlisteoplysninger, og hvilket anvendelsesområde det skulle have. Vi går ind for, at der skal være en overordnet regulering af overførelsen af passagerdata, hovedsageligt for flypassagerer. Derfor har vi bedt Kommissionen om at gennemføre en undersøgelse og hvis relevant at udarbejde et udkast til et direktiv, der fastlægger en overordnet regulering af området, herunder – som det er anført i fru in 't Velds beslutningsforslag – en analyse af konsekvenserne for beskyttelsen af privatlivets fred. Det vil sige, i hvilket omfang påvirker effektivitet og proportionalitet, to principper, som vi er nødt til at tage i betragtning, beskyttelsen af privatlivets fred, hvor lang skal en europæisk regulering af området derfor gå, og hvilke foranstaltninger bør under alle omstændigheder indføres for at beskytte grundlæggende rettigheder?

Det er det, fru Fayot nævnede, altså hvilke foranstaltninger bør der indføres?

Jeg tror, at den forhandling, vi havde om SWIFT, kan afklare sagen. Jeg mener, at de principper, vi drøftede dengang og blev enige om, bør være til stede her. Vi taler om retten til privatlivets fred, retten til at have et privatliv, retten til personlig integritet, som altid må bevares. Grundlæggende rettigheder er udelelige, og i dette tilfælde har vi at gøre med noget, der kunne bringe de grundlæggende rettigheder i fare, så jeg mener, at vi er nødt til at udvise samme forsigtighed, som vi talte om under den tidligere forhandling.

Sluttelig, min tredje bemærkning har forbindelse til den foregående. Som en overordnet betragtning anser jeg det ikke sådan, at sikkerhed og frihed er hinandens modsætninger, eller med andre ord at det er en slags nulsumsspil, og at vi indskrænker vores frihed i takt med, at vi styrker sikkerheden, eller at vi får ringere sikkerhed i takt med, at vi beskytter grundlæggende rettigheder og frihedsrettigheder bedre og er fundamentalistiske i beskyttelsen af vores grundlæggende rettigheder.

Det mener jeg, er et falsk dilemma. Tværtimod mener jeg, at sikkerhed og frihed er to principper, der styrker hinanden. Derfor kommer begge principper til udtryk og anerkendes i forfatninger og i europæisk lovgivning, og de findes begge i Lissabontraktaten. Vi må altid huske, at Lissabontraktaten indeholder et charter om grundlæggende rettigheder, som kræver respekt for grundlæggende rettigheder, der er fuldstændig ukrænkelige og ikke må overtrædes. Derfor mener jeg, at når vi ser længere end den nærmeste fremtid – for nogle gange anskuer vi tingene meget kortsigtet – og tænker langsigtet, viser de foranstaltninger, der skal sikre vores sikkerhed, hvis de er fornuftige og velgennemtænkte, sig altid at være effektive. Beskyttelse af rettigheder og frihedsrettigheder vil altid forbedre borgernes trivsel og i sidste ende også deres sikkerhed.

Cecilia Malmström, medlem af Kommissionen. – (EN) Fru formand! Jo, jeg har set filmen *Minority Report*. Det er en god og spændende film, ret uhyggelig, og det er ikke, hvad vi forsøger at gøre her.

Jeg synes, vi har haft en meget interessant og konstruktiv forhandling, og jeg er enig i, at der er ligheder med drøftelserne om SWIFT eller TFTP. Det handler om at bekæmpe alvorlig organiseret kriminalitet og terrorisme, men det handler også om, hvordan vi beskytter enkeltpersoners ret til privatlivets fred. Det rejser spørgsmål om databeskyttelse, om proportionalitet, afklaring af formålene, definitioner, retssikkerhed osv.

Forhandlingerne med vores amerikanske venner om TFTP vil også give os vigtige erfaringer, som vi kan tage med os til drøftelserne om passagerlisteoplysninger. Det vil hjælpe os med yderligere at afklare EU's tænkning og komme tættere på, og det tror jeg, vil være til gavn. Jeg tror, at det arbejde på TFTP, vi har udført hidtil mellem de tre institutioner, har givet os erfaringer om, hvordan vi kan samarbejde – Rådet, Parlamentet og Kommissionen – om disse yderst vanskelige og følsomme emner. Forhåbentlig opnår vi gode resultater.

Jeg har lyttet opmærksomt til forhandlingen. Jeg har læst Deres beslutning. Jeg synes, det er en meget velafbalanceret og klog beslutning. Som sagt vil vi straks påbegynde arbejdet med den som udgangspunkt, og jeg ser frem til godt samarbejde og drøftelser med Dem i dette arbejde. Som De ved, lovede jeg allerede under min høring Parlamentet, at jeg ville foretage en gennemgang af alle de antiterrorforanstaltninger, vi har til rådighed i EU – identificere dem, udarbejde en liste over dem og drøfte dem med Parlamentet – og af den overordnede arkitektur for alle vores databehandlings- og delingssystemer, så vi er opmærksomme på det, når vi påbegynder arbejdet. Det synes jeg, er vigtigt, og jeg tror, det vil forøge gennemsigtigheden og dybden af vores drøftelser.

Formanden. – Jeg takker kommissæren for samarbejdet. Jeg håber, det bliver udbytterigt. Forhandlingen er afsluttet.

Afstemningen finder sted i første mødeperiode i maj.

7. Forbud mod anvendelse af cyanid i forbindelse med minedrift (forhandling)

Formanden. – Næste punkt på dagsordenen er forhandlingen om den mundtlige forespørgsel til Kommissionen af János Áder og László Tőkés for Det Europæiske Folkepartis Gruppe (Kristelige Demokrater) om forbud mod anvendelse af cyanid i forbindelse med minedrift (O-0035/2010 – B7-0206/2010).

János Áder, spørger. – (HU) Fru formand! Gennem de sidste par år er der i EU blevet truffet meget vigtige beslutninger, der tilsigter at beskytte miljøet. Jeg vil blot nævne beslutningen om biodiversitet og vandrammedirektivet. EU's vandrammedirektiv gør medlemsstaterne ansvarlige for at beskytte vandkvaliteten og forhindre forurening. Er det et værdigt mål? Ja, det er det. Er det vores ansvar at gøre alt, hvad vi kan for at nå dette mål? Helt sikkert. Findes der teknologier til minedrift, der udgør en fare for vores vand og vores miljø? Det gør der desværre. Der findes især én yderst farlig og samtidig forældet teknologi. Sammen med en hel del kolleger her i Parlamentet ønsker jeg denne teknologi forbudt i hele EU. Cyanidkatastrofen i Tisza-floden for ti år siden og ulykker, der er indtruffet siden da, er også påmindelser om dette problem.

Dette øjeblik er både heldigt og presserende. Heldigt, for i henhold til oplysninger fra Kommissionen er der i dag kun tre lande, der stadig anvender cyanid til minedrift, og også heldigt, fordi der er tre andre lande, der har forbudt brugen af cyanid til minedrift og dermed udgør et godt eksempel for andre EU-medlemsstater.

Samtidig er det også presserende, for på grund af stigende guldpriser er der planer om at åbne nye miner i hele Europa, hvor denne farlige og forældede teknologi skal bruges. Det udgør en alvorlig trussel mod miljøet.

Hvis vi tager behovet for at beskytte vandet alvorligt, kan vi ikke skabe cyanidforgiftede søer side om side med vores floder og søer. Men det er konsekvensen af denne forældede teknologi. Hvis vi tager beskyttelsen af biodiversiteten alvorligt, kan vi ikke tillade brugen af teknologier, der kan dræbe enhver form for liv i vores floder, fra mikroorganismer til krabber og fisk. Tiden er inde til at gøre noget. Lad os ikke afvente en advarsel i form af en ny katastrofe.

Sluttelig, lad mig takke alle de medlemmer, der er til stede, og dem, der vil deltage i forhandlingen, men som ikke kan være her på grund af vulkanudbruddet, som har gjort meget for at hjælpe med at forberede dette beslutningsforslag, og som har æren for, at vi var i stand til at fremlægge for Parlamentet et fælles forslag til en tekst, der er frugten af kompromis, og som støttes af ikke kun Det Europæiske Folkepartis Gruppe (Kristelige Demokrater), men også af Gruppen De Grønne/Den Europæiske Fri Alliance, Gruppen for Det Progressive Forbund af Socialdemokrater i Europa-Parlamentet, Gruppen Alliancen af Liberale og Demokrater for Europa og De Europæiske Konservative og Reformister. I betragtning af sagens alvorlige karakter mener jeg, at det er fuldstændig berettiget. Jeg vil bede mine kolleger om at fortsætte deres støtte hele vejen igennem sidste fase af beslutningsprocessen.

Cecilia Malmström, medlem af Kommissionen. – (EN) Fru formand, mine damer og herrer! Min kollega, kommissær Piebalgs, beder sig undskyldt. Han kan desværre ikke være her i dag, så han har betroet mig opgaven med at deltage i denne forhandling med Dem. Tak for lejligheden til at forklare Kommissionens standpunkt om brugen af cyanid til udvinding af guld i EU.

For det første har vi, som det ærede medlem ved, fået foretaget en omhyggelig og meget omfattende undersøgelse af den dramatiske ulykke og dens årsager i Baia Mare i Rumænien i 2000, hvor en dæmning, der opdæmmede giftige stoffer, brød sammen. Konklusionerne af undersøgelsen blev taget til efterretning, da EU i 2006 vedtog et særdirektiv om håndtering af reststoffer fra udvinding.

Det er kun to år siden, medlemsstaterne havde sidste frist for at gennemføre direktivet, og det betragtes stadig som en tidssvarende, forholdsmæssig og passende tilgang til risiciene ved brug af cyanid.

Direktivet indeholder flere krav om forbedring af sikkerheden på anlæg til behandling af reststoffer fra udvinding og begrænsning af deres indvirkning på miljøet.

Der opstilles udtrykkelige og præcise krav til opførsel og styring af anlæg til behandling af reststoffer, som skal drives ud fra princippet om den bedst tilgængelige teknologi.

Der kræves en fuldstændig ulykkebekæmpelsespolitik for de anlæg, hvor der behandles eller opbevares giftige stoffer. Der skal udarbejdes nødplaner til brug i tilfælde af ulykker, ikke kun hos virksomheden, men også hos de kompetente myndigheder. Direktivet indeholder krav om tydelig information, hvis der forventes grænseoverskridende virkninger.

Lovgivningen omfatter også krav i forbindelse med lukning af udvindingsanlæg og efter lukningen. De omfatter krav om at etablere en underskrevet økonomisk garanti for hvert anlæg inden idrifttagelse. Direktivet indeholder strenge grænseværdier for koncentrationen af cyanid, inden stoffet oplagres i bassiner med henblik på, at tilbageværende rester skal nedbrydes ved oxidering eller ved udsættelse for sollys eller bakterier.

For at opfylde de strenge grænseværdier er det i praksis nødvendigt at installere særligt udstyr, der nedbryder størstedelen af cyanidet, inden det oplagres i bassinet.

Desværre findes der så vidt vides ingen hensigtsmæssige alternativer til brugen af cyanid til udvinding af guld på markedet. I de fleste europæiske forekomster er guld bundet til andre metaller, hvilket betyder, at der er behov for en separationsmetode. Et totalforbud mod cyanid ville indebære et stop for europæisk udvinding og dermed en forøgelse af guldimporten, tit fra lande med lavere miljømæssige og sociale standarder.

Ikke desto mindre følger Kommissionen den teknologiske udvikling på området, og hvis der dukker alternative teknologier op i de kommende år, kan debatten meget vel tages op igen.

I mellemtiden er en god gennemførelse af direktivet afgørende for at garantere sikkerheden på disse anlæg og minimere risikoen i forbindelse med driften af dem. Lad mig også påpege, at medlemsstaterne er ansvarlige for at beslutte, om der skal åbnes guldminer på deres territorier.

Kommissionens rolle er at sikre fuld gennemførelse af direktivet, og god gennemførelse og håndhævelse er højt prioriteret.

I henhold til direktivet er medlemsstaterne forpligtet til at informere Kommissionen om gennemførelsen senest i 2012, og vi er til gengæld forpligtet til at analysere og aflægge rapport på dette grundlag.

Det vil tydeligvis være det rigtige tidspunkt for os at vurdere effektiviteten af denne tilgang på, og hvis den nuværende tilgang til den tid konstateres ineffektiv, bør vi ikke udelukke muligheden for et decideret forbud.

Afslutningsvis vil jeg insistere på vigtigheden af at sikre en høj grad af genvinding af reststoffer og forbedret ressourceeffektivitet i udvindingssektoren. Selv uden at tage brugen af cyanid i betragtning er guldminedrift langt fra godt for miljøet.

For at udvinde 1 g guld skal der i gennemsnit flyttes og behandles 5 000 kg malm. Man kan skaffe samme mængde ved at genvinde ca. 5 kg gamle mobiltelefoner. Dette eksempel illustrerer vigtigheden af separat indsamling og genvinding af affald – i dette tilfælde affald af elektrisk og elektronisk udstyr, der kan indeholde guld og andre ædelmetaller. Derfor prioriterer Kommissionen ressourceeffektivitet højt.

Richard Seeber, for PPE-Gruppen. – (DE) Fru formand! Det glæder mig, at kommissær Malmström er til stede, men i dette tilfælde havde jeg hellere set hendes kollega hr. Potočnik, den ansvarlige kommissær, for det her er et problem, han må løse.

Først og fremmest vil jeg gerne sige, at Europa producerer 0,73 % af verdens guld, og at der i øjeblikket drives guldminedrift i Bulgarien, Finland, Ungarn, Italien, Rumænien og Sverige. Den farlige praksis med at bruge cyanid anvendes ikke alle steder. Jeg vil også gerne påpege, at den arbejdsgruppe, der blev nedsat for at undersøge ulykken i Baia Mare, har slået fast, at anlæggets konstruktion var uegnet til opbevaring og bortskaffelse af reststoffer fra minedrift, at godkendelsen af konstruktionen ikke var kontrolleret af tilsynsmyndighederne, og at overvågningen af dæmningen og driften var utilstrækkelig, så virksomheden med ansvar for driften begik mange fejl. Som kommissæren korrekt har konstateret, har vi lært af ulykken. Men jeg mener, at Kommissionen burde drage yderligere konsekvenser i lyset af denne meget farlige teknologi.

Eftersom de alternative teknologier, der findes på markedet, så vidt jeg ved, endnu ikke tilbyder de resultater, vi faktisk ønsker, bør vi også overveje, hvad vi kan gøre inden for forskning og udvikling for at sikre guldproduktionens fremtid, men også garantere anlæggenes sikkerhed. Ved mange lejligheder har Europa forpligtet sig til at overholde høje standarder for beskyttelse af miljøet. Jeg vil minde Dem om vandrammedirektivet, der tydeligt tilsigter at forhindre disse farer, men også indfører forpligtelser i forhold til biodiversitet. Derfor beder jeg fru Malmström om at sige videre til kommissær Potočnik, at vi forlanger, at Kommissionen, Europas lovgiver, opnår fremskridt i forhold til produktion af guld.

Csaba Sándor Tabajdi, for S&D-Gruppen. – (HU) Fru formand! Gruppen for Det Progressive Forbund af Socialdemokrater i Europa-Parlamentet støtter uforbeholdent forbuddet mod brug af cyanid i forbindelse med minedrift, for jeg vil henlede kommissærens opmærksomhed på, at det ikke er tilstrækkeligt, at Kommissionen gør noget, når ulykken er sket. Desværre byder europæisk miljøbeskyttelse – og især i Udvalget for Andragender – på utallige eksempler på, at miljøforurening begynder og fortsætter, uden at vi kan forhindre det. Derfor må EU fremover gøre forebyggelse til sit mål. Mine kolleger hr. Áder og hr. Seeber omtalte også cyanidkatastrofen ved minen i Baia Mare. Når vi indtrængende opfordrer til et forbud mod brugen af cyanid i forbindelse med minedrift, guldminedrift, gør vi det på grundlag af erfaringen fra en specifik og meget sørgelig miljøkatastrofe.

Hvad angår de aktuelle investeringer i Roșia Montană, omfatter planerne en eksponentielt større guldmine. Der er utallige problemer i forbindelse med investeringen. Der er ingen garanti for, at den overfladeudvinding, der følger investeringen, ikke vil forvandle landskabet. Der vil blive sluppet en hel del gift ud i miljøet. Minens forventede levetid er kun 20 år, og den vil ikke skabe særlig mange arbejdspladser. Der er ingen garanti for, at investoren vil genskabe miljøet, når minen er udtømt. Af alle disse årsager nøjes Gruppen for Det Progressive Forbund af Socialdemokrater i Europa-Parlamentet sammen med Gruppen De Grønne/Den Europæiske Fri Alliance og Den Europæiske Venstrefløj's Fællesgruppe/Nordisk Grønne Venstre ikke med at lancere initiativet, vi beder også Kommissionen om inden 2010 eller 2011 at udarbejde lovgivning, der endelig forbyder brugen af cyanid i forbindelse med minedrift i EU, fordi miljøforurening ikke stopper ved landegrænserne. Selv om et par lande forbryder brugen af cyanid i forbindelse med guldminedrift, er det nyttesløst, hvis vi ikke løser problemet på EU-plan.

Michail Tremopoulos, for Verts/ALE-Gruppen. – (EL) Fru formand! Det er et meget vigtigt emne, vi har til forhandling, for cyanid er et usædvanlig farligt stof. Vi kan ikke acceptere Kommissionens repræsentants udtalelser om, at der ikke findes sikre alternativer. Det er vores holdning, at de tre aktuelle planer om at investere i udvinding af guld ved hjælp af cyanid i Grækenland skal mødes med et forbud mod denne metode. I Evros, Rodopi og Halkidiki har der været stærke reaktioner fra lokalsamfundene, og Grækenlands øverste forvaltningsdomstol, statsrådet, har afsagt kendelser.

Truslen om Den Internationale Valutafonds indblanding som følge af krisen i mit land skaber frygt for et muligt pres for at slække miljøbeskyttelseslovgivningen og restriktionerne. Der er sædvaner og erfaringer fra andre lande med tragiske resultater. I Grækenland stammer faren fra udvinding af guld i Bulgarien, som er Evros-samlebassinet.

Desuden er der spørgsmålet om de tyrkiske kyster og de dermed forbundne farer for Det Ægæiske Hav. Der er også lignende planer i andre lande. Men som vi allerede ved, besluttede Ungarn så sent som i december at forbyde al brug af cyanid i forbindelse med minedrift.

Der burde også være støtte fra europæisk lovgivning i form af et fuldstændigt forbud og samtidig etablering af et sikkerhedsnetværk for økonomisk sårbare lande som Grækenland. Vi opfordrer til, at EU's svage lovgivning strammes op, og at de forskellige grænseværdier for tilladte forurenende stoffer i de forskellige medlemsstater afskaffes.

Nikolaos Chountis, for GUE/NGL-Gruppen. – (EL) Fru formand! På vegne af Den Europæiske Venstrefløj's Fællesgruppe/Nordisk Grønne Venstre vil jeg gerne sige, at vi ser meget alvorligt på denne sag. Der må gøres noget med det samme, og dette er ikke tiden til at obstruere.

Kommissionen og dens holdning er afslappet, og direktivet er fyldt med huller og forhindrer ikke de farer, som andre medlemmer har omtalt. Vigtigheden og konsekvenserne af brugen af cyanid til udvinding af metaller er veldokumenteret, og vi har set, hvad der skete i Rumænien. Et medlem omtalte tidligere mineprogrammer, der i øjeblikket er under forberedelse i Grækenland. Da jeg spurgte Kommissionen om etableringen af cyanidbaserede guldminer i Bulgarien, forøgede Kommissionens svar min frygt og behovet for, at lovgivningen må strammes op og anvendes mere beslutsomt. Vi er sikre på, at borgerne vil reagere, men vi må også handle. Derfor slutter vi os til alle, der opfordrer til et fuldstændigt forbud mod brugen af cyanid i forbindelse med metalminedrift, og alle lande bør tilslutte sig et sådant forbud, som Ungarn gjorde for nylig.

Jaroslav Paška, for EFD-Gruppen. – (SK) Fru formand! Repræsentanterne for EU's organer kan godt lide offentligt at lægge stor vægt på at beskytte borgernes sundhed, naturen og miljøet. Derfor er det bemærkelsesværdigt, at europæiske bestemmelser er næsten mistænkeligt inkonsekvente i forhold til brugen af et meget giftigt stof, cyanid, i forbindelse med minedrift efter ædelmetaller.

Det er velkendt blandt fagfolk, at cyanid er et af de mest giftige af alle kemiske stoffer. Det kan komme ind i kroppen ved indånding, gennem ubeskadiget hud eller efter brug. Hvis koncentrationen er høj nok, er det dræbende inden for få sekunder eller minutter.

Mineselskabernes argument om, at de kan sikre forhold for guldminedrift, der forhindrer risikoen for skader på helbredet og på miljøet, har altid vist sig værdiløse. Nogle gange sker der menneskelige fejl, og nogle gange overrasker naturen os. Det har vi set i forbindelse med masser af ulykker i hele verden, der har ført til omfattende ødelæggelse af naturen, sundhedsskader og tab af menneskeliv.

Lad os mindes nogle få fra de seneste år: Summitville i Colorado, Carson Hill i Californien, Brewer i South Carolina, Harmony i Sydafrika, Omai i Guyana, Gold Quarry i Nevada, Zortman-Landusky i Montana, Kumtor i Kirgisistan, Homestake i South Dakota, Placer i Filippinerne, Baia Mare i Rumænien og Tolukuma i Papua Ny Guinea. Alle disse steder har både indbyggere og naturen betalt en høj pris for grådigheden hos vore dages guldgravere, som lever højt på myndighedernes ligegyldighed.

Tiden er inde til at vise EU's befolkning, hvad der er vigtigst: miljøet og folks sundhed og liv eller mineselskabernes profit.

Claudiu Ciprian Tănăsescu (NI). – (RO) Fru formand! Vi må blive enige om, at forbuddet mod brug af cyanid i forbindelse med minedrift vil blive et vigtigt spørgsmål for miljøet ikke kun i Rumænien, men i hele EU. På verdensplan er der sket over 25 større ulykker og udslip mellem 1998 og 2006. Det har gjort det stadig mere indlysende, at cyanid har udgjort en konstant fare for miljøet i årevis. Disse mineulykker rejser

en række spørgsmål om metoder og om anvendelsen af reglerne for håndtering af cyanid, selv om de involverede selskaber har gode intentioner.

Desuden kan vanskelighederne i forbindelse med transport, opbevaring og brug af cyanid kombineret med mangler ved driften og vedligeholdelsen af slambassiner for ikke at nævne dårligt vejr medføre katastrofale situationer, der har voldsomme konsekvenser for miljøet. Der findes alternativer til brugen af cyanid i forbindelse med minedrift, men mineindustrien går ikke ind for dem, selv om der indføres bestemmelser på EU-plan, som aktivt fremmer nye sikre teknologier.

I november 2005 vedtog Parlamentet og medlemsstaterne direktivet om minedriftsaffald. Dette direktiv er en ineffektiv retsakt, hvilket skyldes stort pres fra mineindustrien og de bekymringer, som lande i Central- og Østeuropa udtrykte i forhold til at frafalde alle anmodninger om og ansvar for oprensning af gamle, forladte miner. Nogle af hullerne i direktivet bliver tydelige, hvis vi tænker på, at det f.eks. ikke omtaler cyanidudledninger til luften.

Lad os tage mineudviklingsområdet Roşia Montană i Alba-distriktet som eksempel. Hvis driften kommer i gang, anslås det, at der vil blive udledt 1 34,2 kg cyanid til luften dagligt under normale driftsforhold. Det betyder en årligt udledt mængde på 48 983 kg eller 783 728 kg i de 16 år, minen skal være i drift. Desuden findes der ikke engang nogen europæiske bestemmelser om luftkvalitet ved sådanne udledninger. I den forbindelse er det vores moralske pligt over for kommende generationer og i overensstemmelse med globale tendenser til at forbyde brugen af cyanid i forbindelse med minedrift at støtte dette lovforslag.

Zuzana Roithová (PPE). – (CS) Fru formand, mine damer og herrer! Her ti år efter den store miljøkatastrofe, hvor der slap cyanid ud i Europas floder fra en rumænsk guldmine, skal vi stemme om en beslutning, hvor vi forlanger, at udvinding af guld ved hjælp af cyanid skal forbydes i hele EU. Det er en yderst farlig metode, ikke kun i forbindelse med ulykker, der truer store områder, men også fordi det udgør en miljømæssig byrde under udvindingen, og det kan ikke længere tolereres. For hvert ton bjergart, der forurenes med et yderst giftigt stof, som kun vanskeligt nedbrydes i miljøet, bliver der kun udvundet nogle få gram guld. Samtidig bliver der dannet rigtig mange tons giftig bjergart. Desuden er de fleste udenlandske mineejeres indvendinger mod vores aktiviteter grundløse, eftersom der findes andre og sikrere, om end noget dyrere udvindingsmetoder.

Jeg vil gerne anmode om Deres støtte ved afstemningen om vores fælles beslutning, som opfordrer Kommissionen til at forbyde cyanidbaseret minedrift i EU fra 2012, og om, at hverken Kommissionen eller medlemsstaterne støtter mineprojekter i EU eller tredjelande, hvor der anvendes cyanid. Forbuddet er allerede i kraft i dag i Tjekkiet, Tyskland og Ungarn, og andre lande bør også forbyde denne form for minedrift. Jeg betragter det som afgørende, at mineselskaber har obligatoriske forsikringer mod skader forårsaget af ulykker, herunder omkostninger til genoprettelse områder påvirket af ulykker til deres oprindelige tilstand. Jeg vil gerne slutte med at understrege, at de ubetydelige profitter, der opnås ved billigere udvinding af guld ved hjælp af cyanid, ikke kan fritage os fra ansvaret for et fungerende økosystem og for at bevare økosystemet for kommende generationer.

Kriton Arsenis (S&D). – (EL) Fru formand, fru kommissær! Efter Tjernobyl forstår vi alle faren ved atomkraft. Men i 2000 indtraf den næststørste miljøkatastrofe i Europas historie – måske endda i verdenshistorien – som følge af ulykken ved Baia Mare i Rumænien, som mange medlemmer har omtalt. 100 000 kubikmeter vand med meget høje koncentrationer af cyanid og tungmetaller slap ud fra en guldmine og ud i Tisza-floden og derfra ud i Donau, hvorved det fik konsekvenser for Ungarn og Serbien foruden Rumænien, dræbte titusindvis af fisk og forgiftede drikkevandet.

Forureningen af fødekæden i de direkte ramte områder var langvarig. Ungarn rapporterede om 1 367 t døde fisk. Mere end 100 mennesker, primært børn, blev forgiftet ved at spise forurenede fisk og blev straks behandlet.

Men ikke nok med at guldminedrift ved hjælp af cyanidopløsninger fortsætter, ikke nok med at det ikke bliver forbudt på europæisk plan, tværtimod modtager de pågældende investeringer støtte fra medlemsstaterne og fra EU. Minedrift fortsætter eller er planlagt i Sverige, Finland, Slovakiet, Rumænien, Bulgarien og Grækenland, mens det er forbudt ved lov i Ungarn og Tjekkiet og ved retspraksis i Tyskland.

De tider, hvor vi ofrede det lokale miljø og vores borgeres sundhed for arbejdspladser, er forlænget forbi. Selv den økonomiske overlevelse for netop denne aktivitet ville kollapse, hvis princippet om forebyggelse og om, at forurenere betaler, gjaldt.

Enhver økonomisk aktivitet er velkommen, forudsat at den er i tråd med miljøbeskyttelse og beskyttelsen af vores borgeres sundhed. Men når vi bruger cyanid, udsætter vi både miljøet og vores borgeres sundhed for uoprettelige farer.

Er kommissær Malmström i stand til at forsikre os om, at der vil blive indført passende og stærk lovgivning, og at Baia Mare ikke vil gentage sig i Sverige, Finland, Bulgarien eller Grækenland? Jeg opfordrer Kommissionen til at bevise, at den vil honorere de løfter, den afgav til Parlamentet for blot to måneder siden.

Jeg slutter op om de lokalsamfund, som er de første, der lider under konsekvenserne, og slutter mig til miljøbevægelsernes kamp, samtidig med at jeg opfordrer til et øjeblikkeligt forbud mod brugen af cyanid til guldminedrift i EU.

Theodoros Skylakakis (PPE). – (EL) Fru formand, fru kommissær! Guldet er, hvor det er. Det kan ikke slippe væk. Det, vi opfordres til at drøfte, er hvornår, hvordan og med hvilken miljøpåvirkning vi beslutter at udvinde det.

Hvis der gennemføres en investering med brug af cyanid, er konsekvenserne uoprettelige, for guldet er væk, og slammet, der indeholder farlige giftige cyanidforbindelser, som direktivet selv indrømmer, ligger tilbage i mineområdet i store mængder. Det er ikke kun et spørgsmål for de pågældende medlemsstater, for der ligger også medlemsstater nede ad floderne, hvis installationer ligger ud til floderne.

Det eksisterende direktiv har én ulempe, og det er, at den økonomiske garanti, som det indeholder bestemmelser om, ikke dækker alle negative konsekvenser i tilfælde af en ulykke, især efter at den pågældende installation er lukket. Dermed brydes der med det grundlæggende princip om, at forureneren betaler, især i lyset af, at de selskaber, der anvender denne metode, i det store hele er hjemmehørende uden for Europa, og når de er færdige med at drive minedrift, vinker de blot pænt farvel.

Derfor er vi nødt til at tage alternative metoder til minedrift op til alvorlig fornyet overvejelse og genindføre det grundlæggende princip om, at forureneren betaler, med fuld og pålidelig dækning i tilfælde af en ulykke, fra nu af og lige så længe, som disse farlige stoffer stadig findes i jorden. Indtil disse forudsætninger er mødt, mener jeg, at denne metode skal forbydes. Det vil formentlig motivere selskaberne til at forske seriøst i alternative, mindre forurenende metoder, for hvis man har en billig metode og ikke betaler for den forurening, den forårsager, har man ingen grund til at forsøge at finde alternativer.

Jan Březina (PPE). – (CS) Fru formand, mine damer og herrer! Jeg besluttede at tage ordet i denne sag, fordi jeg nøje har fulgt begivenhederne omkring eftersøgningen efter og åbningen af forekomsterne ved Mokrsko og Kašperské Hory i Tjekkiet, hvor spredte guldpartikler skulle have været udvundet ved hjælp af cyanid. Dengang, midt i 1990'erne, overvejede vi, hvordan de anvendte kemiske stoffer påvirkede miljøet, og at brugen af cyanid indebærer behandling af enorme mængder malm. Derudover var der ikke kun de skadelige virkninger ved cyanidet, men også ved de stoffer, der bruges til fjernelse af cyanidet, nemlig klor og kalciumoxid. Desuden er der den tungtvejende kendsgerning, at sundhedsfarlige ledsagende grundstoffer kan blive aktiveret af disse processer. Der er især tale om arsen, som er yderst sundhedsfarligt og ofte forekommer i form af arsenpyrit, et meget hyppigt ledsagende mineral. I mange tilfælde støtter jeg personligt minedrift som en nødvendig forudsætning for teknologisk fremskridt, men jeg er imod cyanidbehandling af guldalm, og det glæder mig, at Tjekiets lov om minedrift i 2000 blev ændret, så det ikke længere er tilladt at behandle guld med denne metode. I lyset af de betydelige risici i forbindelse med cyanidbehandling ville det være godt, hvis denne metode blev forbudt, ikke kun i EU, men i hele verden, eftersom risiciene forbundet med cyanidbehandling er uforholdsmæssige store, især i udviklingslande, hvor der ikke er samme grad af miljøbeskyttelse. Er kommissæren sikker på, at mulighederne for nye alternative teknologier og nye former for separation og flotation er blevet ordentligt undersøgt?

FORSÆDE: Libor ROUČEK

Næstformand

Alajos Mészáros (PPE). – (SK) Hr. formand! Jeg vil gerne starte med at takke initiativtagerne, hr. Áder og hr. Tőkés, for at tage dette meget alvorlige emne op. Jeg støtter fuldt og helt beslutningsforslaget om et generelt forbud mod brug af cyanid i forbindelse med minedrift i hele EU.

Enhver, der oplevede følgerne af miljøkatastrofen i Baia Mare, som skyldtes svaghederne ved denne metode, og det efterfølgende udslip af giftigt spildevand indeholdende cyanid til vandløb med vidtrækkende følger

for faunaen i Tisza-floden i Ungarn og for Donau i Bulgarien, ville gøre alt, hvad de kunne for at sikre, at noget lignende aldrig kunne ske igen i EU.

Mit eget land, Slovakiet, blev alvorlig påvirket af katastrofen, fordi den fandt sted ved vores grænser. Desuden er der en lignende trussel i Slovakiet fra genåbningen af flere gamle ædelmetalminer, hvor brugen af cyanid overvejes på grund af de lave koncentrationer af ædelmetallerne.

Det ville være en komplet misforståelse og forkert at karakterisere denne proces som en bilateral sag mellem to af EU's medlemsstater. Jeg håber, at Kommissionen vil anlægge et noget mere beslutsomt standpunkt end det, kommissæren giver udtryk for her.

Vi må støtte et generelt og vidtfavnende forsvar for europæiske værdier i vores miljøpolitik ved at vedtage beslutningen.

Marian-Jean Marinescu (PPE). – (RO) Hr. formand! Jeg vil gerne starte med at takke kommissæren for den afbalancerede holdning, hun præsenterede som indledning på forhandlingen. Metoder, hvor der benyttes cyanid, er farlige. Men der findes andre teknologier, der er lige så farlige, f.eks. produktionen af atomteknologi. Der findes regler, standarder og normer, som skal forhindre ulykke. Vi behøver ikke indføre et forbud, vi behøver bare overholde reglerne. Beslutningen omtaler 30 ulykker inden for de sidste 25 år. Den angiver ikke, hvor mange af dem der fandt sted i Europa, for der har været meget få, primært i lande der ikke var medlemmer af EU, da ulykkerne indtraf. Faktisk strammede Kommissionen reglerne som følge af den uheldige ulykke, der skete i 2000.

Der anvendes metoder, hvortil der bruges cyanid, til at fremstille en række produkter, herunder endda lægemidler og vitaminer. Beslutningen omhandler kun minedrift, nærmere bestemt udvinding af guld. Hvorfor? Fordi problemet ikke har noget med cyanid at gøre, men med guld. Man ønsker ikke alene at forbyde denne metode, men også at standse igangværende projekter fra datoen for det foreslåede forbud. Det eneste kommende guldmineprojekt, jeg kender til i Europa, er i Rumænien.

Jeg vil gerne bede mine kolleger nærlæse beslutningen, især udsagn som at kraftig regn i fremtiden vil forøge risikoen for udslip, eller at mineindustrien ikke skaber mange jobmuligheder, og dem, der skabes, har begrænsede fremtidsudsigter på 16 år, eller at der kan ske menneskelige fejl, fordi visse medlemsstater ikke er i stand til at håndhæve lovgivningen. Jeg synes ikke, sådanne udsagn hører hjemme i en tekst fra Parlamentet.

Derfor beder jeg mine kolleger om at afveje både årsagerne til og konsekvenserne af at stemme imod en beslutning, der mindsker vores troværdighed i Kommissionens øjne og reducerer chancen for, at de beslutningsforslag, Parlamentet vedtager, bliver taget i betragtning, ikke kun i den foreliggende sag, men også generelt.

Mariya Nedelcheva (PPE). – (BG) Hr. formand, mine damer og herrer! Brugen af cyanidforbindelser i mineindustrien er tydeligvis en sag, som man ikke bare kan trække på skuldrene over. Vi er klar over de juridiske foranstaltninger, som EU har indført. De sender et klart signal om, at vi må fortsætte med at garantere en høj grad af beskyttelse af folks sundhed og af miljøet ved brug af passende ressourcer, strukturer, kontrolmekanismer og styringssystemer. Det er også en del af vores mission fortsat at mobilisere den offentlige mening i Europa. Men når det sker ved at spille på folks frygt og trække miljøkortet for at beskytte en anden form for interesser, mister standpunktet enhver værdi.

Ifølge rapporten fra SRE Consulting bruges størstedelen af de cyanidforbindelser, der i øjeblikket anvendes i industriel målestok, i den kemiske industri og til overfladebehandling af metaller. Det betyder, at selv om vi forbyder brugen af dem til guldminedrift, vil de fortsat blive anvendt til andre formål, og vores forbud vil ikke medføre en væsentlig reduktion i den samlede brug af dem. Jeg er fuldstændig enig i, at der er et uomgængeligt behov for at vurdere konsekvenserne for miljøet og for, at både virksomheder og tilsynsmyndigheder i vores lande udviser foreløbig og efterfølgende tilbageholdenhed.

I øjeblikket har mit land, Bulgarien, ikke et udtrykkeligt forbud mod brugen af cyanidforbindelser til udvinding af guld. I dette tilfælde har brugen af andre metoder, især under den aktuelle krise, ikke vist sig at være mere effektiv. Det betyder ikke, at vi går på kompromis, men at vi lytter til sund fornuft og ikke går til yderligheder. Derfor går broen, der forbinder en gruppe mennesker, som er imod enhver form for forbud, med den gruppe, der har en anden holdning, via Dem. Jeg opfordrer Dem indtrængende til, at vi ikke brænder denne bro.

Sari Essayah (PPE). – (EN) Hr. formand! Jeg er enig i, at slamdæmninger som den, der forårsagede ulykken ved Baia Mare i 2000, ikke bør opføres. Finland er en stor guldproducent efter europæisk standard. Den nye mine i Kittilä er Europas største med en årlig produktion på 5 000 kg guld. Nu er vi nødt til at holde os en

videnskabelig kendsgerning for øje, nemlig at guld ikke kan opløses i nogen anden væske end cyanid. Derfor benyttes der også cyanid i udvindingsprocessen i Kittilä, men i lukkede processer. Det cyanid, der bruges til behandling af det berigede slam, bliver genbrugt, og cyanidresterne destrueres efter processen. Selv det vand, der indvindes fra slammet, renses for rester af cyanid. Udvinning ved hjælp af bakterier ville være mere miljøvenligt, men denne metode benyttes endnu ikke til guld.

Den første mine i verden, der bruger mikrobiel udvinning fra bunker af nikkelmalm, ligger i Talvivaara, også i Finland. Der arbejdes på at udvikle mikrobiel rensning for cyanidrester, og resultaterne er lovende, så jeg anbefaler kraftigt, at man ser i den retning. Derfor støtter jeg ikke forslaget om et totalforbud mod brug af cyanid, men jeg vil bestemt opfordre til streng miljøkontrol med den bedste tilgængelige teknologi og lukkede processer.

Cristian Dan Preda (PPE). – (RO) Hr. formand! Efter min mening er initiativet til at forbyde brugen af cyanidbaserede metoder til udvinning af guld uberettiget. Som allerede nævnt er der række europæiske retsakter i kraft på området, og vilkårene for brug af cyanid er blevet stadig strammere siden den beklagelige førnævnte ulykke, der fandt sted i Baia Mare og desværre medførte forurening.

Derfor bør vores indsats i denne situation fokusere på at håndhæve denne lovramme strengt på nationalt plan i hver medlemsstat. Cyanidbaserede metoder har været anvendt til udvinning af guld i over 100 år under forhold, der sikrer beskyttelse af miljøet og som led i en effektiv proces til udvinning af guld. Faktisk er 90 % af det guld, der er blevet udvundet i hele verden gennem de sidste 20 år, blevet udvundet med denne metode, ikke med et alternativ.

De tekniske bestemmelser for brug og neutralisering af cyanid har været med til at minimere risiciene for miljøet og for arbejdstagernes sundhed. Jeg føler også trang til at understrege, at korrekt brug af forsigtighedsprincippet ikke indebærer en følelsesmæssig reaktion i form af et forbud mod en metode, der har bevist sine fordele, og hvis risici er fuld ud kendte og kontrollerbare. Når man bruger forsigtighedsprincippet, må man også tage de miljörisici i betragtning, der opstår ved brug af andre alternative stoffer, der minder om cyanid. Ifølge eksperter udgør brugen af sådanne alternative stoffer en større risiko end brugen af cyanid.

Csaba Sógor (PPE). – (HU) Hr. formand! Det at tillade eller forbyde mineprojekter, der anvender cyanid, er et følsomt spørgsmål i visse medlemsstater. For det første må vi slå fast, at en løsning på dette problem ikke kan holdes som gidsel af politiske intentioner og interesser. Eksperter må vurdere faren for forurening, og hvis der er en sådan fare, er det op til politikere at beskytte borgernes interesser. Hvad dette angår, rækker spørgsmålet længere end miljøbeskyttelse, for forurening kan bringe folks sundhed i fare i strid med EU-borgeres ret til en høj grad af sundhedsbeskyttelse (artikel 35 i chartret om grundlæggende rettigheder). På dette område kan man ikke tale om stor eller lille risiko. Hvis borgernes sundhed er i fare, er der intet formål med en politisk debat, og myndighederne må gribe ind over for den potentielle forurener. Selv om brugen af cyanid er forbudt i visse medlemsstater og tilladt i andre, må medlemsstaterne rådføre sig med hinanden med det formål at danne partnerskaber. Kommissionen bør for sin part indtage en holdning i sagen og tage initiativ til bestemmelser, der udelukker muligheden for skader på EU-borgeres sundhed.

Hannu Takkula (ALDE). – (FI) Hr. formand! Eftersom jeg stammer fra området med guldforekomster i det nordlige Lapland, ønsker jeg at bidrage til forhandlingen. Som fru Essayah sagde i sit fortrinlige indlæg, kan guld opløses med cyanid, og det finder sted i lukkede processer i Finland.

I Kittilä-guldminen, som ligger ret tæt på, hvor jeg bor, bliver der produceret over 5 000 kg guld årligt. Der har ikke været problemer, for der er blevet taget hånd om miljømæssige problemer på en sådan måde, at lovgivningen er tidssvarende, processerne er lukkede og reststoffer bliver destrueret. Teknologien er også væsentlig her. I denne sag er der bestemt et betydeligt antal forskelle mellem de europæiske lande, og jeg mener, at vi er nødt til at samarbejde og udveksle bedste praksis.

Et andet vigtigt spørgsmål er brugen af mikrober, hvilket er en ny opfindelse. Det må vi også investere i i fremtiden, så vi kan skifte til en endnu mere miljøvenlig og effektiv metode til at opløse guld med. Vi må foretage en fælles indsats i hele Europa, så mineaktiviteter kan fortsætte, samtidig med at der tages hensyn til miljøet på en bæredygtig måde.

Bernd Posselt (PPE). – (DE) Hr. formand! Indlæggene fra fru Roithová, hr. Brezina og hr. Mészáros overbeviste mig, for de beskrev, hvordan der skete en tilsvarende ukritisk udnyttelse i det land, hvor de boede tidligere, nemlig det kommunistiske Tjekkosllovakiet, hvordan der er sket en holdningsændring, og hvordan de i dag er dem, der taler for miljøbeskyttelse og fælles europæiske standarder.

Jeg mener, at vi behøver denne holdningsændring i hele Europa. Vi må være opmærksomme på, at vi er i færd med at udvikle nye teknologier. Hvorfor ikke strække udvindingen af en forekomst, der er ved at løbe ud alligevel, og først udvikle disse nye teknologier? Jeg vil gerne gøre en ting helt klar. Hvis vi ikke er forsigtige, vil noget uerstatteligt blive ødelagt, og kommende generationer vil forbande os for det.

Derfor må jeg anmode om en langsigtet tilgang her. Det er afgørende, at vi har ensartede europæiske standarder, eftersom floder krydser grænser, og cyanid naturligvis også er en miljøtrussel, der krydser grænser.

Elena Băsescu (PPE). – (RO) Hr. formand! Jeg er enig i, at vi må træffe enhver mulig foranstaltning på EU-plan for at reducere risiciene ved brug af giftige, sundhedsfarlige stoffer som cyanid. Men et forbud mod stofferne må ikke ses som den eneste løsning. Der bruges giftige, sundhedsfarlige stoffer til mange andre industrielle processer end minedrift. Ud over ulykken i Baia Mare i 2000 har mineindustrien oplevet to andre større ulykker. Den ene indtraf i Spanien i 1998, den anden i Sverige 2003, og begge var større ulykker. Men årsagerne var de samme, nemlig slambassiner der brød sammen.

Der benyttes cyanidbaserede udvindingsmetoder ved over 90 % af den globale guld- og sølvproduktion. Indførsel af et betingelsesløst forbud mod denne metode til fordel for metoder, der er baseret på stoffer, som udgør en mindre risiko for miljøet, men som er urimelig dyre og medføre lavere afkast, vil betyde, at det pågældende land vil blive nødt til at standse udvindingen af disse metaller med de økonomiske og sociale følger, det indebærer.

Michael Theurer (ALDE). – (DE) Hr. formand, mine damer og herrer! Som hr. Takkula netop sagde, er brugen af cyanid helt almindelig inden for minedrift. Men som vi har hørt, er det meget farligt. Den katastrofe, som fru Băsescu netop nævnte, forurenede dengang Donau og chokerede os alle, og De ved, at jeg kæmper hårdt for Donau-området. Derfor spekulerer jeg som erhvervspolitikker over, hvad vi kan gøre. Vi har kun begrænset kapacitet til udvinding af guld i EU. Målet er at gøre en global forskel med teknisk nytænkning. Her findes der højteknologiske løsninger, det ved jeg. I Tyskland er der udviklet miljøteknologier, der kan hjælpe os med at undgå cyanid i fremtiden. Vi må gøre disse europæiske højteknologiske løsninger kommercielt levedygtige, og vi må gøre dem billige. Jeg kan se et stort forretningspotentiale her. Vi må ikke begrænse os til EU, men sikre, at vi også på dette område opnår et gennembrud i forhold til international handel af hensyn til miljøet og vores økonomi.

Miroslav Mikolášik (PPE). – (SK) Hr. formand! Udvindingsmetoder baseret på cyanid er forbundet med stor risiko for skader på miljøet og udgør dermed også en trussel for menneskeliv og menneskers helbred. Udludning af ædelmetaller såsom guld ved hjælp af cyanid er forbudt i en række medlemsstater, men risikoen for en naturkatastrofe med forurening af overfladevand går på tværs af landegrænser.

Den berygtede ulykke i Baia Mare (som ligger i Rumænien, så her må jeg rette min kollega hr. Posselt: ulykken indtraf ikke i Tjekkioslovakiet, men i Rumænien, og den forurenede både Ungarn og Slovakiet og dermed det tidligere Tjekkioslovakiet) forårsagede uoverskuelige skader helt op til 1 000 km eller mere fra ulykkesstedet. Mit eget land var blandt dem, der blev ramt.

På trods heraf tillader loven i mange europæiske lande fortsat brugen af sådanne teknikker. For at beskytte menneskers sundhed og miljøet og set i lyset af, at udvindingsmetoder baseret på cyanid kan påvirke en række stater i tilfælde af ulykker, er det min faste overbevisning, at det er nødvendigt og endda afgørende at indføre fælles lovgivning på europæisk plan.

Iosif Matula (PPE). – (RO) Hr. formand! Et kemisk stof, der er ude af kontrol og er sluppet ud i miljøet, forårsager alvorlige problemer, men der findes over 10 mio. kemiske stoffer. Der findes endnu flere steder, hvor der udføres arbejde ved hjælp af kemiske stoffer. Her i Parlamentet kunne vi diskutere millioner af potentielt farlige scenarier. Cyanider er bestemt giftige, men jeg er kemiker, og jeg kan fortælle, at vi har et globalt problem, for færre end 18 % af cyaniderne bruges i mineindustrien. Resten bruges til fremstilling af medicin, forbrugsgoder inden for kosmetikbranchen og mange andre områder.

Men der bruges stoffer på vores planet, der er tusinder af gange mere giftige end cyanider. Overordnet betragtet, hvis kemiske stoffer havner i vand, ødelægger de liv. Vi har mange døde floder rundt omkring i vreden, der er uberørt af cyanider. Der er intet tegn på liv i Det Døde Hav, fordi det indeholder store mængder natriumklorid, med andre ord bordsalt. Når man bruger et kemisk stof, må man anvende og overholde alle de teknologier og bestemmelser til beskyttelse af miljøet, der er gældende i 2010. Som europæisk stat er det bestemt den rute, Rumænien har valgt at følge. Alle verdens lande må gøre det samme.

Traian Ungureanu (PPE). – (EN) Hr. formand! Med al respekt må jeg sige, at denne forhandling dybest set er på galt spor. Det emne, vi diskuterer, er meget underligt. Det skaber fornyet kontrovers om en ulykke, der skete for 10 år siden. Hvorfor? Hvorfor har der været tavshed om det så længe? Og hvorfor netop nu? Hvorfor en forhandling nu? Hvis vi følger dette mønster, kunne og burde vi forbyde alting, der kan knyttes til en ulykke i fortiden. Jeg synes, hele sagen er uberettiget. Jeg synes, den bruger miljøet som dække og er baseret på den massefrygt, der er så moderne nu om dage. Efter min mening er sandheden, at det bare er en dårlig politisk sammensværgelse.

Bernd Posselt (PPE). – (DE) Hr. formand! Jeg vil blot kort afklare en misforståelse hos min kollega, måske på grund af oversættelsen. Jeg kender ganske udmærket Baia Mare, og jeg ved, at det ikke ligger i det tidligere Tjekkioslovakiet, men nord for Transsylvanien. Jeg kender det ganske udmærket. Det var en fejl i oversættelsen. Jeg nævnte blot indlæggene fra hr. Březina, fru Roithová og hr. Mészáros, der henviste til begivenheder i Kašperské Hory eller Bergreichenstein osv. Jeg kender godt Centraleuropas geografi.

Cecilia Malmström, medlem af Kommissionen. – (EN) Hr. formand! Tak for forhandlingen. Jeg vil naturligvis sørge for, at hr. Potočnik får en fuld redegørelse.

Vi deler Deres bekymring over cyanid. Det er naturligvis et meget farligt giftstof, og det er vi klar over. Men lad mig forsikre Dem om, at Kommissionen har draget sine konsekvenser efter den forfærdelige ulykke, der indtraf for 10 år siden i Baia Mare. Det direktiv, vi har indført for kort tid siden, indeholder en masse begrænsninger, betingelser, restriktioner og krav for at sikre maksimal beskyttelse i forhold til virkningerne på miljøet og menneskers sundhed. Direktivet vil også reducere sandsynligheden for, at en sådan ulykke sker igen, og hvis der skulle ske en ulykke, vil det i høj grad begrænse de mulige konsekvenser. Derfor er det yderst vigtigt, at direktivet gennemføres korrekt.

I betragtning af de meget strenge krav i direktivet om minedriftsaffald og manglen på hensigtsmæssige alternativer i dag, virker et generelt forbud mod brugen af cyanid til udvinding af guld ikke passende i øjeblikket. Men vi holder øje med sagen, vi studerer den seneste teknologiske udvikling, og der vil ske en evaluering i 2012. Vi må forøge genvindingsgraden af produkter, der indeholder ædelmetaller i EU for helt at reducere afhængigheden af guldminedrift.

Tak for forhandlingen. Hr. Potočnik vil naturligvis stå til rådighed for at besvare yderligere spørgsmål om emnet. Kommissionen tager sagen meget alvorligt. Hvis De nærlæser direktivet, vil De se, at mange af Deres bekymringer allerede er omtalt. Lad os hjælpe med at presse medlemsstaterne til virkelig at gennemføre det fuld ud, for det ville i høj grad reducere risiciene.

Formanden. – Forhandlingen er afsluttet.

Afstemningen finder sted i mødeperiode maj I.

Kom godt hjem. Lad os håbe, at rejsen ikke bliver afbrudt af vulkaner eller noget andet!

Skriftlige erklæringer (artikel 149)

Daciana Octavia Sârbu (S&D), skriftlig. – (RO) Den 30. januar 2000 revnede dæmningen omkring det slambassin, der indeholdt affald fra firmaet Aurul i Baia Mare, Rumænien, så omkring 100 000 kubikmeter forurenede vand indeholdende 100 t cyanid og tungmetaller kunne løbe ud. Udslippet betød, at drikkevandsforsyningen til 2,5 mio. mennesker i tre lande blev afbrudt. Floden Someş indeholdt cyanidkoncentrationer, der lå 700 gange over det tilladte. Alle vandlevende organismer blev udryddet i en afstand af op til flere hundrede km. Vi må ikke glemme detaljerne om denne katastrofe, som er blevet det internationale symbol på forurening. Den fremhæver, at den slags ulykker kan ske når som helst på trods af lovgivning og tilsyn. Farlige stoffer hører ikke hjemme i mineindustrien, hvis vi ønsker at forhindre katastrofer. Det er hensigten at bygge Europas største åbent brud-guldmine ved Roşia Montană, og den skal baseres på cyanider. Hvilke konsekvenser vil det få? Miljøet bliver ødelagt, landsbyen forsvinder, indbyggerne bliver fordrevet, kirker og kirkegårde skal flyttes, og de uvurderlige ruiner, der stammer fra romersk og præromersk tid, får en dødsdom. Vi kan lære af historien. Det påhviler os alle at tage ved lære af den. Det er fuldstændig afgørende, at vi indfører et totalforbud mod brugen af cyanid i mineindustrien i EU for at undgå tragedier, der rammer mennesker og miljøet.

László Tócs (PPE), skriftlig. – (HU) I de sidste to år har jeg ved adskillige lejligheder, både under Parlamentets plenarmøder og i dets forskellige fora, givet udtryk for farerne ved brug af cyanid i forbindelse med minedrift. Desuden har jeg skrevet et brev til miljøkommissær Stavros Dimas om spørgsmålet om mineaktiviteterne i Rumænien (Roşia Montană) og Bulgarien (Chelopech og Krumovgrad). Brugen af cyanid i forbindelse med

minedrift omtales nogle gange som en farlig "kemisk atombombe" på grund af dens indvirkning på det levende miljø. Siden 1990 har der været omkring tredive tilfælde i hele verden, hvor brugen af cyanid i forbindelse med minedrift har medført alvorlig forurening. Katastrofen ved Tisza-floden for ti år siden anses for at være den mest alvorlige miljøkatastrofe i Europa siden Tjernobyl. Blot inden for de sidste par dage er floden Arieş, der flyder ud i Tisza, blevet forurenet af en guldmine, der blev lukket for 40 år siden. Sidste år udtalte præsident Traian Băsescu selv under et besøg hos et nærliggende mineselskab (Roşia Poieni), at vi ikke kan sidde på en økologisk bombe af denne type, for det er ganske enkelt mord. I lyset af de nye planer for mineprojekter i Rumænien (Roşia Montană, Baia Mare, Certeju de Sus osv.) understreger jeg, at et forbud mod brug af cyanid i forbindelse med minedrift ikke kun er et rumænsk eller på nogen måde et "etnisk" problem, men et universelt – europæisk – spørgsmål, som både EU's medlemsstater og Parlamentets grupper kan nå frem til en fornuftig aftale om. Europa kan ikke være ligeglad med fortidens cyanidkatastrofer eller med truslen om nye i fremtiden. Det er i vores alles interesse at beskytte folk og miljøet, ikke kun mod radioaktivitet og luftforurening, men også mod cyanidforgiftning. Jeg opfordrer Parlamentet til at stemme for vores initiativ.

8. Modtagne dokumenter: se protokollen

9. Gennemførelsesforanstaltninger (forretningsordenens artikel 88): se protokollen

10. Afgørelser vedrørende forskellige dokumenter: se protokollen

11. Skriftlige erklæringer i registret (forretningsordenens artikel 123): se protokollen

12. Tidsplan for kommende møder: se protokollen

13. Afbrydelse af sessionen

Formanden. – Jeg erklærer Europa-Parlamentets session for afbrudt.

(Mødet hævet kl. 18.30)

BILAG (Skriftlige svar)

SPØRGSMÅL TIL RÅDET (Rådets formandskab er ansvarligt for disse svar)

Spørgsmål nr. 1 af Marian Harkin (H-0111/10)

Om: Europæisk statut for foreninger

Kan Rådet i lyset af den forestående EU-konference om civilsamfundet gøre nærmere rede for sit forslag om at etablere en europæisk statut for foreninger? Kan Rådet oplyse, hvornår en sådan statut vil blive indført?

Svar

Dette svar, som er udarbejdet af formandskabet og ikke er bindende for Rådet eller medlemsstaterne, blev ikke givet mundtligt i spørgetiden til Rådet under Europa-Parlamentets mødeperiode i april 2010 i Strasbourg.

(EN) Som spørgeren ved, blev Kommissionens forslag om statuten for den europæiske forening forelagt i december 1991 trukket tilbage i 2006 sammen med en række andre forslag, der ikke længere blev anset for at være relevante og i overensstemmelse med kriterierne for bedre regulering.

Rådet har ikke efterfølgende fået forelagt nye forslag på dette område, og Rådet er ikke klar over, om Kommissionen agter at vedtage et sådant forslag.

Som spørgeren nævner i sit spørgsmål, afholder det spanske formandskab en EU-konference om civilsamfundet "European Civic Days 2010" den 7.-9. maj 2010. Formålet med denne konference er at bringe EU tættere på borgerne gennem udveksling af idéer til, hvordan man kan fremme den civile dialog på lokalt og europæisk plan og borgernes aktive inddragelse i det europæiske projekt til bekæmpelse af fattigdom og social udstødelse, det nye interkulturelle samfund og udbredelsen af borgerretlige værdier.

*
* *

Spørgsmål nr. 2 af Bernd Posselt (H-0112/10)

Om: Samarbejde mellem EU og Ukraine

Hvilke foranstaltninger agter Rådet at træffe for at fremme samarbejdet mellem EU og Ukraine inden for det østlige partnerskab

Svar

Dette svar, som er udarbejdet af formandskabet og ikke er bindende for Rådet eller medlemsstaterne, blev ikke givet mundtligt i spørgetiden til Rådet under Europa-Parlamentets mødeperiode i april 2010 i Strasbourg.

(EN) Ukraine er en nabo af stor strategisk betydning for EU. EU er fast besluttet på at styrke sine forbindelser med Ukraine, hvilket var budskabet til præsident Janukovitj under hans besøg i Bruxelles den 1. marts.

Nøglen til tættere forbindelser mellem EU og Ukraine er indførelse af reformer. Ukraine står over for en række politiske og økonomiske udfordringer, som gør det tvingende nødvendigt at indføre reformer for at sikre stabilitet og velstand på lang sigt. For at sikre politisk stabilitet skal den nye ukrainske ledelse være parat til at indgå i et bredt politisk samarbejde, herunder med oppositionen. I sidste ende er den eneste bæredygtige løsning en forfatningsreform.

Den nye regering bør gennemføre en række reformer for at forbedre den økonomiske situation i Ukraine. Ukraine skal først og fremmest på ny leve op til standbyaftalen med IMF. Ukraine bør også gennemføre reformer i gassektoren, vedtage et budget for 2010 og fortsætte arbejdet med at tilføre banksektoren ny kapital. Landet skal gøre en alvorlig indsats for at bekæmpe korruption.

EU vil fortsat på praktisk og konkret plan støtte Ukraines bestræbelser på at imødegå landets behov. EU vil især fortsætte bestræbelserne på at styrke forbindelserne mellem EU og Ukraine – en proces, der navnlig har været dynamisk i de seneste år. Forhandlingerne om den nye associeringsaftale mellem EU og Ukraine, som EU og Ukraine har ført siden 2007, er af særlig betydning for forbindelserne mellem EU og Ukraine. Den nye aftale skal være ambitiøs og fremadrettet og sigte på at fremme Ukraines politiske associering med og

økonomiske integration i EU. Et vidtgående og bredt frihandelsområde med EU skal være en integrerende del af associeringsaftalen. EU vil også fortsat yde finansiel og teknisk støtte til Ukraine, og denne støtte vil blive øget gennem de supplerende midler og mekanismer inden for rammerne af det østlige partnerskab.

Associeringsagendaen EU-Ukraine blev fastlagt i 2009. Den er et vigtigt instrument, som vil forberede og lette associeringsaftalens ikrafttræden og fremme det politiske samarbejde med Ukraine og landets økonomiske integration i EU. Den udgør en omfattende og praktisk ramme for opfyldelsen af disse mål og omfatter en række sektorspecifikke prioriteringer.

De incitamenter, som EU vil anvende i forhold til Ukraine, er makrofinansiel bistand, fortsat støtte til reformen og moderniseringen af gassektoren og målrettet finansielt og teknisk samarbejde.

*
* *

Spørgsmål nr. 3 af Silvia-Adriana Țicău (H-0114/10)

Om: Status for vedtagelsen af Rådets afgørelse vedrørende aftalen mellem EU og Mexico om lufttrafik

Styrkelsen af dialogen mellem EU på den ene side og Latinamerika og Caribien på den anden side er blandt det spanske EU-formandskabs prioriterede områder. Det spanske EU-formandskab har påtaget sig at fremhæve den strategiske karakter af forholdet mellem EU og Mexico og at fremme forhandlingerne om indgåelse af aftaler mellem EU på den ene side og Mellemamerika, Andes-landene og Mercosur-landene på den anden side. Et af elementerne i dialogen mellem EU og Mexico er vedtagelsen af en afgørelse truffet af Rådet om undertegnelse af aftalen mellem Det Europæiske Fællesskab og De Forenede Mexicanske Stater om visse aspekter af lufttrafik. I betragtning af betydningen af, at denne aftale om samarbejde mellem EU og Mexico indgås, bedes Rådet oplyse, hvad status er for vedtagelsen af denne afgørelse.

Svar

Dette svar, som er udarbejdet af formandskabet og ikke er bindende for Rådet eller medlemsstaterne, blev ikke givet mundtligt i spørgetiden til Rådet under Europa-Parlamentets mødeperiode i april 2010 i Strasbourg.

(EN) Den 5. maj 2009 vedtog Rådet sin afgørelse om undertegnelse af aftalen mellem Det Europæiske Fællesskab og De Forenede Mexicanske Stater om visse aspekter af lufttrafik.

Efter en sprogrevision har det været nødvendigt at tilpasse teksten til Lissabontraktatens ikrafttræden, og Rådet er nu blevet færdig med denne tilpasning, og den reviderede tekst er blevet forelagt den mexicanske side. Når de mexicanske partnere har godkendt den endelige tekst, vil Rådet kunne vedtage en ny afgørelse om undertegnelse af aftalen, hvilket forventes at ske i marts/april 2010. Derefter kan aftalen undertegnes. Der er imidlertid endnu ikke blevet fastlagt en dato for undertegnelse.

Efter undertegnelsen vil Rådet udarbejde et udkast til Rådets afgørelse om indgåelse af en sådan aftale. Denne afgørelse og aftaleteksten vil blive forelagt Europa-Parlamentet til godkendelse.

*
* *

Spørgsmål nr. 4 af Jim Higgins (H-0116/10)

Om: EU's diplomatiske tilstedeværelse uden for Unionen

Hvilke skridt vil Rådet tage for at styrke EU's diplomatiske tilstedeværelse uden for Unionen inden for rammerne af de beføjelser, der er hjemlet i den nyligt vedtagne Lissabontraktat?

Svar

Dette svar, som er udarbejdet af formandskabet og ikke er bindende for Rådet eller medlemsstaterne, blev ikke givet mundtligt i spørgetiden til Rådet under Europa-Parlamentets mødeperiode i april 2010 i Strasbourg.

(EN) I henhold til Lissabontraktaten er Unionens nye delegationer blevet lagt ind under den højtstående repræsentants ansvarsområde. De repræsenterer Unionen og vil i stigende grad varetage de opgaver, der tidligere blev varetaget af det roterende EU-formandskab.

For så vidt angår infrastruktur og personale, har EU allerede et af verdens største diplomatiske net (ca. 120 EU-delegationer samt delegationer ved internationale organisationer, herunder FN, OECD og WHO). Denne

tilstedeværelse vil nu gradvis blive styrket gennem tilførsel af personale og ekspertise fra EU-medlemsstaternes diplomatiske tjenester, Rådets sekretariat og Kommissionen. Dette personale vil være tilknyttet Tjenesten for EU's Optræden Udadtil.

Delegationernes infrastrukturer skal tilpasses, navnlig for at tage hensyn til de stigende sikkerhedsbehov.

Styrkelsen af EU-delegationerne vil også bidrage til at sikre EU øget politisk indflydelse, og de vil kunne formidle EU's budskab på en mere slagkraftig og troværdig måde.

I henhold til traktaten skal delegationerne handle i tæt samarbejde med medlemsstaternes diplomatiske og konsulære missioner. Samtidig vil båndene mellem delegationerne og medlemsstaternes ambassader blive stærkere.

Alt dette vil øge EU's muligheder for at tjene borgerne og forsvare deres interesser mere effektivt i en stadig mere globaliseret verden.

*
* *

Spørgsmål nr. 5 af Agustín Díaz de Mera García Consuegra (H-0121/10)

Om: Cuba

Kan Rådets formandskab oplyse, hvilken politik det agter at føre over for Cuba, efter at den politiske fange Orlando Zapata Tamayo er afgået ved døden, og efter de skandaløse og vedvarende menneskerettighedskrænkelser, der har fundet sted i Cuba?

Svar

Dette svar, som er udarbejdet af formandskabet og ikke er bindende for Rådet eller medlemsstaterne, blev ikke givet mundtligt i spørgetiden til Rådet under Europa-Parlamentets mødeperiode i april 2010 i Strasbourg.

(EN) Jeg beklager også dybt, at Orlando Zapata Tamayo er afgået ved døden, og er i lighed med spørgeren også bekymret over de civile og politiske rettigheder i Cuba.

Formanden for Rådet gav meget klart udtryk for denne holdning i den erklæring, der blev udsendt efter Orlando Zapata Tamayos tragiske død, hvori der stilles krav om betingelsesløs løsladelse af politiske fanger og respekt for de grundlæggende frihedsrettigheder og gives udtryk for dyb bekymring over de politiske fangers situation, især de fanger, der sultestrejker i øjeblikket.

Der blev også givet klart udtryk for denne holdning på Europa-Parlamentets plenarmøde den 10. marts.

Det er bedst, at EU håndterer denne situation inden for rammerne af den politiske dialog snarere end gennem ad hoc-initiativer. Flere forskellige initiativer (demarcher, erklæringer) kunne give bagslag i denne vanskelige fase. Det kan ikke udelukkes, at de kommende dage og uger vil blive præget af begivenheder, der vil lægge yderligere pres på EU for at få os til at reagere. De kanaler, der er til rådighed gennem den politiske dialog, bør bevares og bruges til at give udtryk for EU's faste holdninger over for de cubanske myndigheder. I denne fase er diskret diplomati den bedste vej frem.

I denne sammenhæng vil det være yderst vigtigt at sætte alt ind på at gennemføre det planlagte ministermøde den 6. april. Vi bør fokusere på forberedelserne af dette vigtige møde med henblik på at opnå konkrete resultater.

*
* *

Spørgsmål nr. 6 af Nikolaos Chountis (H-0123/10)

Om: Inddragelse af IMF i procedurerne vedrørende det overdrevne underskud

I afgørelsen fra det ekstraordinære møde i Det Europæiske Råd den 11. februar 2010 om Grækenlands økonomiske situation blev det blandt andet besluttet, at Kommissionen nøje vil følge gennemførelsen af henstillingerne i enighed med Den Europæiske Centralbank (ECB) og foreslå eventuelle nødvendige yderligere foranstaltninger, idet den støtter sig til IMF's (Den Internationale Valutafonds) erfaringer. Henvendelsen til IMF efter den ovennævnte afgørelse fra Rådet skaber en farlig institutionel præcedens, eftersom IMF på denne

måde ophøjes til medansvarlig myndighed sammen med Kommissionen og Centralbanken for de foranstaltninger, der pålægges Grækenland.

På baggrund af, at det for det første hverken i artikel 126 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (som er dens mest detaljerede artikel) eller i den tilknyttede protokol (artikel 12) om proceduren i forbindelse med overdrevne underskud eller i andre EU-retstekster er fastlagt noget om IMF's eller nogen anden international organisations deltagelse i disse overvågningsprocedurer, og at en sådan deltagelse for det andet kun ville kunne retfærdiggøres, hvis medlemsstaten officielt ønskede inddragelse af IMF, bedes Rådet besvare følgende: Har Rådet overvejet, at Rådets ovennævnte henvendelse til IMF er en overtrædelse af traktaterne, fordi den skaber en ny institutionel og politisk præcedens, uden at den påkrævede procedure er fulgt? Har Grækenland rettet anmodning til IMF?

Svar

Dette svar, som er udarbejdet af formandskabet og ikke er bindende for Rådet eller medlemsstaterne, blev ikke givet mundtligt i spørgetiden til Rådet under Europa-Parlamentets mødeperiode i april 2010 i Strasbourg.

(EN) Den erklæring, som stats- og regeringscheferne vedtog på Det Europæiske Råds uformelle møde den 11. februar, er politisk, og den er ikke et udtryk for gennemførelsen af proceduren i forbindelse med uforholdsmæssigt store underskud som fastlagt i traktaterne.

For at besvare det første spørgsmål skal der skelnes mellem proceduren i forbindelse med uforholdsmæssigt store underskud på den ene side og tilgængelige mekanismer for finansiel støtte til medlemsstater med budgetproblemer på den anden side.

Formålet med proceduren i forbindelse med uforholdsmæssigt store underskud forankret i artikel 126, stk. 2-13, i TEUF er at fremme og i nødvendigt omfang tvinge den pågældende medlemsstat til at nedbringe et konstateret budgetunderskud. Der blev indledt en procedure i forbindelse med uforholdsmæssigt store underskud mod Grækenland i april 2009 på grundlag af Rådets afgørelse i henhold til EF-traktatens artikel 104, stk. 6 – nuværende artikel 126, stk. 6 – efter henstilling fra Kommissionen. På mødet den 16. februar 2010 vedtog Rådet en afgørelse i henhold til artikel 126, stk. 9, hvor det pålagde Grækenland at træffe foranstaltninger til den nedbringelse af underskuddet, som skønnes nødvendig for at rette op på situationen med et uforholdsmæssigt stort underskud.

Idet proceduren i forbindelse med uforholdsmæssigt store underskud rent begrebsmæssigt ikke er forbundet med spørgsmålet om finansiel støtte til medlemsstater med budgetproblemer, ville det ikke være i strid med traktaternes bestemmelser om proceduren i forbindelse med uforholdsmæssigt store underskud eller de afgørelser og henstillinger, som Rådet har vedtaget på grundlag af disse bestemmelser, at henvende sig til IMF som en mulig finansieringskilde i forbindelse med Grækenland.

Tilgængeligheden af mekanismer for finansiel støtte til medlemsstater, og mere præcist betingelserne for den finansielle støtte, der kan ydes til Grækenland, er et andet spørgsmål. Det skal erindres, at de nærmere betingelser for finansiel støtte til Grækenland i henhold til erklæringen fra euroområdet stats- og regeringschefer af 25. marts indebærer en betydelig finansiering fra Den Internationale Valutafond, men med overvejende europæisk finansiering. Det fremgår klart af erklæringen, at udbetalingen af europæisk finansiering "underlægges streng konditionalitet".

Det skal erindres, at artikel 136 i TEUF, som bemyndiger Rådet til at vedtage foranstaltninger for de medlemsstater, der har euroen som valuta, bl.a. med henblik på "at styrke samordningen og overvågningen af deres budgetdisciplin", kan bruges som grundlag for at pålægge Grækenland sådanne betingelser.

Med hensyn til det andet spørgsmål understreges det, at Rådet for indværende ikke er bekendt med, at Grækenland har anmodet om støtte fra IMF.

*
* *

Spørgsmål nr. 7 af Frank Vanhecke (H-0126/10)

Om: Forbindelserne mellem EU og Cuba

Det er kendt, at EU's spanske formandskab tilstræber en normalisering af forbindelserne mellem EU og Cuba. Af konklusionerne fra Rådets samling den 15.-16. juni 2009 fremgår det, at Rådet i juni 2010 vil tage

stilling til en eventuel ændring af EU's nuværende holdning til Cuba. I den forbindelse vil der blive taget hensyn til fremskridt på menneskerettighedsområdet.

Er Rådet enig i det spanske formandskabs holdning? Hvilke fremskridt er der i bekræftende fald konstateret i Cuba med hensyn til menneskerettigheder? Anvender Cuba den internationale konvention om borgerlige og politiske rettigheder (1966) og den internationale konvention om sociale, økonomiske og kulturelle rettigheder, således som Rådet krævede det i 2009? Har Cuba givet konkret (bindende) tilsagn om at afskaffe den såkaldte "farlighedslov", der bruges som hjemmel til at fængsle personer på grundlag af ren "formodet farlighed"?

Svar

Dette svar, som er udarbejdet af formandskabet og ikke er bindende for Rådet eller medlemsstaterne, blev ikke givet mundtligt i spørgetiden til Rådet under Europa-Parlamentets mødeperiode i april 2010 i Strasbourg.

(EN) Rådet understregede i sine konklusioner fra juni 2009, at Rådet i juni 2010 vil træffe afgørelse om den årlige gennemgang af den fælles holdning, herunder foretage en vurdering af den politiske dialogs fremtid, under hensyn til de fremskridt, der er opnået med hensyn til elementerne i rådskonklusionerne, ikke mindst på menneskerettighedsområdet. Denne gennemgang har været en årlig øvelse siden vedtagelsen af den fælles holdning og vil finde sted igen i år.

Det spanske formandskab mener, at det kunne være nyttigt at indlede overvejelser om forbindelserne mellem EU og Cuba og den fremtidige EU-Cuba-politik. Jeg vil gerne minde om, at betydningen af den fælles holdning blev understreget i forbindelse med vores drøftelser under mødeperioden i marts. Disse drøftelser viste også, at der er bred enighed om betydningen af menneskerettigheder som værdier, EU søger at fremme globalt.

Rådet følger nøje menneskerettighedssituationen i Cuba. Menneskerettighedssituationen drøftes indgående og regelmæssigt på de ministermøder, der har været afholdt med Cuba to gange om året siden 2008 som led i den politiske dialog. Rådet giver også offentligt udtryk for sin bekymring over menneskerettighedssituationen i Cuba gennem offentlige erklæringer, dets konklusioner og henvendelser til de cubanske myndigheder såsom den 23. marts 2010.

Med hensyn til den internationale konvention om borgerlige og politiske rettigheder fra 1966 og den internationale konvention om sociale, økonomiske og kulturelle rettigheder vil jeg gerne understrege, at Cuba har undertegnet, men ikke ratificeret, disse to konventioner, selv om Rådet har opfordret Cuba til at gøre dette.

Med hensyn til den lov, som spørgeren henviser til, har de cubanske myndigheder ikke forpligtet sig til at afskaffe denne lov inden for rammerne af den politiske dialog mellem EU og Cuba.

Jeg kan forsikre spørgeren om, at Rådet fortsat vil følge udviklingen i Cuba nøje og benytte enhver passende lejlighed til at udtrykke bekymring, når menneskerettighederne krænkes.

*
* *

Spørgsmål nr. 8 af Laima Liucija Andrikiienė (H-0131/10)

Om: Behovet for et fælles regelsæt vedrørende salg af våben til tredjelande

For nylig foretog Frankrig forhandlinger med Rusland om et eventuelt salg af fire Mistral krigsskibe. Disse drøftelser har givet anledning til påstande fra en række EU-medlemsstater, herunder Letland, Litauen, Estland og Polen, om at et salg af Mistral krigsskibe ville have negative indvirkninger for deres egen sikkerhed såvel som for nogle af EU's naboer. Disse lande påpeger, at Mistral klart er af offensiv karakter.

I betragtning af at Lissabontraktaten beskriver fælles forsvarsplaner og omfatter en bestemmelse om solidaritet inden for området sikkerhed og forsvar, anser det spanske formandskab det for nødvendigt inden for EU at have et fælles regelsæt vedrørende salg af våben fra EU-medlemsstater til tredjelande?

Er Rådet villig til at igangsætte sådanne drøftelser?

Svar

Dette svar, som er udarbejdet af formandskabet og ikke er bindende for Rådet eller medlemsstaterne, blev ikke givet mundtligt i spørgetiden til Rådet under Europa-Parlamentets mødeperiode i april 2010 i Strasbourg.

(EN) EU har længe erkendt behovet for et fælles EU-regelsæt for salg af våben til tredjelande.

I 1991 og 1992 vedtog Det Europæiske Råd otte kriterier, som medlemsstaterne skal tage i betragtning ved vurderingen af ansøgninger om våbeneksporttilladelser.

I 1998 vedtog Rådet et fælles regelsæt for salg af våben til tredjelande i form af EU's adfærdskodeks for våbeneksport. Kodeksen omfattede en nærmere redegørelse for de otte kriterier vedtaget i 1991 og 1992, og der blev indført en meddelelses- og konsultationsmekanisme for afslag og en åbenhedsprocedure i kraft af offentliggørelse af EU's årsberetninger om våbeneksport. Kodeksen bidrog i høj grad til harmoniseringen af de nationale politikker for kontrol med våbeneksport. Punkt 9 i kodeksens operative bestemmelser havde følgende ordlyd:

"Medlemsstaterne vurderer i givet fald inden for den fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik situationen i de lande, der modtager eller ønsker at modtage våbeneksport fra medlemsstaterne, ud fra adfærdskodeksens principper og kriterier."

Den 8. december 2008 vedtog Rådet fælles holdning 2008/944/FUSP, et stærkt opdateret og forbedret instrument, der erstatter adfærdskodeksen. Punkt 9 i den fælles holdning afspejler punkt 9 i kodeksens operative bestemmelser og har følgende ordlyd:

"Medlemsstaterne vurderer inden for rammerne af FUSP situationen i de lande, der modtager eller ønsker at modtage eksport af militærteknologi eller -udstyr fra medlemsstaterne, ud fra principperne og kriterierne i denne fælles holdning."

Sådanne vurderinger foretages regelmæssigt, bl.a. i Rådets organer og på alle relevante niveauer, på anmodning af en medlemsstat.

*
* *

Spørgsmål nr. 9 af Mairead McGuinness (H-0135/10)

Om: Fremskridt hen imod FN's 2015-mål

Hvilke fremskridt har Rådet opnået angående dets planer for en ambitiøs EU-holdning i forbindelse med 2015-målene?

Svar

Dette svar, som er udarbejdet af formandskabet og ikke er bindende for Rådet eller medlemsstaterne, blev ikke givet mundtligt i spørgetiden til Rådet under Europa-Parlamentets mødeperiode i april 2010 i Strasbourg.

(EN) 2010 er en afgørende fase i opfyldelsen af millenniumudviklingsmålene inden 2015. EU lægger særlig vægt på at sikre, at plenarmødet på højt niveau om millenniumudviklingsmålene i september i år bliver en succes.

Igennem de seneste ni år er der blevet gjort en stor indsats for at opfylde millenniumudviklingsmålene, selv om fremskridtene varierer i de forskellige sektorer og regioner. Afrika syd for Sahara halter især bagud. Den økonomiske og finansielle krise rejser tvivl om, hvorvidt det er muligt at opfylde millenniumudviklingsmålene inden 2015, og kan underminere de hidtidige fremskridt.

Idet der kun er fem år til 2015, anser Rådet plenarmødet på højt niveau i september for at være en enestående mulighed for at gøre status og vurdere, hvad der hidtil er opnået, og beslutte, hvilke yderligere tiltag der skal gøres inden 2015. Vi er nødt til at bruge denne lejlighed til at fremskynde en koordineret international indsats for at sikre en hurtigere opfyldelse af millenniumudviklingsmålene.

Med hensyn til selve processen vil EU fortsat spille en ledende rolle som verdens største donor og gøre den nødvendige indsats for at sikre et målrettet og handlingsorienteret udfald af plenarmødet på højt niveau. Som led i forberedelserne til dette møde forventes Rådet at vedtage en opdateret EU-holdning, som det vil forelægge Det Europæiske Råd i juni, hvori der tages hensyn til Kommissionens "forårspakke" om udviklingssamarbejde og rapporten udarbejdet af FN's generalsekretær i forbindelse med plenarmødet på højt niveau, der blev fremlagt i sidste måned.

*
* *

Spørgsmål nr. 10 af Zigmantas Balčytis (H-0138/10)**Om: Indkomstskat for søfolk, der er til søs i lange perioder**

I henhold til den litauiske lov om indkomstskat skal litauiske søfolk, der arbejder på tredjelandes fartøjer, betale 15 % skat. Søfolk på fartøjer under EU-landes flag skal ikke betale denne skat.

Det er praksis i andre EU-lande, at søfolk, der er til søs i mindst 183 dage, betaler nul procent skat eller ikke skal betale nogen skat. Denne praksis anvendes ikke i Litauen.

Mener Rådet ikke, at skat på søfolks indkomst burde være reguleret på fællesskabsplan for at sørge for, at principperne for det indre marked overholdes?

Er Rådet enig i, at anvendelsen af en standardiseret indkomstskatteprocent for alle EU-søfolk og standardisering af skatteordningerne kunne medvirke til at beskytte EU-borgernes job?

Svar

Dette svar, som er udarbejdet af formandskabet og ikke er bindende for Rådet eller medlemsstaterne, blev ikke givet mundtligt i spørgetiden til Rådet under Europa-Parlamentets mødeperiode i april 2010 i Strasbourg.

(EN) Spørgerens spørgsmål vedrører direkte beskatning. Det er i denne forbindelse nødvendigt at understrege en række vigtige aspekter.

For det første minder Rådet om, at da personlige indkomstskatter ikke er harmoniseret på EU-plan, kan medlemsstaterne frit vedtage deres egne love med henblik på at opfylde indenrigspolitiske mål og krav, forudsat at de udøver denne kompetence i overensstemmelse med de grundlæggende principper i traktaten om fri bevægelighed for arbejdstagere, tjenesteydelser og kapital samt etableringsfrihed. Det er Kommissionens opgave at overvåge, om den nationale lovgivning er i overensstemmelse med EU-lovgivningen.

Rådet vil også gerne minde om, at Rådet udelukkende kan vedtage lovgivning på grundlag af et forslag fra Kommissionen. Kommissionen har ikke for indeværende forelagt et forslag vedrørende de spørgsmål, som spørgeren henviser til. I sin meddelelse fra 2001 "Skattepolitik i EU – Prioriteringer for de kommende år" har Kommissionen anført, at de personlige indkomstskatter kan overlades til medlemsstaterne, selv når EU når et højere integrationsniveau end nu, og at en koordinering på EU-niveau kun kan blive nødvendig for at forhindre diskriminering i grænseoverskridende situationer eller fjerne forhindringer for udøvelsen af de friheder, der er fastlagt i traktaterne.

*
* *

Spørgsmål nr. 11 af Niki Tzavela (H-0141/10)**Om: Energipolitik**

EU-repræsentanter inden for energisektoren har udtrykt ønske om at forbedre forholdet til Rusland og har talt om at nærme sig et forretningsmæssigt forhold.

Der er to rivaliserende rørledninger i den sydøstlige del af Middelhavet: Nabucco og South Stream. South Stream forsynes med russisk gas. Nabucco-gasledningen er klar til brug, men der er ikke nogen gas til at forsyne den. Hvor skal EU få gas fra til at forsyne Nabucco, når dødvandet i sagen om Tyrkiet og Armenien blokerer for gas fra Aserbajdsjan, og EU ikke er villig til at handle med Iran?

Overvejer Rådet i erhvervsmæssig sammenhæng muligheden af at føre forhandlinger med Rusland om Nabucco og South Stream? Overvejer Rådet måder, hvorpå de to projekter kunne blive samarbejdende projekter i stedet for konkurrerende projekter? Hvordan vil Rådet i så fald opnå dette?

Svar

Dette svar, som er udarbejdet af formandskabet og ikke er bindende for Rådet eller medlemsstaterne, blev ikke givet mundtligt i spørgetiden til Rådet under Europa-Parlamentets mødeperiode i april 2010 i Strasbourg.

(EN) Rådet understreger, at diversificering af brændstoffer, kilder og ruter har været EU's politik gennem mange år. Denne politik er blevet lagt åbent frem over for både transit- og leverandørlandene.

De to projekter, som spørgeren henviser til, dvs. Nabucco og South Stream, støttes fortsat af Rådet, idet begge projekter bidrager til den diversificering, som EU ønsker. Når det er sagt, minder Rådet om, at disse projekter i høj grad ledes af private selskaber, og det er derfor i sidste ende op til de pågældende selskaber at udvælge og samarbejde med de partnere, de ønsker.

Nabucco- og South Stream-projekterne bør drøftes med Rusland inden for rammerne af energidialogen mellem EU og Rusland, især i arbejdsgruppen om infrastruktur nedsat under Gruppen om udviklingen på energimarkederne. Denne arbejdsgruppe har ikke drøftet konkrete projekter på sine seneste møder. Det bør understreges, at den aktuelle politiske situation og problemerne med at få adgang til gasforsyninger, som spørgeren henviser til, bør ansues i et langsigtet perspektiv (30 år eller mere) i forbindelse med sådanne store infrastrukturprojekter.

I denne forbindelse har Rådet besluttet at undersøge mulighederne for at udvikle en mekanisme, som vil lette adgangen til nye gaskilder gennem det kaspiske udviklingssamarbejde. Formålet med det påtænkte kaspiske udviklingssamarbejde er at påvise over for potentielle leverandører som f.eks. Turkmenistan, at efterspørgslen i EU har et omfang, der skaber grundlag for at afsætte betydelige gasmængder til dette marked på mellemlang og lang sigt.

*
* *

Spørgsmål nr. 12 af Georgios Papastamkos (H-0143/10)

Om: Aftale mellem EU og Marokko om handel med landbrugsprodukter

Den 17. december 2009 undertegnede Kommissionen og de ansvarlige marokkanske myndigheder en protokol, som var afslutningen på forhandlingerne med henblik på "at forbedre de bilaterale handelsbetingelser for produkter fra landbrugs- og fiskerisektoren".

Som bekendt producerer EU's medlemsstater i Middelhavsområdet og landene i den sydøstlige del af Middelhavsområdet adskillige produkter, som ligner hinanden, inden for de samme perioder. Endvidere opfordres de europæiske producenter til bl.a. at overholde strenge normer, for så vidt angår produkternes sikkerhed og kvalitet.

Hvorledes vurderer Rådet den nævnte aftale, især med hensyn til de følger, som en større åbning af markedet i EU på de betingelser, som Kommissionen har forhandlet, kunne få for det europæiske landbrug?

Svar

Dette svar, som er udarbejdet af formandskabet og ikke er bindende for Rådet eller medlemsstaterne, blev ikke givet mundtligt i spørgetiden til Rådet under Europa-Parlamentets mødeperiode i april 2010 i Strasbourg.

(EN) Som spørgeren påpegede, undertegnede de marokkanske forhandlere og EU-forhandlerne den 17. december 2009 som afslutning på forhandlingerne en protokol om en fremtidig aftale, der skal forbedre de bilaterale handelsbetingelser for produkter fra landbrugs- og fiskerisektoren inden for rammerne af Euro-Middelhavsaftalens køreplan for landbruget (Rabatkøreplanen), der blev vedtaget den 28. november 2005.

På EU-Marokko-topmødet, som fandt sted i Granada den 7. marts 2010, udtrykte de to parter "tilfredshed med de betydelige fremskridt i handelsforhandlingerne gennem de seneste måneder, der har gjort det muligt at afslutte forhandlingerne om handel med landbrugsprodukter, forarbejdede landbrugsprodukter og fiskevarer, samt med aftalen om bilæggelse af handelstvister, et vigtigt skridt i retning af en vidtgående og bred frihandelsaftale." Det blev aftalt, at "parterne skal fremme undertegnelsen af aftalen om handel med landbrugsprodukter, forarbejdede landbrugsprodukter og fiskevarer og sikre, at den træder kraft hurtigst muligt."

Indgåelsen af aftalen er betinget af de respektive myndigheders godkendelse. For EU's vedkommende vedtager Rådet i henhold til proceduren i artikel 218, stk. 6, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde en afgørelse om indgåelse af aftalen på forslag af EU-forhandleren (Kommissionen) og efter godkendelse fra Europa-Parlamentet. Kommissionen har endnu ikke forelagt sit forslag for Rådet. Rådet kan derfor ikke tage stilling til denne aftale på nuværende tidspunkt.

*
* *

Spørgsmål nr. 13 af Gay Mitchell (H-0144/10)**Om: Pres på undertrykkende regimer**

Overalt i verden står undertrykkende regimer i vejen for tanker om tolerance, demokrati og frihed, som er hjørnestenene i Den Europæiske Union. Der går ikke en dag, uden at vi hører om, at et eller andet regime i verden undertrykker sine borgere enten på grundlag af religion, samvittighedsfrihed eller politisk opposition.

På baggrund af Den Europæiske Unions nye samordnede ordninger for udenrigsanliggender, hvordan vil Rådet intensivere sine initiativer og udøve et reelt pres på nationer og regeringer, som anvender metoder, som vi finder afskyelige, men som ikke desto mindre har et samarbejde med EU på områder såsom handel eller udviklingsbistand?

Svar

Dette svar, som er udarbejdet af formandskabet og ikke er bindende for Rådet eller medlemsstaterne, blev ikke givet mundtligt i spørgetiden til Rådet under Europa-Parlamentets mødeperiode i april 2010 i Strasbourg.

(EN) Unionens optræden på den internationale scene bygger på de principper og mål, der er fastlagt i EU-traktatens artikel 21⁽¹⁾, herunder fremme af menneskerettigheder, retsstatsprincippet og demokrati. I overensstemmelse med den europæiske sikkerhedsstrategi har EU styrket sin indsats "for at opbygge menneskers sikkerhed ved at reducere fattigdom og ulighed, fremme god regeringsførelse og menneskerettigheder, bidrage til udvikling og tackle de grundlæggende årsager til konflikter og usikkerhed."

EU råder over en bred vifte af instrumenter inden for rammerne af dens optræden udadtil til opfyldelse af disse mål. EU anvender bl.a. menneskerettighedsdialoger, politiske klausuler i handels- og udviklingsaftaler og restriktive foranstaltninger med henblik på at fremme respekten for frihed, menneskerettigheder og retsstatsprincippet over hele verden. Menneskerettighedsdialoger er et vigtigt element i EU's overordnede strategi over for tredjelande. EU har til dato etableret næsten 40 dialoger med fokus på menneskerettigheder med henblik på at drøfte enkeltsager, der vækker bekymring, og fremme reelle, konkrete forbedringer med hensyn til respekt for menneskerettighederne i hele verden. Menneskerettighedsspørgsmål drøftes ligeledes inden for rammerne af den regelmæssige politiske dialog.

Hvad angår handelsforbindelser og udviklingssamarbejde, indføres der normalt "politiske klausuler" i samlede aftaler mellem EU og tredjelande. Klausulerne om respekt for menneskerettighederne, de demokratiske principper og retsstaten betragtes som "væsentlige elementer", og overtrædelsen heraf har konsekvenser, herunder hel eller delvis suspension af den pågældende aftale.

EU kan også beslutte at indføre restriktive foranstaltninger over for tredjelande, som ikke respekterer demokrati, menneskerettighederne og retsstatsprincippet, med det formål at gennemtvinge politiske ændringer. I muligt omfang og i overensstemmelse med EU's overordnede strategi over for det pågældende tredjeland kan de retlige restriktive foranstaltninger også omfatte incitamenter til fremme af den nødvendige ændring af en politik eller aktivitet. Ud over en fuldstændig og effektiv gennemførelse af restriktive foranstaltninger vedtaget af FN's Sikkerhedsråd i henhold til FN-pagtens kapitel VII kan EU også indføre autonome sanktioner i fuld overensstemmelse med EU's forpligtelser i henhold til folkeretten.

EU's vigtigste autonome sanktionsordninger på dette område vedrører Burma/Myanmar, Guinea (Conakry) og Zimbabwe.

Lissabontraktaten har skabt en ny ramme for EU's optræden på den internationale scene med en bred vifte af tilgængelige instrumenter. Når bestemmelserne i Lissabontraktaten er blevet gennemført fuldt ud, vil det blive lettere for EU at anvende disse instrumenter på en mere sammenhængende og gensidigt forstærkende måde. Tjenesten for EU's Optræden Udadtil kommer til at spille en afgørende rolle på dette område.

*
* *

(1) Konsolideret udgave af traktaten om Den Europæiske Union. Findes på:
<http://eur-lex.europa.eu/LexUriServ/LexUriServ.do?uri=OJ:C:2008:115:0013:0045:DA:PDF>.

Spørgsmål nr. 14 af Evelyn Regner (H-0147/10)**Om: Antallet af medlemmer af Europa-Parlamentet efter Lissabontraktatens ikrafttrædelse**

I henhold til artikel 11 i Europa-Parlamentets forretningsorden som ændret pr. 25. november 2009 må de kommende 18 medlemmer deltage i Europa-Parlamentets arbejde som observatører uden stemmeret, indtil tillægsprotokollen er blevet ratificeret.

Hvordan agter Rådet at gennemføre Lissabontraktaten, for så vidt angår de yderligere 18 pladser i Europa-Parlamentet?

Hvilket initiativ vil Rådet iværksætte for at fremskynde EU-medlemsstaternes ratificering af tillægsprotokollen?

Hvad har Rådet i sinde at gøre, for at Frankrig retter sig efter konklusionerne fra Det Europæiske Råd den 18.-19. juni 2009 og udnævner de yderligere medlemmer af Europa-Parlamentet?

Svar

Dette svar, som er udarbejdet af formandskabet og ikke er bindende for Rådet eller medlemsstaterne, blev ikke givet mundtligt i spørgetiden til Rådet under Europa-Parlamentets mødeperiode i april 2010 i Strasbourg.

(EN) Som alle ved, må antallet af medlemmer af Europa-Parlamentet ikke overstige 750 plus formanden i henhold til artikel 14 i traktaten om Den Europæiske Union (TEU) som indført ved Lissabontraktaten. Da valget til Europa-Parlamentet i juni 2009 fandt sted på grundlag af den tidligere traktat (dvs. 736 valgte medlemmer af Europa-Parlamentet), blev Det Europæiske Råd den 4.-7. juni 2009 enige om at føje 18 ekstra pladser til de 736 pladser, der blev besat ved valget i juni, såfremt Lissabontraktaten trådte i kraft⁽²⁾. Forud for gennemførelsen af denne aftale indgået af Det Europæiske Råd skal de 27 medlemsstater vedtage og ratificere en protokol om ændring af artikel 2 i protokol nr. 36 om overgangsbestemmelser, der er knyttet som bilag til Lissabontraktaten, efter proceduren i artikel 48, stk. 3, i TEU. Den 4. december 2009 forelagde den spanske regering et forslag til ændring af traktaterne med henblik herpå.

Den 10.-11. december 2009⁽³⁾ besluttede Det Europæiske Råd at høre Europa-Parlamentet og Kommissionen med henblik på at behandle dette forslag. I henhold til artikel 48, stk. 3, andet afsnit, i TEU, understregede Det Europæiske Råd, at det ikke agtede at indkalde et konvent (sammensat af repræsentanter for de nationale parlamenter, medlemsstaternes stats- og regeringschefer, Europa-Parlamentet og Kommissionen) inden konferencen mellem repræsentanterne for medlemsstaternes regeringer, da Det Europæiske Råd ikke mente, at omfanget af de foreslåede ændringer begrundede et sådant konvent. Repræsentanterne for Det Europæiske Råd anmodede derfor om Europa-Parlamentets godkendelse i henhold til artikel 48, stk. 3, i TEU.

Den forventede tidsplan for indledningen af konferencen mellem repræsentanterne for medlemsstaternes regeringer afhænger af modtagelsen af Europa-Parlamentets holdning til disse to spørgsmål, der ifølge vores oplysninger først vil blive meddelt efter miniplenaren i maj, dvs. den 4.-5. maj.

Vi agter at afholde en kort konference mellem repræsentanterne for medlemsstaternes regeringer, hvorefter protokollen om ændring af traktaten vil blive ratificeret af de enkelte medlemsstater i overensstemmelse med deres respektive forfatningsretlige bestemmelser.

Med hensyn til proceduren for udpegning af de to ekstra franske medlemmer af Europa-Parlamentet i Frankrig vil jeg gerne minde om, at de pågældende medlemsstater i henhold til vores initiativ om ændring af protokol nr. 36 til Lissabontraktaten på grundlag af Det Europæiske Råds konklusioner fra juni 2009 kan udpege de kommende medlemmer af Europa-Parlamentet på tre måder:

enten ved almindelige direkte ad hoc valg i den pågældende medlemsstat, jf. bestemmelserne for valg til Europa-Parlamentet

eller på grundlag af resultaterne fra valget til Europa-Parlamentet den 4.-7. juni 2009

eller ved, at den pågældende medlemsstats nationale parlament blandt sine medlemmer udpeger det nødvendige antal medlemmer i henhold til den procedure, som hver enkelt medlemsstat har fastlagt.

(2) 11225/2/09 REV 2.

(3) EUCO 6/09.

I alle tre tilfælde skal udpegningen ske i overensstemmelse med de pågældende medlemsstaters lovgivning og forudsat, at disse personer er valgt ved almindelige direkte valg.

Disse bestemmelser er naturligvis kun gældende i en overgangsperiode, dvs. i Europa-Parlamentets nuværende valgperiode. Fra 2014 og frem skal alle Europa-Parlamentets medlemmer udpeges i henhold til valgakten.

Jeg glæder mig også over den afbalancerede holdning, som Udvalget om Konstitutionelle Anliggender gav udtryk for den 7. april. Udvalget påpegede, at ånden i akten fra 1976 burde følges ved udpegelsen af de ekstra medlemmer af Europa-Parlamentet, men at et indirekte valg var acceptabelt i tilfælde af uovervindelige tekniske og politiske vanskeligheder.

*
* *

Spørgsmål nr. 15 af Rodi Kratsa-Tsagaropoulou (H-0149/10)

Om: Procedurer til koordinering af den økonomiske situation og til overvågning af den finansielle situation i eurozone-medlemsstaterne

Den spanske økonomi- og finansminister, Elena Salgado, og statssekretær for europæiske anliggender, Diego López Garrido, har begge påtaget sig at undersøge, hvordan det kan lade sig gøre at rette op på de strukturelle økonomiske svagheder og at sikre en reel koordinering. I betragtning af de mekanismer til overvågning af medlemsstaternes finansielle politikker, som allerede er fastsat i traktatens artikel 121 og 126, kan Rådet da svare på følgende spørgsmål:

Hvordan vil Rådet definere mere effektive procedurer til overvågning og koordinering? Er der fremsat konkrete forslag til, hvordan der kan opnås en mere bæredygtig og afbalanceret økonomisk model, når henses til de store økonomiske uligheder, som for øjeblikket deler eurozonen? I givet fald, hvordan har medlemsstaterne da modtaget disse forslag?

Svar

Dette svar, som er udarbejdet af formandskabet og ikke er bindende for Rådet eller medlemsstaterne, blev ikke givet mundtligt i spørgetiden til Rådet under Europa-Parlamentets mødeperiode i april 2010 i Strasbourg.

(EN) De økonomiske og budgetmæssige overvågningsprocedurer, der er fastsat i artikel 121 og 126 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF), er fortsat hjørnestenen i vores økonomi- og finanspolitiske samordning.

Det Europæiske Råd anførte i sine konklusioner fra marts 2010, at den generelle økonomiske politiske samordning skal styrkes ved at gøre bedre brug af instrumenterne i artikel 121 i TEUF.

Med hensyn til euroområdet og i lyset af behovet for et tæt økonomisk samarbejde i euroområdet er der med Lissabontraktaten blevet indført mulighed for at vedtage foranstaltninger til styrkelse af den økonomiske samordning mellem eurolandene i artikel 136 i TEUF. Sådanne foranstaltninger skal altid vedtages "efter den relevante procedure blandt dem, der er nævnt i artikel 121 og 126", og således i overensstemmelse med de eksisterende procedurer i henhold til samordnings- og overvågningsmekanismerne og proceduren i forbindelse med uforholdsmæssigt store underskud, samtidig med at samordningen i euroområdet styrkes.

Det Europæiske Råd opfordrede også Kommissionen til at fremsætte forslag om økonomisk samordning senest i juni 2010 under anvendelse af de nye instrumenter i artikel 136 i TEUF for at styrke samordningen i euroområdet. Kommissionen har indtil videre ikke forelagt forslag eller henstillinger desangående for Rådet.

På deres møde i marts 2010 gav euroområdet stats- og regeringschefer endvidere tilsagn om at fremme en stærk koordinering af de økonomiske politikker i Europa, og anførte, at Det Europæiske Råd skal forbedre den økonomiske styring af Den Europæiske Union. De foreslog, at dets rolle med hensyn til økonomisk koordinering og fastlæggelse af Den Europæiske Unions vækststrategi styrkes.

Endelig minder jeg om, at Det Europæiske Råd på samme møde også anmodede sin formand om i samarbejde med Kommissionen at oprette en taskforce med repræsentanter for medlemsstaterne, det roterende formandskab og ECB, som inden udgangen af indeværende år skal forelægge Rådet de foranstaltninger, der er nødvendige for at nå målet om en forbedret kriseløsningsramme og bedre budgetdisciplin, idet den undersøger alle muligheder for at styrke den retlige ramme.

*
* *

Spørgsmål nr. 16 af László Tóké (H-0151/10)

Om: Beskyttelse af retten til uddannelse på mindretalssprog i Ukraine

Hvilke midler og instrumenter benytter Rådet sig af i den løbende politiske dialog med Ukraine for at sikre, at der er fokus på respekten for retten til uddannelse på mindretalssprog?

Hvordan overvåger og sikrer Rådet sig, at Ukraine gennemfører associeringsagendaen i dens fulde udstrækning vedrørende landets tilsagn om at respektere mindretalsrettigheder?

Svar

Dette svar, som er udarbejdet af formandskabet og ikke er bindende for Rådet eller medlemsstaterne, blev ikke givet mundtligt i spørgetiden til Rådet under Europa-Parlamentets mødeperiode i april 2010 i Strasbourg.

(EN) Der lægges vægt på spørgsmålet om respekt for menneskerettigheder og mindretalsrettigheder i forbindelserne mellem EU og Ukraine. Plenarmødet i februar har vist, at Parlamentet lægger særlig vægt på udviklingen af en retsstat, demokrati og reformprocessen i Ukraine. Betydningen af det nationale mindretalsspørgsmål er nedfældet i partnerskabs- og samarbejdsaftalen mellem EU og Ukraine, der blev undertegnet i juni 1994 og trådte i kraft i marts 1998. I artikel 2 i denne aftale fastslås det, at respekt for demokratiske principper og menneskerettigheder er et generelt princip, der udgør et væsentligt element i aftalen. I henhold til aftalen kan spørgsmålet om respekt for menneskerettighederne og mindretalsrettigheder desuden også drøftes inden for rammerne af den politiske dialog mellem EU og Ukraine, som også kan omfatte drøftelser af beslægtede spørgsmål, der henhører under OSCE og Europarådet. Mindretalsspørgsmål drøftes også i Samarbejdsrådet og JLS-underudvalgsmøder med Ukraine. På det 12. møde i EU-Ukraine Samarbejdsrådet, der fandt sted i Bruxelles den 26. november 2009, understregede Rådet behovet for at træffe effektive foranstaltninger for at sikre, at politikker til fremme af det ukrainske sprog i undervisningen ikke hindrer eller begrænser brugen af mindretalssprog.

Associeringsagendaen EU-Ukraine, der har til formål at forberede og fremme en hurtig gennemførelse af den nye associeringsaftale mellem EU og Ukraine gennem enighed om konkrete tiltag til opfyldelse af målene, omfatter en politisk dialog, der navnlig har til formål at styrke respekten for de demokratiske principper, retsstaten og god regeringsførelse, menneskerettigheder og grundlæggende frihedsrettigheder, herunder mindretalsrettigheder, som forankret i FN's og Europarådets centrale konventioner og tilknyttede protokoller. Denne dialog og dette samarbejde omfatter udveksling af bedste praksis om foranstaltninger til beskyttelse af mindretal mod forskelsbehandling og udstødelse i overensstemmelse med europæiske og internationale standarder med det formål at skabe en moderne retlig ramme, at sikre et tæt samarbejde mellem myndighederne og repræsentanter for mindretalsgrupper samt et samarbejde om foranstaltninger til bekæmpelse af øget intolerance og hadekriminalitet.

EU har til stadighed opfordret Ukraine til at samarbejde med OSCE's højkommissær for nationale mindretal, herunder om spørgsmål vedrørende mindretalssprog.

Det bør også bemærkes, at der lægges meget stor vægt på respekt for mindretalsrettigheder i den associeringsaftale, som EU og Ukraine forhandler om i øjeblikket, idet det betragtes som en af de vigtigste fælles værdier, der danner grundlag for tætte og varige forbindelser mellem EU og Ukraine.

*
* *

Spørgsmål nr. 17 af Liam Aylward (H-0154/10)

Om: Prioriteter for den europæiske strategi for unge

Den nye sociale dagsorden og Det Europæiske Råds beslutning om ungdomspolitik af november 2009 har udpeget børn og unge som en vigtig prioritet for perioden indtil 2018. Der skal gives prioritet til bekæmpelsen af ungdomsarbejdsløsheden og faldet i antallet af unge, der deltager i uddannelse eller faglig uddannelse.

Beslutningen går ind for at skabe flere og lige muligheder for alle unge inden for uddannelse og på arbejdsmarkedet i tidsrummet indtil 2018. Kan Rådet give praktiske eksempler på, hvordan dette vil blive gennemført? Kan vi forvente nye programmer og initiativer på dette område, og hvordan ser den umiddelbare fremtid ud?

Svar

Dette svar, som er udarbejdet af formandskabet og ikke er bindende for Rådet eller medlemsstaterne, blev ikke givet mundtligt i spørgetiden til Rådet under Europa-Parlamentets mødeperiode i april 2010 i Strasbourg.

(EN) Den 27. november 2009 vedtog Rådet en resolution om nye rammer for det europæiske samarbejde på ungdomsområdet i de næste ni år. Rådet nåede til enighed om, at de overordnede målsætninger for et sådant europæisk samarbejde på ungdomsområdet i perioden 2010-2018 bør være at skabe flere og lige muligheder for alle unge med hensyn til uddannelse og på arbejdsmarkedet og at fremme aktivt medborgerskab, social inddragelse og solidaritet for alle unge, samtidig med at medlemsstaternes ansvar for ungdomspolitik og den frivillige karakter af det europæiske samarbejde på ungdomsområdet respekteres.

Rådet nåede også til enighed om, at det europæiske samarbejde på ungdomsområdet i perioden indtil 2018 bør gennemføres ved hjælp af en fornyet åben koordinationsmetode, og at det bør bygge på de overordnede mål, den tostrengede tilgang og de otte indsatsområder, der er fastlagt inden for rammerne, herunder "uddannelse" og "beskæftigelse og iværksætterkultur". Unge beskæftigelse fastsættes desuden som en overordnet prioritet for det nuværende trojkaformandskab.

I bilag I til Rådets resolution om fastlæggelse af sådanne rammer foreslås en række generelle initiativer, som medlemsstaterne og Kommissionen kan tage inden for alle områder, samt en række specifikke ungdomsrelaterede mål og eventuelle initiativer for de enkelte indsatsområder, som medlemsstaterne og/eller Kommissionen også kan tage inden for deres respektive kompetenceområder og med behørig hensyntagen til subsidiaritetsprincippet.

I marts 2010 nåede Det Europæiske Råd⁽⁴⁾ desuden til enighed om en række overordnede mål, som udgør de fælles målsætninger, der skal være vejledende for medlemsstaternes og EU's indsats inden for rammerne af strategien for beskæftigelse og vækst i perioden 2010-2020. Følgende to overordnede mål er direkte relateret til unge:

at sigte mod at bringe beskæftigelsesfrekvensen op på 75 % for kvinder og mænd mellem 20 og 64 år, bl.a. ved øget deltagelse af unge mennesker (samt de øvrige grupper med lav deltagelse)

at forbedre uddannelsesniveauerne, navnlig ved at sigte mod at reducere skolefrafaldet og ved at øge den andel af befolkningen, der har afsluttet en videregående eller tilsvarende uddannelse.

Selv om disse ungdomsrelaterede mål ikke er af reguleringsmæssig karakter og ikke indebærer byrdefordeling, udgør de et fælles mål, der skal søges nået gennem en blanding af foranstaltninger på nationalt plan og på EU-plan.

Endelig er det det spanske formandskabs mål, at Rådet vedtager en resolution i maj om aktiv integration af unge med henblik på bekæmpelse af arbejdsløshed og fattigdom med det formål at etablere fælles principper på dette område og indarbejde ungdomsdimensionen i andre politikker.

*
* *

Spørgsmål nr. 18 af Nicole Kiil-Nielsen (H-0156/10)

Om: Beskyttelsen af menneskerettighederne i Afghanistan

Den 28. januar 2010 i London støttede EU-medlemsstaterne den afghanske præsident Hamid Karzais plan for national forsoning og lovede at bidrage til dens finansiering.

Har medlemsstaterne udtrykt deres utilfredshed over, at denne plan ikke er blevet drøftet i forvejen i hverken Parlamentet eller med det civile afghanske samfund?

Har EU fået garantier for, at kvinders grundlæggende rettigheder bliver overholdt inden godkendelsen og understøttelsen af denne plan?

Insisterede EU i London på, at alle aftaler med oprørerne omfatter en klar forpligtelse til at overholde menneskerettighederne?

(4) Dok. EUCO 7/10.

Hvis den nationale forsoning skal styres af afghanerne selv, hvordan kan tilstedeværelsen af EU's repræsentanter i den rådgivende Jirga om fred den 2.-4. maj så sikre overholdelsen af de demokratiske rettigheder?

Svar

Dette svar, som er udarbejdet af formandskabet og ikke er bindende for Rådet eller medlemsstaterne, blev ikke givet mundtligt i spørgetiden til Rådet under Europa-Parlamentets mødeperiode i april 2010 i Strasbourg.

(EN) Menneskerettigheder, især kvinder og børns rettigheder, er et centralt aspekt i EU's politiske dialog med den afghanske regering – som anført i EU's handlingsplan for Afghanistan og Pakistan, som Rådet vedtog den 27. oktober 2009.

På Londonkonferencen bekræftede den afghanske regering sit tilsagn om at beskytte og fremme alle afghanske borgers menneskerettigheder og gøre Afghanistan til et sted, hvor mænd og kvinder nyder godt af sikkerhed, lige rettigheder og lige muligheder på alle livsområder. Det internationale samfund hilste den afghanske regerings tilsagn om at gennemføre den nationale handlingsplan for Afghanistans kvinder og loven om afskaffelse af vold mod kvinder velkommen. Konferencedeltagerne udtrykte desuden tilfredshed med den afghanske regerings tilsagn om at styrke kvindernes deltagelse i alle afghanske regeringsinstitutioner, herunder valgte og udpegede organer og den offentlige tjeneste.

EU tilskynder fortsat den afghanske regering til at træffe konkrete foranstaltninger, der sikrer, at menneskerettighederne respekteres fuldt ud. Afghanistan skal selv lede forsonings- og reintegrationsprocessen. Deltagerne i Londonkonferencen glædede sig over den afghanske regerings planer om at reintegrere de borgere, der er villige til at afstå fra vold, deltage i det frie og åbne samfund og respektere de principper, der er forankret i den afghanske forfatning, klippe båndene til al-Qaeda og andre terrorgrupper og forfølge deres politiske mål med fredelige midler.

Økonomisk vækst, respekt for retsstatsprincippet og menneskerettighederne samt skabelse af beskæftigelsesmuligheder og god regeringsførelse for alle afghanere er også afgørende for at mindske oprørets tiltrækningskraft og sikre større stabilitet i Afghanistan.

EU's engagement i Afghanistan er langsigtet. EU er fast besluttet på at støtte den afghanske regerings bestræbelser på at imødegå den politiske udfordring og således gennemføre reintegrations- og forsoningsprocessen. Gennem den afghanske regering sigter EU på at styrke den afghanske kapacitet og forbedre regeringsførelsen på alle niveauer. Forbedring af valgsystemet, bekæmpelse af korruption og fremme af retsstatsprincippet og menneskerettighederne er centrale aspekter i god regeringsførelse. Deltagerne i Londonkonferencen glædede sig over den afghanske regerings tilsagn om at puste nyt liv i de afghansk ledede reintegrations tiltag og fastlægge og gennemføre et effektivt, bredt, gennemsigtigt og bæredygtigt nationalt freds- og reintegrationsprogram. Fredsjirgaen, der skal afholdes i maj, er et led i denne proces.

*
* *

Spørgsmål nr. 19 af Ryszard Czarnecki (H-0158/10)

Om: Nægtelse af decharge til Rådet for regnskabsåret 2008

Europa-Parlamentets Budgetkontroludvalg har ikke meddelt Rådet decharge for gennemførelsen af budgettet for 2008. Dette minder om situationen fra sidste år, da dechargen for gennemførelsen af budgettet for 2007 først blev meddelt i november 2009. Hvad vil Rådet gøre for at indføre klarere finansieringsmekanismer og klarere regler for regnskaber? Hvornår vil dette ske?

Svar

Dette svar, som er udarbejdet af formandskabet og ikke er bindende for Rådet eller medlemsstaterne, blev ikke givet mundtligt i spørgetiden til Rådet under Europa-Parlamentets mødeperiode i april 2010 i Strasbourg.

(EN) Efter Rådets opfattelse er der ikke nogen objektiv grund til at sætte spørgsmålstegn ved Rådets gennemførelse af budgettet for 2008. Der er ikke blevet konstateret nogen uregelmæssigheder i Revisionsrettens årsberetning eller Budgetkontroludvalgets analyse af regnskabet for 2008.

Budgetkontroludvalgets holdning til dette spørgsmål er tilsyneladende baseret på tvivl om den grad af gennemsigtighed, der praktiseres af Rådet.

På dette punkt kan jeg være meget klar. Rådet mener, at der hidtil har været fuld gennemsigtighed i gennemførelsen af budgettet.

Rådet mener således, at det opfylder alle indberetningskravene i finansforordningen. Desuden offentliggør Rådet på sit websted en beretning om den økonomiske forvaltning i det foregående år. Jeg vil gerne henlede Deres opmærksomhed på, at Rådet i dag er den eneste institution, der har gjort en beretning om det foreløbige regnskab for 2009 offentlig tilgængelig for borgerne.

Desuden afholdt formanden for Coreper og Rådets generalsekretær møde med en delegation fra Budgetkontroludvalget den 15. marts 2010. I forbindelse med dette møde blev der forelagt en lang række oplysninger om de spørgsmål, som Budgetkontroludvalget har rejst om gennemførelsen af Rådets budget for 2008.

Forbindelserne mellem vores institutioner med hensyn til vores administrationsbudgetter reguleres af den såkaldte "gentlemanaftale".

Hvis Europa-Parlamentet ønsker at revidere denne ordning, vil Rådet være rede til at overveje at indgå drøftelser om en ny ordning, hvis begge grene af budgetmyndigheden behandles på helt lige fod.

*
* *

Spørgsmål nr. 20 af Hans-Peter Martin (H-0160/10)

Om: EU-medlemsstaternes konkurrenceevne

Ifølge Det Europæiske Råds faste formand, Herman Van Rompuy, bør EU-medlemsstaternes konkurrenceevne forbedres gennem regelmæssig kontrol og supplerende indikatorer.

Hvad mener det spanske rådsformandskab om forslagene fra Det Europæiske Råds faste formand, Herman Van Rompuy?

Hvilke kontrolmekanismer vil det spanske rådsformandskab iværksætte for at sikre en bedre kontrol med EU-medlemsstaternes konkurrenceevne og en hurtigere erkendelse af ukorrekt adfærd?

Hvilke indikatorer vil det spanske rådsformandskab indføre for at måle EU-medlemsstaternes "konkurrenceevne" mere effektivt og udarbejde mere gennemsigtige handlingsvejledninger?

Svar

Dette svar, som er udarbejdet af formandskabet og ikke er bindende for Rådet eller medlemsstaterne, blev ikke givet mundtligt i spørgetiden til Rådet under Europa-Parlamentets mødeperiode i april 2010 i Strasbourg.

(EN) Konkurrenceevnen er et af de vigtigste parametre for Europa 2020-strategien, der blev drøftet på Det Europæiske Råds forårsmøde den 25. og 26. marts 2010.

På Det Europæiske Råds forårsmøde blev man enige om fem overordnede mål, som kan betragtes som indikatorer for konkurrenceevne og vejledende for medlemsstaternes indsats:

at bringe beskæftigelsesfrekvensen for kvinder og mænd mellem 20 og 64 år op på 75 %

at afsætte 3 % af BNP til forskning og udvikling gennem kombinerede offentlige og private investeringer

at reducere drivhusgasemissionerne med 20 % i overensstemmelse med 20/20/20-målet sammenlignet med 1990-niveauerne og øge vedvarende energikilders andel til og energieffektiviteten med 20 %.

at forbedre uddannelsesniveauerne – Det Europæiske Råd agter at fastsætte de numeriske værdier for disse mål i juni 2010

at reducere fattigdommen på grundlag af de indikatorer, som vil blive fastsat af Det Europæiske Råd på mødet i juni 2010.

På baggrund af de overordnede mål vil medlemsstaterne fastsætte deres nationale mål i dialog med Kommissionen. Resultaterne af denne dialog vil blive drøftet af Rådet inden udgangen af juni 2010.

Medlemsstaterne vil udarbejde nationale reformprogrammer med en detaljeret redegørelse for de foranstaltninger, de vil iværksætte for at gennemføre den nye strategi.

På Det Europæiske Råds forårsmøde konkluderede man desuden, at nøglen til en vellykket gennemførelse af strategien er effektive overvågningsmekanismer. Disse omfatter:

en årlig vurdering af de fremskridt, der er opnået, i Det Europæiske Råd

regelmæssige drøftelser i Det Europæiske Råd om hovedprioriteterne i strategien

styrkelse af den generelle økonomiske politiske samordning.

Endelig bør det understreges, at Det Europæiske Råd med henblik på at styrke kontrolmekanismerne og kontrollen med medlemsstaternes konkurrenceevne har anmodet sin formand om i samarbejde med Kommissionen at oprette en taskforce med repræsentanter for medlemsstaterne, det roterende formandskab og ECB, som inden udgangen af indeværende år skal forelægge Rådet de foranstaltninger, der er nødvendige for at nå målet om en forbedret kriseløsningsramme og bedre budgetdisciplin, idet den undersøger alle muligheder for at styrke den retlige ramme.

*

* *

Spørgsmål nr. 21 af Pat the Cope Gallagher (H-0169/10)

Om: Taiwans medlemskab af internationale organisationer

Hvilke konkrete foranstaltninger har Det Europæiske Råd truffet efter vedtagelsen af Europa-Parlamentets betænkning om den fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik den 10. marts 2010 (A7-0023/2010) for at overtale Kina til at opgive sin modstand mod Taiwans medlemskab af internationale organisationer som f.eks. Organisationen for International Civil Luftfart (ICAO) og De Forenede Nationers rammekonvention om klimaændringer (UNFCCC)?

Svar

Dette svar, som er udarbejdet af formandskabet og ikke er bindende for Rådet eller medlemsstaterne, blev ikke givet mundtligt i spørgetiden til Rådet under Europa-Parlamentets mødeperiode i april 2010 i Strasbourg.

(EN) Forbindelserne mellem Kina og Taiwan er blevet drastisk forbedret efter valget af Ma Ying-jeou i 2008. Dette er en velkommen udvikling for stabilitet i regionen.

Rådet er grundlæggende helt overbevist om, at der skal findes en fredelig løsning på Taiwanspørgsmålet gennem en konstruktiv dialog mellem alle berørte parter. Det er i denne ånd, at Rådet altid har støttet – og fortsat vil støtte – en pragmatisk løsning, som parterne på begge sider af Taiwanstrædet er nået til enighed om, og som indebærer, at Taiwan får mulighed for at deltage i relevante internationale organisationer.

Taiwan søger i øjeblikket observatørstatus i Organisationen for International Civil Luftfart (ICAO) og De Forenede Nationers rammekonvention om klimaændringer (UNFCCC). Rådet vil hilse de to parters drøftelser af konkrete skridt til at sikre Taiwans relevante deltagelse i disse to fora, såfremt denne deltagelse er vigtig for EU og globale interesser, velkommen.

*

* *

Spørgsmål nr. 22 af Brian Crowley (H-0171/10)

Om: Fredsprocessen i Mellemøsten

Kan Det Europæiske Råd give en ajourført vurdering af status i fredsprocessen i Mellemøsten?

Hvilke tiltag har Det Europæiske Råd iværksat for at fremme implementeringen af Goldstone-rapporten?

Kan Det Europæiske Råd oplyse, hvilke bestræbelser der i den seneste tid er gjort for at sikre frigivelse af den tilfangetagne israelske soldat Gilad Shalit?

Svar

Dette svar, som er udarbejdet af formandskabet og ikke er bindende for Rådet eller medlemsstaterne, blev ikke givet mundtligt i spørgetiden til Rådet under Europa-Parlamentets mødeperiode i april 2010 i Strasbourg.

(EN) Fredsprocessen i Mellemøsten står fortsat i stampe. Der pågår fortsat intense internationale bestræbelser på at genoptage forhandlingerne om alle spørgsmål vedrørende den endelige status, og relanceringen af fredsprocessen i Mellemøsten fortsætter. Kvartetten mødtes i Moskva den 19. marts og erklærede, at forhandlingerne burde føre til en forhandlingsløsning mellem parterne inden for 24 måneder.

EU følger nøje de israelske og palæstinensiske myndigheders undersøgelser af påståede krænkelse af menneskerettighederne og den humanitære folkeret. Rådet opfordrer samtidig Israel og palæstinenserne til at forholde sig konstruktivt til en ny troværdig og fuldt uafhængig undersøgelse af påstandene. Det er af afgørende betydning, at alle parter i konflikten foretager disse undersøgelser, for at sikre ansvarlighed for krænkelse af menneskerettighederne og den humanitære folkeret og bekæmpelse af straffrihed, og de bidrager i sidste ende til forsoning og varig fred. Som spørgeren måske husker, deltog Rådet i Europa-Parlamentets forhandling om Goldstone-rapporten den 24. februar 2010 og noterede sig den beslutning, som Europa-Parlamentet vedtog efterfølgende.

Der gøres fortsat forsøg på at få frigivet den bortførte israelske soldat Gilad Shalit med støtte fra EU. Rådet har gentagne gange opfordret til fuld respekt for den humanitære folkeret i Gaza.

*
* *

Spørgsmål nr. 23 af Georgios Toussas (H-0174/10)

Om: Provokerende handlinger fra Tyrkiets side og NATO's planer for Ægæerhavet

Der er ved at ske en optrapning af Tyrkiets chikane i Ægæerhavet med militærfly og krigsskibe. Disse provokerende handlinger hænger sammen med Tyrkiets vedvarende bestræbelser og NATO's imperialistiske planer om en opdeling af Ægæerhavet og skabelse af en "grå zone" øst for 25. længdegrad og svækkelse af de græske suverænitetsrettigheder til luftrummet over og farvandet i Ægæerhavet og de græske øer og småøer. Tyrkiske krigsfly og landfaste radaranlæg generer civile fly og havnepolitiets helikoptere og den civile luftfart i det græske luftrum. Skibe tilhørende den tyrkiske krigsflåde nærmer sig de græske kyster, som det f.eks. skete den 24. marts 2010, hvor den tyrkiske korvet "Bafra" krænkede det græske territorialfarvand og derved skabte en overordentlig farlig situation i hele området.

Fordømmer Rådet disse provokationer imod Grækenlands suverænitetsrettigheder samt NATO's planer om en deling af Ægæerhavet, der rummer enorme risici for freden og sikkerheden i hele den sydøstlige del af Middelhavet?

Svar

Dette svar, som er udarbejdet af formandskabet og ikke er bindende for Rådet eller medlemsstaterne, blev ikke givet mundtligt i spørgetiden til Rådet under Europa-Parlamentets mødeperiode i april 2010 i Strasbourg.

(EN) Rådet er opmærksom på dette spørgsmål, idet Grækenland har indgivet et stort antal formelle klager om Tyrkiets fortsatte krænkelse af Grækenlands luftrum.

Rådet vil gerne minde om, at Tyrkiet som kandidatland skal dele EU's værdier og mål som fastsat i traktaterne. På denne baggrund er det af afgørende betydning utvetydigt at forpligte sig til at etablere gode naboforbindelser og finde en fredelig løsning på tvister. Dette spørgsmål er omfattet af forhandlingsrammen og udgør en prioritet på kort sigt i det reviderede tiltrædelsespartnerskab.

Rådet understregede i sine konklusioner af 8. december 2009, at Tyrkiet utvetydigt skal forpligte sig til at etablere gode forbindelser med nabolandene og finde en fredelig løsning på tvister i overensstemmelse med De Forenede Nationers pagt, herunder om nødvendigt ved hjælp af Den Internationale Domstol. I denne forbindelse opfordrede EU kraftigt til at undgå enhver form for trussel, kilde til konflikt eller handlinger, som kan skade gode naboskabsforbindelser og en fredelig bilæggelse af tvister.

I lyset heraf kan Rådet forsikre spørgeren om, at spørgsmålet fortsat vil blive fulgt nøje og rejst på alle relevante niveauer, idet gode naboskabsforbindelser er et af de krav, som Tyrkiets fremskridt i forhandlingerne vil blive målt på. Dette budskab understreges til stadighed over for Tyrkiet på alle niveauer – senest på mødet mellem EU og Tyrkiet inden for rammerne af den politiske dialog i Ankara den 10. februar 2010 samt på Associeringsrådets møde den 26. marts 2010.

*
* *

Spørgsmål nr. 24 af Peter van Dalen (H-0176/10)**Om: Massegrusomheder i Nigeria**

Har Rådet kendskab til de seneste massegrusomheder i Nigeria, der fandt sted i delstaten Plateau den 19. januar og 7. marts 2010?

Er det klar over, at sådanne massegrusomheder ikke er isolerede hændelser, men indgår i en kontinuerlig voldscyklus mellem forskellige etniske og religiøse grupper i det centrale Nigeria?

Er det bekendt med rapporter om, at lokale myndigheder undertiden har deltaget i voldshandlingerne, men i de fleste tilfælde blot optræder som passive tilskuere?

Vil det appellere indtrængende til Nigerias regering og offentlige myndigheder om at gøre en større indsats for at standse voldscyklussen mellem etniske og religiøse grupper i det centrale Nigeria, navnlig ved at forstærke sikkerheden for udsatte lokalsamfund, herunder i landdistrikter, retsforfølge gerningsmændene til massegrusomheder og sætte ind mod de grundlæggende årsager til den sekteriske vold, herunder den sociale, økonomiske og politiske diskrimination af visse befolkningsgrupper?

Svar

Dette svar, som er udarbejdet af formandskabet og ikke er bindende for Rådet eller medlemsstaterne, blev ikke givet mundtligt i spørgetiden til Rådet under Europa-Parlamentets mødeperiode i april 2010 i Strasbourg.

(EN) Rådet lægger stor vægt på rettigheder som religionsfrihed, trosfrihed og ytringsfrihed i sine dialoger med tredjelande. Tanke-, samvittigheds-, religions- og trosfriheden er en af de grundlæggende menneskerettigheder og som sådan forankret i en række internationale instrumenter.

Unionens højtstående repræsentant for udenrigsanliggender og sikkerhedspolitik, Baroness Ashton, har offentligt fordømt volden og de tragiske tab af menneskeliv i Nigeria.

EU har opfordret alle parter til at udvise tilbageholdenhed og forsøge at finde fredelige metoder til at løse problemerne mellem religiøse og etniske grupper i Nigeria samt opfordret den nigerianske forbundsregering til at sørge for, at gerningsmændene til voldshandlinger bliver retsforfulgt, og til at støtte en dialog mellem forskellige etniske grupper og forskellige religiøse grupper.

I henhold til artikel 8 i Cotonouaftalen skal EU føre en regelmæssig politisk dialog med Nigeria om menneskerettigheder og demokratiske principper, herunder etnisk, religiøs og racebetinget forskelsbehandling.

Efter EU's opfattelse er det af afgørende betydning, at Nigeria fortsat værner om landets demokratiske normer og værdier, hvis landet skal imødegå de mange udfordringer, det står over for, herunder valgreform, økonomisk udvikling, splid mellem religiøse samfund og gennemsigthed.

EU agter fortsat at samarbejde med Nigeria sammen med sine vigtigste internationale partnere om løsningen af landets interne problemer og at arbejde sammen med Nigeria som partnere på den globale scene.

*
* *

SPØRGSMÅL TIL KOMMISSIONEN**Spørgsmål nr. 26 af Zigmantas Balčytis (H-0137/10)****Om: Beskyttelse af børns rettigheder i EU**

En bestemmelse i Lissabontraktaten om børns rettigheder giver EU hjemmel til at vedtage foranstaltninger for at sikre, at børns rettigheder indarbejdes i alle vigtige politikområder. Det er foruroligende, at seksuelt misbrug af børn fortsat er et alvorligt problem i EU. I nogle medlemsstater findes der børnehjem, hvor der ikke er nogen garanti for passende levevilkår og omsorg, og hvor der forekommer tilfælde af seksuelt misbrug. Undersøgelsen af disse tilfælde går meget langsomt.

Mener Kommissionen ikke, at der er behov for på EU-plan at kontrollere, hvorledes beskyttelsen af børns rettigheder håndhæves, samt en strengere overvågning af, hvorledes medlemsstaterne sørger for, at børns rettigheder beskyttes, og om de institutioner, der har ansvaret herfor, udfører deres arbejde korrekt, hvad angår beskyttelse af de mest sårbare i samfundet, nemlig børnene?

Svar

(EN) Kommissionen ønsker i lighed med spørgeren at sikre et højt niveau for beskyttelse og fremme af børns rettigheder i EU.

Seksuel udnyttelse og vold mod børn er uacceptabelt. For at imødegå dette problem har Kommissionen for nylig vedtaget et forslag til direktiv om bekæmpelse af seksuelt misbrug af børn, seksuel udnyttelse af børn og børnepornografi⁽⁵⁾.

Kommissionens meddelelse fra 2006 med titlen "Mod en EU-strategi for børns rettigheder"⁽⁶⁾ skabte grundlag for en EU-politik om børns rettigheder med sigte på at fremme og beskytte børns rettigheder i EU's interne og eksterne politikker. Kommissionen støtter medlemsstaternes bestræbelser på at beskytte og fremme børns rettigheder i deres politikker. I denne forbindelse vil Kommissionen fortsat støtte gensidigt samarbejde, udveksling af god praksis og finansieringen af foranstaltninger i medlemsstaterne, som har indvirkning på børns rettigheder. Kommissionen har ikke beføjelse til at overvåge krænkelse af børns rettigheder i sager, der ikke er relateret til EU-lovgivningen.

I Kommissionens meddelelse om det nye flerårige program for 2010-2014 på området med frihed, sikkerhed og retfærdighed⁽⁷⁾ samt i Rådets konklusioner om samme spørgsmål af 11. december 2009⁽⁸⁾ ("Stockholmprogrammet") understreges betydningen af at udvikle en ambitiøs strategi for børns rettigheder med følgende prioriterede områder: bekæmpelse af vold mod børn og børn i særligt sårbare situationer, navnlig i forbindelse med migrationspolitik (herunder uledsagede mindreårige og børn, der er ofre for menneskehandel).

Kommissionen agter at vedtage en ny meddelelse i slutningen af 2010, hvori den vil redegøre for, hvordan den vil sikre, at der tages hensyn til børns rettigheder i alle EU's interne og eksterne politikker i overensstemmelse med principperne i EU-lovgivningen, og at de er i fuld overensstemmelse med principperne og bestemmelserne i FN's konvention om barnets rettigheder (UNCRC).

*
* *

Spørgsmål nr. 27 af Radvilė Morkūnaitė-Mikulėnienė (H-0168/10)**Om: Gennemførelse af Fællesskabets konkurrenceregler for det indre gasmarked i EU**

Selv om vi netop har erklæret oprettelsen af et indre gasmarked i Den Europæiske Union, er der visse medlemsstater, hvor en virksomhed fra et tredjeland (Gazprom) indtager en monopolstilling på gasmarkedet, direkte eller indirekte kontrollerer gasforsyningen og nettene til distribution og transmission af gas. Denne situation påvirker disse medlemsstaters kontrakter med gasleverandører i negativ retning, og gasprisen stiger ofte for den endelige forbruger.

Hvordan vil Kommissionen sikre gennemsigtighed og konkurrence på energimarkedet i EU under hensyn til EU's tredje energipakke og navnlig bestemmelserne i artikel 11 i direktiv 2009/73/EF⁽⁹⁾ af 13. juli 2009 om fælles regler for det indre marked for naturgas? Agter Kommissionen at bistå medlemsstater, der i høj grad er afhængige af en enkelt ekstern leverandør, i forhandlingerne om gasprisen for at undgå forvrængninger af prisen? Agter Kommissionen at undersøge, om det forhold at Gazprom har monopol i visse medlemsstater, ikke fordrejer konkurrencereglerne for det indre gasmarked i EU, og om dette forhold ikke gør det muligt for Gazprom at misbruge sin dominerende stilling på markedet?

Svar

(EN) I henhold til den tredje pakke om det indre energimarked kan transmissionssystemoperatører ("TSO'er") først godkendes og udpeges som TSO'er efter gennemførelse af certificeringsproceduren i el- og gasdirektiverne. Disse bestemmelser finder anvendelse på alle TSO'er i forbindelse med den første certificering

⁽⁵⁾ KOM(2010)0094.

⁽⁶⁾ KOM(2006)367.

⁽⁷⁾ KOM(2009)262.

⁽⁸⁾ Rådets dokument EUCO 6/09.

⁽⁹⁾ EUT L 211 af 14.8.2009, s. 94.

og herefter hver gang det er nødvendigt at tage TSO'ens overholdelse af bestemmelserne om adskillelse op til fornyet vurdering.

Hvis en potentiel TSO, der kontrolleres af en person fra et tredjeland, f.eks. Den Russiske Føderation, ansøger om certificering, erstattes proceduren i artikel 10 af proceduren i artikel 11 i el- og gasdirektiverne om certificering for så vidt angår tredjelande.

I henhold til artikel 11 i el- og gasdirektiverne skal den regulerende myndighed afvise certificering af en TSO, der kontrolleres af en person fra et tredjeland, hvis det ikke er påvist:

at den pågældende enhed overholder bestemmelserne om adskillelse. De samme bestemmelser finder anvendelse på de forskellige modeller for adskillelse, dvs. ejerskabsmæssig adskillelse, uafhængig systemoperatør ("ISO") og uafhængig transmissionsoperatør ("ITO"), og

at udstedelsen af certificeringen ikke vil være til risiko for medlemsstatens og Fællesskabets energiforsyningsikkerhed. Denne vurdering skal foretages af den regulerende myndighed eller en anden kompetent myndighed, som medlemsstaten har udpeget.

Den nationale regulerende myndighed skal ved vurderingen navnlig tage hensyn til internationale aftaler mellem EU og/eller den pågældende medlemsstat og det pågældende tredjeland om energiforsyningsikkerhed samt andre specifikke kendsgerninger og omstændigheder i hvert enkelt tilfælde og i det pågældende tredjeland.

Det påhviler den potentielle TSO, der kontrolleres af en person fra et tredjeland, at påvise, at ovennævnte betingelser er opfyldt. Kommissionen skal afgive en forhåndsudtalelse om certificeringen. Den nationale regulerende myndighed skal, når den træffer endelig afgørelse om certificering, tage videst muligt hensyn til Kommissionens udtalelse.

Certificeringsproceduren finder anvendelse på TSO'er, der kontrolleres af personer fra tredjelande, fra den 3. marts 2013. De nationale regulerende myndigheder skal sikre, at TSO'erne overholder bestemmelserne om adskillelse og certificering i den tredje pakke. De nationale regulerende myndigheder har i denne forbindelse beføjelse til at træffe bindende afgørelser, herunder til at idømme den pågældende virksomhed bøder.

Med hensyn til gennemsigtighed vil den tredje pakke om det indre energimarked øge markedsgennemsigtigheden med hensyn til netdrift og forsyning. Dette vil sikre lige adgang til oplysninger, gøre priserne mere gennemsigtige, øge tilliden til markedet og gøre det nemmere at undgå markedsmanipulation. Den nye 10-årige investeringsplan for EU's energinet vil sikre en mere gennemsigtig og samordnet investeringsplanlægning mellem medlemsstaterne. Den øger forsyningsikkerheden og styrker samtidig EU-markedet.

Kommissionens rolle er at fastlægge den passende retlige ramme for et velfungerende indre marked for gas og ikke at blive inddraget i kommercielle forhandlinger mellem de enkelte energiselskaber. Det er op til de enkelte selskaber, der køber gas, at forhandle kontraktvilkår med gasleverandører på grundlag af deres behov.

I lande, der er godt integreret i EU's energimarked, og som således har adgang til spotmarkeder og forskellige gasleverandører, kan forbrugerne drage fordel af de nuværende lavere priser på spotmarkederne. Isolerede lande drager imidlertid ikke fordel heraf, idet de ikke har noget valg, enten fordi de ikke har nogen fysiske sammenkoblinger, eller fordi hele netværkskapaciteten er bundet op på langsigtede kontrakter. Sammenkoblinger er derfor af afgørende betydning for disse lande, da de skaber mulighed for integration i EU's energimarked og for at drage fordel af de valg, som markedet giver forbrugerne.

På et sammenkoblet og integreret og effektivt marked vil priserne ofte konvergere. Kommissionen har vedtaget den tredje pakke om det indre energimarked for at imødegå dette problem med det formål at fremme konkurrencen og markedsintegrationen. Kommissionen har til hensigt at skabe lige vilkår for alle markedsaktører og således sikre, at priserne fastsættes på baggrund af markedsmekanismerne. Kommissionen forhandler imidlertid ikke priser på importerede energiressourcer.

Kommissionen har gennem de seneste år fulgt udviklingen af konkurrencen på energimarkederne i hele Europa meget nøje, som det fremgår af sektorundersøgelsen og det store antal sager, den har gennemført. Selv om Kommissionen ikke udtaler sig om konkrete sager, skal det bemærkes, at en dominerende stilling ikke i sig selv er en overtrædelse af konkurrencereglerne. Kommissionen vil under alle omstændigheder fortsat være opmærksom på at sikre, at ingen virksomheder udviser en konkurrencebegrænsende adfærd, og vil fortsat gennemføre kartelsager for at forsvare konkurrencen på de europæiske energimarkeder.

*
* *

Spørgsmål nr. 29 af Georgios Toussas (H-0167/10)

Om: Overdragelse af lufttransporten til monopolistiske koncerner

Den tilstræbte fusionering af Olympic Airlines og Aegean Airlines, som er et resultat af den privatiserings- og "liberaliserings"-politik, som EU og de græske PASOK- og ND-regeringer i fællesskab fremmer, øger monopoliseringen på luftfartsmarkedet til skade for befolkningen og de beskæftigede inden for branchen. Fyringer, lønnedskæringer, den øgede arbejdsbelastning for de tilbageblevne, stigning i billetpriserne, indskrænkning af ruterne, især hvad angår de urentable ruter, som privatiseringen af Olympic Airways (OA) har medført, vil blive endnu mere graverende og føre til endnu større forringelse af lufttransporten. 4.500 afskedigede fra OA har ikke modtaget den erstatning, som de efter loven har haft ret til siden 15. december 2009, mens procedurerne for ydelse af fuld pension til dem, der opfylder forudsætningerne, og procedurerne med at overføre de tilbageværende arbejdstagere til andre tjenester inden for det offentlige, ikke skrider fremad.

Kommissionen bedes besvare følgende: Er privatiseringen af OA sket for at give de monopolistiske koncerner mulighed for at profitere heraf? Hvordan stiller Kommissionen sig til a) den tilstræbte fusionering af Olympic Airlines og Aegean Airlines? b) det snyd og de problemer, som de afskedigede arbejdstagere fra OA udsættes for?

Svar

(EN) Med hensyn til spørgsmålet om, hvorvidt privatiseringen af Olympic Airlines er sket for at give de monopolistiske koncerner mulighed for at profitere heraf, er Kommissionens svar nej. De græske myndigheder valgte at sælge visse aktiver i Olympic Airlines og Olympic Airways Services for at løse de langvarige problemer i disse to selskaber (begge selskaber havde gennem mange år modtaget betydelige beløb i ulovlig og uforenelig statsstøtte).

Den påtænkte transaktion er endnu ikke blevet anmeldt til Kommissionen.

I henhold til Rådets forordning (EF) nr. 139/2004 ("fusionsforordningen")⁽¹⁰⁾ har Kommissionen kompetence til at vurdere, om påtænkte fusioner med "fællesskabsdimension" er forenelige med fællesmarkedet, på grundlag af omsætningskravene i artikel 1 i fusionsforordningen.

Når en sådan fællesskabsdimension er blevet fastslået, og transaktionen er blevet anmeldt, foretager Kommissionen en grundig undersøgelse og vurdering af transaktionen med henblik på at bevare en effektiv konkurrence på fællesmarkedet og undgå skadelige virkninger for konkurrencen og forbrugerne, navnlig for passagerer på de indenlandske og internationale ruter, som selskaberne betjener.

I forbindelse med sin analyse tager Kommissionen bl.a. hensyn til de deltagende virksomheders position og styrke på de markeder, hvor de er aktive.

Den 17. september 2008 vedtog Kommissionen på baggrund af en anmeldelse fra de græske myndigheder en afgørelse om salg af visse aktiver i Olympic Airlines og Olympic Airways Services. Det blev anført i afgørelsen, at hvis visse aktiver blev solgt til markedspris og resten af selskaberne blev afviklet, ville dette ikke udgøre statsstøtte.

Kommissionen har ikke taget hensyn til de sociale foranstaltninger, som de græske myndigheder har iværksat til støtte for tidligere ansatte i Olympic Airways Services og Olympic Airlines, i sin afgørelse. Kommissionen er ikke blevet hørt om disse sociale foranstaltninger, og har ikke kendskab til deres karakter eller omfang.

*
* *

⁽¹⁰⁾ Rådets forordning (EF) nr. 139/2004 af 20. januar 2004 om kontrol med fusioner og virksomhedsovertagelser (EF-fusionsforordningen), EUT L 24 af 29.1.2004.

Spørgsmål nr. 31 af Zbigniew Ziobro (H-0175/10)**Om: Adgang til materiale i digital form i EU**

EU-borgerne har stadig ikke adgang til materiale i digital form på lige vilkår. Eksempelvis kan forbrugere fra Polen ikke erhverve musik via internetshoppen iTunes. Problemet med ulige adgang vedrører også andre sælgere og produkter.

Hvilke foranstaltninger agter Kommissionen at iværksætte for at ændre på denne situation? Hvor hurtigt kan disse foranstaltninger forventes at virke?

Svar

(EN) Spørgeren rejser spørgsmålet om de eksisterende ulige vilkår på det digitale indre marked og anfører som et eksempel, at mange EU-borgere ikke har adgang til lovlige tjenester udbudt af musikforretninger på nettet på tværs af grænserne.

En af de begrundelser, der anføres af e-virksomheder såsom iTunes, for at opretholde nationale onlinebutikker og nægte forbrugere fra tredjelande adgang, er licenseringen af ophavsrettigheder og beslægtede rettigheder på nationalt plan. Selv om visse rettighedshavere såsom musikforlag i stadig højere grad benytter sig af EØS-dækkende licenser, vælger mange rettighedshavere fortsat at licensere deres rettigheder til offentlig fremførelse på nationalt plan.

Kommissionen arbejder i øjeblikket på den digitale dagsorden for Europa, hvor den bl.a. ser på de eksisterende ulige vilkår på det digitale indre marked. Målet er at sikre fri udveksling af indhold og tjenester i hele EU med henblik på at stimulere efterspørgslen og fuldføre det digitale indre marked. Kommissionen agter i denne forbindelse at udarbejde foranstaltninger med henblik på at forenkle bestemmelserne om clearing, forvaltning og grænseoverskridende licensering af ophavsrettigheder.

Kommissionen, herunder navnlig kommissæren med ansvar for det indre marked og tjenesteydelser, vil lede en offentlig høring om kollektiv rettighedsforvaltning i EU, der finder sted den 23. april 2010 i Bruxelles.

Tjenesteyderes forskelsbehandling begrundet i kunders nationalitet eller opholdssted er desuden specifikt omfattet af artikel 20, stk. 2, i direktiv 123/2006/EF⁽¹¹⁾ om tjenesteydelser i det indre marked ("tjenesteydelsesdirektivet"). Følgende anføres i denne bestemmelse: "Medlemsstaterne påser, at de generelle betingelser for adgangen til en tjenesteydelse, som tjenesteyderen stiller til rådighed for offentligheden, ikke indeholder diskriminerende betingelser begrundet i tjenestemodtagerens nationalitet eller opholdssted." Det anføres også i bestemmelsen, at det ikke er enhver form for forskelsbehandling, der forbydes, idet der er mulighed for at anvende forskellige adgangsbetingelser, "som er direkte begrundet i objektive kriterier".

Tjenesteydelsesdirektivet blev vedtaget i slutningen af 2006, og medlemsstaterne skulle gennemføre direktivet senest den 28. december 2009. I henhold til direktivet kan de erhvervsdrivende kun nægte adgang til en tjenesteydelse, hvis de påviser, at de forskellige adgangsbetingelser "er direkte begrundet i objektive kriterier".

Efter Kommissionens opfattelse vil håndhævelsen af artikel 20, stk. 2, i tjenesteydelsesdirektivet og fjernelsen af de resterende hindringer, der stadig hæmmer udviklingen af et paneuropæisk digitalt downloadmarked, sikre, at kunder fra hele Europa gradvis får adgang til musikforretninger på nettet.

*
* *

Spørgsmål nr. 40 af Hans-Peter Martin (H-0161/10)**Om: Tyskland**

Siden udbruddet af den finansielle og politiske krise i Grækenland, og siden EU-medlemsstaten Tyskland har erklæret, at den ikke er parat til at yde Grækenland betingelsesløs støtte, beskylder enkelte EU-stater, men også repræsentanter for Kommissionen, indirekte den tyske regering for at handle "ueuropæisk".

Er en EU-medlemsstat efter Kommissionens mening "ueuropæisk", fordi den i modsætning til andre medlemsstater stadig har finansiell styrke til at yde støtte, men netop i en tid med økonomisk krise har en

⁽¹¹⁾ EUT L 376 af 27.12.2006.

forpligtelse over for sine skatteydere til nøje at kontrollere – og i visse tilfælde afvise – enhver supplerende udgift?

Hvilken signalvirkning har en betingelsesløs redning af Grækenland for lande som Italien, Irland, Spanien og Portugal, der ligeledes er hårdt ramt af den økonomiske krise?

Svar

(EN) Kommissionen og medlemsstaterne har aldrig overvejet at yde Grækenland betingelsesløs støtte. Det påpeges klart i en række erklæringer fra stats- og regeringscheferne i Eurogruppen, at enhver nødvendig støtte vil blive ledsaget af strenge politiske betingelser, at der ikke vil blive ydet lån på lempelige vilkår, og at de vil blive ydet i samarbejde med Den Internationale Valutafond (IMF).

*
* *

Spørgsmål nr. 41 af Vilija Blinkevičiūtė (H-0113/10)

Om: Fattigdom blandt kvinder i Europa

I denne tid med økonomiske vanskeligheder er det næsten overalt i Europa kvinderne og de enlige mødre, der er hårdest ramt. Mødre, der alene opfostrer deres børn, har hver dag problemer med at opfylde deres børns helt basale behov. Mere end halvdelen af de enlige mødre lever under fattigdomsgrænsen og kæmper hver dag med at forene deres arbejdstider med opdragelsen af deres børn, hvilket ikke er let i deres situation.

Selvom der er gået næsten 35 år siden vedtagelsen af direktivet om ligeløn i 1975, så er Europas kvinder stadig ofre for diskrimination på arbejdspladsen, og der er fortsat en forskel på omkring 17 % i kvinder og mænds løn for samme arbejde.

Selvom der sidste år var afsat et budget på 100 mio. EUR til at gennemføre programmer for lige muligheder og social samhørighed, og selvom Kommissionen i årevis har diskuteret disse meget vigtige spørgsmål, så er der stadig ikke fastlagt konkrete målsætninger eller vedtaget lovgivning i EU med henblik på at nedbringe fattigdommen blandt kvinder. Hvilke foranstaltninger agter Kommissionen at træffe i fremtiden for at nedbringe fattigdommen blandt kvinder i Europa? Det skal understreges, at træffes der ikke konkrete foranstaltninger med henblik på at nedbringe fattigdommen blandt kvinder, vil det heller ikke være muligt at mindske fattigdommen blandt børn.

Svar

(EN) Kommissionen lægger i lighed med spørgeren også vægt på behovet for at mindske fattigdommen i EU, således at alle indbyggere, og især de mest sårbare grupper, herunder kvinder, sikres et værdigt liv. Forslaget om at medtage et overordnet mål for fattigdomsbekæmpelse i Europa 2020-strategien afspejler dette behov og de indhøstede erfaringer i det seneste årti. Bestræbelserne på at nå dette mål vil blive understøttet af et særligt flagskibsinitiativ "En europæisk platform mod fattigdom". Den europæiske strategi for social beskyttelse og social integration bør styrkes inden for rammerne af dette initiativ, og der bør sættes yderligere ind for at forbedre de mest sårbare gruppers situation.

Kommissionen vedtog for nylig et kvindecharter⁽¹²⁾ med fem prioriterede områder for de næste fem år, der forstærker Kommissionens vilje til at opnå ligestilling mellem mænd og kvinder. To af de prioriterede områder, nemlig økonomisk uafhængighed på lige fod og lige løn for lige arbejde og arbejde af samme værdi, hænger direkte sammen med bestræbelserne på at bekæmpe fattigdom blandt kvinder.

Kommissionen spiller en vigtig rolle ved at understøtte tiltag til fremme af social integration og en god levestandard inden for rammerne af aktiv integration. Strategierne for aktiv integration er baseret på tre principper, nemlig den enkeltes behov for adgang til passende ressourcer, bedre forbindelser til arbejdsmarkedet og sociale kvalitetsydelser. Som det næste skridt arbejder Kommissionen på en rapport om, hvordan principperne om aktiv integration kan bidrage mest effektivt til strategier til bekæmpelse af krisen. Bekæmpelse af børnefattigdom er en anden prioritet, som Kommissionen arbejder på i tæt samarbejde med medlemsstaterne med henblik på at sikre, at de nødvendige foranstaltninger træffes, og at alle børn får lige muligheder i livet.

(12) KOM(2010)0078.

Ud over Progressprogrammet, som spørgeren henviser til, støtter Den Europæiske Socialfond (ESF) mennesker i samfundet, herunder kvinder, som er mere sårbare over for arbejdsløshed og social udstødelse. I perioden 2007-2013 vil ESF finansiere projekter og programmer på seks specifikke områder, hvoraf fem sandsynligvis har direkte eller indirekte indvirkning på fattigdom og børnefattigdom, nemlig fremme af reformer vedrørende beskæftigelse og integrering (1 %), øget social inkludering af ressourcetsvage personer (14 %), forøgelse af tilpasningsevnen hos arbejdstagere, virksomheder og iværksættere (18 %), øget adgang til beskæftigelse og bæredygtighed (30 %) og forbedring af menneskelig kapital (34 %).

*
* *

Spørgsmål nr. 42 af Silvia-Adriana Țicău (H-0115/10)

Om: Foranstaltninger til at øge interessen for turistmål i EU og udviklingen af europæisk turisme

Ifølge Eurostat har turistsektoren været udsat for en nedgang i 2009 sammenlignet med 2008, idet antallet af overnatninger på hotel (eller tilsvarende) er faldet med 5 %. Dette fald var endnu mere udtalt for turister fra udlandet (9,1 %). I 2009 stod indenlandske besøgende for 56 % af overnatningerne, mens besøgende fra udlandet kun stod for 44 % af overnatningerne. Lissabontraktaten giver EU mulighed for at supplere medlemsstaternes indsats i turistsektoren ved at fremme konkurrenceevnen og skabe et miljø, der fremmer udviklingen af Unionens virksomheder inden for denne sektor. Hvilke foranstaltninger agter Kommissionen at træffe for at øge interessen for turistmål i EU og at sikre udviklingen af denne sektor?

Svar

(FR) Kommissionen er fuldt ud bekendt med de seneste statistikker offentliggjort af Eurostat om antallet af hotelovernatninger i EU27 og anerkender den nedgang, der er registreret i 2009 sammenlignet med det foregående år. Den mest markante nedgang blev observeret i antallet af overnattende udenlandske besøgende, der faldt med 9,1 % sammenlignet med 1,6 % for indenlandske besøgende. Kommissionen bemærker dog, at flere og flere turister, ikke mindst som følge af virkningerne af den seneste finansielle og økonomiske krise, er mere tilbøjelige til at vælge feriemål i deres hjemlande eller i de nærmeste nabolande. Denne nye udvikling forklarer til en vis grad faldet i antallet af besøgende fra udlandet. Resultaterne af de tre Eurobarometerundersøgelser foretaget af Kommissionen i 2009 og i begyndelsen af 2010 bekræfter også dette.

Kommissionen er helt opmærksom på situationen i turistindustrien og vil ikke tøve med at udøve den nye kompetence, som Lissabontraktaten tildeler EU på turismeområdet. Kommissionens tjenestegrene har i denne forbindelse indledt det forberedende arbejde med en meddelelse, hvori der vil blive fastlagt en konsolideret ramme for en europæisk turismepolitik.

I denne nye ramme anerkender Kommissionen navnlig, at en styrkelse af billedet og opfattelsen af Europa som et turistmål og udviklingen af en bæredygtig og konkurrencedygtig europæisk turisme er hovedprioriteter. De foranstaltninger, der gennemføres inden for denne ramme, vil helt sikkert bl.a. have til formål at øge interessen for turistmål i EU, ikke blot at øge antallet af udenlandske turister i Europa, men også i højere grad at udnytte muligheden for at få EU-borgerne at holde ferie i deres egne lande og i de øvrige medlemsstater. Kommissionen vil i denne forbindelse gerne understrege, at Kommissionen fik forelagt en række brede retningslinjer og handlingsforslag på den europæiske konference om turisme – en virkelig konference "på højt niveau" om branchen og de udfordringer, den står over for – som Kommissionens tjenestegrene arrangerede i samarbejde med det spanske formandskab i Madrid.

Hvis disse mål skal nås, bør alle aktører i turistsektoren i Europa imidlertid yde et bidrag, dvs. de offentlige myndigheder på deres respektive niveauer, Kommissionen selv, virksomhederne, turisterne og alle andre organer, der kan fremme, understøtte og påvirke turismen.

*
* *

Spørgsmål nr. 43 af Paul Rübig (H-0117/10)

Om: Databeskyttelse på internettet

For at sikre en bedre databeskyttelse på internettet vil jeg gerne på følgende punkter foreslå en ændring af databeskyttelsesdirektivet:

Data, der offentliggøres på internettet, må kun benyttes på en måde, der er forenelig med det oprindelige formål med offentliggørelsen.

Web 2.0-brugere bør kunne bevare kontrollen over data, der er offentliggjort på internettet. De skal have ret til at fastsætte en udløbsdato for indhold, de selv har skabt, og de skal kunne slette personrelaterede data.

Alle udbydere af tjenester skal også muliggøre anvendelse af et alias eller pseudonym.

Vil Kommissionen tage hensyn til disse forslag til ændring af databeskyttelsesdirektivet?

Svar

(EN) Kommissionen vil gerne takke spørgeren, der har foreslået en række ændringer af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 95/46/EF af 24. oktober 1995 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger ("databeskyttelsesdirektivet")⁽¹³⁾.

Databeskyttelsesdirektivet undergår i øjeblikket en grundig revision. Revisionen af reglerne for databeskyttelse blev indledt på en konference på højt niveau om fremtiden for databeskyttelse i maj 2009, der blev efterfulgt af en bred offentlig onlinehøring, som blev afsluttet i december 2009. En lang række aktører lægger også vægt på de spørgsmål, som spørgeren kommer ind på, og Kommissionen vil helt sikkert overveje disse.

Kommissionen har modtaget et stort antal høringssvar, hvilket vidner om betydningen af Kommissionens initiativ. Den er i færd med at analysere de modtagne høringssvar og vurdere eventuelle problemer med reglerne, som er blevet identificeret, samt mulige løsninger.

Kravet om, at data offentliggjort på internettet kun bør bruges til det formål, der blev aftalt på tidspunktet for offentliggørelsen, er allerede et eksisterende princip i henhold til databeskyttelsesdirektivet, hvori det fastslås, at data ikke må opbevares på en måde, der giver mulighed for at identificere de registrerede i et længere tidsrum end det, der er nødvendigt af hensyn til de formål, hvortil de indsamles. Det er nødvendigt for at sikre, at dette princip altid respekteres, bl.a. på internettet.

I det omfang webbrugere kan betragtes som registrerede i henhold til databeskyttelsesdirektivet, har de ret til at bevare kontrollen over de data, de gør tilgængelige online. I det komplekse web 2.0-miljø er det ekstremt vanskeligt at bevare kontrollen over data og få en klar forståelse for, til hvem disse data videregives og med hvilket formål. En tjenesteudbyder, der fungerer som registeransvarlig, bør derfor på en gennemsigtig måde underrette den registrerede inden uploading af data om konsekvenserne heraf.

Kommissionen samt dens rådgivende organ, Artikel 29-Gruppen vedrørende databeskyttelse, har i en lang række udtalelser⁽¹⁴⁾ slået til lyd for anvendelsen af pseudonymer i stedet at afsløre sin identitet på internettet samt privatlivsvenlige standardindstillinger for brugere af web 2.0-applikationer.

Kommissionen vil tage spørgerens forslag i betragtning i forbindelse med opfølgningen på resultaterne af den offentlige høring.

*
* *

Spørgsmål nr. 44 af Justas Vincas Paleckis (H-0118/10)

Om: Elektronisk afstemning

Ved valget til Europa-Parlamentet 2009 var Estland det eneste EU-land, hvor borgerne havde mulighed for at stemme via internettet.

Ifølge ekspertoplysninger ville elektronisk afstemning kunne gøre valgene mere effektive og sikre større deltagelse blandt borgerne. Elektronisk afstemning ville desuden tiltrække yngre vælgere, som sædvanligvis er passive og ligeglade. Elektronisk afstemning med pålidelige systemer og klare vejledninger til vælgerne ville styrke demokratiet og skabe mere bekvemme rammer for stemmeafgivelsen, både for handicappede og for borgere der rejser meget.

⁽¹³⁾ EFT L 281 af 23.11.1995.

⁽¹⁴⁾ F.eks. http://ec.europa.eu/justice_home/fsj/privacy/docs/wpdocs/2009/wp163_en.pdf.

Har Kommissionen udarbejdet anbefalinger til medlemsstaterne om indførelse af elektronisk afstemning? Har den undersøgt mulighederne for at forberede de nødvendige foranstaltninger og den nødvendige finansiering, således at medlemsstaterne kan introducere muligheden for elektronisk afstemning i forbindelse med valget til Europa-Parlamentet i 2014?

Svar

(EN) Kommissionen anerkender, hvor vigtigt det er at styrke inddragelsen af alle borgere i EU's demokratiske liv og øge deltagelsen i valg til Europa-Parlamentet. Det er imidlertid op til de enkelte medlemsstater at fastlægge valgproceduren, f.eks. muligheden for elektronisk afstemning.

De fælles principper for valg til Europa-Parlamentet, der skal respekteres af medlemsstaterne, er fastsat i akten om almindelige direkte valg af repræsentanterne i Europa-Parlamentet fra 1976, senest ændret ved Rådets afgørelse 2002/772. Disse principper omfatter bl.a. forpligtelsen til at anvende forholdstalsmetoden og muligheden for at fastsætte en spærregrænse for tildeling af mandater, som højst må udgøre 5 % af de afgivne stemmer. Det står ikke desto mindre medlemsstaterne frit for at fastsætte procedurer vedrørende de valgasperter, som ikke er omfattet af akten. Elektronisk afstemning er en sådan procedure.

Det henhører under Europa-Parlamentet at foreslå ændringer af akten fra 1976. Kommissionen har ingen beføjelser til at stille forslag om indførelse af elektronisk afstemning.

Med hensyn til fremme af borgernes deltagelse i valget har enhver unionsborger, der flytter til en anden medlemsstat, i henhold til gældende lovgivning valget ved valg til Europa-Parlamentet og ved kommunale valg i den medlemsstat, hvor den pågældende har bopæl, på samme betingelser som statsborgerne i denne stat.

*
* *

Spørgsmål nr. 45 af Anna Hedh (H-0119/10)

Om: Strategi for børns rettigheder

Er Kommissionen, for så vidt angår EU-strategien for børns rettigheder, som den har forpligtet sig til, villig til at bevæge sig væk fra en tema-baseret tilgang og hen imod at give en strategisk ledelse og støtte gennemførelsen af børns rettigheder i EU's politik, lovgivning og programmer?

I bekræftende fald, har den kompetente kommissær da til hensigt at indtage en ledende rolle ved i samarbejde med sine kolleger at fremme strategien på alle politiske områder og inspirere dem til at tage hensyn til børns rettigheder og udpege specifikke tiltag på deres kompetenceområder i lighed med dem der i øjeblikket gøres for usynlige børn og vold i skoler i den kompetente kommissærs generaldirektorat?

Svar

(EN) Kommissionens meddelelse fra 2006 "Mod en EU-strategi for børns rettigheder" har til formål at fremme og beskytte børns rettigheder i EU's interne og eksterne politikker.

Det fastslås allerede i meddelelsen fra 1996, at Kommissionen skal udstikke strategiske retningslinjer for EU-politikker, der har indvirkning på børns rettigheder. Kommissionen agter at vedtage en ny meddelelse i slutningen af 2010, hvori den vil redegøre for, hvordan den vil sikre, at der tages hensyn til børns rettigheder i alle EU's interne og eksterne politikker i overensstemmelse med principperne i EU-lovgivningen, og at de er i fuld overensstemmelse med principperne og bestemmelserne i UNCRC og andre internationale instrumenter.

I forbindelse med den videre gennemførelse og udvikling af strategien bør en mere generel tilgang til den strategiske retning af EU-politikker, som har indvirkning på børn, kombineres med konkret opfyldelse på klare prioriteter.

I Kommissionens meddelelse om det nye flerårige program for 2010-2014 på området med frihed, sikkerhed og retfærdighed ("Stockholmprogrammet") samt i Rådets konklusioner af 11. december 2009 understreges betydningen af at udvikle en ambitiøs strategi for børns rettigheder med følgende prioriterede områder: bekæmpelse af vold mod børn og børn i særligt sårbare situationer, navnlig i forbindelse med migrationspolitik (herunder uledsagede mindreårige og børn, der er ofre for menneskehandel).

Et særlig alvorligt problem i forbindelse med den fremtidige udvikling og gennemførelse af en stærk EU-strategi for børns rettigheder er manglen på data. Derfor er der blevet arrangeret møder med eksperter på teknisk plan om "usynlige" børn og vold.

*
* *

Spørgsmål nr. 46 af Karin Kadenbach (H-0120/10)

Om: EU 2020 og biodiversitet

Hovedvægten i Kommissionens høringsdokument om den fremtidige "EU-2020"-strategi for vækst og beskæftigelse er lagt på oprettelse af nye industrier, en fremskyndelse af moderniseringen af EU's eksisterende industrisektorer, og behovet for at styrke EU's industrielle grundlag. Heri er det dog ikke klart beskrevet, at forskellige byområder og landdistrikter har forskellige behov, og at vigtige produktionsfaktorer i økonomien i landdistrikterne, såsom jord, ferskvand, biodiversitet og andre økologiske ydelser kan kræve forskellige politikker og instrumenter. Det er vigtigt at bemærke, at der ikke er henvisninger til biodiversitet i Kommissionens høringsdokument på trods af det forhold, at naturen og naturressourcerne er de vigtigste forudsætninger for økonomisk udvikling.

Kan Kommissionen oplyse om, hvorledes den fremtidige "EU-2020"-strategi vil fremme bæredygtighed for økonomien og landbruget i landdistrikterne og sikre sammenhængende EU-investeringer til bevaring og genopretning af biodiversitet og økosystemfunktioner?

Svar

(FR) Europa 2020-strategien leder Kommissionens arbejde hen imod et mål om intelligent, bæredygtig og inklusiv vækst. Med hensyn til biodiversitet bør det navnlig bemærkes, at formålet med flagskibsinitiativet "Et ressourceeffektivt Europa" inden for rammerne af Europa 2020-strategien bl.a. er at adskille økonomisk vækst fra ressourceforbruget. Dette initiativ vil i høj grad mindske presset på biodiversiteten i Europa. Målene om beskyttelse af biodiversitet og økosystemer, der netop er blevet vedtaget af Det Europæiske Råd, og som vil være et centralt aspekt i den nye EU-strategi for biodiversitet, er baseret på dette princip.

I lyset heraf spiller den fælles landbrugspolitik – ud over at fremme landbrugssektorens bæredygtighed og konkurrenceevne – en vigtig rolle i forvaltningen af landbrugsjord til fremme af biodiversitet og andre naturressourcer som vand, luft og jord gennem en kombination af gensidigt supplerende mekanismer såsom direkte betalinger, krydsoverensstemmelse og foranstaltninger til udvikling af landdistrikterne. Den fælles landbrugspolitik er det vigtigste instrument til fremme af en bæredygtig udvikling af vores landbrug og landdistrikternes økonomi i al deres mangfoldighed. Det sker ved at støtte tilvejebringelsen af miljøtjenester såsom bevaring og genopretning af biodiversitet i landbrugssektoren.

Politikken for udvikling af landdistrikterne er en generel ramme, der nemt kan tilpasses specifikke regionale krav og udfordringer. Idet de regionale prioriteter er indarbejdet i programmerne, kan der anvendes en integreret tilgang, hvilket er en forudsætning for at udnytte de potentielle synergier mellem foranstaltningerne maksimalt. Forestillingen om "at producere mere med mindre" gennem en bedre udnyttelse af alle vores ressourcer, herunder ved at lette presset på forbruget af energi og andre naturressourcer (vand, jord), og bæredygtig vækst vil således være afgørende fremover. Det skal understreges, at begrebet "bæredygtig vækst" også omfatter det kvalitative aspekt af tilvejebringelsen af offentlige goder. Det er f.eks. tvingende nødvendigt at fremme en god arealforvaltning for at fastholde og forbedre biodiversiteten og landskabet.

Endelig er sikring af biodiversitet stadig en hjørnesten i EU's strategi for bæredygtig udvikling. I sin statusrapport om denne strategi fra juli 2009 understregede Kommissionen behovet for at intensivere indsatsen for at beskytte biodiversiteten. Dette indebærer at bevare og fremme et bæredygtigt landbrug i hele EU gennem tilvejebringelse af væsentlige offentlige goder, beskyttelse af attraktive landskaber, værdifulde levesteder og biodiversitet, videreudvikling af vedvarende energikilder, forvaltning af naturressourcer, f.eks. vand og jord, og et positivt bidrag til bekæmpelse af klimaændringerne.

*
* *

Spørgsmål nr. 47 af Pavel Poc (H-0122/10)**Om: Overtrædelse af bestemmelserne i Schengengrænsekodekset – grænsekontrol og tilsvarende typer kontrol i det tyske grænseområde langs den tjekkisk-tyske grænse**

Den 21. december 2007 tiltrådte Den Tjekkiske Republik Schengenområdet, hvis grundlæggende princip er uhindret grænsepassage af de indre grænser uden kontrol og ophold. I grænseområdet i Forbundsrepublikken Tyskland foretages der imidlertid stadig mobil stikprøvekontrol eller systematisk grænse- og politikontrol uden grund. På grundlag af de rejsendes erfaringer kan det konstateres, at Tyskland overtræder bestemmelserne i Schengengrænsekodekset, herunder bestemmelserne i artikel 21, idet den omtalte kontrol har grænsekontrol som formål og er langt grundigere end den kontrol, der foretages af tredjelandes statsborgere langs Schengenområdets ydre grænser. Gennemkørsel af grænseområdet anses som en tilstrækkelig grund for at foretage kontrol, og borgerne ved ikke, hvad der er tilladt i forbindelse med en sådan kontrol. I oktober 2009 skulle Kommissionen have forelagt Parlamentet en rapport med en vurdering af gennemførelsen af bestemmelserne i Schengengrænsekodekets kapitel III om de indre grænser.

Hvornår agter Kommissionen at fremlægge denne rapport? Hvordan vurderer Kommissionen sine resultater? Giver disse resultater anledning en eventuel ændring af artikel 21 i kodekset med henblik på yderligere at klarlægge, under hvilke betingelser politikontrol i grænseområdet kan tillades?

Svar

(EN) I henhold til artikel 38 i forordning (EF) nr. 562/2006 om indførelse af en fællesskabskodeks for personers grænsepassage (Schengengrænsekodeks)⁽¹⁵⁾ skulle Kommissionen have forelagt en rapport om anvendelsen af afsnit III (de indre grænser) for Europa-Parlamentet og Rådet senest den 13. oktober 2009.

I juli 2009 sendte Kommissionen et spørgeskema til medlemsstaterne forud for udarbejdelsen af rapporten. Kommissionen modtog først de sidste svar i begyndelsen af 2010 efter flere påmindelser. Derfor kunne rapporten først udarbejdes efterfølgende, og dette arbejde er i gang.

Rapporten kommer til at omfatte alle bestemmelser vedrørende de indre grænser, dvs. ophævelse af kontrollen ved de indre grænser, kontrol inden for medlemsstaternes område, fjernelse af hindringer for vejtrafikken ved overgangsteder ved de indre grænser og midlertidig genindførelse af grænsekontrol ved de indre grænser, herunder erfaringer og vanskeligheder i forbindelse med anvendelsen af disse bestemmelser efter forordningens ikrafttræden.

Kommissionen vil fremlægge rapportens konklusioner og i givet fald forslag med henblik på at løse problemer, som måtte opstå som følge af anvendelsen af ovennævnte bestemmelser, i god tid.

*
* *

Spørgsmål nr. 48 af Jim Higgins (H-0127/10)**Om: Finansiell regulering for at beskytte pensionsindehavere**

Det er for nylig blevet afsløret, at der findes en fuldstændig mangel på økonomisk og finansiell regulering i Irland og det meste af EU. Hvordan agter Kommissionen at beskytte hårdt arbejdende borgere, der finder ud af, at deres pensioner og et helt livs opsparing er blevet drastisk forringet på grund af manglende finansielle bestemmelser?

Hvordan vil Kommissionen sikre, at en sådan mangel på finansiell regulering aldrig opstår igen?

Svar

(EN) Selv om der ikke, som spørgeren hævder, er en "fuldstændig mangel på økonomisk og finansiell regulering" i EU, er Kommissionen helt klar over, at vi skal tage ved lære af den økonomiske og finansielle krise. Kommissionen arbejder hårdt på at forbedre lovgivningsrammen for finansielle tjenesteydelser. Dette indebærer bl.a. indførelse af et mere effektivt overvågningssystem i EU, styrkelse af de finansielle institutioners soliditet, risikostyring og interne kontrol samt lukning af eventuelle huller i lovgivningen.

⁽¹⁵⁾ EUT L 105 af 30.4.2004, s. 1.

På pensionsområdet er den vigtigste lovgivningstekst til beskyttelse af pensionsindehavere direktiv 2003/41/EF⁽¹⁶⁾ om arbejdsmarkedsrelaterede pensionskassers aktiviteter og tilsynet hermed. I henhold til dette direktiv skal arbejdsmarkedsorienterede pensionskasser have tilstrækkelige egnede aktiver til at dække tekniske hensættelser, men der udstikkes ikke detaljerede retningslinjer for beregningen af disse hensættelser. Medlemsstaterne kan vedtage yderligere foranstaltninger, der beskytter pensionsindehavere, såsom egenkapitalkrav, sponsoraftaler, pensionssikringsordninger eller andre former for sikringsmekanismer. I marts 2008 offentliggjorde Det Europæiske Tilsynsudvalg for Forsikrings- og Arbejdsmarkedspensionsordninger en undersøgelse om bestemmelserne vedrørende tekniske hensættelser og sikringsmekanismer i de forskellige medlemsstater.⁽¹⁷⁾

Krisen har forværret den demografiske udfordring og afsløret sårbarheder i udformningen af en række selvfinansierede pensionsordninger. For at afhjælpe denne situation vil Kommissionen offentliggøre en grønbog om pensioner senere på året. Formålet er at iværksætte en høring om en lang række spørgsmål vedrørende pensionernes tilstrækkelighed, bæredygtighed, effektivitet og sikkerhed. Som led heri er formålet med grønbogen at sætte gang i en indgående drøftelse om regulering af private pensionskasser med henblik på en eventuel revision af direktivet om arbejdsmarkedsrelaterede pensionskasser.

Det skal tilføjes, at pensionsindehavere, der har indskudt deres penge i bankerne, som andre indskydere er beskyttet i henhold til direktiv 94/19/EF⁽¹⁸⁾ om indskudsgarantiordninger (indskudsgarantidirektivet). Dette direktiv blev ændret sidste år ved direktiv 2009/14/EF⁽¹⁹⁾, hvori det fastslås, at medlemsstaterne senest den 31. december 2010 sikrer, at indskud i banker er dækket op til mindst 100 000 EUR i tilfælde af bankkrak (i øjeblikket er minimumsdækningen i henhold til direktivet 50 000 EUR). Kommissionen vil senere i år fremsætte ændringsforslag til indskudsgarantidirektivet med henblik på at sikre en yderligere beskyttelse af indskydernes opsparing og styrke indskydernes tillid.

*
* *

Spørgsmål nr. 49 af Nessa Childers (H-0129/10)

Om: Kommissionens støtte til behandling af psykiske lidelser

Det er glædeligt, at der for nylig er taget initiativer til at håndtere spørgsmål om f.eks. kræft og sukkersyge, men der ydes fortsat ikke tilstrækkelig støtte til patienter med psykiske lidelser, hverken på nationalt plan eller EU-plan. I spørgerens valgkreds begik tre mænd uden indbyrdes forbindelse, og som boede inden for 30 km fra hinanden, i sidste uge selvmord. Disse tre mænd var utvivlsomt syge, men de blev også svigtet af sundhedssystemet, idet de måtte rejse næsten 100 km til Dublin for at søge hjælp. Ironisk nok fandtes der i de nærliggende byer støttetilbud til efterladte, men ikke nogen sundhedstjenester til behandling af depression og psykiske lidelser, hvilket ellers kunne medvirke til at forhindre sådanne selvmord. Det er på høje tid, at der gøres en massiv indsats for at modvirke bølgen af selvmord og depression, og dette problem er så alvorligt, at det bør stå i centrum for den nye Kommissions arbejde.

Hvordan har den i sinde at håndtere dette spørgsmål?

Har den til hensigt at gøre foranstaltninger til håndtering af selvmordsepidemien til et nøglepunkt på den nye dagsorden for sundhedsområdet?

Svar

(EN) Mental sundhed er en alvorlig folkesundhedsmæssig udfordring og en vigtig sygdomsårsag i EU.

Kommissionen er klar over, at selvmord ofte er forbundet med psykiske problemer.

Siden juni 2008 har EU-institutionerne, medlemsstaterne og fagfolk fra flere områder arbejdet sammen og udvekslet god praksis om mentale sundhedsspørgsmål inden for rammerne af den europæiske pagt for mental sundhed og trivsel.

⁽¹⁶⁾ EUT L 235 af 23.9.2003.

⁽¹⁷⁾ http://www.ceiops.eu/media/docman/public_files/publications/submissionstotheec/ReportonFundSecMech.pdf.

⁽¹⁸⁾ EUT L 135 af 31.5.1994.

⁽¹⁹⁾ EUT L 68 af 13.3.2009.

I denne forbindelse finansierede Kommissionen i december 2009 sammen med det ungarske sundhedsministerium en konference om "forebyggelse af depression og selvmord". På konferencen blev det understreget, at medlemsstaterne skal indføre politikker til forebyggelse af depression og selvmord, og deltagerne drøftede en evidensbaseret ramme for forebyggelse af selvmord.

Det er naturligvis medlemsstaternes ansvar at sætte fokus på nationale sundhedspolitikker og sundhedstjenester inden for mental sundhed.

*
* *

Spørgsmål nr. 50 af Laima Liucija Andrikiene (H-0132/10)

Om: Behovet for et fælles regelsæt vedrørende salg af våben til tredjelande

For nylig foretog Frankrig forhandlinger med Rusland om et eventuelt salg af fire Mistral krigsskibe. Disse drøftelser har givet anledning til påstande fra en række EU-medlemsstater, herunder Letland, Litauen, Estland og Polen, om at et salg af Mistral krigsskibe ville have negative indvirkninger for deres egen sikkerhed såvel som for nogle af EU's naboer. Disse lande påpeger, at Mistral klart er af offensiv karakter.

I betragtning af at Lissabontraktaten beskriver fælles forsvarsplaner og omfatter en bestemmelse om solidaritet inden for området sikkerhed og forsvar, anser Kommissionen det for nødvendigt inden for EU at have et fælles regelsæt vedrørende salg af våben fra EU-medlemsstater til tredjelande?

Er Kommissionen villig til at igangsætte sådanne drøftelser?

Svar

(EN) Eksport af militært udstyr fra EU's medlemsstater til tredjelande er reguleret af Rådets fælles holdning 2008/944/FUSP af 8. december 2008. Fortolkningen og gennemførelsen af den fælles holdning henhører først og fremmest under medlemsstaterne.

Den fælles holdning indeholder en række kriterier, som medlemsstaterne skal tage i betragtning ved vurderingen af ansøgninger om våbeneksporttilladelser. Disse omfatter opretholdelse af regional fred, sikkerhed og stabilitet og den nationale sikkerhed i medlemsstaterne og i venligtsindede og allierede lande.

I henhold til den fælles holdning skal medlemsstaterne "inden for rammerne af FUSP" vurdere "situationen i de lande, der modtager eller ønsker at modtage eksport af militærteknologi eller -udstyr fra medlemsstaterne, ud fra principperne og kriterierne i denne fælles holdning." Sådanne vurderinger foretages regelmæssigt, bl.a. af Rådets Gruppe vedrørende Eksport af Konventionelle Våben, og på alle relevante niveauer på anmodning af en medlemsstat.

*
* *

Spørgsmål nr. 51 af Mairead McGuinness (H-0134/10)

Om: Arbejdsløshed blandt handicappede

Kan Kommissionen overordnet redegøre for, i hvilket omfang og på hvilken måde arbejdsløshed blandt handicappede og tiltag til at modvirke det voksende antal heraf skal indgå i EU's strategi for vækst og beskæftigelse?

Er Kommissionen af den opfattelse, at der i retningslinjerne for den europæiske beskæftigelsesstrategi skal opstilles indikatorer specifikt for handicappede?

Svar

(EN) Kommissionen er opmærksom på, at handicappede i EU har vanskeligt ved at få adgang til og fastholde beskæftigelse. De handicappedes situation på arbejdsmarkedet er omfattet af de tre overordnede mål i retningslinje 17 i retningslinjerne for medlemsstaternes beskæftigelsespolitikker⁽²⁰⁾. I Kommissionens forslag til en Europa 2020-strategi er handicappede også klart omfattet af målet om inklusiv vækst. Kommissionen

⁽²⁰⁾ <http://register.consilium.europa.eu/pdf/en/08/st10/st10614-re02.en08.pdf>.

er også fast besluttet på at integrere handicapspørgsmål, og den vil således sikre, at handicappede får mulighed for at nyde godt af alle foreslåede flagskibsinitiativer vedrørende intelligent, bæredygtig og inklusiv vækst.

Det ville helt sikkert være nyttigt at opstille specifikke indikatorer for handicappedes beskæftigelsessituation i den fremtidige europæiske beskæftigelsesstrategi. Manglen på en harmoniseret definition af handicap på EU-plan er imidlertid en væsentlig hindring for opstillingen af sammenlignelige indikatorer. Endvidere vil Kommissionen gerne understrege, at de fem foreslåede overordnede mål afspejler Europa 2020-strategiens mål: intelligent høj vækst i økonomien og beskæftigelsen (mål for beskæftigelsesfrekvens), (mål for F&U/innovation og mål for tertiær uddannelse og for unge, der forlader skolen for tidligt), inklusivt mål (mål for nedbringelse af fattigdom) og grønt mål (20/20/20-mål). Det er ikke meningen, at de overordnede mål skal afspejle alle aspekterne af Europa 2020, og der skal i sagens natur kun være et begrænset antal.

*
* *

Spørgsmål nr. 52 af Niki Tzavela (H-0140/10)

Om: Energipolitik

EU-repræsentanter inden for energisektoren har udtrykt ønske om at forbedre forholdet til Rusland og har talt om at nærme sig et forretningsmæssigt forhold.

Der er to rivaliserende rørledninger i den sydøstlige del af Middelhavet: Nabucco og South Stream. South Stream forsynes med russisk gas. Nabucco-gasledningen er klar til brug, men der er ikke nogen gas til at forsyne den. Hvor skal EU få gas fra til at forsyne Nabucco, når dødvandet i sagen om Tyrkiet og Armenien blokerer for gas fra Aserbajdsjan, og EU ikke er villig til at handle med Iran?

Overvejer Kommissionen i erhvervsmæssig sammenhæng muligheden af at føre forhandlinger med Rusland om Nabucco og South Stream? Overvejer Kommissionen måder, hvorpå de to projekter kunne blive samarbejdende projekter i stedet for konkurrerende projekter? Hvordan vil Kommissionen i så fald opnå dette?

Svar

(EN) Kommissionens mål er at sikre en høj energisikkerhed. Kommissionen ønsker i denne forbindelse en åbning af den sydlige korridor og at fungere som formidler for projektlederne i forbindelse med ethvert projekt, der bidrager til opfyldelsen af dette mål, navnlig gennem sine kontakter i tredjelande. Projektlederne er imidlertid eneansvarlige for projekternes kommercielle aspekter.

Ifølge Kommissionens oplysninger er der nok gas i regionen i den sydlige korridor til at udvikle alle projekterne i den sydlige korridor. Kommissionen har fået oplyst, at der i den indledende fase er brug for omkring 8 bcm gas pr. år til disse projekter.

Det er Kommissionens opfattelse, at ingen af projekterne i den sydlige korridor udelukkende er baseret på iranske gasforsyninger.

*
* *

Spørgsmål nr. 53 af Ilda Figueiredo (H-0146/10)

Om: Europæisk år for bekæmpelse af fattigdom

Under forskellige besøg i og møder med institutioner, der beskæftiger sig med samfundsspørgsmål, er spørgeren blevet alarmeret over, hvor lidt synligt det europæiske år for bekæmpelse af fattigdom er, og navnlig over manglen på midler til at gennemføre flere aktioner og aktiviteter på dette område, i betragtning af at hen ved 23 % af børnene og de unge under 17 år i Portugal lever i fattigdom.

Situationen er særlig alvorlig i øjeblikket med voksende arbejdsløshed, usikre ansættelsesforhold og dårlig aflønning, som navnlig rammer de unge og kvinderne.

Kan Kommissionen i denne forbindelse oplyse, hvilke foranstaltninger den er i færd med at træffe inden for rammerne af det europæiske år for bekæmpelse af fattigdom, hvilke konkrete aktioner der er planlagt, og hvilke beløb der er involveret?

Svar

(EN) Risikoen for fattigdom er generelt større for børn og unge end for resten af befolkningen. To typer af husstande har større risiko end andre, nemlig enlige forældre med mindreårige børn og "storfamilier", som i Portugal.

Portugal har udpeget Instituto da Segurança Social IP, et offentligt organ underlagt ministeriet for arbejde og social solidaritet, som den nationale myndighed med ansvar for tilrettelæggelsen af Portugals deltagelse i det europæiske år for bekæmpelse af fattigdom og social udstødelse og for national koordinering.

Portugal gennemfører det europæiske års målsætninger gennem et partnerskab mellem de regionale og lokale myndigheder, ikkestatslige organisationer (ngo'er) og medierne. På nationalt plan er der blevet fastlagt følgende fire prioriteter:

at bidrage til at mindske fattigdom (og forebygge risici for udstødelse) gennem praktiske foranstaltninger med reel indvirkning på almindelige menneskers liv

at bidrage til forståelsen for fattigdom og dens flerdimensionale karakter og øge dens synlighed

at styrke og samle hele samfundet om bestræbelserne på at udrydde fattigdom og udstødelse

at antage, at fattigdom er et problem i alle lande ("grænseoverskridende").

Portugal vil behandle ungdomsproblematikken i april 2010 og fokusere på børnefattigdom i juni 2010. Der vil snart blive iværksat en række oplysningsaktiviteter, herunder regionale arrangementer for den brede offentlighed. Portugal har modtaget positiv feedback fra medierne, og den igangværende storstilede oplysningskampagne på internettet (nyhedsbreve, et websted og sociale netværk) er en af de mest vellykkede kampagner blandt de deltagende landes kampagner.

Det EU-medfinansierede budget for gennemførelsen af det europæiske år i Portugal beløber sig til 600 000 EUR. Den nationale kommunikations- og formidlingskampagne, som omfatter seminarer og andre arrangementer, er desuden udelukkende finansieret med nationale midler.

*
* *

Spørgsmål nr. 54 af Jörg Leichtfried (H-0148/10)

Om: Antallet af medlemmer af Europa-Parlamentet efter Lissabontraktatens ikrafttrædelse

I henhold til artikel 11 i Europa-Parlamentets forretningsorden som ændret pr. 25. november 2009 må de kommende 18 medlemmer deltage i Europa-Parlamentets arbejde som observatører uden stemmeret, indtil tillægsprotokollen er blevet ratificeret.

Hvordan agter Kommissionen at gennemføre Lissabontraktaten, for så vidt angår de yderligere 18 pladser i Europa-Parlamentet?

Hvilket initiativ vil Kommissionen iværksætte for at fremskynde EU-medlemsstaternes ratificering af tillægsprotokollen?

Hvad har Kommissionen i sinde at gøre, for at Frankrig retter sig efter konklusionerne fra Det Europæiske Råd den 18.-19. juni 2009 og udnævner de yderligere medlemmer af Europa-Parlamentet?

Svar

(EN) Det Europæiske Råd har anmodet Kommissionen om at afgive udtalelse om et forslag fra den spanske regering om ændring af protokol (nr. 36) om overgangsbestemmelser i henhold til artikel 48, stk. 3, i TEU. Kommissionen er ved at udarbejde sin udtalelse for at bidrage til at sikre, at de ekstra medlemmer kan indtræde i deres mandat snarest muligt efter den nødvendige traktatændring og ratificeringen af den nødvendige primære lovgivning.

Ratificeringen af den nødvendige primære lovgivning henhører under medlemsstaternes kompetence. Kommissionen har ikke beføjelse til at påvirke denne proces.

Det fastslås i formandskabets konklusioner fra Det Europæiske Råd den 18.-19. juni 2009 i bilag 4, at de pågældende medlemsstater udpeger de personer, der skal besætte disse ekstra pladser, i overensstemmelse

med national lovgivning og forudsat, at disse personer er valgt ved almindelige direkte valg, enten ved et ad hoc-valg eller på grundlag af resultaterne fra valget til Europa-Parlamentet i juni 2009 eller ved, at det nationale parlament blandt sine medlemmer udpeger det nødvendige antal medlemmer.

*
* *

Spørgsmål nr. 55 af Cristian Dan Preda (H-0152/10)

Om: Beskyttelsen af retten til undervisning på mindretalssprog i Ukraine

Med hvilke midler og instrumenter sikrer Kommissionen fokus på respekten for retten til undervisning på mindretalssprog i forbindelse med dens igangværende dialog med Ukraine? Hvordan kontrollerer og sikrer den, at Ukraine i fuldt omfang gennemfører associeringsagendaen vedrørende dens forpligtelser til at respektere mindretallenes rettigheder? I svar på forespørgsel af Kinga Gal den 3. februar (P-6240/09) udtalte Ferrero-Waldner for Kommissionen, at hun havde taget indholdet af det ukrainske ministerdekret nr. 461 (2008) og resolution nr. 1033 (2009) samt de nye bestemmelser vedrørende eksaminer ved afslutningen af skolen til efterretning, og at Kommissionen fortsat vil overvåge situationen. Hvad er resultatet af denne overvågning, og hvordan mener Kommissionen mindretallenes adgang til undervisning på deres egne sprog kan forbedres?

Svar

(EN) Forholdet mellem EU og Ukraine er baseret på fælles værdier, herunder respekt for menneskerettighederne, retsstatsprincippet og de demokratiske principper. Disse spørgsmål drøftes med Ukraine inden for rammerne af den regelmæssige politiske dialog mellem EU og Ukraine og det samarbejde, der er blevet etableret i partnerskabs- og samarbejdsaftalen. Der er navnlig jævnligt fokus på menneskerettighedsspørgsmål på topplan, på møder i Samarbejdsrådet EU-Ukraine og JLS-underudvalgsmøder og på bilaterale møder og almindelige dialogmøder.

Der er stor fokus på menneskerettighedsspørgsmål i den nyligt vedtagne associeringsagenda (som i den tidligere EU/Ukraine-handlingsplan inden for rammerne af den europæiske naboskabspolitik (ENP)). Kommissionen rapporterer jævnligt om gennemførelsen af disse forpligtelser i sine årlige statusrapporter om ENP-handlingsplanerne. Rapporten for 2009 offentliggøres om kort tid.

EU yder desuden støtte til fremme af menneskerettighederne, retsstatsprincippet og demokrati gennem det europæiske naboskabs- og partnerskabsinstrument (svarende til 20-30 % af det nationale vejledende program for 2011-2013) og andre finansieringsinstrumenter, som støtter lokale menneskerettighedsorganisationer, såsom det europæiske initiativ for demokrati og menneskerettigheder, samt gennem midler og mekanismer inden for rammerne af det østlige partnerskab (f.eks. platformen "Demokrati, god regeringsførelse og stabilitet").

Hvad angår spørgsmålet om behandling af mindretal, navnlig på uddannelsesområdet, overvåger Kommissionen fortsat tæt situationen på dette område. På de politiske dialogmøder har Kommissionen konsekvent understreget over for Ukraine, at det er vigtigt at respektere mindretallenes rettigheder og sikre, at bestemmelserne på uddannelsesområdet hverken direkte eller indirekte udgør forskelsbehandling af borgere, der ikke taler ukrainsk. Kommissionen har også drøftet dette spørgsmål med andre relevante internationale organisationer (Europarådet og Organisationen for Sikkerhed og Samarbejde i Europa (OSCE)). Kommissionen vil fortsat drøfte dette spørgsmål med sine ukrainske partnere, navnlig i lyset af de seneste regeringsændringer i Ukraine.

Det overordnede mål for EU's politik for flersprogethed er at tillægge alle sprog værdi, herunder regionale sprog og mindretalssprog. Respekt for sproglig og kulturel mangfoldighed er en af hjørnestenene i denne politik.

*
* *

Spørgsmål nr. 56 af Iliana Malinova Iotova (H-0153/10)

Om: Oprettelse af en enhed, der beskæftiger sig med fiskebestandene i Sortehavet uafhængigt af Den Almindelige Kommission for Fiskeri i Middelhavet (GFCM)

I Den Almindelige Kommission for Fiskeri i Middelhavet (GFCM) er der en underafdeling, der beskæftiger sig med Sortehavet. Indtil nu er imidlertid kun tre af de stater, der grænser op til Sortehavet, medlem af denne

kommission (Bulgarien, Rumænien og Tyrkiet), og kun to af disse er også medlem af EU. I kommissionen mangler de tre andre lande, der også grænser op til Sortehavet (Georgien, Rusland og Ukraine). Dette er ofte grunden til, at der er problemer med indsamling af data om fiskebestandenes tilstand og miljøsituationen. Derudover gør GFCM ikke i tilstrækkelig grad opmærksom på problemerne i Sortehavet, hvilket også fremgår af dokumenterne fra de årlige møder, hvor der f.eks. overhovedet ikke foreligger hverken videnskabelige undersøgelser eller projekter for dette hav, som er forholdsvis nyt for EU.

Har Kommissionen i sinde at oprette en enhed for Sortehavet, der er uafhængig af GFCM, og som overvåger ressourcernes tilstand og økosystemet?

Har Kommissionen i sinde at prioritere Sortehavet højere på fiskeriområdet, så længe det varetages af GFCM?

Svar

(EN) Den Almindelige Kommission for Fiskeri i Middelhavet (GFCM) vil levere bedre resultater, hvis de kontraherende parter engagerer sig effektivt og sikrer, at deres forskere deltager proaktivt i de relevante arbejdsgrupper, da det er et vigtigt første skridt i den overordnede beslutningsproces.

GFCM har til stadighed givet udtryk for sin vilje til at optrappe sin indsats i Sortehavet, navnlig siden kommissionens 32. samling i 2008, og der er i denne forbindelse blevet truffet konkrete initiativer med det formål at opstille og gennemføre et kooperativt regionalt forskningsprojekt. Det forhold, at kun tre ud af seks stater omkring Sortehavet er medlemmer af GFCM i øjeblikket, hindrer imidlertid i alvorlig grad GFCM i at spille en mere effektiv rolle i regionen.

Kommissionen vil styrke GFCM's indsats i Sortehavet, og i lyset af EU's enekompetence i fiskerianliggender er Kommissionen parat til at undersøge alle muligheder for at fremme samarbejdet i regionen med henblik på at sikre et bæredygtigt fiskeri gennem en økosystemtilgang til fiskeriforvaltning som en selvkørende ordning eller gennem konventionen om beskyttelse af Sortehavet mod forurening (Bukarestkonventionen).

Kommissionen støtter en styrket dialog med alle kyststater med henblik på at finde fælles fodslag og nå til enighed om konkrete samarbejdsprojekter og sideløbende at fremme og styrke GFCM's indsats i Sortehavet.

*
* *

Spørgsmål nr. 57 af Nicole Kiil-Nielsen (H-0157/10)

Om: Beskyttelsen af menneskerettighederne i Afghanistan

Den 28. januar 2010 i London støttede EU den afghanske præsident Hamid Karzais plan for national forsoning og lovede at bidrage til dens finansiering.

Har EU fået garantier for, at kvinders grundlæggende rettigheder bliver overholdt inden godkendelsen og understøttelsen af denne plan?

Hvis den nationale forsoning skal styres af afghanerne selv, hvordan regner Kommissionen så med at sikre overholdelsen af de demokratiske rettigheder ved afholdelsen af den rådgivende Jirga om fred den 2., 3. og 4. maj i Kabul?

I anledningen af Kabul-konferencen, der er planlagt til juni 2010, vil EU da yde finansiel støtte på betingelse af, at den afghanske regering forpligter sig til at påbegynde strukturreformer til sikring af god regeringsførelse, frie parlamentsvalg og bekæmpelse af korruption?

Svar

(EN) EU er stærkt opsat på at håndhæve menneskerettighederne – og i denne sammenhæng lige rettigheder for mænd og kvinder – i sine programmer og politiske dialog med Afghanistan. Kommissionen glæder sig derfor over dette spørgsmål, hvor der berettiget fokuseres på de enorme udfordringer, som afghanske kvinder fortsat står over for, også selv om der navnlig i 2009 er sket visse fremskridt på lovgivningsområdet. Det glæder Kommissionen at oplyse, at det eneste punkt på dagsordenen for mødet i Rådets Arbejdsgruppe om Menneskerettigheder (COHOM)⁽²¹⁾ i Bruxelles i december 2009 var kvindernes situation i Afghanistan.

(21) Rådets Arbejdsgruppe om Menneskerettigheder.

Mødet blev afholdt i forbindelse med fremlæggelsen af en rapport fra Human Rights Watch, og en række indbudte ngo-repræsentanter redegjorde for deres erfaringer på stedet.

Det vil være en særlig udfordring at styrke og videreudvikle disse rettigheder inden for rammerne af reintegrations- og forsoningsprocessen, som parterne nåede til enighed om på Londonkonferencen (den 28. januar 2010). Denne proces vil blive styret af afghanerne selv, og de nærmere detaljer er endnu ikke blev fastlagt. Det vil først være muligt at undersøge muligheden for at yde EU-støtte til reintegrationsfonden, når vi kender de nærmere detaljer.

Den forestående fredsforhandling, der afholdes den 2.-4. maj 2010 i Kabul, er et vigtigt skridt i denne sammenhæng. Den vil kun være et første skridt, og det skal bemærkes, at den ikke har nogen forfatningsmæssige beføjelser, idet den kun vil spille en rådgivende rolle i processen. Forberedelserne er i gang, især med hensyn til spørgsmålet om deltagelse, dvs. sammensætningen af delegationerne, der endnu ikke er blevet afklaret. Det står allerede nu klart, at de kvindelige repræsentanter kommer til at spille en særlig rolle under denne forhandling. Når dette er sagt, har det internationale samfund endnu ikke tilstrækkeligt grundlag for at vurdere den mulige indvirkning af fredsforhandlingen på spørgsmålet om "køn og forsoning".

Kommissionen er også opmærksom på de bekymringer, som de afghanske kvinder fortsat rejser offentligt, navnlig parlamentarikere og repræsentanter for civilsamfundet. EU (og EU's missionschefer) vil nøje følge udviklingen på dette område, navnlig gennem sine menneskerettighedseksperter på stedet.

EU har allerede og vil fortsat rejse relevante specifikke spørgsmål over for den afghanske regering – i 2009 rejste EU både offentligt og bilateralt en lang række menneskerettighedsspørgsmål, navnlig om mediefrihed og ytringsfrihed og loven vedrørende de shiitiske kvinders personlige status. Der er kort sagt ingen tvivl om, at EU betragter tilslutning til den afghanske forfatning og Afghanistans internationale forpligtelser på menneskerettighedsområdet som en rød tråd i den planlagte reintegrationsproces.

EU's bistand er ikke betinget af respekten for menneskerettighederne, idet formålet med EU-bistanden er at styrke Afghanistan's institutioner – især i retsstatssektoren – da dette er nødvendigt for at give Afghanistan mulighed for at overholde menneskerettighedsstandarderne, som landet har forpligtet sig til. EU rejser desuden disse spørgsmål, når det er relevant, gennem sin politiske dialog med den afghanske regering – og det er allerede sket i forbindelse med opfølgningen på EU's valgobservatørmission under præsidentvalget sidste år.

Det er vigtigt, at Kabulkonferencen understøtter den afghanske regerings forpligtelser, ikke kun med hensyn til bekæmpelse af korruption – et centralt emne på Londonkonferencen – men også med hensyn til generelle standarder for politisk adfærd, herunder centrale ledelsesspørgsmål såsom sikkerhedstjek af kandidater til høje embeder, gennemsigtige og effektive valglove, afvæbning af ulovligt væbnede grupper og respekt for menneskerettighederne. Det bør nøje overvejes, om EU tør opgive støtten til et af de fattigste lande i verden, såfremt det vurderes, at Afghanistan formodentlig ikke opfylder et eller flere af disse mål. Det vigtigste mål fra et politisk, økonomisk og socialt synspunkt må være at finde ud af, hvordan man kommer volden til livs. I modsat fald vil ingen af målene blive opfyldt.

*
* *

Spørgsmål nr. 59 af Gilles Pargneaux (H-0163/10)

Om: Forbud mod produktion og videresendelse af dimethylfumarat

Sofaer og lænestole produceret af den kinesiske virksomhed Linkwise og indeholdende dimethylfumarat, er blevet solgt af møbelkæden Conforama i Frankrig. Der skulle være 128 kendte ofre for disse "allergifremkaldende" lænestole og sofaer. Efter en række alvorlige sundhedsproblemer, som har berørt forbrugerne i flere europæiske lande (Frankrig, Finland, Polen, Det Forenede Kongerige og Sverige), har EU fra den 1. maj 2009 forbudt markedsføringen af produkter indeholdende dimethylfumarat og har krævet, at alle kontaminerede produkter, der endnu findes på markedet, tilbagekaldes for en periode på mindst et år.

Kan Kommissionen oplyse, om dette midlertidige forbud er blevet efterfulgt af et endeligt forbud mod dimethylfumarat på EU-plan? Kan Kommissionen derudover præcisere, om producenterne fra tredjelande stadig kan bruge dette ikke-godkendte biocid og derefter eksportere produkter indeholdende dimethylfumarat til EU?

Svar

(EN) Som anført i Kommissionens svar af 12. marts 2010 på skriftlig forespørgsel P-0538/10⁽²²⁾ er det midlertidige forbud mod dimethylfumarat (DMF) i forbrugerprodukter endnu ikke blevet efterfulgt af et endeligt forbud. De kompetente franske myndigheder er stadig i gang med at udarbejde et sådant forbud inden for rammerne af REACH-forordningen⁽²³⁾. Det forventes, at forslaget om forbuddet vil blive indsendt til Det Europæiske Kemikalieagentur (ECHA) i april 2010. Det anslås, at det vil tage omkring 18 måneder at vurdere forslaget efter indsendelsen til ECHA. Når evalueringsprocessen er blevet afsluttet, vil Kommissionen udarbejde et forslag vedrørende DMF i henhold til REACH på grundlag af en udtalelse fra ECHA. Kommissionen vil i sine forslag til foranstaltninger tage hensyn til det franske forslag og ECHA-udvalgenes udtalelser.

Den 11. marts 2010 forlængede Kommissionen det midlertidige forbud indtil den 15. marts 2011. Kommissionen har til hensigt at forlænge det midlertidige forbud mod DMF i forbrugerprodukter, jf. Kommissionens beslutning af 17. marts 2009⁽²⁴⁾, hvert år, indtil der er fundet en varig løsning. Forbrugerprodukter, der indeholder DMF, vil således fortsat være forbudt på EU-markedet, herunder importerede produkter. Forbuddet vil fortsat blive håndhævet af medlemsstaternes myndigheder i henhold til bestemmelserne i Kommissionens beslutning af 17. marts 2009.

Endelig er det vigtigt at erindre, at det er forbudt at anvende DMF, som er et biocid, til behandling af forbrugerprodukter i henhold til bestemmelserne i biociddirektivet⁽²⁵⁾. Problemet med DMF er derfor begrænset til importerede forbrugerprodukter fra tredjelande, som er blevet behandlet med DMF i disse lande. Efter revisionen af biociddirektivet i juni 2009 vedtog Kommissionen et forslag til forordning, der bl.a. tillader import af produkter behandlet med biocidholdige produkter, der er godkendt i EU⁽²⁶⁾. Parlamentet og Rådet behandler forslaget i øjeblikket.

*
* *

Spørgsmål nr. 60 af Charalampos Angourakis (H-0165/10/ændr. 1)**Om: Strejkebrydningsforanstaltninger over for egyptiske fiskeriarbejdere**

Strejkende egyptiske fiskeriarbejdere i Michaniona-området har været udsat for livsfarlige voldelige angreb fra håndlangere hyret af deres arbejdsgivere, og deres strejkeret er helt klart blevet krænket, især fordi det græske arbejdsformidlingskontor (OAED) under strejken accepterede falske erklæringer fra arbejdsgiverne om strejkendes "frivillige opsigelse", som ikke var godkendt af de berørte fiskeriarbejdere, hvilket gjorde det muligt at ansætte et stort antal arbejdsløse fiskeriarbejdere på trods af, at lov 1264/82 forbyder ansættelse under en strejke. Desuden er afgørelsen i en klagesag rejst af de egyptiske fiskeres fagforening blevet udsat til den 14. april, hvilket har givet rederierne frie tøjler til fortsat at ansætte strejkebrydere.

Fordømmer Kommissionen arbejdsgivernes angreb på de udenlandske arbejdstagere og omdannelsen af OAED til et instrument for strejkebrydning?

Svar

(EN) Kommissionen har ikke kendskab til den hændelse, som spørgeren henviser til.

⁽²²⁾ <http://www.europarl.europa.eu/QP-WEB/application/home.do?language=DA>.

⁽²³⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1907/2006 af 18. december 2006 om registrering, vurdering og godkendelse af samt begrænsninger for kemikalier (REACH), om oprettelse af et europæisk kemikalieagentur og om ændring af direktiv 1999/45/EF og ophævelse af Rådets forordning (EØF) nr. 793/93 og Kommissionens forordning (EF) nr. 1488/94 samt Rådets direktiv 76/769/EØF og Kommissionens direktiv 91/155/EØF, 93/67/EØF, 93/105/EF og 2000/21/EF, EUT L 396 af 30.12.2006.

⁽²⁴⁾ 2009/251/EF: Kommissionens beslutning af 17. marts 2009 om et krav til medlemsstaterne om at sørge for, at produkter indeholdende biocidet dimethylfumarat ikke bringes i omsætning eller gøres tilgængelige på markedet (meddelt under nummer K(2009) 1723) EØS-relevant tekst, EUT L 74 af 20.3.2009.

⁽²⁵⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 98/8/EF af 16. februar 1998 om markedsføring af biocidholdige produkter, EFT L 123 af 24.4.1998.

⁽²⁶⁾ KOM(2009)0267.

Efter Kommissionens opfattelse er det fuldstændig forkasteligt og helt uacceptabelt at udøve vold mod arbejdstagere.

Enhver har ret til respekt for sin fysiske og mentale integritet. Enhver har ret til foreningsfrihed, herunder ret til at slutte sig til fagforeninger. Arbejdstagere har desuden i henhold til EU-lovgivningen og national lovgivning og praksis i tilfælde af interessekonflikter ret til kollektive skridt, herunder strejke, for at forsvare deres interesser. Alle disse rettigheder er forankret i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder (artikel 3, 12 og 28).

I henhold til chartrets artikel 51 er bestemmelserne i chartret imidlertid rettet til Unionens institutioner, organer, kontorer og agenturer under iagttagelse af nærhedsprincippet samt til medlemsstaterne, dog kun når de gennemfører EU-retten.

Der er ingen europæisk lovgivning, der specifikt omhandler strejkeretten eller regulerer betingelserne for udøvelsen af en sådan strejkeret. Denne ret er ikke omfattet af artikel 153, stk. 5, i TEUF.

Det henhører derfor under de kompetente græske myndigheder, herunder domstolene, at vurdere lovligheden af den pågældende strejke samt af ansættelsen af personale under strejken og at håndhæve den relevante nationale lovgivning under behørig hensyntagen til den pågældende medlemsstats internationale forpligtelser.

*

* *

Spørgsmål nr. 61 af Pat the Cope Gallagher (H-0170/10)

Om: Den irske regerings ansøgning om nødhjælp i forbindelse med oversvømmelser

I januar 2010 indgav den irske regering en ansøgning til Kommissionen om nødhjælp til de mennesker, der blev udsat for oversvømmelser i Irland i slutningen af 2009. Kan Kommissionen oplyse, hvor langt man er nået med behandlingen af denne ansøgning?

Svar

(EN) Kommissionen modtog den irske ansøgning den 27. januar 2010, og den blev efterfølgende vurderet af Kommissionens tjenestegrene. Da de skader på 500 mio. EUR, som de irske myndigheder har anmeldt, ligger under den normale tærskelværdi på 0,6 % af BNI – som for Irlands vedkommende i øjeblikket udgør 935 mio. EUR – kan fonden kun anvendes undtagelsesvis, hvis en række specifikke kriterier i solidaritetsfondsforordningen er opfyldt.

Kommissionens tjenestegrene rettede henvendelse til de irske myndigheder i marts 2010 med anmodning om yderligere oplysninger, der er nødvendige for at afslutte vurderingen. De irske myndigheder skal bl.a. præcisere skadens størrelse, da der i ansøgningen fra januar blev angivet "bekræftes senere" eller "vejledende på nuværende tidspunkt og kan blive ændret".

Kommissionen vil træffe afgørelse om ansøgningen, så snart den har modtaget de ønskede oplysninger, og hvis den skønner, at kriterierne er opfyldt, foreslå et støttebeløb til Europa-Parlamentet og Rådet.

*

* *

Spørgsmål nr. 62 af Ivo Belet (H-0173/10)

Om: Færdiggørelse af ringvejen rundt om Antwerpen

For at forvisse sig om, at man handler i overensstemmelse med alle bestemmelser i tunneldirektivet (direktiv 2004/54/EF⁽²⁷⁾), har den flamske regering besluttet at forelægge forprojektet til en ny tunnel (til færdiggørelse af ringvejen rundt om Antwerpen som fastsat i beslutningen om de transeuropæiske net) for Kommissionen.

Er Kommissionen bemyndiget til formelt at bekræfte, at dette forprojekt er i overensstemmelse med tunneldirektivet?

Inden for hvilket tidsrum mener Kommissionen i givet fald at kunne vurdere og udtale sig om dette tunnelforprojekt?

⁽²⁷⁾ EUT L 167 af 13.3.2004, s. 39.

Udfører Kommissionens tjenestegrene eventuelt selv inspektioner på stedet for at kontrollere sikkerhedsrapporten fra den pågældende tilsynsmyndighed på grundlag af EU-direktivet fra 2004?

Hvordan vurderer Kommissionen planerne om at grave en TERN-tunnel under en Seveso-virksomhed, i dette tilfælde den petrokemiske virksomhed Total? Er dette muligt? Findes der eksempler på sådanne tunneler eller tunnelprojekter andre steder i EU?

Foretrækker Kommissionen både ud fra et sikkerhedsmæssigt og et miljømæssigt synspunkt snarere, at der bygges en bro end anlægges en tunnel for at tackle trafiktætheden på de europæiske TERN-veje?

Svar

(EN) Kommissionen er klar over, at en ny tunnel til færdiggørelse af ringvejen rundt om Antwerpen er under overvejelse. Kommissionen er imidlertid ikke blevet officielt underrettet om denne plan og har heller ikke modtaget nærmere oplysninger.

Hvis denne tunnel anlægges, skal den naturligvis opfylde kravene i EU-lovgivningen, navnlig bestemmelserne i direktiv 2004/54/EF⁽²⁸⁾ om minimumssikkerhedskrav for tunneler i det transeuropæiske vejnet.

Der redegøres nærmere for proceduren for godkendelse af byggeprojektet, sikkerhedsdokumentation og idriftsætning af en ny tunnel i direktivets artikel 9 og 10 og bilag II. Medlemsstaten skal altid udpege en "administrativ myndighed" på nationalt, regionalt eller lokalt plan. Denne myndighed har ansvaret for, at alle sikkerhedsaspekter ved en tunnel iagttages, og den træffer de nødvendige foranstaltninger til at sikre overholdelse af dette direktiv.

I henhold til direktivets artikel 13 skal eventuelle risikoanalyser gennemføres af et organ, der er funktionelt uafhængigt af tunnelens driftsledelse. En risikoanalyse er en analyse af risici i en given tunnel under hensyntagen til alle konstruktionsparametre og trafikforhold, der påvirker sikkerheden, navnlig trafikkarakter, tunnellængde, trafiktype og tunnelgeometri samt det forventede antal lastvogne om dagen. Risikoanalysens indhold og resultater skal indgå i den sikkerhedsdokumentation, der forelægges for den administrative myndighed. Hele risikoanalyseproceduren skal iværksættes af ovennævnte administrative myndighed. Det er ikke nødvendigt, at Kommissionen griber ind i denne proces.

Med forbehold af ovennævnte bestemmelser sikrer Kommissionen, at medlemsstaterne gennemfører direktiv 2004/54 korrekt. Det er imidlertid ikke Kommissionens opgave, og den har heller ikke beføjelse til at vurdere, om nye tunneler opfylder direktivets bestemmelser. Den skal således ikke "udtale sig om" projektet, og den udfører heller ikke inspektioner på stedet.

I henhold til artikel 12 om fysisk planlægning i Seveso II-direktivet 96/82/EF⁽²⁹⁾ sørger medlemsstaterne for, at målene med hensyn til forebyggelse af større uheld og begrænsning af følgerne heraf tages i betragtning i deres politik vedrørende fysisk planlægning og/eller andre relevante politikker, og de skal navnlig tage hensyn til behovet for på lang sigt at opretholde passende afstand mellem virksomheder omfattet af direktivet og så vidt muligt større transportruter. I henhold til artiklen skal der bl.a. føres kontrol med nyudvikling i nærheden af bestående virksomheder såsom transportforbindelser, såfremt nyudviklingen vil kunne øge faren for større uheld eller forværre følgerne heraf. Medlemsstaterne sørger for, at alle kompetente myndigheder og instanser med ansvar for afgørelser på dette område indfører passende høringsprocedurer, således at der, når der træffes afgørelser, foreligger en teknisk vurdering af de farer, der er forbundet med en virksomhed. De kompetente myndigheder i medlemsstaten har ansvaret for at sikre overholdelsen af disse regler. Kommissionen kan ikke oplyse om en sådan nyudvikling i EU.

Med hensyn til valget mellem en tunnel eller en bro foretrækker Kommissionen ikke en bestemt løsning. Der skal gennemføres en vurdering af virkningen på miljøet og en sikkerhedsmæssig konsekvensanalyse i overensstemmelse med gældende EU-lovgivning, hvilket henhører under den kompetente myndighed, med henblik på at afgøre, hvilken løsning der foretrækkes i hvert enkelt tilfælde.

*
* *

⁽²⁸⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/54/EF af 29. april 2004 om minimumssikkerhedskrav for tunneler i det transeuropæiske vejnet, EUT L 167 af 30.4.2004.

⁽²⁹⁾ Rådets Direktiv 96/82/EF af 9. december 1996 om kontrol med risikoen for større uheld med farlige stoffer, EFT L 10 af 14.1.1997.

Spørgsmål nr. 63 af Peter van Dalen (H-0177/10)**Om: Massegrusomheder i Nigeria**

Har Kommissionen kendskab til de seneste massegrusomheder i Nigeria, der fandt sted i delstaten Plateau den 19. januar og 7. marts 2010?

Er den klar over, at sådanne massegrusomheder ikke er isolerede hændelser, men indgår i en kontinuerlig voldscyklus mellem forskellige etniske og religiøse grupper i det centrale Nigeria?

Er den bekendt med rapporter om, at lokale myndigheder undertiden har deltaget i voldshandlingerne, men i de fleste tilfælde blot optræder som passive tilskuere?

Vil den appellere indtrængende til Nigerias regering og offentlige myndigheder om at gøre en større indsats for at standse voldscyklussen mellem etniske og religiøse grupper i det centrale Nigeria, navnlig ved at forstærke sikkerheden for udsatte lokalsamfund, herunder i landdistrikter, retsforfølge gerningsmændene til massegrusomheder og sætte ind mod de grundlæggende årsager til den sekteriske vold, herunder den sociale, økonomiske og politiske diskrimination af visse befolkningsgrupper?

Svar

(EN) Kommissionen greb ind for at sikre en omgående reaktion på de nylige voldsepisoder i og omkring Jos i januar og marts 2010. Lige siden nyheden om konflikten kom frem, har Kommissionens tjenestegrene med ansvar for udviklingsbistand og humanitær bistand været i kontakt med Internationalt Røde Kors i Nigeria og andre lokale agenturer. Disse agenturer kunne bekræfte, at de fleste ofres humanitære behov blev opfyldt, og at hospitalerne havde kapacitet til at klare tilstrømningen af ofre.

Efter Nigerias tilbagevenden til demokrati i 1999 er menneskerettighedssituationen blevet forbedret, men der er også kommet flere spændinger og voldelige konflikter, især i de centrale stater. Gennem de sidste 10 år har voldelige konflikter forårsaget over 14 000 dødsfald i Nigeria, og over 3 mio. mennesker er blevet internt fordrevet. Volden er udløst af en lang række faktorer, herunder konkurrerende etnisk-sproglige grupper og konkurrence om adgang til ressourcer. Religiøse forskelle uddyber ofte eksisterende forskelle, hvilket fører til større sammenstød. EU's foranstaltninger i Nigeria er en kombination af direkte diplomatiske bestræbelser og et mere langsigtet udviklingssamarbejde.

EU var en af de første af Nigerias internationale partnere, der offentligt gav udtryk for EU's holdning til den vold, der brød ud i Jos. I januar 2010 udsendte den højtstående repræsentant for udenrigsanliggender og sikkerhedspolitik og næstformand i Kommissionen, Baroness Ashton, sammen med USA's udenrigsminister Hillary Clinton, den britiske udenrigsminister David Miliband, og den franske udenrigsminister Bernard Kouchner en fælles erklæring, hvori de udtrykker dyb beklagelse over volden og de tragiske tab af menneskeliv i Jos. I erklæringen opfordres alle parter til at udvise tilbageholdenhed og forsøge at finde fredelige metoder til at løse problemerne. Den nigerianske forbundsregering blev også opfordret til at sørge for, at gerningsmændene til voldshandlinger bliver retsforfulgt, og til at støtte en dialog mellem forskellige etniske grupper og forskellige religiøse grupper.

EU udsendte yderligere erklæringer om Nigeria i februar og marts 2010, hvor EU opfordrede til stabilitet og understregede betydningen af retsstatsprincippet, god regeringsførelse og fremme af ansvarlighed. I marts 2010 foretog EU's delegation i Abuja en diplomatisk demarche til det nigerianske udenrigsministerium med henblik på at give udtryk for EU's fordømmelse af de seneste voldsudbrud i landsbyerne omkring Jos.

Under konflikterne i Jos i januar og marts 2010 spillede militæret en central rolle, idet det greb ind for at bringe situationen under kontrol og hindre voldens udbredelse. Efter forlydende har militæret og politiet imidlertid begået udenretlige drab. Antallet af døde og fordrevne som følge af konflikterne i januar og marts 2010 og påstandene om hærens rolle er endnu ikke blevet bekræftet af uafhængige kontrollerbare kilder.

Som spørgeren ved, har der jævnligt været sammenstød mellem forskellige befolkningsgrupper i Jos, og der var således en række alvorlige sammenstød i 2001, 2004 og 2008. Udbruddet i 2008 forårsagede et særligt stort antal døde, og delstatsregeringen i Plateau iværksatte efterfølgende en undersøgelse. I november 2009 iværksatte forbundsregeringen en undersøgelse på føderalt niveau. Resultaterne af delstatsregeringens undersøgelse er ikke blevet offentliggjort, og forbundsregeringens undersøgelse er endnu ikke blevet afsluttet. EU har anmodet Nigerias forbundsregering om at sikre en undersøgelse af årsagerne til den seneste vold og retsforfølge gerningsmændene til volden.

EU støtter udviklingssamarbejde i Afrika, Vestindien og Stillehavet (AVS-landene), herunder Nigeria, inden for rammerne af Den Europæiske Udviklingsfond (EUF). De to største støtteområder i Nigeria under samarbejdsprogrammet er fred og sikkerhed og regeringsførelse og menneskerettigheder.

EU fremmer aktivt fred og sikkerhed gennem sin politiske dialog med Nigeria i henhold til artikel 8 i den reviderede Cotonouaftale, hvor fredsfræmmende politikker spiller en fremtrædende rolle. EU lægger særlig vægt på rettigheder som religionsfrihed, trosfrihed og ytringsfrihed i sine dialoger med tredjelande. Tanke-, samvittigheds-, religions- og trosfriheden er en af de grundlæggende menneskerettigheder og som sådan forankret i en række internationale instrumenter. I henhold til artikel 8 i Cotonouaftalen skal EU føre en regelmæssig politisk dialog med Nigeria om menneskerettigheder og demokratiske principper, herunder etnisk, religiøs og racebetinget forskelsbehandling.

*

* *